

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ
Η' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)
Σ Υ Ν Ο Δ Ο Σ Α'
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'
Πέμπτη 24 Φεβρουαρίου 1994

Αθήνα, σήμερα στις 24 Φεβρουαρίου 1994, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.13' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει, υπό την Προεδρία του Α' Αντιπροέδρου κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.
(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23 Φεβρουαρίου 1994 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΞΗ' συνεδριάσεώς του, της 23ης Φεβρουαρίου 1994 σε ό,τι αφορά:

1.- Την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων της Κυπριακής Δημοκρατίας για συνεργασία στους τομείς ευημερίας, πρόνοιας και σε θέματα που αφορούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες".

2.- Τις αιτήσεις άρσεως ασυλίας Βουλευτών.)

Παρακαλείται ο Γραμματέας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδημητρίου, Βουλευτής Σερρών, να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

Ανακοινώνονται προς το Σώμα, από το Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Χατζηδημητρίου, τα ακόλουθα:

Α'. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1. Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εφέδρων Αξ/κών Νομού Ξάνθης ζητεί να συμπεριληφθούν στο μηχανογραφικό δελτίο των πανελληνίων εξετάσεων και τα ιδρυθέντα από το 1993 πανεπιστημιακά τμήματα του Δημοκριτείου Παν/μίου Θράκης.

2. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτοαλιευτικός Σύλλογος Θεολόγου Λοκρίδας ζητεί επίλυση των προβλημάτων των παράκτιων αλιείων της περιοχής.

3. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Παντάνασσας Νομού Λακωνίας ζητεί την ανάκληση της υπ' αριθμ. 874/94 απόφασης του κ. Νομάρχη Λακωνίας σχετικά με την κατάργηση του αναπτυξιακού συνδέσμου.

4. Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Απανταχού Πρασινωτών Γορτυνίας "Ο Άγιος Κωνσταντίνος" ζητεί την τοποθέτηση ιατρού στο Αγροτικό Ιατρείο Πράσινου Γορτυνίας.

5. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ελαφονήσου Νομού Λακωνίας ζητεί την ανάκληση της υπ' αριθμ. 874/94 απόφασης του κ. Νομάρχη Λακωνίας σχετικά με την κατάργηση αναπτυξιακού συνδέσμου.

6. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ελίκας Νομού Λακωνίας ζητεί την ανάκληση της υπ' αριθμ. 874/94 απόφασης του κ. Νομάρχη Λακωνίας σχετικά με την κατάργηση αναπτυξιακού συνδέσμου.

7. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελασσόνας Νομού Λάρισας ζητεί τη θεσμοθέτηση της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Επαρχίας Ελασσόνας.

8. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελασσόνας Νομού Λάρισας ζητεί εκτέλεση έργων υποδομής στο Δήμο.

9. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Βατίκων Λακωνίας ζητεί την ανάκληση της υπ' αριθμ. 874/94 απόφασης του κ. Νομάρχη Λακωνίας σχετικά με την κατάργηση του αναπτυξιακού συνδέσμου.

10. Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Προσκυνητών Νομού Ροδόπης ζητεί ρύθμιση όρων δόμησης στην παραλία Προσκυνητών.

11. Η Κίνηση κατά του Πολέμου και για την Ειρήνη στα Βαλκάνια με ψήφισμά τους που επέδωσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής ζητεί από την Ελληνική Κυβέρνηση να αντιδράσει σε κάθε ξένη στρατιωτική επέμβαση στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

12. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Άνω Καστανέας Βοιών Νομού Λακωνίας ζητεί την ανάκληση της υπ' αριθμ. 874/94 απόφασης του κ. Νομάρχη Λακωνίας σχετικά με την κατάργηση αναπτυξιακού συνδέσμου στην 13η γεωγραφική ενότητα.

13. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδας Νομού Ηρακλείου ζητεί χορήγηση βιβλίων απαραίτητων για την βιβλιοθήκη του εκπαιδευτηρίου.

14. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων Μπόιδας - Μαυρής, ζητεί την ολοκλήρωση του έργου Μπόιδας- Μαυρής.

15. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου θέτει τα προβλήματα λειτουργίας της δικαιοσύνης στο νομό.

16. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Σοκαρά Νομού Ηρακλείου ζητεί επιχορήγηση για την κατασκευή κοινοτικής βιβλιοθήκης και πάρκου.

17. Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Κοιλιάδας Νομού Κοζάνης ζητεί την παραχώρηση έκτασης για την αξιοποίηση υπάρχοντος ανενεργού λατομείου.

18. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι σύλλογοι γονέων μαθητών των λυκείων Λαμίας ζητούν ίση μεταχείριση υποψηφίων για τις πανελλήνιες γενικές εξετάσεις που επέλεξαν διαφορετικά μαθήματα.

19. Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Χρωμίου Κοζάνης ζητεί οικονομική ενίσχυση για τηντσιμεντόστρωση κοινοτικών δρόμων.

20. Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αυτοκινητιστών Αγρινίου διαμαρτύρεται για τις διώξεις του ΚΤΕΛ εναντίον αυτοκινητιστών που μεταφέρουν επιβάτες προς Αθήνα.

21. Ο Βουλευτής Κεφαλληνίας κ. ΠΑΝΑΓΗΣ ΜΠΕΝΕΤΑΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Κεφαλλονίας- Ιθάκης ζητεί την επίλυση των διδακτηριακών προβλημάτων των σχολείων του Νομού.

22. Το Σώμα Ελληνίδων Οδηγών με ψήφισμά του που επέδωσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής δηλώνει ότι συμμετέχει στον εορτασμό της "Ημέρας Σκέψης" διακηρύσσοντας για την παγκόσμια Ειρήνη.

23. Ο Βουλευτής Κεφαλληνίας κ. ΠΑΝΑΓΗΣ ΜΠΕΝΕΤΑΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Κεφαλληνίας και Ιθάκης ζητεί δίκαιη ρύθμιση χρεών παρελθόντων ετών για τους φορολογούμενους επαγγελματίες.

24. Ο Βουλευτής Κεφαλληνίας κ. ΠΑΝΑΓΗΣ ΜΠΕΝΕΤΑΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Κεφαλληνίας και Ιθάκης ζητεί να εντάσσονται στο ΤΕΒΕ οι επαγγελματίες εκείνοι των οποίων η ηλικία μπορεί να καλύψει το ελάχιστο χρονικό όριο για συνταξιοδότηση.

25. Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Λαρισαίων Αθηνών ζητεί την προώθηση εκτέλεσης του έργου εκτροπής του άνω ρου του Αχελώου ποταμού στη Θεσσαλία.

26. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γωνιών Πεδιάδας Ηρακλείου ζητεί χρηματοδότηση για την αποπεράτωση γυμναστηρίου στην κοινότητά του.

27. Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΒΑΣΙΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Παλαιοχωρακίου Ναυπάκτου Αιτωλίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κατασκευή κοινοτικών έργων.

28. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Ριζοβουνίου Πρέβεζας ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή γηπέδου ποδοσφαίρου στην κοινότητά του.

29. Οι Βουλευτές Χανίων κύριοι ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ και ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Χαιρεθιανών Κισάμου Χανίων ζητεί χρηματοδότηση για τη δημιουργία κεντρικής πλατείας στην κοινότητά του.

30. Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Επαγγελματιών Θερινών Κινηματογράφων ζητεί τη χορήγηση εργατικών εισιτηρίων σε όλους του θερινούς κινηματογράφους της Ελλάδας.

31. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Παλαιάς Γιαννισούς, Φθιώτιδας ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή πλατείας στην κοινότητα.

32. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καινούργιου Τριχωνίδας Αιτωλ/νίας ζητεί την ίδρυση του ΠΕΚ Αγρινίου.

33. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Λειτουργών "ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ" ζητεί την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών του Νομού Αιτωλ/νίας.

34. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Αυλής Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την απαγόρευση εισαγωγής γαρυφάλων.

35. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΒΑΣΙΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μεσολογγίου ζητεί οικονομική ενίσχυση για τις εορταστικές εκδηλώσεις της Ηρωϊκής Εξόδου.

36. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μελισσοκομικός Σύλλογος Ηρακλείου ζητεί την προώθηση στην αγορά του μελιού Κρήτης.

37. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι ιδιοκτήτες φορτοταξί Πρέβεζας ζητούν την ασφάλισή τους στον ΟΓΑ ή στο ΙΚΑ.

38. Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μαθιάς Πεδιάδας Ηρακλείου ζητεί χρηματοδότηση για την διάνοιξη του επαρχιακού δρόμου Μαθιά Γεράκι Ηρακλείου.

39. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Φορτοταξί Δ.Χ. ελαφρών μεταφορών Λάρισας "Νέος Κόσμος" ζητεί την ελεύθερη διακίνηση των φορτοταξί σ' όλη τη χώρα.

40. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αιμοδοτών Νίκαιας Λάρισας "Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ" ζητεί κίνητρα για την αιμοδοσία στην Ελλάδα.

41. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα της εφημερίδας "Η ΓΝΩΜΗ" με το οποίο ζητείται η επανάληψη δημοπράτησης για το έργο της Ξερόκακας Αχαΐας.

42. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα της εφημερίδας "Πελοπόννησος" με το οποίο εκφράζονται διαμαρτυρίες για τη ρύπανση που προκαλείται από το ορνιθοτροφείο Οβρυάς.

43. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα της εφημερίδας "Πελοπόννησος" με το οποίο εκφράζονται διαμαρτυρίες για τις ακατάλληλες συνθήκες διδασκαλίας στο 52ο Δημοτικό Σχολείο στα Κρύα Ιτεών Αχαΐας.

44. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων Δαιμονιάς, Καστανέας - Βοιών, Αγίου Νικολάου - Βοιών και Μεσοχωρίου Νομού Λακωνίας διαμαρτύρονται για τη διάλυση του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Βατίκων Λακωνίας.

45. Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Ανθοτόκου Κοζάνης ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κατασκευή έργων οδοποιίας στην κοινότητά του.

46. Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Πτελέας Κοζάνης ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κατασκευή έργων οδοποιίας στην κοινότητά του.

47. Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κοιλιάδας Κοζάνης ζητεί έκτακτη οικονομική ενίσχυση για την ασφαλτόστρωση δρόμων της κοινότητάς του.

48. Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες ο Πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου Κυλλήνης Νομού Ηλείας ζητεί να καταβληθούν στο Ταμείο τα ποσά συμμετοχής των Υπουργείων Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας για την κατασκευή του κτιρίου διακίνησης επιβατών του λιμένος Κυλλήνης Ηλείας.

49. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων Ανθήλης Φθιώτιδας ζητεί την επίλυση του αρδευτικού προβλήματος της περιοχής του.

50. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί την ένταξη έργων υποδομής στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο στήριξης 1994-99 για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη του Νομού Αιτωλ/νίας.

51. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός Επιμορφωτικός Σύλλογος Καλυβίων Λαμίας ζητεί την καθιέρωση αστικών δρομολογίων από την κοινότητα Καλυβίων προς τη Λαμία Φθιώτιδας.

52. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μυλωνάς, δικηγόρος, κάτοικος Πρέβεζας ζητεί την κατασκευή έργων υποδομής στο Εθνικό Στάδιο της Πρέβεζας.

53. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Πρέβεζας ζητεί την κατασκευή ψηφιακού τηλεφωνικού κέντρου στην κοινότητά του.

54. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κερασούντας Πρέβεζας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κατασκευή αθλητικών έργων στο Γυμναστήριο της κοινότητάς του.

55. Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Νομού Ξάνθης διαμαρτύρεται για την περικοπή του θεσμοθετημένου πόρου του ΤΕΒΕ.

56. Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Άμφισσας ζητεί την άμεση λειτουργία των τμημάτων φυτικής παραγωγής και ιχθυοκομίας του ΤΕΙ Μεσολογγίου.

57. Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Φορείς των Κοινοτήτων Κατοχής- Νεοχωρίου Νομού Αιτωλνίας ζητούν την ένταξη της κατασκευής του αρδευτικού έργου της περιοχής τους στο Β' πακέτο Ντελόρ.

58. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Μαγνησίας διαμαρτύρεται για την επαναφορά της προσωποκράτησης σα μέτρο είσπραξης οφειλών προς το Δημόσιο.

59. Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι σεισμόπληκτοι Αλμωπίας Νομού Πέλλας ζητούν την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου για τα δάνεια των σεισμόπληκτων.

60. Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εστιατόρων Παλαιοκαστρίτσας Κέρκυρας διαμαρτύρεται για την ανάκληση αδειών λειτουργίας καταστημάτων της περιοχής.

61. Ο Βουλευτής Πρέβεζας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ριζοβουνίου Πρέβεζας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποπεράτωση εργασιών στο νεκροταφείο της κοινότητας.

62. Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Νομαρχιακού Γενικού Νοσοκομείου Καρύστου Εύβοιας ζητεί τη δημιουργία και κάλυψη δεύτερης θέσης ιατρού στο περιφερειακό ιατρείο Κοινότητας Μαρμαρίου Εύβοιας.

63. Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ και ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Μορφωτικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος Καλαμίου "ΤΑ ΑΠΤΕΡΑ" ζητεί χρηματοδότηση για την αναπαλαίωση του φρουρίου Κουλές στα Άπτερα Χανίων.

64. Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ και ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Ψυχαγωγικός και Τουριστικός Σύλλογος ο Πλεμένος ζητεί χρηματοδότηση για τη διαμόρφωση αθλητικής εγκατάστασης στο παλιό Δημοτικό Σχολείο Πλεμενιανών.

65. Οι Μαθητές των Γυμνασίων και Λυκείων Αγρινίου με ψήφισμά τους που επέδωσαν στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής διαμαρτύρονται για την απόφαση του ΝΑΤΟ να στείλει τελεσίγραφο στους Σέρβους της Βοσνίας.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 711/24-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΚΕΒ/171/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της σχετικής ερώτησης (αριθμ. 711/24-1-94) των Βουλευτών κ.κ. Δημήτρη Κωστόπουλου και Ορέστη Κολοζώφ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ στην αριθμ. 3/27.1.1994

συνεδρίασή του γνωμοδότησε υπέρ του συνολικού χαρακτηρισμού του επί της οδού Σηρά 31 στην Καλλιθέα κτιρίου στον υπόγειο χώρο του οποίου διασώζεται το παράνομο τυπογραφείο του ΕΑΜ, ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου.

Όσον αφορά στην απόκτησή του, ήδη έχει προωθηθεί από το ΥΠΠΟ στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου πρόταση ανταλλαγής του με άλλο ακίνητο του Δημοσίου.

Η μελέτη αποκατάστασης και διαρρύθμισης του κτιρίου σε Μουσείο Τύπου της Εθνικής Αντίστασης θα συνταχθεί από την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΠΟ (1η Εφορεία Νεωτέρων

Μνημείων). Από τη μελέτη που θα συνταχθεί θα προκύψει και ο προϋπολογισμός δαπάνης του όλου έργου, οπότε και θα αξιολογηθεί το ύψος της συμμετοχής του ΥΠΠΟ στην εκτέλεσή του.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ"

2. Στην με αριθμό 717/24-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7171/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 717/24-1-94 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Α. Ανδριανόπουλου, Π. Τατούλη και Θ. Βαρινού, σχετικά με την έκδοση εγγυητικών επιστολών από τα πιστωτικά ιδρύματα κατά τη διαδικασία εισαγωγής μετοχών στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Η έκδοση εγγυητικών επιστολών από τα πιστωτικά ιδρύματα, δεν υπόκειται σε ειδικό κατά περίπτωση όριο, αλλά στους γενικούς κανόνες εποπτείας που αφορούν στον έλεγχο της φερεγγυότητας και στη συγκέντρωση κινδύνων.

Ειδικότερα:

α) Η αξία των εγγυητικών επιστολών λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να υπολογιστεί ο δείκτης φερεγγυότητας που θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 8% (ίδια κεφάλαια/σταθμισμένα στοιχεία ενεργητικού και εκτός ισολογισμού στοιχεία)

β) Ως προς τη συγκέντρωση κινδύνων, οι εγγυητικές επιστολές συμπεριλαμβάνονται στις πάσης φύσεως χρηματοδοτήσεις και λοιπά ανοίγματα το σύνολο των οποίων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει, κατά πελάτη, το 40% των ιδίων κεφαλαίων κάθε πιστωτικού ιδρύματος (ΠΔ/ΤΕ 2246/93).

2. Ενώ η έκδοση εγγυητικών επιστολών υπόκειται στο ως άνω γενικό πλαίσιο εποπτείας, στη συγκεκριμένη περίπτωση ο πραγματικός κίνδυνος είναι μικρότερος από το ύψος των εγγυητικών που εκδόθηκαν κατά την τελευταία περίοδο, αφού σε καμία περίπτωση ο κίνδυνος δεν μπορεί να υπερβεί, για όλες τις τράπεζες που εκδίδουν εγγυητικές επιστολές, τη διαφορά μεταξύ της τιμής έκδοσης και της τρέχουσας αξίας των μετοχών, επί τον αριθμό των μετοχών της κάθε έκδοσης.

3. Η Κυβέρνηση πάντως παρακολουθεί το θέμα, και ύστερα από διαβουλεύσεις με τους εμπλεκόμενους φορείς, και εφόσον κριθεί αναγκαίο, θα λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία του συστήματος και την εξασφάλιση των υγιών συνθηκών ανταγωνισμού στην αγορά.

Ο Υπουργός
Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ"

3. Στην με αριθμό 719/24-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΚΕΒ/173/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση σχετικής ερώτησης (αριθμ. 719/24-1-94) του Βουλευτή κ. Λευτέρη Παπαγεωργόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η αναστολή εφαρμογής αποφάσεων χρηματοδότησης που εκδόθηκαν μάλιστα εσπευσμένα και χωρίς αρμόδια υπηρεσιακή γνώμη, μέσα σε προεκλογική περίοδο, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ματαίωση έργων ή αφαίρεση πιστώσεων.

Σημαίνει, αντίθετα, ενεργοποίηση των αρμόδιων Υπηρεσιών του ΥΠΠΟ στην κατεύθυνση της αξιολόγησης των αναγκών των μνημείων σε έργα και δαπάνες, προκειμένου να δρομολογηθούν προγράμματα αποκατάστασης και ανάδειξης του μνημειακού πλούτου της χώρας.

Στα πλαίσια αυτά θα αντιμετωπισθούν τα προβλήματα στερέωσης και προστασίας του Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής στη Χαλκίδα από την αρμόδια Δ/ση Αναστήλωσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων του ΥΠΠΟ.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ"

4. Στην με αριθμό 730/24-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΚΕΒ/174/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση σχετικής ερώτησης (αριθμ. 730/24-1-94) του Βουλευτή κ. Ηλία Βεζδρεβάνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Ν. Θεσπρωτίας η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΠΟ (Η' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων με έδρα την Κέρκυρα), προγραμματίζει, πέραν των εργασιών συστηματικής ανασκαφικής έρευνας στο αρχαιολογικό χώρο Γιτάνης, και σωστικές

ανασκαφές στις περιοχές του Νομού, όπου πρόκειται να πραγματοποιηθούν, με την συνεργασία συναρμόδιων Υπηρεσιών, σημαντικά έργα υποδομής (Εγνατία Οδός, Αρδευτικό Έργο Κάμπου Παραμυθιάς), προβλέποντας την προστασία και αξιοποίηση αρχαίων θέσεων που ενδεχομένως αποκαλυφθούν.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ"

5. Στην με αριθμό 736/25-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 370/1/18-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας συμπληρωματικά στην υπ' αρ. 736/25-1-94 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ηλίας Βεζδρεβάνης σας γνωρίζουμε ότι όπως προκύπτει από το έγγραφο της Δ/σης Υγείας-Πρόνοιας της Νομαρχίας Θεσπρωτίας η περιοχή δεν αντιμετωπίζει ιδιαίτερο πρόβλημα με τα ναρκωτικά.

Παρ' όλα αυτά το Υπουργείο μας ευαισθητοποιημένο στα θέματα πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης φροντίζει για την αποστολή ενημερωτικού υλικού, καθώς και σε κάθε συνδρομή που αφορά στις τοπικές προσπάθειες που γίνονται στον τομέα της αντιμετώπισης της τοξικομανίας.

Ο Υφυπουργός
Μ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

6. Στην με αριθμό 741/25-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 108/22-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την 741/25.1.94 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασ. Κεδίκογλου απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση η οποία μας διαβιβάστηκε με το 6794/10.2.94 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, σας πληροφορούμε τα εξής:

Τα λιμενικά έργα στους Αγ. Αποστόλους Πετριών Εύβοιας είναι Νομαρχιακού επιπέδου και ο προγραμματισμός, η μελέτη και η χρηματοδότηση τους ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των Νομαρχιακών Οργάνων.

Σε τηλεφωνική επικοινωνία με την Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας Εύβοιας πληροφορηθήκαμε ότι:

α) έχει κατασκευαστεί προσήνεμος μώλος σε μήκος 150 μ. και ο υπήνεμος με εσωτερική κρηπίδωση. Με τα έργα αυτά εξυπηρετείται πλήρως ο αλιευτικός στόλος της περιοχής ενώ και το ναυάγιο δεν δημιουργεί ιδιαίτερο πρόβλημα στην ναυσιπλοΐα.

β) τα έργα έχουν σημαντικό κόστος και η τελευταία χρηματοδότηση έγινε το 1989-90 για την κρηπίδωση του υπήνεμου μώλου

γ) απαιτούνται πράγματι έργα ολοκλήρωσης του αλιευτικού καταφυγίου που είναι η μικρή επέκταση του προσήνεμου μώλου (περίπου 20 μ.), η κατασκευή παραλιακών κρηπιδωμάτων για τα μικρότερα σκάφη και η άρση του ναυαγίου.

Τα παραπάνω έργα δεν έχουν ενταχθεί προς το παρόν σε κάποιο πρόγραμμα.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

7. Στην με αριθμό 747/25-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΚΕΒ/175/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση σχετικής ερώτησης (αριθ. 747/25.1.94) του Βουλευτή κ. Νικήτα Κακλαμάνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Ι. Μονή Αγίου Γεωργίου στα Κονάκια Γυθείου έχει κηρυχθεί ως διατηρητέο ιστορικό μνημείο με ζώνη προστασίας 15 μ. γύρω του (ΦΕΚ 473/Β/17.12.62, ΦΕΚ 166/Β/8.4.83).

Το μικρό μοναστηριακό συγκρότημα διατηρεί δίδροφα και τριόροφα κελιά στις τρεις πλευρές του περιβόλου του και το καθολικό του που ανήκει στον τύπο του σταυροειδούς εγγεγραμμένου δικονίου με τρούλο ναού με νάρθηκα.

Στο εσωτερικό του διατηρεί τοιχογραφίες λαϊκής τέχνης του 19ου αιώνα και κτητορική γραπτή επιγραφή με την χρονολογία 1830.

Το μνημείο δεν κινδυνεύει στατικά άμεσα. Έχει, ωστόσο, υποστεί βλάβες και κακότεχνες επεμβάσεις των αυθαίρετων εργασιών στεγανοποίησής του στις οποίες έχει προβεί το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Κοινότητας Κονακίων χωρίς την έγκριση του ΥΠ.ΠΟ..

Η αρμόδια 5η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων προωθεί τη σύνταξη της μελέτης αποκατάστασης των βλαβών αυτών, η εφαρμογή της οποίας προέχει και από την οποία θα προκύψει και ο προϋπολογισμός της δαπάνης αυτής.

Σ' επόμενη φάση θα ακολουθήσει η σύνταξη της μελέτης αναστήλωσης του μνημείου.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ"

8. Στην με αριθμό 756/26-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7090/18-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 756/94 ερώτησης του Βουλευτή κ. Στέφ. Μάνου, αναφορικά με τον δανεισμό στην αλλοδαπή διαφόρων ΔΕΚΟ, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι μακροπρόθεσμες δανειακές συναλλαγές των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών σε συνάλλαγμα, όπως εμφανίζονται από τα στοιχεία του Ισοζυγίου Πληρωμών της Τράπεζας της Ελλάδος, ήταν 796 εκατ. δολ. το 1991, 651 εκατ. δολ. το 1992 και 625 εκατ. δολ. το 1993. Τα στοιχεία του έτους 1993 είναι κατ' εκτίμηση.

Η πολιτική της Κυβέρνησης είναι αφ' ενός η περαιτέρω μείωση αυτού του δανεισμού και αφ' ετέρου η σύναψη δανείων μόνο για τις επενδύσεις σε εξοπλισμό και άλλο υλικό το οποίο είναι απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργία τους.

Όσον αφορά την χορήγηση εγγύησης του Δημοσίου, είναι γνωστό ότι είναι απαραίτητη για τον δανεισμό σε συνάλλαγμα, όπως συνέβαινε εξάλλου και τα προηγούμενα χρόνια. Η εξυπηρέτηση των δανείων αυτών, στο βαθμό που δεσμεύονται για επενδύσεις, γίνεται απρόσκοπτα από τις δημόσιες επιχειρήσεις.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ"

9. Στην με αριθμό 769/27-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΚΕΒ/195/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση σχετικής ερώτησης (αριθμ. 769/27-1-94) του Βουλευτή κ. Ανδρέα Λεντάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α) Η λήξη της σύμβασης του ωρομισθίου προσωπικού που ασχολείτο μέχρι 31/12/93 στη φύλαξη και καθαριότητα του κτιρίου των στεγαστρων των Βασιλικών τάφων της Βεργίνας ήταν δεδομένη εκ του Νόμου και η ανακοίνωση περί παρατάσεως των συμβάσεων του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης δεν αφορούσε το συγκεκριμένο προσωπικό που είχε προσληφθεί βάσει των ν. 1958/91 και ν. 2026/92.

Η αρμόδια ΙΖ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων υπέβαλε εγκαίρως τον προγραμματισμό της για το α' εξάμηνο του 94 σε σχέση με την κάλυψη των αναγκών σε ωρομισθίο φυλακτικό προσωπικό, ο οποίος και εγκρίθηκε.

Στις 5-1-94 η ΙΖ' Εφορεία κίνησε εκ νέου την διαδικασία των προσλήψεων με ανάρτηση επί 3ημερο ανακοίνωσης.

Στο διάστημα μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης, δηλαδή την 6η και 7η Ιανουαρίου 1994, η ασφαλής φύλαξη του κτιρίου αντιμετωπίστηκε με το υφιστάμενο μόνιμο φυλακτικό προσωπικό. Το διήμερο αυτό τα στέγαστρα παρέμειναν κλειστά για κοινό κατά τις επισκέψιμες ώρες από 8.00-15.00 μέχρις ότου ολοκληρωθεί η νόμιμη διαδικασία.

β) Όσον αφορά στις συμβάσεις των ωρομισθίων που εργάζονται σε άλλους αρχαιολογικούς χώρους, σας γνωρίζουμε ότι ήδη όλες οι Εφορείες Αρχαιοτήτων έχουν την δυνατότητα πρόσληψης ωρομισθίου προσωπικού φύλαξης.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ"

10. Στην με αριθμό 776/27-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7106/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμ. 776/27.1.94 ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Σπύρος Στριφάρης και Γεράσιμος Αραβανής, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, σε συνεργασία με τα τομεακά Υπουργεία, δίνει γενικές κατευθύνσεις για την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη στα πλαίσια των στόχων που ορίζονται στα πολυετή προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης.

Η εξειδίκευση των μέτρων (τα έργα που θα ενταχθούν), που ικανοποιούν αυτούς τους στόχους γίνεται από τα αρμόδια Περιφερειακά όργανα προγραμματισμού (Νομαρχιακό Συμβούλιο, Περιφερειακό Συμβούλιο κ.λπ.).

Ο Υφυπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

11. Στην με αριθμό 785/28-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΚΕΒ/197/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση σχετικής ερώτησης (αριθμ. 785/28-1-94) του Βουλευτή κου Ηλία Βεζδρεβάνη, σας γνωρίζουμε ότι του ΥΠΠΟ αντιμετωπίζει θετικά την ίδρυση Αρχαιολογικού Μουσείου στην Ηγουμενίτσα, το οποίο θα παρέχει την δυνατότητα συντήρησης, φύλαξης, έκθεσης και προβολής των σημαντικών αρχαιολογικών ευρημάτων και του ανασκαφικού έργου της αρμόδιας Η' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων στην Θεσπρωτία.

Η σχετική με την ίδρυση του Μουσείου Υπουργική Απόφαση δεν κατέσται δυνατόν μέχρι σήμερα να υλοποιηθεί επειδή το παραχωρούμενο από τον Δήμο αλύλλιο ενέπιπτε στις δεσμεύσεις του Υπουργείου Γεωργίας, και παρά την μακρά αλληλογραφία μας δεν κατέσται δυνατός ο αποχαρκτηρισμός του για να προχωρήσει η διαδικασία αποδοχής της δωρεάς της έκτασης και η εν συνεχεία προώθηση της μελέτης και του όλου έργου ανέγερσής του.

Τον περασμένο Οκτώβριο ο Δήμος επανήλθε με πρόταση για την αποκατάσταση και διαρρύθμιση του κτιρίου του Παλαιού Δημαρχείου Ηγουμενίτσας σε Αρχαιολογικό Μουσείο.

Αν και ενημερώθηκε ωστόσο για την αναγκαία διαδικασία, δεν προχώρησε ακόμη στην παραχώρηση της χρήσης του κτιρίου στο ΥΠΠΟ, ώστε να είναι δυνατή η από πλευράς μας προώθηση του όλου έργου.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ"

12. Στην με αριθμό 796/28-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8008/22-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Δ. Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 796/28-1-1994 ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Κ. ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ, Δ. ΣΚΑΜΝΑΚΗΣ, Ε. ΑΝΟΥΣΑΚΗ και Α. ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η υπαγωγή των αστυνομικών συνοδών ασφαλείας Βουλευτών στις διατάξεις του Ν.2026/92, που αφορούν τους διατιθεμένους στα γραφεία των κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή, απαιτεί νομοθετική ρύθμιση και κάλυψη των δαπανών από τον προϋπολογισμό εξόδων της Ελληνικής Αστυνομίας, που είναι ως προς τα σχετικά κονδύλια ελλειμματικός.

Για το λόγο αυτό το όλο θέμα μελετάται και αναζητείται η δυνατότητα κάλυψης της σχετικής δαπάνης, είτε με ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό, είτε από τον προϋπολογισμό της Βουλής.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ"

13. Στην με αριθμό 799/31-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 387Β/22-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 799 που κατατέθηκε στις 31.1.94 από τους Βουλευτές κ.κ. Γεράσιμο Αραβανή και Σπύρο Στριφτάρη, σας γνωρίζουμε σχετικά τα εξής:

Το υπόψη γήπεδο, έκτασης 2,5 στρεμμάτων βρίσκεται στην περιοχή κατοικίας του Δήμου Αγίου Ιωάννη Ρέντη, που είναι ενταγμένη στο σχέδιο από το 1935.

Το βυρσοδεψίο στο οποίο αναφέρεται η ερώτηση έχει κλείσει προ πολλού χρόνου.

Ο Δήμος βρίσκεται στη διαδικασία αγοράς του γηπέδου προκειμένου να το διαμορφώσει σε χώρο πρασίνου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

14. Στην με αριθμό 801/31-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2582/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό ΒΕΤ η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 801/31.1.94 ερώτησης που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Χρήστος Κατσιγιάννης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

"Σε απάντηση της 801/31.1.94 ερώτησης που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Χρήστος Κατσιγιάννης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Υπάρχει μία adHoc διακομματική επιτροπή, η οποία μελετά το θέμα της μετεγκατάστασης των βυρσοδεψίων της Αττικής, αλλά δεν έχει καταλήξει στην επιλογή θέσης πολύ περισσότερο δεν έχει προτείνει την Αυλώνα ως χώρο των εν λόγω μονάδων.

Το έργο της επιτροπής συνεχίζεται και σήμερα βρίσκεται στο στάδιο εκτίμησης της απαιτούμενης έκτασης και των αναγκαίων δαπανών, καθώς και της έρευνας των λοιπών στοιχείων που αποτελούν προϋπόθεση διαμόρφωσης πλήρους γνώμης για το θέμα.

Όταν ολοκληρωθεί το έργο της επιτροπής, η σχετική πρόταση θα σταλεί στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, ο οποίος είναι αρμόδιος για τον καθορισμό χρήσης γη ή την έγκριση χωροθέτησης της ΒΙΠΕ, στην περίπτωση που η επιτροπή καταλήξει στην πρόταση οργάνωσης βιομηχανικής περιοχής για την παραπάνω δραστηριότητα.

Ο Υφυπουργός
Χρήστος Πάχτας"

15. Στην με αριθμό 805/31-1-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 22001/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 805/31-1-94 Ερώτηση του Βουλευτή κυρίου Β. Μπεκίρη που απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, θέτουμε υπόψη σας το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 207516/100-Α31/10-2-94 του κυρίου Γενικού Διευθυντή του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε., με το οποίο δίδεται απάντηση στην Ερώτηση αυτή.-

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ"

16. Στην με αριθμό 817/1-2-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 193/17-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθ. 817/1-2-94 Ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους κ.κ. Δ. Κουμπούρη και Γ. Αραβανή, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η επιχείρηση λευκού κρέατος "Α. ΚΥΡΙΤΣΗΣ και ΣΙΑ Ο.Ε" που είχε εκμισθωθεί την επιχείρηση "ΓΕΡΑΚΑΣ Α.Ε.", κηρύχθηκε σε πτώχευση το Νοέμβριο του 1993, λόγω χρεών της προς τρίτους.

Για την τύχη των εκατόν ογδόντα τεσσάρων (184) περίπου εργαζομένων, πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Εργασίας στις 1/12/93 Σύσκεψη Συμφιλίωσης, κατά την οποία, ύστερα από διαλογική συζήτηση τα μέρη (Εργοδότες-εργαζόμενοι) συμφώνησαν στην αναγκαιότητα λειτουργίας της επιχείρησης "ΓΕΡΑΚΑΣ Α.Ε.", αφού η επιχείρηση "Α. ΚΥΡΙΤΣΗΣ και ΣΙΑ Ο.Ε." κηρύχθηκε σε πτώχευση, και στην απασχόληση όλων των εργαζομένων, εφόσον αυτοί το θελήσουν.

Στην συνέχεια, όπως μας πληροφόρησε η Επιθ/ση Εργασίας Κρωπίας, η ανωτέρω συμφωνία μεταξύ εργοδοτών-εργαζομένων, για διάφορους λόγους, δεν κατέστη οριστική και η εν λόγω επιχείρηση με την επωνυμία "ΓΕΡΑΚΑΣ Α.Ε." μέχρι σήμερα δεν έχει λειτουργήσει.

Πάντως, εφόσον η επιχείρηση "Α. ΚΥΡΙΤΣΗΣ και ΣΙΑ Ο.Ε." κηρύχθηκε σε πτώχευση, όταν οριστεί σύνδικος, οι εργαζόμενοι μπορούν να κινήσουν τη διαδικασία ικανοποίησης απαιτήσεων των από το "Λογαριασμό Προστασίας Εργαζομένων από τη αφερεγγυότητα του εργοδότη", που έχει συσταθεί στον Οργανισμό Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), στα πλαίσια των διατάξεων του άρθ. 16 του Ν. 1836/89.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

17. Στην με αριθμό 822/1-2-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7076/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Εθν. Οικον. η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την ερώτηση 822/1.2.94 του βουλευτού κ. Α. Λεντάκη για ένταξη λιμενικού έργου Ν. Κάσου στο Πακέτο Ντελόρ ΙΙ, σας πληροφορούμε ότι την ευθύνη ένταξης έργων στο

Σχέδιο Περιφερειακού Προγράμματος Νοτίου Αιγαίου για το 1994-99, το οποίο ευρίσκεται στο στάδιο της κατάρτισης, έχει η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου στην οποία μπορούν να απευθυνθούν οι ενδιαφερόμενοι.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

18. Στην με αριθμό 922/2-2-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2581/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό ΒΕΤ η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 922/2.2.94 ερώτησης, που κατέθεσαν οι βουλευτές κ.κ. Ορ. Κολαζώφ, Δ. Κουμπούρης & Αν. Σκυλλάκος, σας πληροφορούμε ότι τα Τσιμέντα Χαλκίδας ανήκουν στον Ιδιωτικό Τομέα και το Υπουργείο μας δεν έχει οποιαδήποτε δυνατότητα παρέμβασης στην διοίκηση και διαχείριση της εν λόγω εταιρείας.

Ο Υφυπουργός
Χρήστος Πάχτας"

19. Στην με αριθμό 933/2-2-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 22009/21-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 933/2-2-94 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Λεντάκη που απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, θέτουμε υπόψη σας το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 11/8855/025/10-2-94 του Γενικού Διευθυντή των Ελληνικών Ταχυδρομείων, με το οποίο δίδεται απάντηση στην Ερώτηση αυτή.-

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ"

Σημ. Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

20. Στην με αριθμό 935/2-2-94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 267/17-2-94 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στο από 2-2-94 έγγραφό σας με το οποίο μας στείλατε την 935 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη, σχετικά με το αίτημα της Ο.Β.Σ.Θ. και των εκπροσώπων των σωματείων-μελών της, να μην εφαρμοσθεί η αναδρομική, όπως χαρακτηρίζεται, αύξηση των τεκμηρίων των Ε.Ι.Χ. αυτοκινήτων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η αναμόρφωση των ποσών της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης διαβίωσης των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης, που θεσπίστηκε με τον πρόσφατο Ν. 2187/τ.Α. 16/8-2-94, δεν αποτελεί αναδρομική φορολογία καθόσον η ανομορφωθείσα με τον ανωτέρω νόμο ετήσια τεκμαρτή δαπάνη που θα συμπεριληφθεί στις δηλώσεις των φορολογούμενων οικονομικού έτους 1994 (χρήση 1993), δεν επιβάλλεται αναδρομικά, αφού είναι σύμφωνη με τα οριζόμενα στο άρθρο 78 παρ. 2 του Συντάγματος.

Κατόπιν των ανωτέρω δεν αντιμετωπίζεται θέμα μη εφαρμογής του ανωτέρου νόμου.

Ο Υφυπουργός
ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ"

21. Στην με αριθμό 941/3.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 32/18.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αρ. 941/3.2.1994 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Αραβανή Γ. και Κόρακα Σ. σχετικά με το νέο Παγκόσμιο Ναυτιλιακό Σύστημα Κινδύνου και Ασφαλείας (GMDSS), παρακαλούμε να σημειώσετε τα ακόλουθα:

1. Όπως σας έχουμε γνωρίσει και στο παρελθόν, το όλο θέμα παρακολουθείται με γνώμονα την διατήρηση της ασφάλειας της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα μέσα στα πλαίσια των Συμβατικών υποχρεώσεων της χώρας μας, τα δε μέτρα που λαμβάνονται κατατείνουν στο να αμβλυνθούν κατά το δυνατόν τα προβλήματα που ανακύπτουν χωρίς παράλληλα να παρεμποδίζεται η εφαρμογή του GMDSS στα Ελληνικά εμπορικά πλοία.

2. Ειδικότερα και σε ότι αφορά την εκπαίδευση-μετεξέλιξη του κλάδου των Ραδιοηλεγραφητών και την εκπαίδευση χειριστών του Παγκόσμιου Ναυτιλιακού Συστήματος Κινδύνου και Ασφάλειας (GMDSS), το Υ.Ε.Ν. με το Π.Δ. 591/88 προχώρησε στη μετατροπή του ΚΕΣΕΝ/Ραδιοηλεγραφητών σε ΚΕΣΕΝ/ Ραδιοηλεκτρονικών - Ραδιοεπικοινωνιών και

ίδρυσε τμήματα ειδικής εκπαίδευσης πλοίαρχων και Ραδιοτηλεγραφητών τα οποία χορηγούν πιστοποιητικά χειριστών και χειριστών - συντηρητών GMDSS, εκτιμώντας ότι κατά αυτόν τον τρόπο καλύπτονται οι ανάγκες του άμεσου μέλλοντος σε προσωπικό ραδιοεπικοινωνιών των πλοίων GMDSS. Μέχρι σήμερα έχουν αποφοιτήσει 68, προερχόμενοι από τον κλάδο των ραδιοτηλεγραφητών που έλαβαν πτυχίο Ραδιοηλεκτρονικού Β' τάξης και 268 που έλαβαν πτυχίο Γενικού Χειριστού GMDSS. Επίσης έχουν αποφοιτήσει 2.126 πλοίαρχοι Α, Β και Γ τάξης που έλαβαν πτυχίο Γενικού Χειριστή GMDSS και 422 πρακτικοί πλοίαρχοι και κυβερνήτες κάθε τάξης που έλαβαν πτυχίο χειριστού GMDSS περιορισμένης χρήσης.

3. Για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων για τον κλάδο των ραδιοτηλεγραφητών από την εισαγωγή του GMDSS:

α. από το 1989 σταμάτησε η εισαγωγή ραδιοτηλεγραφητών στις ΑΔΣΕΝ/P/T διότι διαφάνηκε το πρόβλημα απασχόλησης που θα αντιμετώπιζαν μελλοντικά.

β. από το 1992 ιδρύθηκε και λειτουργεί ειδικό τμήμα υποψηφίων Πλοίαρχων Γ' τάξης στο οποίο φοιτούν Ραδιοτηλεγραφητές Α και Β τάξης προκειμένου να μετεξελιχθούν σε πλοίαρχους. Στο εν λόγω τμήμα έχουν εγγραφεί μέχρι σήμερα 123 P/T και έχουν αποφοιτήσει 78.

4. Στα πλαίσια αυτά το ΥΕΝ παρακολουθεί τις εξελίξεις της εφαρμογής του νέου συστήματος αλλά και τις ακολουθούμενες πρακτικές άλλων ναυτιλιακών χώρων. Οι κατά τα ανωτέρω πληροφορίες θα αποτελέσουν μαζί με τις σχετικές απόψεις των φορέων της ναυτιλίας (Εφοπλιστών-Ναυτεργατών) τη βάση για τις περαιτέρω ενέργειες και αποφάσεις του ΥΕΝ.

5. Τέλος σας γνωρίζουμε ότι ήδη το ΥΕΝ προχωρεί στην έκδοση νέου Κανονισμού Τηλεπικοινωνιών των Ελληνικών Εμπορικών Πλοίων με το οποίο ρυθμίζονται τα ειδικά θέματα της εφαρμογής του νέου Παγκόσμιου Ναυτιλιακού Συστήματος Κινδύνου και Ασφαλείας.

Μεταξύ άλλων, εξετάζεται η ανάγκη επάνδρωσης ορισμένων κατηγοριών πλοίων που εντάσσονται στο GMDSS, με έμπειρους χειριστές προερχόμενους από τις τάξεις των ραδιοτηλεγραφητών που έχουν το κατάλληλο πτυχίο χειριστού GMDSS, με στόχο τη μεταφορά της απαραίτητης εμπειρίας χειρισμού και διαχείρισης των τηλεπικοινωνιακών συστημάτων των πλοίων κατά την μεταβατική περίοδο. Πέραν αυτού ανάλογα με τις εξελίξεις που θα σημειωθούν στην εφαρμογή του συστήματος θα σταθμιστούν και οι παραπέρα ενέργειες του ΥΕΝ για την κάλυψη των μελλοντικών αναγκών.

Το σχέδιο του εν λόγω κανονισμού και των επιμέρους ρυθμίσεων που θα ακολουθήσουν, θα τεθεί υπόψη των εμπλεκόμενων φορέων προκειμένου να διατυπωθούν τυχόν σχόλια και προτάσεις.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ"

22. Στην με αριθμό 956/3.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 22017/21.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 956/3.2.94 ερώτηση του Βουλευτή κ. Λ. Λυμπερακίδη που απευθύνεται στον Υπουργό μεταφορών και Επικοινωνιών, θέτουμε υπόψη σας το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 256592/15.2.94 του κ. Γενικού Διευθυντή του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε., με το οποίο δίδεται απάντηση στην Ερώτηση αυτή.

Ο Υφυπουργός

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ"

Σημ. : Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

23. Στην με αριθμό 964/4.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 22018/21.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 964/4.2.94 ερώτηση του Βουλευτή κ. Β. Μπεκίρη που απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, θέτουμε υπόψη σας το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 207655/100-Α31/14.2.94 του Γενικού Διευθυντή του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε. με το οποίο δίδεται απάντηση στην ερώτηση αυτή.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

24. Στην με αριθμό 973/7.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 85/22.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την 973/7.2.94 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ηλ. Βεζδρεβάνης παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Το αρδευτικό έργο πεδιάδας Παραμυθιάς έκτασης 32.500 στρ. αποτελείται από 8 ζώνες. Έχουν εκτελεστεί και λειτουργούν οι ζώνες Α1, Α2.1, Α2.2, Α3 και Α4 έκτασης 18.000 στρ. Για τις υπόλοιπες ζώνες Α5, Α6 και Α7 14.500 στρ. έχουν γίνει οι σχετικές προτάσεις από το Υπουργείο μας προς το ΥΠΕΘΟ για ένταξη στο ΙΙ Κ.Π.Σ.

Εφόσον διασφαλιστούν οι απαραίτητες πιστώσεις, το ΥΠΕΧΩΔΕ θα προχωρήσει αμέσως στη δημοπράτηση των υπολοίπων ζωνών για τις οποίες υπάρχει οριστική μελέτη.

Ο Αναπλ. Υπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΥΛΑΔΑΚΗΣ"

25. Στην με αριθμό 985/7.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 5386/21.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 985/7.2.1994 του Βουλευτή κ. Στ. Μάνου σχετικά με δημοσίευμα της Εφημερίδας "ΒΗΜΑ" για την τελευταία συνεδρίαση της Νομισματικής Επιτροπής (Ν.Ε.) της ΕΕ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α. Ο κανονισμός που διέπει τη λειτουργία της Ν.Ε. της ΕΕ ορίζει ρητώς ότι οι συνεδριάσεις της Επιτροπής είναι εμπιστευτικές. Ως εκ τούτου ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δεν δύναται να σχολιάζει τυχόν προφορικές παρεμβάσεις του Προέδρου ή και των μελών της εν λόγω επιτροπής, όταν αυτές γίνονται στα πλαίσια εμπιστευτικών συνεδριάσεων.

β. Το ΔΝΤ χορηγεί δάνεια υπό όρους. Δηλαδή με εφαρμογή σταθεροποιητικών προγραμμάτων. Κατά κανόνα μόνο για την στήριξη προβλημάτων του Ισοζυγίου Πληρωμών και των εξωτερικών Συναλλαγών. Συνεπώς η προϋπόθεση αυτή όχι μόνο δεν υφίσταται, αλλά αντίθετα η πορεία του εξωτερικού ισοζυγίου της Χώρας είναι εξαιρετικά ευνοϊκή δεδομένου ότι οι τρέχουσες συναλλαγές με το εξωτερικό παρουσιάζονται πλεονασματικές από τον περασμένο Ιούλιο έως και τον Οκτώβριο (τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος).

γ. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι και το δάνειο της Κοινότητας του 1991 χορηγήθηκε στο πλαίσιο της μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του Ισοζυγίου Πληρωμών της Χώρας. Οι τεράστιες όμως αποκλίσεις από τους στόχους που έθεταν οι όροι του δανείου, ιδιαίτερα στα δημοσιονομικά μεγέθη, κατά την περίοδο 1991-1993, πέραν της αναβολής χορήγησης των υπολοίπων δόσεων του δανείου, ενδεχομένως να είναι η κύρια αιτία της επιφυλακτικότητας με την οποία αντιμετωπίζεται η Χώρα μας από ορισμένους κύκλους της Κοινότητας.

Ο Υπουργός

Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ"

26. Στην με αριθμό 1015/9.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 34/21.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1015/9.2.94 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Α. Λεντάκη, σας γνωρίζουμε ότι:

Το αίτημα της αναπροσαρμογής του συνταξιοδοτικού μισθού των συνταξιούχων στο 80% του μισθού των εν ενεργεία ναυτικών είναι δίκαιο, στόχο όμως αρχικά του Υπουργείου αποτελεί η οικονομική εξυγίανση του ΝΑΤ, διά του οποίου μπορεί να υλοποιηθεί σταδιακά στο μέλλον το αίτημα αυτό.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ"

27. Στην με αριθμό 1035/9.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 96/22.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την 1035/9.2.94 ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Ι. Κατσαρός και Σπ. Στριφτάρης παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κ.κ. Βουλευτές τα εξής:

1. Τα έργα και οι μελέτες στο αλιευτικό καταφύγιο Ποταμιάς Θάσου είναι Νομαρχιακού επιπέδου, και ο προγραμματισμός, η μελέτη και η χρηματοδότησή τους ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των Νομαρχιακών Οργάνων.

2. Σε τηλεφωνική επικοινωνία με τη ΔΤΥΝ Καβάλας μας πληροφόρησαν ότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει πρόβλημα διαρκών προσαμμώσεων στο υπόψη αλιευτικό καταφύγιο, και το φαινόμενο αντιμετωπίστηκε από τις Νομαρχιακές Υπηρεσίες με περιοδικές κατευθύνσεις.

Η οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος απαιτεί εξειδικευμένη μελέτη, η οποία λόγω ελλείψεως πιστώσεων δεν έχει ενταχθεί μέχρι σήμερα στα Νομαρχιακά Προγράμματα αλλά υπάρχει πρόθεση μελλοντικής ένταξής της.

Ο Αναπλ. Υπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΥΛΑΔΑΚΗΣ"

28. Στην με αριθμό 1036/9.2.94 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αρ. 97/22.2.94 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την 1036/9.2.94 ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Γ. Αραβανής, Δ. Κουμπούρης, Σ. Κόρακας παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κ.κ. Βουλευτές τα εξής:

1. Η μη άμεση υλοποίηση του έργου οφείλεται σε επαναπροσδιορισμό των προτεραιοτήτων και του τρόπου κατασκευής των διαφόρων έργων της Πρωτεύουσας, (σε συνάρτηση με τους διαθέσιμους πόρους) ο καθορισμός των οποίων θα προσδιορίσει χρονικά την έναρξη του έργου.

2. Οι μελέτες έχουν συνταχθεί με στόχο το έργο να κατασκευαστεί με τη μέθοδο της "αυτοχρηματοδότησης" δηλαδή της κατασκευής του από ιδιώτη και παραχώρηση της εκμετάλλευσής του για ορισμένο χρονικό διάστημα.

3. Τα απαραίτητα έργα υποδομής δεν είναι αποκλειστικής αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά των άλλων συναρμοδίων Υπουργείων (ΥΠΕΘΟ, Εσωτερικών).

Ο Αναπλ. Υπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΥΛΑΔΑΚΗΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, πριν από την ημερήσια διάταξη των αναφορών και ερωτήσεων, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 25ης Φεβρουαρίου 1994.

Α) ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτης Επιλογής:

1. Η με αριθμό 128/22-2-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Ανδρέα Φούρα προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την έναρξη λειτουργίας των παραγωγικών φαρμακευτικών εργοστασίων Αγίου Στεφάνου Πατρών και Λάρισας, τα μέτρα που προτίθεται να λάβει η Κυβέρνηση για την αξιοποίησή των κ.λπ.

2. Η με αριθμό 125/22-2-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ένταξη του οδικού άξονα Ηγουμενίτσας - Βόλου στο Β' πακέτο DELORS.

3. Η με αριθμό 120/21-2-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Πολιτικής Άνοιξης κ. Ανδρέα Λεντάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για ίδρυση Τμήματος Νοσηλευτικής του Παραρτήματος ΤΕΙ Θεσ/νίκης στο Κιλκίς.

4. Η με αριθμό 131/23-2-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κ.Κ.Ε. κ. Δήμου Κουμπούρη προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για χορήγηση στον ΟΤΕ άδειας κινητής τηλεφωνίας, την ακύρωση του θεσμικού πλαισίου ιδιωτικοποίησης του ΟΤΕ κ.λ.π.

Β) ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερης Επιλογής:

1. Η με αριθμό 123/21-1-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Παπαφιλίππου προς τον Υπουργό Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας, σχετικά με τον τρόπο χρηματοδότησης κατασκευής μονάδων ηλεκτροπαραγωγής στο Λαύριο, τη Φλώρινα κ.λ.π.

2. Η με αριθμό 124/22-2-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Πολιτικής Άνοιξης κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Αιγαίου, σχετικά με τα μέτρα αποκατάστασης των πληγέντων κατοίκων της Ικαρίας από τις πυρκαγιές του καλοκαιριού, το σχεδιασμό αποκατάστασης του περιβάλλοντος κ.λ.π.

3. Η με αριθμό 132/23-2-94 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κ.Κ.Ε. κ. Δήμου Κουμπούρη προς τους Υπουργούς Οικονομικών, Υγείας-Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τα μέτρα που προτίθεται να λάβει η Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εκτελωνιστών κ.λ.π.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΤΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθούν αναφορές και ερωτήσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Πρώτη ερώτηση είναι του συναδέλφου κ. Ελευθερίου Παπαγεωργόπουλου "σχετικά με έγγραφο αίτημα της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ για απολύσεις εργαζομένων της επιχείρησης που προσλήφθηκαν από το 1989 και μετά".

Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο, για 3 λεπτά.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, την 13ην Οκτωβρίου 1993, λίγη ώρα μετά την ορκωμοσία της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ, η ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ έστειλε έγγραφο προς τους προϊστάμενους των Διευθύνσεων τομέων, υποτομέων Διοικητικού της ΔΕΗ και κατά τρόπο αυστηρό -ιταμό, θα έλεγα- αξίωνε την άμεση απόλυση συναδέλφων-εργαζομένων στην πλειοψηφία τους από το 1989, διότι επεκαλείτο διάφορες αιτιάσεις, που αφορούσαν τυπικές παραβάσεις όσον αφορά την αναγγελία της πρόσληψης, την έγγραφη σε μισθολογικές καταστάσεις και τέτοιου είδους δικαιολογίες.

Έτσι λοιπόν, έχουμε ένα συνδικαλιστικό όργανο, δευτεροβάθμιο, αντιπροσωπευτικό του χώρου, τη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ να ζητά κατά πλήρη παράβαση των καταστατικών αρχών του σκοπού του Σωματείου- την απόλυση μελών του ίδιου του Σωματείου, μελών που αυτό το ίδιο το συνδικαλιστικό όργανο είχε ταχθεί να υποστηρίξει τα συμφέροντά τους και γενικότερα να τα καλύπτει. Αυτή ήταν η καταστατική ευθύνη και η βασική υποχρέωση του Σωματείου. Έχουμε όμως το παράλογο, αυτό το Σωματείο να ζητά την απόλυση οργανωμένων μελών τα οποία είχαν λάβει μέρος σε αρχαιρεσίες και γενικότερα στην όλη συνδικαλιστική δράση αυτού του Σωματείου.

Βεβαίως, όσον αφορά τα της επίδειξης εργατικής αλληλεγγύης και όλα αυτά τα παράλογα και εντελώς ακατανόητα που συνέβησαν, είναι εύκολο να πει κανείς -και στέκει εκ πρώτης όψεως- ότι αυτά αφορούν το Σωματείο και αυτό ας λογοδοτήσει στα μέλη του. Και έτσι θα ήταν τα ζητήματα, εάν η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ δεν εχρησιμοποιείτο σαν πολιορκητικός κριός από την Κυβέρνηση προκειμένου να προβεί στην απόλυση αυτών των εργαζομένων.

Έτσι έχει το ζήτημα και έτσι εισάγεται η ερώτηση. Είναι η ερώτηση με αριθμό 3 και υπεβλήθη την πρώτη μέρα που άρχισε η διαδικασία του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου. Εθεωρήθη -ίσως δικαιολογημένα σε πρώτη φάση- ότι ήταν πρόωρη, πρώιμη, βιαστική. Η συνέχεια όμως απέδειξε ότι δεν ήταν ούτε πρόωρη, ούτε πρώιμη, ούτε βιαστική. Δυστυχώς, επαληθεύτηκε στην υποψία της ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ θα επανέκαμπε εκδικητική, αμετανόητη, θέλοντας να εξυπηρετήσει μόνο την εκλογική της πελατεία και να χωρίσει πάλι τους Έλληνες στα δύο.

Γι' αυτό ερωτάται ο κύριος Υπουργός τι έχει να πει πάνω σ' αυτά τα οποία τίθενται, ακόμα και αν επερατώθη στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου αυτό το ζήτημα. Σίγουρα δεν έκλεισε για μας, γιατί έχουμε συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ(Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι ότι η ΔΕΗ είναι η σπουδαιότερη επιχείρηση κοινής ωφέλειας στη Χώρα μας. Από τη λειτουργία της εξαρτάται η καθημερινή μας ζωή, η επιβίωση κάθε μικρής και μεγάλης επιχείρησης και -θα έλεγα- και η συνολική ανάπτυξη του Τόπου. Οι αστοχίες, η κακή διαχείριση, η υπέρμετρη αύξηση των δαπανών και βέβαια η μη ορθολογική πολιτική στον τομέα των ανθρώπινων πόρων, πληρώνονται άμεσα από το

καταναλωτικό κοινό. Νομίζω, ότι είμαστε υποχρεωμένοι να μεριμνήσουμε επιτέλους για την εύρυθμη λειτουργία της ΔΕΗ και ταυτόχρονα να προστατεύσουμε και τον καταναλωτή, και τις επιχειρήσεις μας, αλλά και την ίδια την οικονομία της Χώρας μας.

Το ζήτημα στο οποίο αναφέρεσθε, κύριε συνάδελφε, συζητήθηκε διεξοδικά κατά την ψήφιση του σχεδίου νόμου για τη Δημόσια Διοίκηση, ιδιαίτερα δε κατά τη συζήτηση των άρθρων 28 και 28α' του νόμου αυτού.

Προς υπενθύμιση θα ήθελα να παραθέσω τα εξής περιστατικά: Την επομένη της προκήρυξης των τελευταίων βουλευτικών εκλογών, συγκεκριμένα στις 14/9/93, η τότε διοίκηση της ΔΕΗ με την υπ' αριθμ.295/14-9-93 απόφασή της, αποφάσισε την πρόσληψη ή μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου ή ετήσιας διάρκειας για 6.652 άτομα. Αυτό έγινε την επομένη της προκήρυξης των εκλογών. Από αυτούς μάλιστα, οι 2.131 δεν είχαν καν τα προσόντα που προέβλεπε ο Κανονισμός Κατάστασης Προσωπικού της ΔΕΗ, γιατί είχαν υπερβεί ακόμη και το όριο ηλικίας.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα περίπτωσης ατόμου πάνω από 60 ετών που προσλήφθηκε εκείνη την περίοδο. Με την ενέργειά της αυτή, η τότε διοίκηση της ΔΕΗ επιβάρυνε τον προϋπολογισμό της ΔΕΗ με ένα ετήσιο κόστος της τάξης των 20 δισ. δραχμών. Αυτό αποδεικνύει την απαράδεκτη θα έλεγα πολιτική, που ακολουθήθηκε από την τότε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τακτική διάλυσης της ΔΕΗ.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της ΔΕΗ, κύριε συνάδελφε, η ΔΕΗ παρουσιάζει ελλείμματα. Καταφέρατε και αυτό, ένα φυσικό μονοπώλιο όπως είναι η ΔΕΗ, να το καταστήσετε και αυτό ελλειμματικό.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό πρακτικά; Αυτά τα ελλείμματα, αυτές οι ζημιές, πώς καταγράφονται στη συνέχεια στην οικονομική μας ζωή; Οι ζημιές αυτές αναπόφευκτα επιβαρύνουν το κόστος της ηλεκτρικής μας ενέργειας, το οποίο βεβαίως μετακυλιέται στον καταναλωτή, αλλά και στα παραγόμενα ελληνικά προϊόντα, αποτρέποντας έτσι τη δημιουργία ενός οικονομικού περιβάλλοντος ανταγωνιστικότητας για την ελληνική μας οικονομία.

Νομίζω, κύριε συνάδελφε, ότι πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι επιτέλους ήλθε η ώρα, με το νέο νόμο που ψήφισε το Ελληνικό Κοινοβούλιο, να μπει ένας φραγμός σ' αυτά τα πελατειακά σχήματα και επιτέλους να δώσουμε ένα μήνυμα στη νέα γενιά, ότι ήλθε η ώρα με μηχανισμούς και θεσμούς αξιοκρατίας και φερεγγυότητας να οικοδομήσουμε μια νέα χώρα. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά, για να δευτερολογήσει.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο παρατηρήσεις επί τροχάδην θα κάνω.

Ποτέ δεν ωφελεί η μισή αλήθεια και ο κύριος Υπουργός είπε τη μισή αλήθεια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν προσελήφθησαν στις 14 Σεπτεμβρίου. Τουλάχιστον 4 χρόνια πριν εργαζόνταν και περιμέναμε από σας, κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον αυτό να το αναφέρετε. Εργάζονταν 4 χρόνια πριν, είναι γεγονός.

Τώρα το αν ήταν χρήσιμο ή όχι, ή περισσευούμενοι για την επιχείρηση, προκύπτει από το θέμα που έχει προκύψει αυτές τις μέρες στη ΔΕΗ, που δεν μπορεί, ούτε συνήθεις υπηρεσίες να προσφέρει. Σταμάτησαν οι λογαριασμοί να εισπράττονται, σταμάτησαν να γίνονται οι καταμετρήσεις κ.λπ.

Γιατί; Γιατί υπάρχει ένα κενό και είναι δεδομένο από το θόρυβο που γίνεται. Είναι από τα πρώτα ζητήματα που θίγουν σήμερα οι εφημερίδες. Αυτό το κενό, σίγουρα σκοπεύετε να το καλύψετε, ικανοποιώντας την εκλογική σας πελατεία, την πελατεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Πέραν τούτου, τα περί κόστους του ηλεκτρικού ρεύματος και τα περί ελλειμματικότητας της ΔΕΗ, μήπως, κύριε Υπουργέ, αποτελούν προαγγελία για τη διαφαινόμενη πρόθεση της Κυβέρνησης για αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος; Πείτε το καθαρά. Δε σας φταίνει τουλάχιστον τα θύματα της εκδικητικής μανίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ο νόμος τέλειωσε στο Κοινοβούλιο. Είναι γεγονός. Αλλά ο νόμος που καταρρακώθηκε και από τη συζήτηση στη Βουλή και από την Επιστημονική Επιτροπή, να είσθε σίγουροι ότι θα ενταφιαστεί μετά βεβαιότητας, στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Πιστεύαμε- γιατί σ' αυτό μας έπειθε η μέχρι τώρα θητεία του Υπουργού Βιομηχανίας- ότι εκεί θα υπήρχε τουλάχιστον μια στάση υπευθυνότητας και ανθρωπιάς, απέναντι σ' αυτούς τους εργαζόμενους. Φαίνεται, όμως, ότι ο πόλεμος διαδοχής που άρχισε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. άλλαξε πολλούς ανθρώπους και έτσι εμφανίστηκε και αυτός σαν Καίσαρας, με αντεστραμμένο τον αντίχειρα, καταδικάζοντας αυτούς τους ανθρώπους.

Εν πάση περιπτώσει, ο καθένας κρίνεται. Ξέρουμε ότι δεν μπορείτε αυτήν την ώρα να αναστρέψετε, τουλάχιστον τον ψηφισμένο νόμο. Θα αναστραφεί στις αίθουσες των

δικαστηρίων, όπως είπα. Δεν έχω τέτοια απαίτηση από σας τουλάχιστον. Ας καταγραφούν όλα αυτά, για να έχει ο καθένας τις ευθύνες του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Κύριε συνάδελφε, θα παρακαλούσα να μείνουμε κατ' αρχήν στο περιεχόμενο της ερώτησης. Δεν υπάρχει λόγος να περιπλανόμαστε σε άλλα θέματα. Αν θέλετε να θέσετε άλλα θέματα, με όλη την ευχέρεια που μας παρέχει ο Κανονισμός, μπορούμε να ανταλλάξουμε τις απόψεις μας και για τα ζητήματα αυτά.

Θα παρακαλούσα, επίσης, να σεβαστούμε ένα χώρο που πρέπει να υπηρετήσουμε όλοι μας, για να ενισχύσουμε ουσιαστικά το Ελληνικό Κοινοβούλιο ως το φάρο Δημοκρατίας στη Χώρα μας.

Δεν είναι έτσι όπως το λέτε. Αναφέρθηκα στα 6.652 άτομα που προσλήφθηκαν από την επόμενη της προκήρυξης των πρόσφατων εκλογών στη Χώρα μας. Εσείς αναφερθήκατε στην περίοδο της τελευταίας 3ετίας-4ετίας. Εκεί οι αριθμοί είναι διαφορετικοί, κύριε συνάδελφε. Για τη χρονική περίοδο από 1.4.90 έως και τον Οκτώβριο του 1993 που κυβέρνησε η Χώρα ήταν η Νέα Δημοκρατία, προσελήφθηκαν 11.073 άτομα, ενώ την ίδια περίοδο αποχώρησαν 4.322.

Η δύναμη, λοιπόν, του προσωπικού της ΔΕΗ κατά τη διάρκεια διακυβέρνησης της Χώρας μας από τη Νέα Δημοκρατία από 29.251 έφθασε τις 36.820 και βεβαίως μέσα από μη ορθολογική αξιοποίηση ανθρώπινων πόρων. Έτσι, λοιπόν, υπάρχει μία άλλη αλήθεια. Είναι 11.000 για την 4ετία και 6.500 μόνο για τον προεκλογικό μήνα. Αυτοί είναι αριθμοί που καταγράφονται, κατατίθενται και όλοι μας θα κριθούμε για τον τρόπο με τον οποίο στεκόμαστε δίπλα στο Λαό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Στην υπ' αριθμ. 2 ερώτηση των συναδέλφων κυριών Δ. Κουμπούρη και Γ. Αραβανή, "σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία της Υγείας των κατοίκων της περιοχής Ασπροπύργου από την ανεξέλεγκτη ρίψη επικίνδυνων ουσιών της Ελληνικής Χαλυβουργίας" ο κ. Κουμπούρης έχει το λόγο, για να αναπτύξει την ερώτηση, για 3 λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Απευθύνεται στα Υπουργεία Υγείας και ΠΕΧΩΔΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εφόσον έχει εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη του Υπουργείου Βιομηχανίας συζητείται υποχρεωτικά και σεις θα δώσετε την απάντηση την οποία νομίζετε.

Ορίστε, κύριε Κουμπούρη.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ: Η Ελληνική Χαλυβουργία είναι επιχείρηση που εδρεύει στην παραλία του Ασπροπύργου. Η παραλία του Ασπροπύργου είναι γνωστή σε όλους -και απ' αυτούς που μένουν εκεί πολύ περισσότερο και απ' αυτούς που περνούν να πάνε στην Πελοπόννησο- για τα "αρώματα" που προσφέρει. Πραγματικά η κατάσταση είναι αποπνικτική, το περιβάλλον είναι επιβαρημένο και η εν λόγω βιομηχανία επιβαρύνει ακόμα περισσότερο την περιοχή.

Πήραμε μία απάντηση την οποία υπογράφει ο Υφυπουργός κ. Σκουλάκης, στην οποία αναφέρεται ότι τα στερεά απόβλητα που αποθηκεύει η εν λόγω επιχείρηση στην παραλία Ασπροπύργου θεωρούνται αδρανή, αλλά δημιουργούν προβλήματα στους περίοικους και το περιβάλλον. Μας κάνει εντύπωση πραγματικά αυτή η θέση του Υπουργείου Υγείας. Από ποια στοιχεία προκύπτει ότι αυτά τα υλικά είναι αδρανή, όταν πρόκειται για υλικά που έχουν σχέση με τον αμιάντο, με τον ασβέστη, με τη σιδηρόσκονη, με το πυρίτιο, το μαγγάνιο και ένα σωρό άλλα υλικά που βγαίνουν από το χαλυβουργείο; Είναι διαπιστωμένα αυτά. Εξ άλλου προερχόμαστε και από το χώρο του χαλυβουργείου και είναι γνωστά αυτά σε όλους όσους έχουν γνώση του θέματος "χαλυβουργία".

Μας κάνει εντύπωση το γεγονός αυτό, ότι πραγματικά χρόνια και χρόνια και όλες οι κυβερνήσεις πάνω σ' αυτό το ζήτημα, έχουν μεταχειρισθεί διακριτικά τον εργοδότη της Ελληνικής Χαλυβουργίας, κ. Σαλαπάτα.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι από μία συζήτηση που κάναμε με τους μαζικούς φορείς στην περιοχή. Εξ ίσου επικίνδυνη και επιβαρημένη στο χώρο αυτό είναι η κατάσταση με τα υγρά απόβλητα της βιομηχανίας αυτής, τα οποία βέβαια ποτέ δεν έχουν ελεγχθεί.

Καθώς και το θέμα που έχει σχέση με τα απόβλητα στο χώρο του εργοστασίου, όσον αφορά δηλαδή τη σκόνη. Γιατί όπως καταγγέλλουν και το Σωματείο των εργαζομένων και οι μαζικοί φορείς, αλλά και δίπλα τα Διύλιστήρια Ασπροπύργου και οι κάτοικοι της περιοχής, είναι αφόρητη η κατάσταση, κυρίως τις βραδινές ώρες που κλείνονται τα φίλτρα.

Τέλος, αυτά τα μπάζα που είναι μαζεμένα στην παραλία έχουν γίνει, κύριε Υπουργέ, ένας όγκος- που μπορεί να τον έχετε δει και εσείς- και υπάρχει και ο κίνδυνος να πέσουν στην Εθνική Οδό. Το ερώτημα όμως είναι, τι θα τα κάνει αυτά η Ελληνική Χαλυβουργία. Και όπως καταγγέλλουν οι φορείς εκεί της περιοχής υπάρχει κίνδυνος του μπαζώματος της θάλασσας από τον εν λόγω εργοδότη. Δεν ξέρω εάν αληθεύει αυτή η πληροφορία και τι μέτρα προτίθεται να πάρει η Κυβέρνηση για να απαλλαγεί η παραλία Ασπροπύργου από αυτό το σοβαρό πρόβλημα της ρύπανσης από την Ελληνική Χαλυβουργία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μία ερώτηση κατ' αρχήν, που απευθύνεται στο Υπουργείο Υγείας και στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Υπάρχουν απαντήσεις και από τους δύο Υπουργούς, με χαρά όμως να δώσω μία συνέχεια σ' αυτά που είπε ο κύριος συνάδελφος. Θα ήθελα κατ' αρχήν να πω, ότι συμμερίζομαι απόλυτα και τις ανησυχίες του και την προοπτική που ανέπτυξε. Και νομίζω ότι αντανακλούν την αγωγή μιας τοπικής κοινωνίας. Είναι, ίσως, ευκαιρία να πούμε δύο κουβέντες γι' αυτά και να δούμε στη συνέχεια- κυρίως το πρόβλημα των υγρών αποβλήτων, τα οποία τέθηκαν σήμερα- πως μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε.

Έτσι θα παραθέσω κάποια στοιχεία, κύριε συνάδελφε, και ευχαρίστως να δούμε από εδώ και πέρα, πως θα μπορέσουμε να συστηματικοποιήσουμε την παρουσία μας, γιατί νομίζω, ότι το περιβάλλον μπορεί να συνδεθεί με την ανάπτυξη, με στόχο τη ζωή. Και κυρίως, τη ζωή πρέπει να δούμε. Επίσης, πρέπει να δούμε και από τις δύο πλευρές, πως να κινηθούμε ορθολογικότερα και αποτελεσματικότερα.

Η Ελληνική Χαλυβουργία λειτουργεί, νόμιμα με άδειας λειτουργίας από το Υπουργείο Βιομηχανίας, από την αρμόδια διεύθυνση Βιομηχανίας Δυτικής Αττικής. Στην άδεια λειτουργίας του εργοστασίου υπάρχει ένας όρος, τον οποίο θα σας παραθέσω: "Να συνεχισθεί η απόθεση των στερεών καταλείπων του Χαλυβουργείου στο παρακείμενο γήπεδο και να σταματήσει αμέσως μόλις τυχόν αποδειχθεί με μέριμνα του ΚΕΠΕ, της Νομαρχίας ότι το μείγμα των καταλείπων είναι τοξικό και να υποδειχθεί από την ίδια υπηρεσία της Νομαρχίας ο κατάλληλος χώρος απόθεσης". Αυτός είναι ο όρος που συμπεριλαμβάνεται στην άδεια λειτουργίας που έδωσε το Υπουργείο Βιομηχανίας.

Τα στερεά απόβλητα του εργοστασίου έχουν τοξικές ουσίες, σύμφωνα με έγγραφο που έχει σταλεί στην υπηρεσία μας, από τον τέταρτο μήνα του 1990. Τοξική όμως είναι μόνο η σκόνη που κατακρατείται στα σακόφιλτρα και έχει δηλαδή και στερεά μέταλλα. Η σκόνη όμως αυτή κατακρατείται, μορφοποιείται σε σφυρίδια και διατίθεται σε τρίτους γιατί αποτελεί εμπορεύσιμη ύλη. Τα υπόλοιπα στερεά απόβλητα, η σκωρία και η λάσπη, μπορούν να εναποθετούν σε χωματερές, όπως αναφέρατε προηγουμένως.

Υπάρχει ασφαλώς ένα πρόβλημα, λόγω του μεγάλου όγκου, που δυσκολεύει την εξέρευση χώρων εναπόθεσής τους. Και εκεί τίθεται το θέμα της εναπόθεσής τους. Για τη συνολική διάθεση των στερεών αποβλήτων του Νομού Αττικής και των αποβλήτων της Ελληνικής Χαλυβουργίας έχει ανατεθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ στο ΙΓΜΕ, μελέτη για την επιλογή των κατάλληλων χώρων. Η πρώτη φάση αυτής της μελέτης έχει ολοκληρωθεί και έχει ήδη παραδοθεί. Προτείνονται δε διάφορες εναλλακτικές λύσεις για το χώρο αυτό όπου αξιολογούνται σήμερα από το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Έχει δημιουργηθεί πρόσφατα μία επιτροπή, στην οποία συμμετέχει και εκπρόσωπος του ΥΒΕΤ κατόπιν παρακλήσεώς μας, για να μπορέσουμε να οριστικοποιήσουμε τις θέσεις μας. Έτσι πράγματι, υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα, είναι σε μία φάση μελέτης και με μία πρόταση εναλλακτική. Βεβαίως, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το θέμα όσον το δυνατόν γρηγορότερα. Επίσης, συμμερίζομαι και την σκέψη σας για τα υγρά απόβλητα, για τα οποία δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή κάτι συγκεκριμένο. Με χαρά όμως να δούμε το θέμα από κοντά και πώς μπορούμε από κοινού να το αντιμετωπίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Υπουργέ, έχετε 3 λεπτά και όχι 4 που σας είπα προηγουμένως, διότι μόνο στις επίκαιρες ερωτήσεις έχετε το δικαίωμα των 4 λεπτών.

Ο κ. Κουμπούρης έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ: Ας κρατήσουμε την υπόσχεση του κυρίου Υπουργού ότι θα δει και θα αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα, που αναγνωρίζει και ο ίδιος τη σοβαρότητα του.

Θα ήθελα όμως, κύριε Υπουργέ, να είχατε ορισμένα στοιχεία παραπάνω σ' αυτή την επιχειρηματολογία που αναπτύξατε. Πρώτα από όλα, είναι λάθος -και δεν ξέρω αν αυτό το λάθος γίνεται από σκοπιμότητα ή από άγνοια- να υποστηρίζουν οι υπηρεσίες ότι δεν έχουν τοξικότητα τα στερεά απόβλητα που αποθηκεύονται σαν μπάζα στον χώρο της παραλίας.

Έχουν τοξικότητα τα απόβλητα της σκόνης που συγκεντρώνονται στους σάκους των φίλτρων, όταν πρόκειται για το ίδιο υλικό. Πρόκειται, ακριβώς, για το ίδιο υλικό. Τη στιγμή όμως που γίνεται η τήξη του σιδήρου ένα μέρος φεύγει προς τα πάνω. Αυτό αποθηκεύεται στους χώρους των σάκων που είπατε, όσο δουλεύουν αυτοί οι σάκοι, γιατί νύχτα δεν δουλεύουν. Το υπόλοιπο μέρος αυτών των υλικών, που μένει στον πάτο του κάδου, αποθηκεύεται στο χώρο της παραλίας, γιατί δεν μπορούν να γίνουν σκόνη.

Επομένως, δεν στέκει το επιχείρημα της τοξικότητας ή της μη τοξικότητας, έτσι όπως το αναπτύξατε, δηλαδή αυτά που είναι στα φίλτρα και αυτά που είναι στην παραλία. Είναι τοξικά. Και σας ανέφερα συγκεκριμένα ποια υλικά είναι.

Το δεύτερο που ήθελα να πω, είναι το ζήτημα της αποθήκευσης. Το έχει βρει εύκολο η κάθε επιχείρηση και δεν έχει έλεγχο για την αποθήκευση αυτών των υλικών, κύριε Υπουργέ. Αυτό είναι το ζήτημα. Είναι εύκολο, είναι μικρό το κόστος, έχει μια γέφυρα, περνάει στην απέναντι μεριά του δρόμου και τα αδειάζει.

Μπορεί να λυθεί το ζήτημα και μπορεί να λυθεί άμεσα και αποτελεσματικά. Είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης και θα περιμένουμε το επόμενο διάστημα γι' αυτά που υποσχεθήκατε και για τον έλεγχο των υγρών αποβλήτων και στο χώρο του εργοστασίου, αλλά κυρίως στην απομάκρυνση αυτού του τεράστιου όγκου που πραγματικά γίνεται επικίνδυνος με όλη την επικινδυνότητα που ανέφερα προηγούμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να προσθέσουμε κάτι. Σημασία έχει να κάνουμε το παν για να λύσουμε τα ζητήματα. Συμμερίζομαι τις απόψεις του κυρίου συναδέλφου και νομίζω ότι είναι μια ευκαιρία, με την ερώτηση που κατατέθηκε, να αντιμετωπίσουμε πιο αποτελεσματικά και πιο γρήγορα το πρόβλημα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η υπ' αριθμ. 3 ερώτηση είναι του συναδέλφου κ. Νικήτα Κακλαμάνη "σχετικά με την τοποθέτηση από την Ελλάδα δορυφόρου σε γεωστατική τροχιά για τη σύνδεση με τον απόδημο Ελληνισμό και την ανάπτυξη της Αμυντικής Αεροδιαστημικής Βιομηχανίας".

Ο κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω πάρει γραπτή πολυσέλιδη απάντηση που είναι ικανοποιητική και δεν νομίζω ότι έχουμε τίποτα να πούμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Λάβατε δορυφορική απάντηση! Κατά συνέπεια, διαγράφεται η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Όλα τα αιτήματα έχουν ικανοποιηθεί, κύριε Πρόεδρε, όλα τα θέματα.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν ήταν αιτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η υπ' αριθμ. 4 ερώτηση είναι των συναδέλφων κυρίων Ι. Κατσαρού και Δ. Κουμπούρη "σχετικά με τη λήψη μέτρων για τον εκσυγχρονισμό και τη λειτουργία των Μεταλλείων "ΜΑΝΤΕΜ ΛΑΚΟ" στη Χαλκιδική και την μη ιδιωτικοποίηση των".

Αυτό το αίτημα ικανοποιήθηκε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό δεν ικανοποιήθηκε, είναι ανοικτό. Θα ακούσετε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Κατσαρός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Να θεωρήσουμε ευτυχή τη συγκυρία ότι ο κύριος Υφυπουργός είναι από τη Χαλκιδική και θα έχουμε, υποθέτω, συγκεκριμένες απαντήσεις.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι το πρόβλημα του "ΜΑΝΤΕΜ ΛΑΚΟ" έχει απασχολήσει επανειλημμένα τη Βουλή, ιδιαίτερα τα δύο τελευταία χρόνια. Δεν αναφέρομαι παλαιά με τις μεγάλες απεργίες. Πρόκειται για τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα μεταλλεία της Χώρας που αποφέρουν σημαντικά οφέλη στην εθνική οικονομία. Αυτά τα σημαντικά και μεγαλύτερα μεταλλεία της Χώρας απειλούνται με κλείσιμο και οι χίλιοι και πάνω εργαζόμενοι που δουλεύουν εκεί, απειλούνται με την ανεργία και τη φτώχεια.

Θέλω να υπογραμμίσω ότι είναι μια από τις λίγες, η σημαντικότερη θα έλεγα επιχείρηση που έχει απομείνει στη Χαλκιδική και η μόνη στη βόρεια Χαλκιδική.

Από τον Απρίλη του 1992 τα μεταλλεία πέρασαν στη δικαιοδοσία της Εθνικής Τράπεζας και τέθηκαν σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης. Με τη μέθοδο όμως της Τράπεζας, να μην χρηματοδοτεί τα μεταλλεία, η επιχείρηση έγινε προβληματική και τώρα βρίσκεται στη διαδικασία αναζήτησης επενδυτών. Δηλαδή, με άλλα λόγια αναζητεί επενδυτές ιδιώτες να την αναλάβουν.

Την ευθύνη βέβαια, γι' αυτήν την εξέλιξη, κύριε Πρόεδρε, δεν την αποδίδουμε σε αυτήν την Κυβέρνηση, την έχει η προηγούμενη κυβέρνηση, η οποία είχε βαλθεί να εκποιήσει ότι υπήρχε και δεν υπήρχε στο Δημόσιο προς όφελος των ιδιωτών και της λεγόμενης ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Και σήμερα όμως η κατάσταση, κύριε Υπουργέ, παραμένει στάσιμη -δεν ξέρω, θα μας πείτε, οι πληροφορίες μας αυτό λένε- και ο κίνδυνος τελικά να κλείσουν τα μεταλλεία είναι άμεσος και ορατός.

Εμείς θεωρούμε ότι τα μεταλλεία, που είναι εθνικός πλούτος, πρέπει να παραμείνουν στην ιδιοκτησία του κράτους. Δεν μπορούμε να παραδώσουμε την εκμετάλλευση αυτού του εθνικού πλούτου στη λεγόμενη ιδιωτική πρωτοβουλία. Νομίζουμε, ότι πρέπει να χρηματοδοτηθούν τα μεταλλεία, κύριε Υπουργέ. Και αυτό θα πρέπει να γίνει άμεσα για να υπάρξει ένας εκσυγχρονισμός και να λειτουργήσουν, ώστε να μην χάσουν τη δουλειά τους οι εργαζόμενοι. Βέβαια να λειτουργήσουν μέσα στα πλαίσια μιας μακροπρόθεσμης επενδυτικής πολιτικής στον τομέα των μεταλλείων.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω τις προτάσεις μας.

Έχουμε τη γνώμη ότι πρέπει να ολοκληρωθούν οι μελέτες που υπάρχουν και να υπάρξει η συγκεκριμένη χρηματοδότηση για τη δημιουργία της επιχείρησης της επεξεργασίας χρυσού που υπάρχει, ενός εργοστασίου με φροντίδα στο περιβάλλον. Γιατί είναι δίκαιη νομίζουμε η ανησυχία και οι αντιρρήσεις που έχουν οι κάτοικοι της περιοχής για τη δημιουργία αυτής της βιομηχανίας.

Θέλουμε να ακούσουμε τις απαντήσεις του κυρίου Υπουργού. Δεν είναι μόνο δική μας αυτή η επιθυμία, κυρίως είναι επιθυμία των χιλίων εργαζομένων εκεί και των οικογενειών τους που ξεπερνούν τις 20 χιλιάδες περίπου, οι οποίοι εμπλέκονται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώσετε στη δευτερολογία σας.

Ο κύριος Υπουργός Βιομηχανίας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Κύριε συνάδελφε, αγγίζετε μία ευαίσθητη χορδή, τη δική μου και όλων μας πιστεύω. Πρόκειται, κύριε Πρόεδρε- και έτσι είναι- για τα μεταλλεία "ΜΑΝΤΕΜ-ΛΑΚΟ" Στρατωνίου και Ολυμπιάδος, που αποτελούν το πρώτο μεταλλευτικό κέντρο της Χώρας και αποτελούν ταυτόχρονα το μεγαλύτερο μεταλλείο μεικτών θειούχων σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή ένωση, μολύβδου και ψευδαργύρου, καθώς και μία σημαντικότερη πηγή παραγωγής χρυσού και αργύρου για τη Χώρα μας. Και εδώ η Νέα Δημοκρατία και οι νέες ιδέες της είχαν επιτελέσει το θαύμα τους και οδήγησαν, δυστυχώς, στη συρρίκνωση και το μαρασμό αυτό το πρώτο μεταλλευτικό κέντρο της Χώρας μας και το μεγαλύτερο σε είδος του σε μόλυβδο και ψευδάργυρο στην Ευρώπη. Δεν θα μείνουμε στα αίτια, στις παραμέτρους και στο γιατί. Μπορούμε να το κουβεντιάσουμε κάποια άλλη στιγμή. Σήμερα νομίζουμε ότι ήρθε η ώρα της πράξης, της προσπάθειας και της επίλυσης των προβλημάτων αυτών. Τα μεταλλεία δεν θα κλείσουν, κύριοι συνάδελφοι. Τα μεταλλεία θα συνεχίσουν να λειτουργούν. Αλλά κυρίως, αυτό που έχει ανάγκη το μεταλλείο, είναι να δημιουργηθούν οι όροι βιωσιμότητάς τους σε μία μόνιμη και σταθερή λειτουργία. Στο πλαίσιο της προώθησης αυτών των βιώσιμων επενδυτικών στοιχείων και μετά από μία σειρά διασκέψεων και διερεύνηση εναλλακτικών επιχειρηματικών σεναρίων για τα μεταλλεία της Κασσάνδρας, καταλήξαμε σε ένα σχέδιο δράσης για τη διάσωση των μεταλλείων. Το επιχειρηματικό αυτό σχέδιο θέτει σαν βασική προϋπόθεση βιωσιμότητας την ίδρυση και εγκατάσταση εργοστασίου μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή των μεταλλείων στη Βόρεια Χαλκιδική. Το σχέδιο της επιχειρηματικής δράσης που εκπονήσαμε είναι αυτό που προβλέπει πλήρη δραστηριότητα των μεταλλείων Κασσάνδρας, κατά το οποίο το απόθεμα συμπτκνώματος του χρυσοφόρου σιδηροπυρίτη και κατάλληλα διαμορφωμένη παραγωγή του μεταλλείου Ολυμπιάδος που φθάνουν στις 600.000 τόνους το χρόνο, στηρίζουν τη λειτουργία της μεταλλουργίας χρυσού με 180.000 τόνους το χρόνο συμπτκνώμα που αντιστοιχεί σε ετήσια παραγωγή 5 τόνων χρυσού και 350 κιλών αργύρου.

Η υλοποίηση αυτού του επενδυτικού σχεδίου, όπως απέδειξε πρόσφατη μελέτη σκοπιμότητας, θα έχει πολλαπλά οφέλη τόσο για την τοπική οικονομία, όσο και για το σύνολο της εθνικής μας οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού).

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε και εμένα ένα λεπτό, άλλωστε αφορά και την περιοχή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Υπουργέ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Καθιστά βιώσιμη τη δραστηριότητα των μεταλλείων Κασσάνδρας εξασφαλίζοντας όχι μόνο τις σημερινές, αλλά και θέσεις εργασίας για τις γενιές που έρχονται από εδώ και μπρος, ολόκληρου του απασχολούμενου προσωπικού. Δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την παραπέρα αξιοποίηση του μεταλλευτικού δυναμικού της περιοχής που διαφορετικά θα ήταν αδύνατη λόγω των διεθνών τιμών του μετάλλου και των τοπικών συνθηκών εκμετάλλευσης. Ο χρυσός σήμερα δεν είναι ένα συμπληρωματικό έσοδο στα μεταλλεία, είναι ο άξονας που θα συμπαρασύρει ολόκληρα τα μεταλλεία σε μία βιώσιμη πορεία.

Αξιοποιεί αποτελεσματικά εγχώρια πρώτη ύλη που λόγω της ιδιαιτερότητάς της είναι πρακτικά δύσκολο να απορροφηθεί από τη διεθνή αγορά.

Επιτυγχάνει τον περιορισμό των εισαγωγών χρυσού κατά 5.000 kg με εξοικονόμηση συναλλάγματος πάνω από 16 δισ. δραχμές το χρόνο. Δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την τόνωση της μεταλλευτικής και μεταλλουργικής δραστηριότητας της Χώρας μας που σήμερα βρίσκεται σε ύφεση με τη δυνατότητα αξιοποίησης και άλλων χρυσοφόρων κοιτασμάτων καθώς και με τη δυνατότητα εξαγωγής τεχνολογίας προς τρίτες χώρες πέρα από το ότι δημιουργεί προϋποθέσεις για δημιουργία μεταποιητικής δραστηριότητας.

Μία τελευταία παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε. Το εργοστάσιο μεταλλουργία χρυσού στην περιοχή της Βόρειας Χαλκιδικής που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να συμπαρασύρουμε τα μεταλλεία σε μία βιώσιμη πορεία, θα διαφυλάξει το περιβάλλον. Είναι μία μονάδα αντιρρύπανσης και παρακαλώ να σταθείτε ουσιαστικά στο θέμα αυτό για να πάψουν οι οποιεσδήποτε φωνές της Κασσάνδρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κατσαρός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριε Υπουργέ, υπογραμμίζουμε ως θετικές τις απαντήσεις που δίνετε. Θέλουμε να σημειώσουμε ότι δεν αναφερθήκατε στο χρόνο, μέσα στον οποίο θα λυθούν τα ζητήματα που βάζετε, ίσως στη δευτερολογία σας να μας τα θίξετε. Να υπογραμμίσουμε όμως ότι δεν θίξατε καθόλου το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Αυτά που λέτε θα γίνουν στην προοπτική της επιχείρησης που θα παραμένει στο Δημόσιο ή σκέφτεστε και σεις να τη δώσουμε στην ιδιωτική πρωτοβουλία;

Κύριε Υπουργέ, είμαστε θετικοί κατ' αρχήν στη δημιουργία του εργοστασίου επεξεργασίας χρυσού. Θέλουμε, όμως, να σας πούμε ότι όλοι μας και εσείς και εμείς και οι κάτοικοι, πρέπει να είμαστε ευαίσθητοι στο περιβάλλον. Δεν έχουν άδικο να είναι δύσπιστοι οι κάτοικοι σ' αυτό το ζήτημα. Έχουν υποστεί πολλά όχι μόνο σ' εκείνη την περιοχή, αλλά και σε άλλες. Είμαστε θετικοί, γιατί ορισμένες μελέτες σύγχρονες δείχνουν ότι υπάρχουν σύγχρονοι μέθοδοι επεξεργασίας, όπου αφαιρείται από το μέταλλευμα ο χρυσός χωρίς να απελευθερώνεται στο περιβάλλον το εξαιρετικά επικίνδυνο στοιχείο του αρσενικού που περιέχεται στο μέταλλευμα.

Αν -έτσι λένε οι τελευταίες μελέτες, κύριε Υπουργέ- διασφαλίζονται αυτοί οι όροι, εμείς θα συμφωνήσουμε. Τέλος, χωρίς να θέλουμε να υποβαθμίσουμε το ενδιαφέρον του Υπουργείου, νομίζουμε ότι η Βουλή θα μπορούσε να συγκροτήσει μια διακομματική επιτροπή, η οποία δεν θα υποκαταστήσει το Υπουργείο, αλλά θα το διευκολύνει μάλλον με την παρουσία της εκεί επιτόπου, με το διάλογο με τους φορείς και τις προτάσεις που θα κάνει, τις οποίες βέβαια το Υπουργείο θα αναλάβει να υλοποιήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Κύριε συνάδελφε, θέλω να σας ενημερώσω για το εξής: Χθες συνεδρίασε το νομαρχιακό συμβούλιο Χαλκιδικής και ομόφωνα αποφάσισε για την αναγκαιότητα της ίδρυσης και λειτουργίας της Μεταλλουργίας Χρυσού στη βόρεια Χαλκιδική, ομόφωνα.

Δεύτερον, θα ήθελα να επαναλάβω ότι πράγματι η μεταλλουργία είναι μία μονάδα αντιρρύπανσης, μία μονάδα που θα προστατεύσει το περιβάλλον από τα ορσενιούχα κοιτάσματα. Αντίστροφα, αν δεν γίνει αυτή η μεταλλουργία χρυσού και διακοπή η λειτουργία των μεταλλείων -γιατί εκεί θα φτάσουμε, αν δεν γίνει μεταλλουργία χρυσού- τότε, κύριε συνάδελφε, κινδυνεύει ολόκληρη η περιοχή να καταστραφεί οικολογικά για 500 ολόκληρα χρόνια.

Είμαι στη διάθεσή σας και το γραφείο μου είναι ανοιχτό, για να κάνουμε οποιαδήποτε κουβέντα πάνω σ' αυτό. Ας μην αποπροσανατολιστούμε όμως από την ουσία του ζητήματος, που είναι να μην κλείσουν τα μεταλλεία, όπως είπατε και εσείς προηγουμένως. Και για να μην κλείσουν τα μεταλλεία, πρέπει να συμβάλουμε όλοι στη βιωσιμότητά τους, που είναι η συγκρότηση και ίδρυση της μεταλλουργίας χρυσού. Και λόγω της μεγάλης σημασίας, που έχει αυτό το επενδυτικό σχέδιο, το Υπουργείο Βιομηχανίας ήδη έχει εντάξει στο αναθεωρημένο δεύτερο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, τη μονάδα της μεταλλουργίας χρυσού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Όχι, κύριε Πρόεδρε, η ώρα του προηγούμενου ήταν. Δεν είναι η δική μου ώρα. Επιτέλους μιλάμε και για ένα επενδυτικό έργο και μια καμινάδα πράσινη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεχίστε. Αναδεχθήκατε αναγκαστικώς χρέος άλλου και κατά συνέπεια αποσύρεται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Έλεγα λοιπόν ότι στο Πακέτο Ντελόρ-2, στο υποπρόγραμμα 2 συμπεριλαμβάνεται και το έργο αυτό, μαζί με την Αλουμίνα και τη μονάδα συμπαραγωγής θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας, για την σωτηρία της ΛΑΡΚΟ. Είναι τρία μεγάλα εθνικά έργα, τα οποία έχουμε επιλέξει ως Υπουργείο Βιομηχανίας να προωθήσουμε. Και βεβαίως, επιδιώκεται η δημιουργία του καλύτερου δυνατού φορέα, που θα υλοποιήσει το έργο αυτό. Πρέπει να μείνουμε, κύριε συνάδελφε, στην αναγκαιότητα της ίδρυσης του έργου με τον καλύτερο δυνατό φορέα. Τα υπόλοιπα θα τα βρούμε στη συνέχεια νομίζω, αν έχουμε στόχο να διατηρήσουμε και τις θέσεις απασχόλησης και να δώσουμε συνέχεια στον πολιτισμό και στη ζωή 2.500 ετών. Ποτέ δεν διακόπηκε η λειτουργία των μεταλλείων, ούτε κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, ούτε κατά τη διάρκεια της τουρκικής κατοχής. Κινδύνεψαν επί Κυβερνήσεως του κ. Μητσοτάκη να κλείσουν. Δεν θα κλείσουν όμως, γιατί έχει αλλάξει πλέον πνοή η ελπίδα και η ζωή στην πατρίδα μας. Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η υπ' αριθμ. 5 αναφορά, την οποία υπογράφει και εισάγει ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Β. Μπεκίρης, είναι του Δήμου Κάτω Αχαΐας και Κοινοτήτων περιοχής Δύμης, για ματαίωση υδροδότησης εργοστασίου δερμάτων στη ΒΙΠΕ Πατρών, από τα υπόγεια νερά της περιοχής των εκβολών του Πείρου ποταμού, και η υπ' αριθμ. 6 αναφορά, την οποία υπογράφει ο κ. Σ. Σπηλιωτόπουλος, έχει το ίδιο αντικείμενο με την προηγούμενη.

Έχετε αντίρρηση να συζητηθούν από κοινού; Είναι όμοιες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Όχι.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνσυζητούνται, κατά συνέπεια.

Ο κ. Μπεκίρης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι στην περιοχή της κάτω Αχαΐας μειώνονται συνεχώς τα υπόγεια ύδατα. Η περιοχή ολόκληρη και υδρεύεται και αρδεύεται από γεωτρήσεις. Ειδικότερα ο Δήμος της Κάτω Αχαΐας υδρεύεται από γεώτρηση, η οποία έχει γίνει σε μία περιοχή, που λέγεται Μπούκα, της περιοχής Κάτω Αχαΐας.

Επίσης, από την ίδια περιοχή υδρεύεται και η 116 πτέρυγα μάχης της αεροπορίας καθώς και οι γύρω κοινότητες. Τώρα, τελευταία, με απόφαση της νομαρχίας ή του Υπουργείου μετεφέρθη η βιομηχανία δερμάτων από τα Κρύα Ιτεών, που είναι μία συνοικία της πόλεως των Πατρών στη βιομηχανική περιοχή. Εκεί όμως, δεν υπάρχει νερό και η βιομηχανία αυτή των δερμάτων χρειάζεται μεγάλες ποσότητες νερού, γι' αυτό η βιομηχανία αναγκάστηκε να κάνει μια γεώτρηση. Βέβαια έγινε η γεώτρηση, αλλά έγινε πλησίον της γεωτρήσεως, από την οποία υδρεύεται ο Δήμος της Κάτω Αχαΐας, η 116 πτέρυγα μάχης και οι γύρω κοινότητες. Το πρόβλημα, το οποίο δημιουργείται είναι το εξής: Εάν χρησιμοποιηθεί η γεώτρηση της βιομηχανίας δερμάτων για τη μεταφορά νερού στη βιομηχανική περιοχή, θα κατέβουν οι υδάτινοι ορίζοντες πολύ χαμηλά και θα έχουμε υφαλμύρωση των υδάτων, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι τα νερά μετά θα είναι ακατάλληλα για πόση. Ως εκ τούτου διαμαρτύρεται ο Δήμος της Κάτω Αχαΐας και των γύρω χωριών για να μην υδροδοτηθεί η περιοχή της βιομηχανικής περιοχής από τη γεώτρηση αυτή και η Πολιτεία ή η ΕΤΒΑ να αναλάβει την υποχρέωση να δημιουργήσει λιμνοδεξαμενές ή να χρηματοδοτηθεί από το δεύτερο πακέτο Ντελόρ, το έργο για το φράγμα Πείρου- Παραπείρου το οποίο θα χρησιμοποιηθεί για την υδροδότηση της πόλεως των Πατρών, για την άρδευση της πεδιάδας της Αχαΐας και την υδροδότηση της βιομηχανικής περιοχής. Αυτές είναι οι προτάσεις των κατοίκων. Έγινε προ ημερών ένα μεγάλο νομαρχιακό συμβούλιο μεγάλο υπό την έννοια ότι διήρκεσε 7 ώρες χωρίς να πάρουν και καμιά συγκεκριμένη απόφαση. Ακόμη όμως δεν έχουν καθαρογραφεί τα πρακτικά ώστε να τα φέρουμε εδώ και να ενημερωθεί το Υπουργείο και η Βουλή.

Πάντως, η ουσία είναι μία ότι έχει δημιουργηθεί ένα τεράστιο πρόβλημα στη περιοχή και οι κάτοικοι ολόκληρου της περιοχής, 40.000 τον αριθμό, ζητούν επιμόνως να μη γίνει υδροδότηση του εργοστασίου δερμάτων από τη γεώτρηση τη συγκεκριμένη που έχει γίνει πλησίον της γεωτρήσεως από την οποία υδρεύεται η Κάτω Αχαΐα και της γεωτρήσεως που υδρεύεται η 116 πτέρυγα μάχης. Προς τούτο και προς διευκόλυνση του Υπουργείου έχουμε και ειδική μελέτη την οποία θα καταθέσω και στα Πρακτικά από το πανεπιστήμιο Πατρών και

ειδικότερα από το τμήμα Γεωλογίας που συνηγορεί με την άποψη του δήμου της Κάτω Αχαΐας και των γειτονικών κοινοτήτων ώστε να μη γίνει υδροδότηση από τη συγκεκριμένη γεώτρηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Β. Μπεκίρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου) ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σπηλιωτόπουλος έχει το λόγο, επί του ιδίου θέματος.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στα προβλήματα, τα οποία έχει η βιομηχανία γενικότερα στην περιοχή Αχαΐας προστίθεται και το θέμα της υδροδότησης της συγκεκριμένης αυτής βιομηχανίας, η οποία μετεγκατεστάθη στη βιομηχανική περιοχή, γιατί έπρεπε να φύγει οπωσδήποτε μέσα από την πόλη των Πατρών. Στη περιοχή αυτή ο Δήμος Κάτω Αχαΐας μαζί με 37 χωριά εκπροσωπεί περίπου 40.000 κατοίκους. Είναι μια περιοχή αγροτουριστική, η οποία συνεχώς αναπτύσσεται και με την παρουσία της βιομηχανικής ζώνης εκεί θα μπορούσε άριστα με μια σωστή διαχείριση εκτός των άλλων και των υδατίνων πόρων της περιοχής να έχουμε μια ανάπτυξη μεγάλη.

Θα ήθελα να επισημάνω την προχειρότητα με την οποία η κεντρική διοίκηση και η ΕΤΒΑ έδωσαν την άδεια μετεγκατάστασης, διότι όπως καταγγέλλει το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Κάτω Αχαΐας, όταν η ΕΤΒΑ έδωσε άδεια υδροδότησης στο βυρσοδεψείο αυτό, δεσμεύθηκε για τη παροχή των 2.000 κυβικών μέτρων νερού που χρειάζεται για να λειτουργήσει το βυρσοδεψείο. Στη συνέχεια αφού υπέγραψαν, τους ειδοποίη ότι δεν έχει νερό και την τελευταία στιγμή από 2.000 που είχαν υπογράψει, καταθέτει γραπτώς ότι μπορεί να τους παρέχει μόνο 700 κυβικά νερό. Εν τοιαύτη περίπτωση η βιομηχανία δεν μπορεί να δουλέψει. Και στη βιομηχανία αυτή απασχολούνται 180 οικογένειες.

Το πρόβλημα δε του νερού ανάγκασε και την ΑΜΣΤΕΛ να αναστείλει μια επένδυση ύψους 15 δισ δραχμών. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν, από την έλλειψη σχεδίου διαχείρισεως των υδατίνων πόρων της περιοχής, ποιο πρόβλημα δημιουργείται, ποιες επενδύσεις ματαιώνονται και πόσο υποβαθμίζεται η περιοχή.

Θα ήθελα να επισημάνω επίσης ότι όπως ανέφερε ο κ. Μπεκίρης, όλο το μήκος των ακτών του Πατραϊκού κόλπου εκτός μιας περιοχής 1000 μέτρων εκατέρωθεν του ποταμού Πύρρου- Παραπύρρου έχει πλέον υφαλμύρωση των υδάτων. Είναι μια μη αναστρέψιμη κατάσταση. Κρίνεται λοιπόν απαραίτητο να προγραμματιστεί μέσα στο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης το φράγμα Πύρρου-Παραπύρρου, που είναι ένα όνειρο από την εποχή του Γεωργίου Παπανδρέου. Και όπως αναφέρουν σε μια επιστολή τους προς τον κύριο Πρωθυπουργό οι εκπρόσωποι των ΟΤΑ -θα την καταθέσω- της περιοχής, η μελέτη η οποία συντάχθηκε παλαιά και προέβλεπε τη δημιουργία αυτού του φράγματος για άρδευση 200.000 στρεμμάτων και ύδρευση ταυτόχρονα του αστικού και ημιαστικού πληθυσμού της περιοχής, αποτελεί όχι μόνο ένα όνειρο αλλά και ένα μεγάλο στόχο γενεών που θα πρέπει επιτέλους, όπως είχε ζητήσει και η Νέα Δημοκρατία, να μπει στο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για να λυθεί οριστικά το πρόβλημα της περιοχής που έχει μέλλον και ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή προς τον κύριο Πρωθυπουργό η οποία βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας έχει το λόγο.

Όπως είδατε και ακούσατε, κύριε Υφυπουργέ, το πρόβλημα είναι στην περιοχή "Μπούκα".

Επομένως, είστε και στη Μπούκα και με την πτέρυγα μάχης αντιμέτωπος. Προσέξτε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Νομίζω ότι τα θέματα που ανέπτυξαν ο κ. Μπεκίρης και ο κ. Σπηλιωτόπουλος είναι πολύ σοβαρά γιατί όλους μας διατρέχει η αγωνία να μπορέσουμε να συνδυάσουμε τις ανάγκες της ανάπτυξής μας σε όλους τους τομείς και στον πρωτογενή και στο δευτερογενή και βεβαίως να επιλύσουμε τις ανάγκες ύδρευσης όλων των κατοίκων της περιοχής που υπερβαίνουν τις 40.000.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι κύριο μέλημά μας σε μια περιοχή που βρίσκεται σε φθίνουσα πορεία από την αποβιομηχάνιση που έχει συντελεστεί, είναι το να σκύψουμε με ευαισθησία πάνω από εκείνες τις βιομηχανίες που δρομολογούν τελικά μια δυνατότητα ανασυγκρότησης της περιοχής από άποψη βιομηχανικής ανάπτυξης.

Θα έλεγα ότι πρόκειται για μια σοβαρή βιομηχανία που μπορεί να παράγει προϊόντα υψηλής τεχνολογίας και τεχνογνωσίας ανταγωνιστικά στη διεθνή και στην εγχώρια αγορά. Η βιομηχανία κατεργασίας δερμάτων Ελλάδος άρχισε από το 1986 τη μετεγκατάσταση της από τον οικισμό μέσα στη βιομηχανική περιοχή των Πατρών μετά και από παραίνεση της κυρίας μετόχου της εταιρείας που είναι η ΕΤΒΑ. Ήδη έχει ανεγείρει ένα υπερσύγχρονο εργοστάσιο που είναι έτοιμο να λειτουργήσει. Την ώρα λοιπόν που ψάχνουμε να βρούμε θέσεις εργασίας

και δυνατότητες βιομηχανικής ανάπτυξης δεν του δίνουμε νερό για να λειτουργήσει. Συμβαίνουν και αυτά στη Χώρα μας.

Οι ανάγκες σε νερό για τη λειτουργία του εργοστασίου θα καλύπτονται εν μέρει από την ΕΤΒΑ από το δίκτυο που έχει η ίδια μέσα στη βιομηχανική περιοχή και εν μέρει από ιδιόκτητη γεώτρηση που έχει γίνει νομότυπα με άδεια των αρμοδίων αρχών, Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων και Διεύθυνση Βιομηχανίας, για να καλυφθεί η διαφορά όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, που δεν μπορούσε να καλύψει η ΕΤΒΑ μόνη της. Για τον τρόπο υδροδότησης της εταιρείας από την ιδιωτική γεώτρησή της υπήρξαν διαμαρτυρίες από τους κατοίκους γειτονικών χώρων που έχουν το φόβο ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα στον υδροφόρο ορίζοντα και ότι θα υπάρξει πρόβλημα στις καλλιέργειες από την πιθανή υπαλάμυνση του νερού. Συμμεριζόμαστε την αγωνία αυτών των κατοίκων που θέλουν, και μάλιστα να υπάρξει βιομηχανία αλλά θέλουν να συνυπάρξουν και οι ίδιοι μέσα από τις πρωτοβουλίες τους στον πρωτογενή τομέα.

Στη συνεδρίαση που αναφέρετε, κύριε συνάδελφε, της 17 Φεβρουαρίου του Νομαρχιακού Συμβουλίου Αχαΐας, με μοναδικό θέμα την υδροδότηση του εργοστασίου δερμάτων, το Νομαρχιακό Συμβούλιο τελικά γνωμοδότησε -τα έχουμε τα πρακτικά και να σας δώσουμε τα στοιχεία της απόφασης- ότι η κάλυψη των αναγκών του εργοστασίου θα γίνει από αρτεσιανό πηγάδι της εταιρείας με ποσότητες μέχρι 50 κυβικά την ώρα. Αυτή είναι η γνωμοδότηση του Νομαρχιακού Συμβουλίου. Βεβαίως, δεν επαρκεί, αλλά τουλάχιστον δώσανε αυτήν την έγκριση και είναι ένα θετικό -θα έλεγα- βήμα προς τα μπρος.

Ταυτόχρονα, η ΕΤΒΑ ανέλαβε -κατά τη διάρκεια πάλι του Νομαρχιακού Συμβουλίου- τη δέσμευση και την υποχρέωση να διασφαλίσει από το δικό της εσωτερικό δίκτυο στη βιομηχανική περιοχή 700 κυβικά μέτρα νερού την ημέρα. Με αυτό τον τρόπο και το εργοστάσιο μπορεί να λειτουργήσει και προβλήματα δεν θα δημιουργηθούν στις αρδεύσεις και τη γεωργική παραγωγή -τουλάχιστον προσωρινά. Όμως, πολύ σωστά αναφέρατε και οι δυο προηγουμένως, ότι δεν είναι οριστική λύση. Η οριστική λύση, πρέπει να έρθει από την επένδυση, την παρουσία και την παρέμβαση πλέον της Πολιτείας με την πρόταση που είπατε και εσείς. Θέλω και εγώ με δυο λόγια να σας απαντήσω στο σημείο αυτό.

Υπάρχει εισήγηση από τη Γενική Γραμματεία Περιφέρειας της Δυτικής Ελλάδας και μελετάται πράγματι η αξιοποίηση των νερών, των χειμάρρων Πύρρου και Παραπύρρου για την επίλυση του σοβαρότατου αυτού προβλήματος της υδροδότησης της ΒΙΠΕ Πατρών αλλά και ταυτόχρονα τις δυνατότητες που μας ανοίγονται για τη συνέχιση των προσπάθειών, των γεωργών και των παραγωγών μας.

Εξετάζεται επίσης, κύριοι συνάδελφοι -και με ειλικρίνεια το λέω αυτό- η ένταξη από το Υπουργείο Βιομηχανίας στο δεύτερο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης. Δηλαδή να εντάξουμε στο πρόγραμμα του Υπουργείου Βιομηχανίας-Ενέργειας και Τεχνολογίας τη δημιουργία, γιατί δεν μπορούμε να το περάσουμε ως αρδευτική επένδυση αλλά πρέπει να το περάσουμε ως βιομηχανική -και αυτό κάνουμε αυτήν τη στιγμή.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και ως ύδρευση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Και ως ύδρευση.

Και πρέπει να συντονιστούμε και με το Υπουργείο Εσωτερικών- γίνεται μια προσπάθεια και από την Περιφέρεια- με το οποίο και εμείς συνεργαζόμαστε. Και ελπίζω ειλικρινά και η σημερινή αυτή συζήτηση ότι θα δώσει σάρκα και οστά και θα βοηθήσει στο να υλοποιηθεί αυτό το όραμα των γενεών που αναφέρατε προηγουμένως.

Νομίζω, ότι συμφωνούμε σ' αυτό και ότι πρέπει να προχωρήσουμε, όπως μπορούμε καλύτερα στην υλοποίηση αυτού του έργου. Όμως πιστεύουμε ότι ως Υπουργείο Βιομηχανίας έχουμε υποχρέωση να στηρίξουμε κάθε επενδυτική προσπάθεια, αντίστοιχη με αυτή της βιομηχανίας, κατεργασίας δερμάτων Ελλάδος. Θα είναι κρίμα για την περιοχή, θα είναι κρίμα για τη Χώρα μας ένα τέτοιο υπερσύγχρονο εργοστάσιο να μην του δοθεί η δυνατότητα να λειτουργήσει απρόσκοπτα.

Νομίζω ακόμα, ότι όλοι πρέπει να συμβάλουμε- και ιδιαίτερα εσείς που είστε από την περιοχή- προς την κατεύθυνση αυτή, για να λυθούν οι δυσκολίες και οι αντιθέσεις που υπάρχουν και να ξεπεραστούν, δεδομένου ότι η αποβιομηχάνιση έχει πλήξει ιδιαίτερα την περιοχή σας.

Θα ήθελα ακόμα μια φράση να πω, κύριε Πρόεδρε, για να τελειώσω. Θα σας διαβεβαιώσω ότι ολόκληρος ο Νομός Αχαΐας και η Πάτρα και η άλλη περιοχή, έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα για την αντιμετώπιση των περιοχών σε κρίση λόγω της αποβιομηχάνισης που έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια. Εκπονούνται δε ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών, το ΥΠΕΘΟ και το Υπουργείο Εργασίας.

Να μην έχετε ανησυχία λοιπόν και για την Πάτρα και την περιοχή τη δική σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μπεκίρης έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να συντομεύουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε καμία αντίρρηση για την ανάπτυξη της βιομηχανίας στην περιοχή μας. Εξάλλου, ήταν στο παρελθόν η Πάτρα βιομηχανική πόλις, αλλά τα τελευταία χρόνια έχουμε μια αποβιομηχάνιση σε μεγάλη έκταση και η ανεργία έχει ανέβει πάρα πολύ στην περιοχή μας.

Η διαφορά μας με τον κύριο Υφυπουργό είναι -και δεν ξέρω αν θέλει να το διεκδικήσουμε- ότι για μας προηγείται ο ανθρώπινος παράγοντας. Πρώτα πρέπει να εξασφαλίσουμε να πιουν νερό οι κάτοικοι και μετά, αν περισσεύει, ευχαρίστως να δοθεί και για την ανάπτυξη της βιομηχανίας. Αλλά επ' ουδενί θα δεχτούμε να μειωθεί ή να αφαμμρωθεί το νερό της περιοχής για να στηριχτεί η βιομηχανία, τη στιγμή κατά την οποία είναι γνωστό ότι η Πολιτεία και συγκεκριμένα η ΕΤΒΑ μπορεί να λάβει ορισμένα μέτρα. Συγκεκριμένο πρώτο μέτρο το οποίο πρέπει να λάβει δεν είναι μόνο για τον Πύρρο και Παραπύρρο για το οποίο συμφωνούμε και είναι ένα όνειρο γενεών, όπως ελέχθη, αλλά ότι πρέπει να γίνουν πρώτα λιμνοδεξαμενές. Διότι, αν θέλετε, κύριε Υπουργέ, να στηριχτεί η βιομηχανία της περιοχής πρέπει να το προσέξετε ιδιαίτερα.

Όπως είπε ο συνάδελφός μου ο κ. Σπηλιωτόπουλος, εγκαταλείφθηκε μία επένδυση 15 δις. δραχμών από την ΑΜΣΤΕΛ εξ αιτίας του γεγονότος ότι δεν υπάρχουν νερά στην περιοχή. Και άλλες επενδύσεις έχουν φύγει από την Πάτρα εξ αιτίας αυτού του μεγάλου προβλήματος το οποίο μαστίζει την περιοχή.

Θα ήθελα να καταλήξω και να παρακαλέσω όλως ιδιαίτερος να το προσέξετε το θέμα. Διότι είναι ένα θέμα πάρα πολύ μεγάλο, αφορά τους κατοίκους της περιοχής, αφορά την ανάπτυξη της γεωργίας της περιοχής εν μέρει και την ανεργία της περιοχής. Διότι, αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα για να βρεθούν νερά στην περιοχή και ειδικότερα αν δεν γίνουν αυτές οι λιμνοδεξαμενές που μπορούν να γίνουν με μικρό ποσό χρημάτων, δεν θα κάνουμε απολύτως τίποτα.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να στηριχτείτε στη γνωμοδότηση του Πανεπιστημίου Πατρών και επ' ουδενί να υπερβούμε τα 50 κυβικά μέτρα ωριαίως. Αυτά πρέπει να μην τα υπερβούμε με κανένα τρόπο, διότι υπάρχει μεγάλος κίνδυνος για ολόκληρη την περιοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σπηλιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι ιδιαίτερα για την ευαισθησία την οποία επιδεικνύει ο κύριος Υφυπουργός στα βιομηχανικά θέματα του Νομού Αχαΐας, που πράγματι έχει πρόβλημα.

Θα ήθελα να επισημάνω, κάτι που συνδέεται με το πρόβλημα του νερού. Ότι για να λειτουργήσει το βυρσοδεψείο στη βιομηχανική περιοχή θα πρέπει να αποπερατωθεί και το έργο κατασκευής υποθαλάσσιου αγωγού, το οποίο προβλέπεται να τελειώσει σε 6 μήνες. Αν αρχίσουν τα απόβλητα και πέφτουν στη θάλασσα, κινδυνεύουν οι παραποτάμιες καλλιέργειες, γιατί τα απόβλητα του βυρσοδεψείου έχουν μεγάλη περιεκτικότητα σε άλατα όπως είναι πάρα πολύ γνωστό και από τις μελέτες, οι οποίες έχουν γίνει.

Γι' αυτό, κύριε Υφυπουργέ, θα παρακαλούσα το εξής: Στην ΕΤΒΑ υπάρχει μία μελέτη της τεχνικής υπηρεσίας του εργοστασίου αυτού κατεργασίας δερμάτων, με την οποία φαίνεται ότι μπορεί με ανακύκλωση να μειωθούν οι ποσότητες του νερού, οι ανάγκες δηλαδή του νερού από 2000 κυβικά σε 800 κυβικά την ημέρα.

Θα παρακαλούσα να κοιτάξετε την περίπτωση αυτή, διότι υλοποιώντας την τεχνική αυτή μελέτη επιτυγχάνουμε ταυτόχρονα δύο βασικούς στόχους: Πρώτον, το θέμα της μόλυνσεως της περιοχής, (διότι δεν είναι μόνο η ρύπανση). Και δεύτερον, την εξοικονόμηση σε νερό. Η μελέτη αυτή έχει γίνει από την τεχνική υπηρεσία του εργοστασίου και υπάρχει στην ΕΤΒΑ, η οποία πρέπει σ' αυτό το σημείο να ευαισθητοποιηθεί και να κοιτάξει τη μελέτη.

Βέβαια, συμφωνώ και εγώ, όπως όλοι μας, ότι πρώτα θα πρέπει να κοιτάξουμε την επιβίωση των 40.000 κατοίκων της περιοχής σε πόσιμο νερό και μετά να κοιτάξουμε να επιβιώσουν οι βιομηχανίες που είναι εξ ίσου ζωτικές για την περιοχή. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Δε νομίζω ότι έχω πολλά πράγματα να προσθέσω, κύριε Πρόεδρε. Είμαστε ανοιχτοί σε οποιοσδήποτε επικοινωνητικές και δημιουργικές προτάσεις. Και είναι χρήσιμο όλα αυτά τα οποία προηγουμένως αναφέρατε, κύριοι συνάδελφοι, να τα καταθέσετε ώστε από κοινού να τα υλοποιήσουμε. Στόχος για το Υπουργείο Βιομηχανίας είναι να διακοπεί η αποβιομηχάνιση της Χώρας μας. Και αλίμονο, αν δεν αξιοποιήσουμε αυτό το ρόλο μας και τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχουμε στον τομέα αυτό, χωρίς βεβαίως, να δημιουργηθούν παράλληλα

προβλήματα σε λοιπές δραστηριότητες είτε αυτό έχει να κάνει με τις καλλιέργειες είτε έχει να κάνει με την ίδια την ανάγκη για ύδρευση στην περιοχή σας. Αλλά πρέπει να συνυπάρξουν. Και η ζωή θέλει και ύδρευση, νερό πόσιμο, και νερό για την καλλιέργεια και νερό για τη βιομηχανία. Μόνο με το ένα ή τα δύο από τα τρία δεν γίνεται απολύτως τίποτα.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αντίθεση να αγωνιστούμε και να βοηθήσουμε όλοι μαζί στην επίλυση των προβλημάτων. Εγώ χάρηκα για τις τοποθετήσεις που προηγήθηκαν. Απλά, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ένα στοιχείο μόνο να καταθέσω, ότι αυτό το νέο υπερσύγχρονο εργοστάσιο έχει ολοκληρωθεί από τον Απρίλιο του 1991 και δεν λειτούργησε. Λοιπόν, έχετε μία ουσιαστική ευθύνη ως απερχόμενη κυβέρνηση, γιατί από τον Απρίλιο του 1991 που ήταν έτοιμο, μέχρι σήμερα δεν έχει λειτουργήσει. Εύχομαι να επιταχύνουμε τις διαδικασίες και όλοι μαζί να προχωρήσουμε σε όλα τα μέτωπα, κυρίως όμως να δώσουμε τη δυνατότητα να δημιουργηθούν εκείνες οι υποδομές, που είναι απαραίτητες για να δημιουργήσουν όρους ζωής και για τους κατοίκους, και για την καλλιέργεια, και για τη βιομηχανία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, οι συνάδελφοι κύριοι Απόστολος Φωτιάδης και Γεώργιος Τζιτζικώστας με αιτήσεις τους ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το Σώμα εκέκρινε στην ζητηθείσα άδεια.

Έχω τη χαρά να ανακοινώσω στο Σώμα, κύριοι συνάδελφοι, ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία 113 μαθητές και μαθήτριες του Β' Λυκείου Νέων Λιοσίων με 7 συνοδούς-καθηγητές.

Επίσης, από τα νότια δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση 62 μαθητές και μαθήτριες του Α' Γυμνασίου Αργυρούπολης με δύο συνοδούς-καθηγητές.

Και από τα θεωρεία δημοσίων υπαλλήλων παρακολουθούν τη συνεδρίαση 15 μαθητές και μαθήτριες του Πολυκλαδικού Λυκείου Ηλιούπολης με δύο συνοδούς-καθηγητές.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες)

Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο χρόνος ο προβλεπόμενος για τη συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων αρμοδιότητας Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Οι υπολειπόμενες ερωτήσεις, κύριε Πρόεδρε, πότε θα συζητηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα συζητηθούν στην επόμενη συνεδρίαση αναφορών και ερωτήσεων αρμοδιότητας Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και θα είσατε και πρώτοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τα δύσκολα για τα τσιμέντα τα αφήσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας): Είχαμε πολλά να πούμε για τα τσιμέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν έχουμε καθόλου χρόνο για να συζητήσουμε αυτό το θέμα. Θα είσατε πρώτοι την επόμενη φορά. Μάλιστα είναι κοινή η ερώτηση και του κ. Κωστόπουλου και του κ. Χατζηδημητρίου, των μικρών δηλαδή δυνάμεων!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σε σχέση με τις παλαιές υπάρχουσες δυνάμεις, κύριε Πρόεδρε, εμείς είμαστε οι νέες δυνάμεις, όχι οι μικρές δυνάμεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα διακόψουμε για λίγα λεπτά, προκειμένου να μπούμε στη Νομοθετική Εργασία.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου: "Η 19η Μαΐου αναγνωρίζεται σαν ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων" αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών.

Πριν προχωρήσουμε στη συζήτηση της πρότασης νόμου, έχω την τιμή να εκθέσω στο Σώμα τα εξής: Από τη συζήτηση που θα ακολουθήσει είμαι βέβαιος ότι θα διαπιστωθεί ότι η

καθιέρωση της 19ης Μαΐου ως ημέρας ιστορικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, θα αποτελέσει μία ελάχιστη, οφειλόμενη προ πολλού, ηθική συμπαράσταση της Ελληνικής Βουλής στο Ολοκαύτωμα του Ποντιακού Ελληνισμού από το 1916 έως το 1923. Διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων των Πτερυγών της Βουλής, πιστεύω ότι ιστορικοί, ηθικοί και εθνικοί λόγοι επιβάλλουν να γνωρίσει και αναγνωρίσει η Διεθνής Κοινότητα τους υπεύθυνους του φρικιαστικού αδικήματος των διωγμών και της συστηματικής γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Στην αποκατάσταση αυτής της ιστορικής μνήμης και αλήθειας μπορεί να συμβάλει θετικά και ουσιαστικά η Ελληνική Βουλή με την έκδοση ενός τόμου που θα περιλαμβάνει έγγραφα που απέστειλαν ξένοι πρεσβευτές ή πρόξενοι από την Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη, την Τραπεζούντα, την Άγκυρα προς τις κυβερνήσεις τους και αναφέρονται στα γεγονότα της γενοκτονίας των Ποντίων κατά τα έτη 1916-1923. Τα επιλεγμένα αντιπροσωπευτικά έγγραφα από τα κρατικά αρχεία ξένων χωρών θα δημοσιευθούν στο πρωτότυπό τους και σε ελληνική μετάφραση. Η έκδοση θα περιλαμβάνει και το υπό ψήφιση κείμενο του νόμου της Ελληνικής Βουλής για καθιέρωση της 19ης Μαΐου ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας. Ο τόμος αυτός θα αποσταλεί στα Εθνικά Κοινοβούλια άλλων χωρών, σε πανεπιστημιακά ιδρύματα και άλλους φορείς για αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας και στιγματισμό των υπευθύνων της γενοκτονίας. Το υλικό των εγγράφων έχει συλλεγεί ήδη από το Κέντρο Ποντιακών Μελετών με την ιδιαίτερη επιμονή και εργασία εκλεκτών συνεργατών.

Σε συνεργασία με το Κέντρο Ποντιακών Μελετών, προτείνω να ανατεθεί η συγγραφή και επιμέλεια της έκδοσης αυτού του τόμου σε εκείνους που έχουν επιμεληθεί τη συγκέντρωση του υλικού με δαπάνες της Βουλής, ως ελάχιστη συνεισφορά της Ελληνικής Βουλής στο εθνικό αυτό θέμα.

Ερωτάται η Βουλή αν εγκρίνει την έκδοση αυτού του τόμου;
(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες)

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή παρεδέχθη ομοφώνως.

Εξουσιοδοτεί η Βουλή τον Πρόεδρο του Σώματος να προβεί με απόφασή του, που θα καθορίζει τις λεπτομέρειες, στην ανάθεση με δαπάνες της Βουλής της έκδοσης αυτής;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Προχωρούμε στη συζήτηση της προτάσεως νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υφυπουργός των Εσωτερικών κ. Δασκαλάκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, όπως είχα δηλώσει και είχα επιφυλαχθεί στην αρμόδια Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, έχουμε στείλει έγκαιρα, νομίζω, στη Βουλή- αλλά θέλω να το επαναλάβω για την πληρότητα της διαδικασίας και να το καταθέσω- ένα καινούριο κείμενο αναμόρφωσης της εισήγησης και μιας άλλης διάταξής του. Ήταν ομόφωνη η απόφαση της Διαρκούς Επιτροπής.

Θέλω να το καταθέσω στα Πρακτικά με μια διόρθωση. Εκεί που λέει: "Στις αρχές του 1992" να γίνει "Στις αρχές του 1991". Θα παρακαλούσα να διεξαχθεί η συζήτηση επί του νέου αυτού κειμένου. Νομίζω, ότι μοιράστηκε από τις υπηρεσίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχει ήδη διανεμηθεί. Να κατατεθεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Γ. Δασκαλάκης καταθέτει την προαναφερθείσα εισηγητική έκθεση της πρότασης νόμου η οποία έχει ως εξής:

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου " Για την καθιέρωση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου ως ημέρας μνήμης"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Στις αρχές του 1991, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, αποδέχτηκε ομόφωνα πρόταση του Προέδρου κ. Ανδρέα Γ. Παπανδρέου - ύστερα από επιστολή των Ποντίων βουλευτών του κινήματος - για κατάθεση πρότασης νόμου για την επίσημη αναγνώριση από τη Βουλή των Ελλήνων, της γενοκτονίας των 353.000 Ποντίων, που έγινε από τους Τούρκους από το 1916 ως το 1923 και για καθιέρωση της 19ης Μαΐου ως

"ΗΜΕΡΑΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ"

Έτσι την 1η Απριλίου 1992, εικοσιδύο (22) βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κατέθεσαν τη σχετική πρόταση νόμου, η οποία ουδέποτε προωθήθηκε για συζήτηση.

Σήμερα, οι υπογράφωντες βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, επαναφέρουμε την πρόταση αυτή και ζητούμε από τον κ. Πρόεδρο της Βουλής την επίσπευση της σχετικής συζήτησης ώστε η 19η Μαΐου 1994 να αποτελέσει την πρώτη επίσημα αναγνωρισμένη ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων.

Η Κυβέρνηση αποδέχεται την πρόταση νόμου των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και σύμφωνα με την επιφύλαξη του Υφυπουργού Εσωτερικών ενώπιον της διαρκούς επιτροπής της Βουλής, καταθέτει νέα εισηγητική έκθεση.

Η παρουσία των Ποντίων στη Μικρά Ασία και στα παράλια του Εύξεινου Πόντου, από την Σινώπη στα δυτικά μέχρι τον Ύψη στα ανατολικά, μαρτυρείται από πολλές ιστορικές πηγές.

Παρουσία, που χρονολογείται από τις αρχές της πρώτης χιλιετίας προ Χριστού. Η ύπαρξή τους παίρνει πολλές φορές αυτόνομη πολιτική κρατική μορφή, είτε με αυτήν της πόλης-κράτους της αρχαίας κλασικής περιόδου είτε με τη μορφή του κράτους-χώρου της Ελληνιστικής περιόδου με τους Μιθριδάτες βασιλείς του Πόντου είτε με την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας από το 1204-1461, οπότε αρχίζει η Οθωμανική κατοχή.

Το Οθωμανικό καθεστώς υπέβαλλε συστηματικά τον Ποντιακό λαό σε απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης, με στόχο την αλλοίωση της ταυτότητάς του και τη διάσπαση της ενότητάς του, συνθήκες, που αποτελούσαν σταθερά αιτία συνεχούς φυγής-εξόδου από τον Πόντο ή αναζήτησης ασφάλειας και καταφυγίου στην ορεινή ενδοχώρα. Η φυγή αυτή οδήγησε στον σχηματισμό των Ποντιακών κοινοτήτων στη Δυτική Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Ρωσία.

Η μεγάλη όμως φυγή των Ελλήνων Ποντίων προς τον ελλαδικό χώρο, την πρώην Σοβιετική Ένωση, την Ευρώπη και την Αμερική και ο μετασχηματισμός τελικά των Ποντίων σε ένα λαό προσφύγων και διασποράς, είχε σαν αιτία τα γεγονότα της δραματικής περιόδου των διωγμών της γενοκτονίας και του ξεριζωμού από το 1916 έως το 1923.

Το Οθωμανικό καθεστώς, το κίνημα των Νεότουρκων και μετέπειτα το Κεμαλικό κίνημα, απάντησαν στο αίτημα της ιστορίας για εκδημοκρατισμό των πολιτικών θεσμών, για βαθιές κοινωνικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις, με την εξολόθρευση και τον ξεριζωμό αυτόχthonων αλλοεθνών ομάδων όπως οι Έλληνες Πόντιοι. Το Νεοτουρκικό και Κεμαλικό σχέδιο δημιουργίας ενός ομοιογενούς εθνικά τουρκικού κράτους-έθνους προϋπέθετε την εθνική εκκαθάριση με τη συστηματική γενοκτονία των αυτόχthonων λαών.

Ένας μεγάλος αριθμός, τριακόσιοι πενήντα τρεις χιλιάδες (353.000) Πόντιοι σε ένα σύνολο επτακοσίων πενήντα χιλιάδων (750.000) εξαφανίσθηκαν με τη μέθοδο των διώξεων και των εκτοπίσεων στο χρονικό διάστημα μεταξύ του 1916-1923. Μέσα στα χρόνια αυτά έγιναν μεγάλες σφαγές, πυρπόληση και καταστροφή πόλεων και χωριών, χιλιάδες οι θάνατοι, εξαφανίσεις και αγνοούμενοι στις στρατιές των εκτοπισμένων από τα παράλια του Εύξεινου Πόντου στο εσωτερικό της Ανατολής το Κουρδιστάν, την Συρία.

Τα προμελετημένα και προσχεδιασμένα γεγονότα κατέληξαν σε μια αποτελεσματική πολιτική γενοκτονίας. Επρόκειτο για τη δεύτερη γενοκτονία του αιώνα μας, μετά την γενοκτονία των Αρμενίων.

Οι αποδείξεις για τα απαράδεκτα αυτά γεγονότα είναι πολυάριθμες και συγκλίνουσες. Προκύπτουν ακόμη από τα ίδια τα οθωμανικά και τουρκικά αρχεία και εκδόσεις - κυβερνητικές αποφάσεις και νομοσχέδια- από τα αρχεία των ευρωπαϊκών χωρών και των Η.Π.Α., από αναφορές ξένων διπλωματικών υπαλλήλων, πρεσβευτών, προξένων, ιεραποστόλων και φιλανθρωπικών οργανώσεων. Τα κύρια όμως στοιχεία της εκτέλεσης του εγκλήματος

προκύπτουν από την ίδια την ιστορία των Ποντιακών οικογενειών με τα δικά της θύματα και τις μαρτυρίες εκείνων που επέζησαν από τις σφαγές.

Στην περίπτωση της Ποντιακής γενοκτονίας έχουμε εξόντωση των μελών συγκεκριμένης εθνικής ομάδας, σοβαρή προσβολή της φυσικής και πνευματικής της ακεραιότητας και υποβολή αυτής σε συνθήκες διαβίωσης που συναπάγονταν τη μερική ή ολική βιολογική καταστροφή της. Έχουμε βίαιη μεταφορά παιδιών σε άλλη εθνική ομάδα. Όλες δηλαδή τις πράξεις, που σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας, που υιοθέτησε η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 9 Δεκεμβρίου 1948, στοιχειοθετούν αυτό το μεγάλο έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα, το έγκλημα της γενοκτονίας.

Γεωπολιτικοί λόγοι και κρατικές σκοπιμότητες επέβαλαν μέχρι τα τελευταία χρόνια να παραμένει λησμονημένη από τους νόμους της ελληνικής πολιτείας, αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας αυτή η πολιτική γενοκτονία.

Οι Πόντιοι, ένα μαρτυρικό κομμάτι του Ελληνισμού με μεγάλη αγάπη στην ελευθερία, την αλήθεια, τη ζωή, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τις ηθικές αξίες, τον άνθρωπο, είναι πλέον αδύνατο να ανεχθούν την απόκρυψη, τη λήθη, την υποβάθμιση των γεγονότων, την υποκρισία, το φέμα, τη σιωπή.

Όσο μεγάλη ήταν η αδικία, όσο περισσότερο χρόνο αποκρύφθηκαν τα γεγονότα, τόσο πιο έντονη είναι η επιθυμία και η απαίτησή τους για την αναγνώριση από τη διεθνή κοινότητα του αδικήματος των διωγμών που υπέστησαν.

Όλοι οι λαοί που υπέστησαν επιθέσεις ενάντια στην ανθρωπότητά τους ύπαρξη από δυνάμεις βίας, σωβινισμού και ρατσισμού καθιέρωσαν ημέρα μνήμης του δικού τους ολοκαυτώματος. Οι Πόντιοι, ένα κομμάτι του Ελληνισμού με μεγάλη προσφορά στον πολιτισμό της Μικράς Ασίας και του Εύξεινου Πόντου, δεν μπορούσαν να μείνουν χωρίς ημέρα μνήμης του δικού τους ολοκαυτώματος.

Έτσι τους τελευταίους χρόνους καθιέρωσαν την 19η Μαΐου κάθε έτους ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Η Ελληνική Βουλή έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο εθνικό, ιστορικό, ηθικό και πολιτικό κενό καθιερώνοντας την 19η Μαΐου, ημέρα, που ο Μουσταφά Κεμάλ αποβιβάστηκε το 1919 στη Σαμψούντα, για να συνεχίσει με εντονότερο και φρικιαστικότερο τρόπο, τη συστηματική γενοκτονία του Ελληνισμού του Πόντου, που είχε αρχίσει από το 1916 και τελείωσε το 1923, ως ημέρα μνήμης της Ποντιακής γενοκτονίας. Συμβάλλονται, έτσι, έστω και στο ελάχιστο στην αποκατάσταση της ηθικής καταστροφής που υπέστη ο Ποντιακός Ελληνισμός, καθιερώνοντας μια ημέρα ιστορικής μνήμης ιδιαίτερα σε μια περίοδο όπως η σημερινή, όπου επανεμφανίζονται φαινόμενα ρατσισμού, ξενοφοβίας και σωβινισμού.

Η Κυβέρνηση διάκειται θετικά στην πρόταση των Ποντιακών οργανώσεων να προχωρήσει, μετά τις απαραίτητες μελέτες, στη δημιουργία μιας πόλης με το όνομα ΡΩΜΑΝΙΑ στην περιοχή της Θράκης, που θα αποτελέσει τη Μητρόπολη των απανταχού Ελλήνων του Πόντου και θα είναι μια ορατή σύνδεση με την Ποντιακή ιστορία και τον Ποντιακό πολιτισμό. Με την πρόσθετη υποχρέωση ανέγερσης εθνικού μνημείου της ποντιακής γενοκτονίας στην ίδια περιοχή.

Αθήνα, 23 Φεβρουαρίου 1994

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Α. Τσοχατζόπουλος

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Η 19η Μαΐου καθιερώνεται ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου

Άρθρο 1

Ορίζεται η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Άρθρο 2

Ο χαρακτήρας, το περιεχόμενο, ο φορέας και ο τρόπος οργάνωσης των εκδηλώσεων μνήμης, καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη των πλέον αναγνωρισμένων Ποντιακών σωματείων.

Άρθρο 3

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τη δική σας πρωτοβουλία. Οι εκδηλώσεις των Βουλευτών έδειξαν την ομοφωνία του Σώματος γι' αυτήν και χαίρομαι γιατί η Βουλή των Ελλήνων, με αυτήν την πρόταση νόμου, έρχεται να υπενθυμίσει σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο τη γενοκτονία, τις διώξεις, τις συμφορές που υπέστη ο Ποντιακός Ελληνισμός. Θεώρησα ελάχιστο χρέος να επισημάνω αυτά για να εξάρω, επαναλαμβάνω, την πρωτοβουλία τη δική σας, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να παρακαλέσω, εφόσον το κείμενο έχει τροποποιηθεί στα σημεία τα οποία ανέφερε ο κύριος Υφυπουργός των Εσωτερικών, να μας διανεμηθεί, ούτως ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε επ' αυτού τις συγκεκριμένες παρατηρήσεις μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχει ήδη διανεμηθεί το κείμενο, κύριε Κεφαλογιάννη. Θα σας δοθεί τώρα για να λάβετε γνώση και εσείς.

Ο κ. Κωνσταντινίδης εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλούσα να δείξετε κατανόηση για τη συγκίνησή μου.

Η σημερινή ημέρα είναι ιστορική, όχι μόνο για τους Ποντίους, αλλά για ολόκληρο τον Ελληνισμό.

Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι μόνο οι άνθρωποι οι οποίοι ζητούν, οι οποίοι αγωνίζονται για τη δικαίωσή τους, για την αποκατάσταση της αλήθειας, αλλά είναι και τα θύματα, είναι οι νεκροί, είναι το αδικοχαμένο αίμα 350.000 αδελφών μας Ποντίων, Ελλήνων που έπεσαν θύματα της τουρκικής πολιτικής και όχι θύματα κάποιας εθνικής έξαρσης του τούρκικου λαού. Το έγκλημα το οποίο έχει συντελεστεί και διαπραχθεί κατά τους χρόνους από το 1916 μέχρι το 1923 ήταν προκαθορισμένο, ήταν σχεδιασμένο στη Θεσσαλονίκη το 1911 από το κόμμα των Νεοτούρκων.

Ενώ, κύριε Πρόεδρε, άλλοι λαοί αναζητούν ήρωες, πλαστογραφούν την ιστορία τους, αναδεικνύουν ψεύτικα γεγονότα σε ιστορικά, εμείς, η Ελληνική πολιτεία, για κάποιους κατανοητούς και ακατανόητους λόγους, για 70 και πλέον χρόνια, αποσιωπούσαμε ένα ιστορικό γεγονός, εγκλωβισμένοι και μεις στην πολιτική εκείνη της δήθεν ελληνοτουρκικής φιλίας.

Το σημερινό θέμα, η σημερινή πρόταση νόμου, των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν επιδέχεται καμία κομματική εκμετάλλευση.

Άλλωστε, κύριε Πρόεδρε, για την αποκατάσταση της αλήθειας, θέλω να σας πω ότι ένα χρόνο πριν εμείς οι Πόντιοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., φέραμε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ το θέμα αυτό της αναγνώρισης της γενοκτονίας των Ποντίων, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Λάζαρος Εφραίμογλου, στις 5 Ιουλίου του 1990, με ερώτησή του στον τότε Υπουργό Εξωτερικών κ. Σαμαρά, ζητούσε και αυτός -πρώτος αυτός, αν θέλετε- την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων.

Στις 15 Μαΐου 1991, 22 Βουλευτές ποντιακής καταγωγής ζητήσαμε από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σημερινό Πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου, να φέρει στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αίτημα των Ποντίων Βουλευτών για αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ).

Η επιστολή αυτή έχει ως εξής:

"Προς τον Πρόεδρο του Κινήματος και το Προεδρείο της Κοινοβουλευτικής Ομάδος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κύριε Πρόεδρε, με αφορμή τη 19η Μαΐου που έχει καθιερωθεί από όλα τα Ποντιακά Σωματεία ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων, πιστεύουμε ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να καταθέσει πρόταση για επίσημη αναγνώριση από τη Βουλή των Ελλήνων του ολοκαυτώματος των 350.000 αθώων θυμάτων και μαρτύρων της τουρκικής πολιτικής, που στόχευε στην εξόντωση κάθε μη μουσουλμανικού στοιχείου της Μικράς Ασίας.

Οι Πόντιοι Βουλευτές

(Ακολουθούν υπογραφές)".

Έτσι την ημέρα εκείνη, ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ανδρέας Παπανδρέου στην ομιλία του προς τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μεταξύ άλλων, είπε και τα εξής: "Σ' αυτό το σημείο και πριν συνεχίσω, θα ήθελα εμείς ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, να αναγνωρίσουμε τη 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης του ολοκαυτώματος των Ποντίων αδελφών μας και να προτείνουμε την επίσημη αναγνώριση της γενοκτονίας από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Σχετική αίτηση ως προς αυτό υπάρχει". Και κατέθεσε στο Προεδρείο την επιστολή, την οποία ανέγνωσα πριν από λίγο.

Στη συνέχεια, κύριε Πρόεδρε, και κύριοι συνάδελφοι εμείς οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσπαθήσαμε να βρούμε τρόπους να υλοποιήσουμε αυτήν την απόφαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έτσι την 1η Απριλίου 1992, 22 Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταθέσαμε τη σχετική πρόταση νόμου η οποία όμως ουδέποτε προωθήθηκε για συζήτηση και αυτό από αντικειμενικούς λόγους όπως μας διαβεβαίωνε και παρά τις προσπάθειές της η πρώην Υπουργός Εξωτερικών κα Τσουδερού.

Μετά τις εκλογές της 10.10.93 και την νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επανακαταθέσαμε εμείς οι Έλληνες Πόντιοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτήν τη φορά με τις υπογραφές και των Βουλευτών από τη Θράκη. Και αυτό γιατί θέλαμε να δείξουμε και πραγματικά ότι η πράξη μας αυτή εμπεριείχε και ένα συμβολισμό.

Πιστεύαμε, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι όπως ο Ελληνισμός του Πόντου, όπως ο Πόντος αποτελούσε τους Ακρίτες, αποτελούσε το φρούριο του Ελληνισμού του Βυζαντίου, της Κωνσταντινούπολης, έτσι και σήμερα η Θράκη αποτελεί τους Ακρίτες, τον προμαχώνα της Ελλάδος. Αυτό έγινε σαν μία συμβολική κίνηση και τιμή για τους συναδέλφους μας Βουλευτές της Δυτικής Θράκης, παρ' ότι δεν ήταν Ποντιακής καταγωγής.

Επαναφέραμε, λοιπόν, αυτήν την πρόταση και ζητήσαμε από τον Πρόεδρο της Βουλής την επίτευξη της σχετικής συζήτησης, ώστε η 19η Μαΐου 1994 να αποτελέσει την πρώτη επίσημη αναγνωρισμένη ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων.

Και σε αυτό το σημείο, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, από τα βάθη της καρδιάς μου, να σας ευχαριστήσω, γιατί πραγματικά, φέρατε σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα την πρότασή μας αυτή προς συζήτηση και σήμερα, αυτήν την ιστορική ημέρα, συζητάμε την πρότασή μας.

Η Κυβέρνηση δια του Υφυπουργού της του κ. Γεωργίου Δασκαλάκη, στις δύο ημέρες που είχαμε τη συζήτηση στη διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή, αλλά και όλα τα Κόμματα, τα οποία παρεβρέθησαν σ' αυτές τις συζητήσεις, απεδέχθησαν ομόφωνα την πρότασή μας αυτή.

Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση αυτή δεν έγινε πρόχειρα και τυχαία. Είναι μια πρόταση-απόφαση, ένας αγώνας όλων των ποντιακών σωματείων, απανταχού της γης, τα οποία εκπροσωπούν πάνω από 2,5 εκατ. Έλληνες ποντιακής καταγωγής. Έχουμε 24 δήμους και άπειρες κοινότητες, οι οποίες κατά καιρούς ζήτησαν από τις κυβερνήσεις, από τον Ελληνικό Λαό, από την Ελληνική Πολιτεία την αναγνώριση της γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Εμείς απλώς πήραμε τη σκυτάλη από τα ποντιακά σωματεία, πήραμε τη σκυτάλη από αυτόν που είχε την ιδέα, την άποψη, που πρώτος έφερε την πρόταση αυτή, το αίτημα αυτό, από το Μιχάλη Χαραλαμπίδη, ένα γνώστη, έναν άνθρωπο, ο οποίος έχει μελετήσει, όσο λίγοι άλλοι την ποντιακή ιστορία και έχει σκύψει πάνω στο δράμα, στην αγωνία, στα πάθη αυτού του λαού.

Κύριε Πρόεδρε, η παρουσία των Ποντίων στη Μικρά Ασία και στα παράλια του Εύξεινου Πόντου, από τη Σινώπη στα δυτικά μέχρι το Νόφι στα ανατολικά μαρτυρείται από πολλές ιστορικές πηγές, χρονολογείται από τις αρχές της πρώτης χιλιετίας π.Χ. Η ύπαρξή τους παίρνει πολλές φορές αυτόνομη πολιτική κρατική μορφή είτε με αυτή της πόλης-κράτους της αρχαίας κλασικής περιόδου είτε με τη μορφή του κράτους της Ελληνιστικής Περιόδου, με τους Μιθριδάτες βασιλείς του Πόντου είτε με την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας, από το 1204 έως το 1461, οπότε αρχίζει η οθωμανική κατοχή.

Το οθωμανικό καθεστώς υπέβαλε συστηματικά τον ποντιακό λαό σε απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης, με στόχο την αλλοίωση της ταυτότητάς του και τη διάσπαση της ενότητάς του, συνθήκες που αποτελούσαν σταθερά αιτίες συνεχούς φυγής, εξόδου από τον Πόντο ή αναζήτηση ασφάλειας και καταφυγίου στην ορεινή ενδοχώρα. Η φυγή αυτή οδήγησε στο σχηματισμό των ποντιακών κοινοτήτων στη Δυτική Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Ρωσία.

Το οθωμανικό καθεστώς, το κίνημα των νεοτούρκων και μετέπειτα το Κεμαλικό κίνημα απάντησαν στο αίτημα της ιστορίας για εκδημοκρατισμό των πολιτικών θεσμών, για βαθιές πολιτικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, με την εξολόθρευση και τον ξεριζωμό αυτόχθονων αλλοεθνών ομάδων, όπως οι Έλληνες Πόντιοι. Το νεοτουρκικό και κεμαλικό σχέδιο δημιουργίας ενός ομοιογενούς εθνικά τουρκικού κράτους - έθνους προϋπέθετε την εθνική εκκαθάριση, με τη συστηματική γενοκτονία των αυτόχθονων λαών.

Ένας μεγάλος αριθμός, 353.000 Πόντιοι σε ένα σύνολο 750.000, εξαφανίστηκαν με τη μέθοδο των διώξεων και των εκτοπίσεων στο χρονικό διάστημα μεταξύ του 1916 και του 1923. Μέσα στα χρόνια αυτά έγιναν μεγάλες σφαγές, πυρπόληση και καταστροφή πόλεων και χωριών. Χιλιάδες θάνατοι, εξαφανίσεις και αγνοούμενοι στις στρατιές των εκτοπισμένων από τα παράλια του Εύξεινου Πόντου, στο εσωτερικό της Ανατολής, το Κουρδιστάν, την Συρία.

Σε όλους αυτούς, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε και χρωστάει η Ελληνική Πολιτεία να αναγνωρίσει τη γενοκτονία. Και όχι μόνο σ' αυτούς. Το χρωστάει και στις 100 γενιές Ποντίων που έζησαν εκεί, το χρωστάει στις 3 γενιές προσφύγων Ποντίων που ζουν στην Ελλάδα και απανταχού της γης, το χρωστά στην Παγκόσμια Κοινότητα, γιατί πρόκειται πράγματι για γενοκτονία σύμφωνα με τη Συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών που ψηφίστηκε στις 9-12-1948 και την υπέγραψε η Ελλάδα τον επόμενο χρόνο στις 19-12-1949. Γιατί ένα έγκλημα σύμφωνα με την Συνθήκη και τον ορισμό της γενοκτονίας από τον ΟΗΕ αποτελεί έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας.

Κύριε Πρόεδρε, βλέπω ότι ο χρόνος τρέχει. Προετοιμάστηκα για 30 λεπτά ομιλία. Θέλησα να αγνοήσω ότι ο νέος Κανονισμός της Βουλής με περιορίζει στα 20 λεπτά. Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος.

Οφείλουμε αυτήν την αναγνώριση της γενοκτονίας και στους Κούρδους. Γιατί εκεί προετοιμάζεται μια νέα γενοκτονία του Κουρδικού λαού. Το οφείλουμε σε όλους τους λαούς, σε όλες τις φυλές της Τουρκίας οι οποίες απειλούνται με αφανισμό.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, καλλιεργείται ένα μίσος εναντίον των Ελλήνων, εναντίον των Κούρδων. Στα χέρια μου έχω ένα ποίημα που δημοσιεύθηκε στην τουρκική Εφημερίδα ΧΟΥΡΙΕΤ το 1974-Θα το καταθέσω στα Πρακτικά γιατί δεν προλαβαίνω να το διαβάσω- από το οποίο ξεχειλίζει το μίσος των Τούρκων που καλλιεργείται εναντίον των Ελλήνων.

Θα διαβάσω μόνο μερικές σειρές:

"Το μίσος

Όσο υπάρχει στον κόσμο ο άτιμος ο Έλληνας,

Μα τον Αλλάχ δεν μου φεύγει το μίσος αυτό.

Όσο στέκομαι και τον βλέπω απέναντι μου σαν

σκυλί,

μα τον Αλλάχ δε μου φεύγει αυτό το μίσος. Χίλια

κεφάλια από Γκιαούρηδες να ξοφλήσουν δε μπορούν το μίσος αυτό.

Μοναδικός μου στόχος είναι η εκδίκηση.
Όταν έλθει η σειρά μου και πάνω στο πεδίο
της μάχης,
μέσα σε μία μέρα θα σφάξω χίλιους γκιαούρηδες.
Μα τον Αλλάχ δεν μου φεύγει αυτό το μίσος.
Χίλια κεφάλια από γκιαούρηδες να ξοφλήσουν δε
μπορούν το μίσος αυτό.

Να σύντριβα με πέτρα το κεφάλι τριάντα χιλιάδων
από δαύτους. Να ξερίζωνα με τα χέρια μου τα
δόντια δέκα χιλιάδων από δαύτους.
Να πετούσα τα πτώματα εκατό χιλιάδων από
από δαύτους στο ποτάμι. Μα τον Αλλάχ δεν θα μου
φύγει αυτό το μίσος. Χίλια κεφάλια από Έλληνες
να ξοφλήσουν δεν μπορούν το μίσος αυτό".

Κύριε Πρόεδρε, οφείλουμε αυτήν την αναγνώριση -και εδώ θα σταματήσω- και στους
κρυπτοχριστιανούς. Πάνω από 1 εκατ. αδέρφια μας βίαια εξισλαμισμένοι, πόντιοι, ζουν εκεί
στα υψίπεδα του Πόντου. Σας διαβάζω από το περίφημο, το πανέμορφο βιβλίο της κας
Κορομηλά ένα απόσπασμα που μιλάει για τους κλοστούς, δηλαδή τους κρυπτοχριστιανούς
του Πόντου. Και λέει αυτό το ποντιακό τραγούδι.

"Μη τυραγνιέσαι Σόνια μου και μη βαρειοκαρδίξεις,
θα αλλάξεις το χρυσόνομα και Τούρκικο θα βάλεις,
άντρα παίρνεις ολόχρυσο, είναι χριστιανοπαίδι,
στα φανερά Μαχμούτ αγάς και στα κρυφά Νικόλας,
και στη μονή μεσονυχτίς θα πάτε για στεφάνι."

Κύριε Πρόεδρε, έτσι ζουν τα αδέρφια μας, οι κρυπτοχριστιανοί στον Πόντο και περιμένουν
ένα μήνυμα, μία ηλιαχτίδα από τη Μάνα-Ελλάδα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ, σ' όλα αυτά τα οποία αναφέρει σε μία πανέμορφη
επιστολή του ο λογοτέχνης Δημήτρης Καλλίας- δεν έχω καιρό να σας διαβάσω, θα την
καταθέσω- όπου εξηγείται το πως και γιατί αυτός ο πατριωτισμός των Ελλήνων ποντιακής
καταγωγής.

Θέλω να σας διαβάσω δύο λόγια από τη βιογραφία του Λεωνίδα Ιασωνίδη, του Θείου από
την αδελφή, του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας του κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη. Γράφει στο
βιβλίο του εκείνος ο περίφημος πατριώτης: "Και άραντες επ' ώμων μαζί με τον Σταυρόν του
Μαρτυρίου τα ποντιακά παλλάδια και λάβαρα και αποκομίσαντες μεθ' ημών όλον τον
πλούτον των αναμνήσεων εις δράμα, εις τραγωδίαν, εις έπος και εις "μεμουσωμένην" λύραν
εφθάσαμεν εις την κοινήν των Πανελλήνων Μητέρα -την Ελλάδα, με την στερεράν απόφασιν,
όπως συμβάλωμεν εις την ανοικοδόμησιν των τειχών αυτής".

Όμως η ψυχή μου τρέχει και θα τρέχει πάντοτε εις τους Αγίους Τόπους του Πόντου μας, και
τα χείλη θα ψιθυρίζουν πάντοτε:

"Ανάθεμα και τα μακρά, όθεν ' κι πάει λαλίαν!
Τ' ομμάτα μ' εσκοτίνεψαν ας σην αροθυμίαν!"

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ε. Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα
προαναφερθέντα κείμενα τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και
είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής):Υπάρχει μία επιστολή στο Προεδρείο του
Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Πολιτικής Ανοιξης του κ. Νικήτα Κακλαμάνη που ορίζει
στη σημερινή συνεδρίαση Ειδικό Αγορητή, γι' αυτήν την πρόταση νόμου, τον κ. Νικόπουλο.
Υπάρχει επίσης μία επιστολή στο Προεδρείο από τον κ. Χαράλαμπο Καστανίδη, ο οποίος
λέγει ότι λόγοι εξαιρετικοί δεν του επιτρέπουν να συμμετάσχει στη σημερινή ιστορική
συνεδρίαση του Ελληνικού Κοινοβουλίου, συνεδρίαση τιμής για τον Ποντιακό Ελληνισμό και
μας παρακαλεί μαζί με την ανακοίνωση της παρουσίας, να κάνουμε γνωστό στο Σώμα ότι
υπερψηφίζει τη συζητούμενη πρόταση, την οποία, άλλωστε, και αυτός υπογράφει.

Το λόγο έχει στην πρόταση νόμου ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Χαϊτίδης.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακατέχομαι από την
ίδια συγκίνηση με το συνάδελφο τον κ. Κωνσταντινίδη γιατί πραγματικά, η σημερινή ημέρα
είναι μεγάλη. Είναι μία μεγάλη ημέρα και για τον Ελληνισμό και για το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Είναι μεγάλη και η τιμή που μου γίνεται να είμαι από τους εισηγητές της προτάσεως νόμου για την απόδοση τιμής και την καθιέρωση της ημέρας μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Επιτέλους, απαλλαγήκαμε από το σύνδρομο του δήθεν σοβινιστικού εθνικισμού και αποφασίσαμε να τιμούμε ως εθνικές επετείους γεγονότα εθνικής έξαρσης και θυσίας, χάρις στα οποία υπάρχουμε σήμερα ως ελεύθερο κράτος και διατηρούμαστε ως διακεκριμένο έθνος μέσα στο σύνολο των άλλων εθνών της γης. Και αυτές τις υποθήκες και τα διδάγματα πρέπει να δίνουμε στη σημερινή νεολαία -και χαίρομαι διότι ένα τμήμα της ελληνικής νεολαίας παρακολουθεί αυτήν την ιστορική συνεδρίαση αντί των ξενόφερτων συνθηκών και ινδαλμάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, περνάμε δύσκολες στιγμές και αποτελεί τραγική συγκυρία το γεγονός ότι σήμερα συζητούμε αυτήν την πρόταση νόμου. Τα τραγικά, τα αιματηρά γεγονότα που διαδραματίζονται στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, θα πρέπει να μας θυμίζουν ότι κάποιες τραγικές στιγμές που πέρασε το Ελληνικό Έθνος, ίσως υπάρχει κίνδυνος να επαναληφθούν. Αυτό θα πρέπει να μας οδηγήσει στην απόφαση να θυμόμαστε και να παραδειγματιζόμαστε για να αποτρέψουμε στο μέλλον την επανάληψη τέτοιων γεγονότων.

Είμαι τώρα μια στιγμή που μιλάει η καρδιά του Έλληνα και όχι το στόμα του πολιτικού. Είναι η στιγμή που όλο μας το είναι ξεχειλίζει από τον πόνο για τα μαρτύρια και τον θαυμασμό για το μεγαλείο ενός λαού του ενιαίου ομοιογενούς και αδιαίρετου Ελληνικού Λαού. Και ασφαλώς ένα από τα πολυτιμότερα συστατικά στοιχεία του Ελληνισμού είναι ο Ποντιακός Ελληνισμός.

Είμαστε όλοι υπεύθυνοι γιατί πράγματι αργήσαμε πολύ να αναγνωρίσουμε εκείνους που με καρτερία υπέμειναν τα πάντα και με βεβαία την εξολόθρευσή τους, αρνήθηκαν να φύγουν από τον Πόντο. Μετά 70 ολόκληρα χρόνια οι Έλληνες Πόντιοι -όσοι μετακόμισαν στη Σοβιετική Ένωση αλλά δεν άλλαξαν διαβατήρια- σήμερα έρχονται στην Ελλάδα διατηρώντας με υπερηφάνεια τα παλιά τους διαβατήρια.

Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής για την τιμή που μου έγινε να αναφερθώ στο γεγονός της θυσίας, της προσφοράς του Ποντιακού Ελληνισμού. Και ακόμη είναι προφανής η συναίνεση όλων των Πτερυγών της Βουλής και θα είναι ελπίζω, πανηγυρικά ομόφωνη η απόφαση που θα πάρουμε στην προτεινόμενη πρόταση νόμου. Όμως, για την αποκατάσταση της αλήθειας και προκειμένου να αποφύγουμε στο μέλλον κάποια συμπεριφορά που υπονομεύει τις αρχικές καλές προθέσεις μας, θα μου επιτρέψετε να κάνω μία δυσάρεστη παρένθεση.

Κατ' αρχήν η πρόταση αυτή είχε συμφωνηθεί να γίνει κατά τη διάρκεια του Γ' Παγκοσμίου Ποντιακού Συνεδρίου στη Θεσσαλονίκη, όπου ήταν παρόντες όλοι οι Πόντιοι Βουλευτές όλων των Κομμμάτων. Επομένως, δεν πρόκειται για μεμονωμένη πρωτοβουλία μίας συγκεκριμένης πολιτικής παράταξης, αλλά ήταν κοινή δημόσια απόφαση καταχωρημένη στα Πρακτικά του Συνεδρίου. Αλλά και αν δεν συνέβαινε αυτό, έπρεπε να είχαν προκαλέσει μια κοινή ενέργεια και όχι να προσπαθούν σήμερα να την αποδώσουν στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως κ.

Ανδρέα Παπανδρέου, δεδομένου ότι μία τέτοια πρακτική κάθε άλλο παρά βοηθά. Μετατρέπεται ένα εθνικό θέμα -που πρέπει να συγκεντρώνει την εθνική ομοψυχία- σε αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης.

Ο κ. Βύρων Πολύδωρος ως Κυβερνητικός Εκπρόσωπος είχε ήδη επίσημα αναφερθεί και προτείνει η 19η Μαΐου να είναι ημέρα εθνικού πόνου και εθνικής μνήμης για τους 350.000 Έλληνες που εξοντώθηκαν στον Ελληνικό Πόντο από το 1916 μέχρι το 1922.

Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, εάν κοιτάξουμε την εισηγητική έκθεση προς τη διαρκή επιτροπή, θα δούμε ότι υπήρχε μία φρασεολογία -ευτυχώς διορθώθηκε- μία διατύπωση, η οποία κάθε άλλο παρά συμβάλλει στην εθνική ομοψυχία. Αντίθετα, προσπαθούσε να δημιουργήσει διάφορες κομματικής φύσεως εντυπώσεις εις βάρος της Νέας Δημοκρατίας, την οποία κατηγορεί ότι ενώ είχε υποβληθεί από την 1η Απριλίου του 1992 η πρόταση αυτή, αποσιωπήθηκε και δεν προωθήθηκε. Και δεν μας λένουν οι προτείνοντες γιατί, αυτό που υποτίθεται ότι έκανε η Νέα Δημοκρατία δεν φρόντισαν να το αποφύγουν οι ίδιοι ως μέλη του κυβερνώντος κόμματος στην περίοδο 1982-1989. Γιατί δεν πρότειναν τότε τη σημερινή πρόταση Νόμου;

Επίσης, εντύπωση μου κάνει το γεγονός ότι ενώ υπήρχε το ενδιαφέρον καμία προσπάθεια δεν έγινε από πλευράς Υπουργείων Εσωτερικών και Εξωτερικών να επεξεργαστούν το συζητούμενο θέμα, ούτε καν υπέβαλαν σήμερα, όπως όφειλαν, εγγράφως τις απόψεις τους.

Δικαιολογημένη απορία μου προκαλεί η όψιμη υποβολή προτάσεως νόμου, όταν είναι γνωστό ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του Προεδρικού Διατάγματος 555/77 είναι δυνατόν να καθιερωθεί η εν λόγω ημέρα ως πανελλήνια εορτή μόνο με προεδρικό διάταγμα ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών. Γιατί δεν έγινε αυτό και εγκαλείτε κατά κάποιο τρόπο σήμερα τη Νέα Δημοκρατία; Αλλά ας κλείσουμε εδώ την παρένθεση και ας προχωρήσουμε

στην ουσία, η οποία νομίζω ότι είναι απολύτως ευχάριστη γιατί μας βρίσκει όλους σύμφωνους, παρά το τραγικό γεγονός στο οποίο αναφέρεται.

Κύριοι συνάδελφοι, αμέτρητες χιλιάδες είναι τα θύματα της συστηματικής και προσχεδιασμένης γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Με τον όρο γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού, αποδίδουμε ένα έγκλημα που συνίσταται στη μαζική εξόντωση ανθρώπων, με μοναδικό αίτιο την ελληνική καταγωγή τους. Και η γενοκτονία συντελέστηκε, είτε με ομαδικούς φόνους είτε με την επιβολή ειδικών συνθηκών διαβίωσης και ταλαιπωριών, που είχαν σαν φυσικό επακόλουθο την εξόντωση μεγάλου αριθμού Ποντίων όλων των ηλικιών.

Οι Ελληνοπόντιοι το 1916 αριθμούσαν ένα εκατομμύριο. Απ' αυτούς είχαν προλάβει και είχαν απομακρυνθεί, μη ανεχόμενοι το καθεστώς των Οθωμανών, 350.000, που πήγαν στον Καύκασο. Για τις υπόλοιπες 650.000 που έμειναν, θα ήθελα να αναφέρω ότι είχαν εκείνη την εποχή 850 εκκλησίες, δηλαδή αναλογούσε μία εκκλησία σε κάθε 700 κατοίκους. Είχαν 1400 σχολεία, δηλαδή αναλογούσε ένα σχολείο για κάθε 460 κατοίκους. Ήταν 85.000 οι μαθητές, δηλαδή το 13% του πληθυσμού εκείνης της εποχής ήσαν νέοι. Φανταστείτε πόσο ζωντανό ήταν το θρησκευτικό συναίσθημα και πόσο ανεπτυγμένη η μόρφωση τους πόσο άρτια μάθαιναν την ελληνική γλώσσα και πόσο έντονα διατηρούσαν την ελληνική εθνική τους συνείδηση.

Είχαν στα χέρια τους το 80% του εμπορίου της περιοχής τους, το υπόλοιπο 20% ήταν στα χέρια των Αρμενίων. Ήταν απαραίτητο λοιπόν για την λογική των Τούρκων, να εξαφανίσουν τον Ελληνισμό από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο.

Ενώ η επανάσταση των Τούρκων ξεκίνησε με διακηρύξεις που τεχνηέντως θύμιζαν την Γαλλική Επανάσταση, μόλις πήραν την εξουσία στα χέρια τους, το στίγμα των στόχων τους εκφραζόταν στο "Μία πατρίδα, μία θρησκεία, μία εκπαίδευση". Αυτή ήταν η επιδίωξή τους.

Πχ. ο Τούρκος πρεσβευτής στην Αθήνα έλεγε "Η νέα Τουρκία θέλει να τελειώνει με τη σύγχυση των δύο εθνοτήτων, τους Έλληνες και τους Τούρκους. Πρέπει να τελειώσουμε με τους Έλληνες".

Στις 24.7.1909 ο Γερμανός πρεσβευτής στην Αθήνα Wangenheim έγραφε στον αρχικαγκελάριο Bulow τι είπε ο Τούρκος Πρωθυπουργός και Υπουργός Στρατιωτικών, αρχιστράτηγος, Σεφκέρ Πασάς για τη νέα κατάσταση "Οι Τούρκοι έχουν αποφασίσει έναν εξοντωτικό πόλεμο εναντίον των χριστιανών της αυτοκρατορίας. Θ' αρχίσουν πρώτα μέσα στην Τουρκία, εκεί όπου ζει το μεγαλύτερο μέρος, και μετά έξω από την Τουρκία, εκεί όπου υπάρχουν εστίες αντίστασης."

Στις 26.7.1909 ο Γερμανός πρεσβευτής στην Κωνσταντινούπολη ανέφερε ότι σε συνάντηση του Σεφκέρ Πασά με τον Πατριάρχη Ιωακείμ δήλωσε προς τον Πατριάρχη : "Θα σας κόψουμε τα κεφάλια. Ή εσείς θα επιζήσετε ή εμείς. "

Πρόκειται για έγγραφα που βρίσκονται στ' αρχεία της Βόννης και θα καταθέσω αντίγραφά τους στα Πρακτικά της Βουλής.

Υπάρχουν πολλά τέτοια κείμενα που μεταφράζονται από το Κέντρο Ποντιακών Ερευνών. Ακολουθεί μία περιγραφή Τούρκου εφέδρου αξιωματικού που περιέχεται στο βιβλίο του Κώστα Φωτιάδη. Λέει ο Τούρκος αξιωματικός "Την 22α Νοεμβρίου εις το Τσορού εγενόμεθα αυτόπται μάρτυρες ενός γεγονότος εκτάσεως αγρίου. Οι Έλληνες Μπάφρας και Αλάτσας, εκτοπισθέντες πάντες επί τω σκοπώ γενικής σφαγής απεχωρίσθησαν τελείως από τους άνδρες. Κατά χιλιάδες , λοιπόν, γυναίκες, παιδιά και βρέφη και μερικοί γέροντες εν ελεεινή και αθλία καταστάσει, μεταφέροντο υπό την εποπτεία χωροφυλάκων προς την Σεβάστεια. Η κατάσταση των Ελληνίδων τούτων γυναικών, παιδιών και βρεφών και γερόντων ήτο μέχρι τοιούτου σημείου αξιοθρήνητος και ελεεινή, ώστε ήτο αδύνατον να μην τους οικτίρει άνθρωπος οποιασδήποτε εθνικότητας και αν είναι". Αυτά λέει ο Τούρκος Αξιωματικός.

Και συνεχίζει:"Υπό το δριμύ ψύχος , υπό την χιονοθύελλα και παγερά βροχή έβλεπέ τις τα αθώα αυτά πλάσματα να βαδίζουν με αιματοφύρτους πόδας άνευ υποδημάτων και με σκισμένες περικνημίδας, έβλεπέ τις γυναίκας κρατούσας εις τας αγκάλας τους τα βρέφη των και συρούσας δια της χειρός των τα κλαυθμηρίζοντα τέκνα των. Καθ' οδόν συμμορίται αποστελλόμενοι επί τούτω επέδραμον εναντίον τούτων, τας απεγύμνωναν και τας έσφαζον. Καθημερινώς αι χιλιάδες αι ταί των γυναικοπαίδων και γερόντων ηλλατούντο βαθμηδόν δια των σφαγών και του εκ πείνης και καμάτου και ψύχους θανάτου και ίσως μέχρις ότου φθάσουν εις την Σεβάστειαν, να μην απομείνει καμία εξ αυτών.

Υπογραφή: Έφεδρος αξιωματικός Μεμέτ Ρεούφ, εκ Θεσσαλονίκης, αδελφός του εκ Μάλτας...."

Στην πρώτη περίοδο από το 1916 ως το 1918 υπήρξε ένα συγκεκριμένο κυνηγητό. Στη δεύτερη περίοδο που άρχιζε με τη αποβίβαση του Κεμάλ στη Σαμψούντα είχαμε μία

απροκάλυπτη πλέον επίθεση. Τα προσχήματα που υπήρχαν ήταν η γενική επιστράτευση που έγινε το Μάιο του 1914. Πολλοί Έλληνες, μη ανεχόμενοι την επιστράτευση, λιποτάκτησαν. Με το πρόσχημα της λιποταξίας συνέλαβαν και πολλές φορές σκότωναν τους συγγενείς τους για ν' αποσπάσουν πληροφορίες.

Οι λιποτάκτες δημιούργησαν ένα αντάρτικο στον πόλεμο. Με το πρόσχημα του αντάρτικου και επειδή υποτίθεται κάποια χωριά τους τροφοδοτούσαν με τρόφιμα, τα έκαιγαν. Έβαζαν τους κατοίκους στην εκκλησία και μετά την έκαιγαν μαζί με τους εγκλείστους.

Υπάρχει σχετική αναφορά από 19.2.1917, την οποία θα καταθέσω με άλλα κείμενα. Στο έγγραφο αυτό αναφέρεται ρητά "όλα τα άλλα που συνέβαιναν στους διωγμούς των Αρμενίων βρίσκονται σε ημερησία διάταξη. Επαναλαμβάνονται και σήμερα εναντίον των Ελλήνων"

Το τρίτο πρόσχημα ήταν ο εκτοπισμός τον οποίον τους υπέδειξε ο στρατιωτικός σύμβουλος τους Γερμανός στρατηγός Φον Σάλτερς. Τους είχε υποδείξει ν' απομακρύνουν τους χριστιανικούς πληθυσμούς τουλάχιστον 50 χλμ προς τα ενδότερα για να μην έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν ενδεχόμενη απόβαση της Αντάντ.

Συγκεντρώνοντας χωρίς καμία διάκριση γυναϊκόπαιδα, γέρους, αρρώστους, τους απομάκρυναν πάνω από 500 μίλια, κάτω από άθλιες συνθήκες. Όσοι αργοπορούσαν τουφεκίζονταν.

Θα καταθέσω μία περιγραφή των Τριπολιτών που εκτοπίστηκαν. Στη συνέχεια έκαιγαν τα χωριά αυτών που εκτόπιζαν. Και θα καταθέσω δύο πίνακες πυρπολημένων χωριών ενδεικτικά.

Μη αποδεχόμενος τη Συνθήκη των Σεβρών ο Κεμάλ ξεκινάει εκστρατεία στη Σαμψούντα για τη δημιουργία του νεότερου τουρκικού κράτους. Το σύνθημά του είναι "Η Τουρκία για τους Τούρκους, δεν πρέπει να μείνει ζωντανός κανένας Έλληνας". Έτσι μάζεψε όλο τον υπόκοσμο του Πόντου που απροκάλυπτα μετά τις 19.5.1919 έσφαζαν, έκαιγαν και ρήμαζαν.

Θα καταθέσω επίσης κάποιες εκθέσεις ξένων, ξεκινώντας από την έκθεση του ταγματάρχη Οουεν, μέλους της Επιτροπής Βοηθημάτων των Η.Π.Α. "Είδα πτώματα 2.000 ανθρώπων κατά μήκος των οδών, βορά σκύλων και γυπαετών. Έχω την έκθεση της Τόμσον η οποία βρέθηκε εκεί από τον Ιούνιο του 1921 έως τον Ιούνιο του 1922 σαν μέλος μιας αμερικανικής επιτροπής περίθαλψης. Σε κάποιο σημείο λέει "Είκοσι χωροφύλακες περιτριγυρίζουν 300 νήπια και τα σφάζουν ένα προς ένα". Θα καταθέσω επίσης την καταγγελία ενός Τούρκου αξιωματικού ο οποίος αναφέρει ότι περνώντας ο Τοπάλ Οσμάν έκανε δεύτερη τελειωτική σφαγή στη Σαμψούντα και ότι περνώντας από την Περσεφούντα έσφαζε Έλληνες ανεξαρτήτως ηλικίας. Ακόμη στη συνέχεια της πορείας του μάζεψε όλους τους άνδρες σε ένα χάνι και τους στραγγάλισε με σχοινιά.

Οι αναφορές είναι πάρα πολλές. Ο γνωστός πρέσβυς Χόρτον ο οποίος επί σειρά ετών είχε διέλθει από τη Θεσσαλονίκη και από τη Σμύρνη και από άλλες περιοχές όπου διατηρούσαν διπλωματική αντιπροσωπεία οι Η.Π.Α. γράφει στο βιβλίο του "Η μάστιγα της Ασίας" ότι: "ακμάζουσες κοινότητες του Ελληνισμού εξοντώθηκαν με μία διαρκή εκστρατεία σφαγών, εμπρησμών και βιασμών".

Δεν έχουν τόση σημασία οι αριθμοί. Ανακεφαλαιωτικά και συνοπτικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι κατ' ελάχιστον πρέπει να σφάγησαν πάνω από 350.000 Έλληνες Πόντιοι ήτοι το 41% του καταμετρημένου Ποντιακού Ελληνισμού σε εκείνη την περιοχή.

Σε ένα βιβλίο του Αρχιμανδρίτου Πανάρετου εκδόσεως 1927 που έχει τίτλο "Ο Πόντος ανά τους αιώνες" αναγράφεται ότι "ένα εκ των προβλημάτων τα οποία ο Παγκόσμιος Πόλεμος έσυρε προ της τραπέζης των ισχυρών για διακανονισμό υπήρξε και το της πολιτικής αποκαταστάσεως της ανεξαρτησίας του Πόντου. Ο Τούρκος ανίκανος να συναγωνισθεί ειρηνικώς εν τω σταδίω της ευγενούς και φιλοπροόδου αμίλλης, διαισθανθείς δια της ειρηνικής πλην ραγδαίας αναπτύξεως εν όλαις ταις εκφάνσεσι της εθνικής και κοινωνικής ζωής το έδαφος της επικρατήσεως του Ελληνισμού, δεν εδυσκολεύθηκα να καταφύγει και πάλιν εις την βίαν, αποφασίζοντας να θέσει οριστικόν τέρμα εις αυτήν την ύπαρξιν των Ελλήνων Χριστιανών του Πόντου, ίνα κατά την κρίσιν του απαλλαγή των οχλήσεων ας υφίστατο εκ μέρους των ισχυρών της γης Χριστιανών", από όσους "ισχυρούς χριστιανούς" υποτίθεται ότι δέχθηκαν τέτοιες 'οχλήσεις" οι Τούρκοι.

Κύριοι συνάδελφοι, η γενοκτονία συνετελέσθη και ήταν ένα από τα πλέον αποτρόπαια γεγονότα και από τα πλέον χαρακτηριστικά σε ποσοστό επιτυχίας για τους εκτελεστές αυτής της απάνθρωπης πράξεως. Εκείνο το οποίο απομένει σε μας είναι με τον καταλληλότερο και επιτυχέστερο τρόπο αφενός να αποτίσουμε τον μέγιστο επιβεβλημένο φόρο τιμής και αφετέρου να διδαχθούμε για το μέλλον.

Γι' αυτό και επανέρχομαι στην πρότασή μου να γίνουν δεκτές ορισμένες τροπολογίες. Τις είχα προτείνει στη διαρκή επιτροπή αλλά δεν πήρα συγκεκριμένη απάντηση. Αναγκάσθηκα

να επανέλθω με εμπρόθεσμη τροπολογία η οποία ήδη σας έχει διανεμηθεί και έχει υπογραφεί και από άλλους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και προτείνει τα εξής: Πρώτον, εκτός από την αναγνώριση και καθιέρωση της 19ης Μαΐου ως ημέρας τιμής και μνήμης για τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, σε κάθε πόλη θα πρέπει να φροντίσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση σε συνεργασία με την Πολιτεία να αναγερθεί τουλάχιστον ένα μνημείο που θα θυμίζει αυτήν την ημέρα και επέτειο που αποφασίζουμε σήμερα.

Δεύτερον, να καθιερωθεί η 19η Μαΐου ως εθνική εορτή και να τιμάται η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου με σχετικές ομιλίες στα σχολεία.

Τρίτον, να μην περιορισθούμε στη δική μας απόφαση, αλλά να προσφύγουμε στον ΟΗΕ, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς για την παγκόσμια αναγνώριση και καταδίκη αυτού του γεγονότος.

Τέταρτον, να υπάρχει συντονισμός, συνεργασία, κοινή άμυνα με τους άλλους ομόδοξους παραδοσιακούς φίλους μας στο χώρο της Βαλκανικής, όταν μια νέα απειλή γενοκτονίας των ορθόδοξων χριστιανών της Βαλκανικής διαγράφεται σήμερα, κάτω από τα απαθή βλέμματα των ισχυρών της γης.

Πέμπτον, το θέμα της ενημέρωσης για την 19η Μαΐου -ως ημέρας της εθνικής μνήμης για τους Ποντίους και άλλα παρεμφερή εθνικά γεγονότα, θα πρέπει να εισαχθεί στην ύλη της ιστορίας των σχολείων όλων των βαθμίδων, διότι τα τελευταία χρόνια, παρά τις διαγραφόμενες επικίνδυνες εξελίξεις είχαμε υποβαθμίσει τέτοια γεγονότα και δεν προετοιμάσαμε κατάλληλα τη νεολαία και τον Ελληνικό Λαό για όσα συμβαίνουν σήμερα. Η ανάγκη αυτή γίνεται μεγαλύτερη επειδή τα τελευταία χρόνια καλλιεργήθηκε μια νοοτροπία, ότι τέτοια γεγονότα προκαλούν τον κίνδυνο εθνικιστικών εξάρσεων, με αποτέλεσμα σήμερα, να καλούμε σε εθνική εγρήγορση. Αλλά φοβούμαι ότι λείπει η απαραίτητη υποδομή για έναν τέτοιο συναγερμό.

Υπάρχει ακόμα το εθνικό ελάττωμα, η συνήθεια, να μας χωρίζουν αντί να μας ενώνουν τα εθνικά θέματα. Και θα παρακαλούσα να συμβάλουμε όλοι ξεκινώντας από τα Ποντιακά Σωματεία τα αξιόλογα και πολλά Ποντιακά Σωματεία- να βοηθήσουμε όλοι στη συνεννόηση, στη συναίνεση και στην κοινή δράση όλων των Σωματείων, ώστε θέματα σαν το σημερινό -να συγκεντρώνουν την ομόθυμη ενεργοποίηση των Ελλήνων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, σας δηλώνω εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ότι εμείς υποστηρίζουμε την πρόταση νόμου ως προς την ουσία, με προσθήκες και επεκτάσεις όπως αναφέρονται σε σχετική εμπρόθεσμη τροπολογία που καταθέσαμε. Και παρακαλούμε χωρίς να θέλουμε να υποτιμήσουμε τις καλές διαθέσεις και τις ικανότητες του κυρίου Υπουργού των Εσωτερικών να μην αναθέσουμε σ' αυτόν το βαρύ φορτίο, έστω και ύστερα από συνεννόηση με τα Ποντιακά Σωματεία, να συγκεκριμενοποιήσει τα μέτρα και τις μεθόδους, ώστε να υλοποιηθεί αυτή η σημερινή μας απόφαση, αλλά να προχωρήσουμε εμείς η Βουλή των Ελλήνων ως κυρίαρχο Σώμα, σε συγκεκριμένες αποφάσεις μέτρων, που περιέχονται μέσα στην τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ε. Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής το σχετικό έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα τα εξής:

Τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία 140 μαθητές και μαθήτριες του Ε' Γυμνασίου Ζωγράφου με τους 6 συνοδούς καθηγητές τους.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Δημήτρης Κωστόπουλος, έστειλε επιστολή που ορίζει ως Ειδικό Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη συζήτηση αυτής της προτάσεως νόμου, το Βουλευτή κ. Γεράσιμο Αραβανή.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλιάδης Έβερτ, μας γνωστοποιεί με επιστολή του ότι σ' αυτήν την πρόταση νόμου ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη.

Υπάρχει μια αίτηση του συναδέλφου Βουλευτή κ. Σπύρου Καλούδη, ο οποίος ζητάει ολιγόημερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Παναγιώτης Σγουρίδης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Νικόπουλος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Πολιτική Άνοιξη υποδέχεται με χαρά και ικανοποίηση την παρούσα πρόταση νόμου και την προσυπογράφει. Η αναγνώριση αυτή που υλοποιούμε σήμερα είναι μια συμβολή στην ιστορική συνέχεια του Ελληνισμού και αναφέρεται ίσως στην πιο βασανισμένη ελληνική φυλή.

Ο Πρόεδρος της Πολιτικής Άνοιξης, ο κ. Σαμαράς, κατά τη θητεία του ως Υπουργός των Εξωτερικών, είχε αποδεχθεί τις προτάσεις των ενδιαφερομένων και δεσμεύτηκε για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων και την καθιέρωση ημέρας μνήμης.

Και πώς είναι δυνατό να μην αναγνωρισθεί και να μην καθιερωθεί σαν ημέρα μνήμης, όταν οι Πόντιοι από τα πιο απόμακρα μέρη του κόσμου αγωνίζονται ίσα με σήμερα για την ελληνικότητά τους, για τη σύνδεσή τους με τον ελληνικό κορμό; Από το Καζακστάν, στα βάθη της Κεντρικής Ασίας, ως το Σοχούμι της Γεωργίας, τη Ρωσία και την Ουκρανία, οι Πόντιοι δίνουν σήμερα πάλι το παρόν.

Πολλοί -φοβάμαι οι περισσότεροι- δε γνωρίζουν καλά την ελληνική γλώσσα. Γιατί την εγκατέλειψαν παλιότερα σε δύσκολα χρόνια. Έχουν όμως κρατήσει ολοζώντανη τη θρησκεία και την ταυτότητά τους. Έφτασαν σήμερα με μύριες όσες δυσκολίες στην Πατρίδα, πριν από πέντε περίπου χρόνια. Όλοι αυτοί, και αυτοί που ήρθαν και αυτοί που έμειναν, άνοιξαν το δρόμο και μας θυμίζουν ότι οι απόγονοι των 500.000 Ελλήνων Ποντίων που είχε αναγνωρίσει το σοβιετικό καθεστώς το 1920, ζουν οι περισσότεροι σκορπισμένοι στις διάφορες χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Και για να έχει τη δυνατότητα το σύγχρονο Ελληνικό Κράτος να χαράξει υπεύθυνα τη σημερινή πολιτική του, οφείλει να διαθέτει μνήμη, να διδάσκεται από την ιστορική αλήθεια, να θυμάται κάθε στιγμή και να θέτει ως οδηγό στην πολιτική του τη γνώση για την ιστορία, ειδικά των Ποντίων.

Πρέπει να γνωρίζουμε πάντοτε ότι η γενοκτονία των 350.000 Ποντίων, έγινε κάτω από συνθήκες οι οποίες μπορεί να επαναληφθούν στη ροή της ιστορίας και να συνειδητοποιούμε ότι αν τότε είχε προληφθεί ή καταγγελθεί, δε θα αντιμετώπιζαν ούτε οι Αρμένιοι τα ίδια τραγικά περιστατικά ούτε και σήμερα οι Τούρκοι τον πόλεμο σε βάρος τους με όλα τα σύγχρονα κατασταλτικά μέτρα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι και εκείνη την εποχή ακόμη δυο τουρκικές εφημερίδες, η "Αξάμ" και η "Βαχίτ" καταδίκασαν τη γενοκτονία και έγραφαν χαρακτηριστικά στα φύλλα τους ότι η Οθωμανική Κυβέρνηση διέπραξε τα ακατονόμαστα αυτά εγκλήματα, εφαρμόζοντας μεθόδους παρόμοιες με αυτές του Μεσαίωνα σε βάρος των Ελλήνων. Και έλεγαν χαρακτηριστικά, ότι οφείλει να απολογηθεί γι' αυτές τις ωμότητες μπροστά στο μεγάλο δικαστήριο που θα συγκροτηθεί σύντομα από την ανθρωπότητα. Αυτά τα έλεγαν δυο τουρκικές εφημερίδες της εποχής.

Είναι χρήσιμο επίσης, να αναλογιστούμε ότι, αν η ελληνική πολιτική είχε πάντοτε την τόλμη και ο διεθνής παράγοντας την απαραίτητη ευαισθησία, δε θα είχε συμβεί ούτε ο τραγικός αφελληνισμός της Ίμβρου και της Τενέδου, ούτε η συρρίκνωση της ελληνικής μειονότητας, στην Κωνσταντινούπολη.

Η υποδοχή σήμερα των παλινοστούτων ομογενών Ποντίων, είναι αναγκαίο -νομίζουμε- να εκφράσει πρακτικά το συμβολισμό αυτής της μνήμης, να αποδείξει έμπρακτα και έγκαιρα στους Πόντιους ότι το σύγχρονο Ελληνικό Κράτος τους θέλει κοντά του. Το ίδρυμα παλινοστούτων που ιδρύθηκε υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εξωτερικών, πριν τέσσερα περίπου χρόνια, πραγματοποίησε και πραγματοποιεί ένα αξιόλογο έργο υποδοχής, στέγασης και αποκατάστασης των Ποντίων. Το πρόγραμμα έχει βέβαια, ατέλειες, αλλά κινείται γενικά προς τη σωστή κατεύθυνση. Και ο διορισμός του πρώην Υπουργού Εξωτερικών της Κύπρου στην ηγεσία του Ιδρύματος, αποτελεί μια πολύ θετική εξέλιξη που πρέπει να υποστηριχτεί.

Η συζητούμενη πρόταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί -και είναι γνωστό- πάγιο αίτημα των οργανώσεων των Ποντίων και πάγιο πόρισμα στα μέχρι σήμερα συνέδρια του Ποντιακού Ελληνισμού. Υποστηριζόταν μάλιστα, ανέκαθεν με πειστικότητα και επιχειρηματολογία από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων, η οποία κάτω από την επάξια προεδρία του φίλου, κ. Στέφανου Τανιμανίδη, διατηρεί το πνεύμα του Ποντιακού Ελληνισμού ζωντανό και παρόν και καλλιεργεί με αξιοσημείωτη επιτυχία το δυναμισμό και τις απαιτήσεις μνήμης των χαμένων πατρίδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θεσμικά μέτρα για να λειτουργούν ευρύτερα και αποτελεσματικότερα προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης των εθνικών στόχων, δε φθάνει να εξαντλούνται σε κείμενα και σε εκδηλώσεις τελετουργικού κυρίως χαρακτήρα, αλλά είναι απαραίτητο να συναρτώνται με τους άξονες και τους μοχλούς κίνησης της εθνικής εξωτερικής πολιτικής. Η ιστορική απαίτηση για την αναγνώριση της γενοκτονίας αυτής, χρήσιμο είναι να

λειτουργήσει και ως μέσο πίεσης προς το υπεύθυνο, για τη γενοκτονία αυτή και ένα σωρό άλλων, τουρκικό κράτος.

Θα πρέπει, ακόμη να συνοδευτεί από ανάλογη σταθερή και επαναλαμβανόμενη διαφώτιση και καμπάνια, προπάντων σε διεθνείς οργανισμούς και forum και να προσλάβει ακόμη το χαρακτήρα έκκλησης για μία νέα ανθρώπινη συνέχεια στην ιστορία της περιοχής μας, χωρίς ολοκαυτώματα, γενοκτονίες και βαρβαρότητες.

Είναι μία πρόκληση προς την Τουρκία, για την κριτική θεώρηση της ιστορίας της, για την ανάπτυξη από μέρους της μιας άλλης πολιτικής απέναντι στους αυτόχθονες λαούς που ζουν στη γεωπολιτική της επικράτεια και για τους γείτονές της, απαλλαγμένη από το στίγμα της αρμενικής, ποντιακής και κουρδικής γενοκτονίας που τη βαρύνει και θα τη βαρύνει εσαεί και απαλλαγμένη από τα όσα σε βάρος του Ελληνισμού της Ίμβρου, της Τενέδου και της Κύπρου διέπραξε και συνεχίζει να πράττει.

Είναι, όμως, και μία πρόκληση και προς τη σύγχρονη Ελληνική Πολιτεία, για να προβληματιστεί, μήπως οι συνθήκες οι πολιτικές που οδήγησαν σε εκείνη τη γενοκτονία υπάρχουν εν σπέρματι εν δυνάμει ίσως ακόμη και σήμερα. Είναι χρήσιμο η Ελληνική Πολιτεία να διαφυλάσσει τα εθνικά της κεφάλαια, ιδίως σε ό,τι αφορά τα εκτός ελληνικών συνόρων ευρισκόμενα.

Η Πολιτική Άνοιξη επιδεικνύει ευαισθησία σ' αυτήν τη διαφύλαξη. Πρόσφατα μάλιστα κατέθεσε σχετική ερώτηση, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου μας κ. Κακλαμάνη, σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία αυτής της ιστορικής μνήμης, που σήμερα πανηγυρικά, κάτω από πνεύμα εθνικής διακομματικής συνεννόησης και ομοψυχίας, αναγνωρίζουμε και την οποία ως πρόταση υποστηρίζουμε και υπερψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γεράσιμος Αραβανής, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κατατέθηκε μία πρόταση νόμου από τον κύριο Υπουργό των Εσωτερικών, πριν αρχίσει η συζήτηση, η οποία, πρέπει να πούμε, ότι είναι ίδια όσον αφορά τις διατάξεις, αλλά έχει διαφορές σοβαρές στην εισηγητική έκθεση. Υπάρχει ένα θέμα, πώς εναρμονίζεται αυτό με τον Κανονισμό της Βουλής. Μπορεί να εναρμονίζεται, αλλά, εν πάση περιπτώσει, έγινε μία συζήτηση σε μία συγκεκριμένη πρόταση νόμου και τώρα υπάρχουν σοβαρές και ουσιαστικές διαφορές. Αφαιρέθηκαν, δηλαδή, ορισμένα στοιχεία από την εισηγητική έκθεση, τα οποία, αν θέλετε, δημιούργησαν τις αντιλήψεις στο πλαίσιο εκείνο και οδήγησαν τους συναδέλφους να καταθέσουν την πρόταση νόμου. Αυτό είναι ένα πρόβλημα.

Το δεύτερο θέμα που ήθελα να πω, είναι το εξής: Πρέπει, νομίζω, να υπάρχει και υπάρχει ένα ερώτημα -και στη διαρκή επιτροπή παρ' ότι δεν παρακολούθησα, απασχόλησε- γιατί τώρα αυτή η πρόταση νόμου και όχι 70-80 χρόνια που πέρασαν από τότε, που και οι μήνες ήταν πιο νωπές και τα γεγονότα πιο νωπά και οι πρόσφυγες οι ξεριζωμένοι, 1.000.000;

Να ρωτήσω και κάτι άλλο: Γιατί στην 8ετία του ΠΑΣΟΚ δεν προωθήθηκαν αυτά τα μέτρα; Πρέπει κανείς να δώσει κάποια απάντηση.

Το πρώτο θέμα, κύριοι συνάδελφοι, είναι το εξής: Σήμερα γίνεται μία επίδειξη ενδιαφέροντος και μάλιστα ανέξοδη. Το αφήνω εδώ και δεν πηγαίνω πιο πέρα.

Δεύτερον, πρέπει να προσθέσουμε ότι δεν είναι άσχετη με τις αλλαγές που έχουμε σήμερα στις συνθήκες. Άλλες οι συνθήκες της δεκαετίας του '70 και του '80 και άλλες οι συνθήκες της δεκαετίας του '90. Και αναφέρομαι στο διαφορετικό συσχετισμό δύναμης και στις γενικότερες συνθήκες, που έχουν προκύψει και που έχουν να κάνουν, εάν θέλετε, με μία γενικότερη συντηρητικοποίηση και στη Χώρα μας και στον κόσμο ολόκληρο. Αυτά τα δύο στοιχεία, κατά τη γνώμη μας, τροφοδοτούν αυτήν την εξέλιξη. Μπορεί, εάν θέλετε, η δεκαετία του '80 να ήταν κατάλληλη εποχή για την αναγνώριση, έστω κουτσουρεμένα, της Εθνικής Αντίστασης. Σήμερα προωθείται αυτό το γεγονός με το οποίο συμφωνούμε και θα πούμε την άποψή μας, όσον αφορά την ιστορική του διάσταση, αλλά που όμως ο τρόπος που προωθείται πρέπει να μας βάλει σε ορισμένες σκέψεις. Θα τα πούμε αναλυτικά.

Τρίτον, υπάρχει μία αναφορά στην πρόταση των συναδέλφων για το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εξελίχθηκαν εκείνα τα γεγονότα και στοίχισαν πράγματι τον ξεριζωμό των εκατοντάδων χιλιάδων. Υπήρχαν νεκροί ξεριζωμένοι, πρόσφυγες και όλα όσα λείει η ιστορία. Δεν τίθεται, όμως συνολικά, κύριοι συνάδελφοι, το πλαίσιο και ερωτώ γιατί; Γιατί ένα μέρος της πραγματικότητας αποκρύπτεται; Δεν πρέπει να το πούμε; Ποιες ήταν οι εξελίξεις; Ποιες δυνάμεις συγκρούονταν στην περιοχή; Τι πολιτική είχε η Χώρα μας; Τι πολιτική είχαν οι Μεγάλες Δυνάμεις; Ποια σχέδια προωθούσαν; Τι ευθύνες φέρουν οι ελληνικές κυβερνήσεις σε

εκείνες τις εξελίξεις, γιατί φέρνουν ευθύνες. Όλα αυτά πρέπει να τα πούμε για να βγάλουμε διδάγματα για το σήμερα, γιατί σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε κρίσιμες, κρίσιμότες εξελίξεις στα Βαλκάνια και πρέπει οι μνήμες και τα πραγματικά γεγονότα να μας γίνουν μαθήματα, για να μπορέσουμε να σταθούμε σωστά σήμερα.

Δε θα τα πούμε αυτά τα πράγματα; Δεν πρέπει πράγματι να τα δούμε σε βάθος και αντικειμενικά; Εγώ θα δώσω μερικά στοιχεία, χωρίς να θέλω να πω ότι με πληρότητα θα απαντήσω, γιατί δεν είναι δυνατόν σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα να το κάνω.

Δεν είχαμε το Βαλκανικό πόλεμο και την προσπάθεια για παραπέρα ακρωτηριασμό μετά από το Βαλκανικό πόλεμο του τουρκικού κράτους, που προωθούσαν κυρίως οι Μεγάλες Δυνάμεις, ο οποίος σαν εξέλιξη επιτάχυνε την ίδια την εξόντωση του Ποντιακού Ελληνισμού; Δεν υπήρχε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος που ώθησε τους Τούρκους, τότε να εκτοπίσουν -με το πρόσχημα της ασφάλειας των παραλιών- και να εξοντώσουν πληθυσμούς του Πόντου; Δεν υπήρχαν οι προσπάθειες στη συνέχεια των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της εποχής εκείνης να εξασφαλιστούν τα πετρέλαια της Μοσούλης και γενικότερα του Βόρειου Ιράκ μέσω της καθ' υπόταξη της Τουρκίας; Και εκεί η Χώρα μας είχε ένα ρόλο, για τον οποίο συζητούσαμε κατ' επανάληψη και τον οποίο δεχόσασταν και δεχόνταν και το ΠΑΣΟΚ και τον οποίο σήμερα δεν το βλέπω. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, θα αλλάξουμε δηλαδή και την ιστορία και πράγματα που παραδεχόμαστε μέχρι σήμερα ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΔΗΣ: Τι αλλάζει το ΠΑΣΟΚ; Δεν το κατάλαβα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Θα το πω πολύ αναλυτικά, κύριοι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΔΗΣ: Να το πείτε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Ποιο ρόλο έπαιξε η Χώρα μας σε εκείνη τη φάση με την πολιτική της Ελλάδος "των πέντε θαλασσών και των τριών ηπείρων", η περιβόητη "μεγάλη ιδέα" του Βενιζελισμού, εάν θέλετε και ποιο ρόλο παίξαμε σ' εκείνες τις συνθήκες σαν Χώρα. (Θόρυβος-διαμαρτυρίες).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Αραβανή, σας παρακαλώ!

Κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε αυτήν την Αίθουσα αναπτύσσεται λόγος και αντίλογος. Ο καθένας έχει την άποψή του. Μπορεί να μη συμφωνούμε με τις απόψεις των ομιλητών, μπορεί να μη συμφωνούμε όλοι με τις απόψεις κάποιου άλλου, αλλά αυτός έχει δικαίωμα να τις υποστηρίξει. Από εκεί και πέρα εσείς, κύριοι συνάδελφοι, μπορείτε να πάρετε το λόγο να ανεβείτε επί του Βήματος και να τις καταρρίψετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Αραβανή, δέχεστε τη διακοπή;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Δέχομαι τη διακοπή του κυρίου Υπουργού. Πιστεύω ότι θα βοηθήσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κύριε συνάδελφε αναμφισβήτητα στη Βουλή συζητούμε και ο καθένας καταθέτει την άποψή του. Αυτό είναι αναφαίρετο δικαίωμα. Παρακαλώ όμως να λάβετε υπόψη ότι σήμερα συνέρχεται το Σώμα σε μια συνεδρίαση, θα έλεγα, ιστορικού χαρακτήρα για να αποφασίσει την εκπλήρωση εθνικού καθήκοντος για τη γενοκτονία που έγινε στον Ποντιακό Ελληνισμό. Στο πλαίσιο λοιπόν αυτής της κοινής -αναμφισβήτητα από όλες τις Πτέρυγες- προσέγγισης, οι υποκειμενικές ερμηνείες κάθε εποχής -παρ' όλο που είναι αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός- δεν έχουν θέση αυτήν τη στιγμή, διότι υποκαθιστούν το κλίμα ενότητας, προσέγγισης και τιμής με το οποίο πρέπει να προσεγγίσουμε το συγκεκριμένο θέμα.

Γι' αυτό, κύριε συνάδελφε, χωρίς να έχω καμία πρόθεση υποδείξεως, θα ήθελα να πω ότι -όπως βλέπετε και από τις αντιδράσεις των κυρίων συναδέλφων, και δικαιολογημένα- υπάρχουν πολύ διαφορετικές απόψεις, εάν θέλαμε να αρχίσουμε να συζητάμε την ερμηνεία των ιστορικών γεγονότων από το 1918, το 1922, το 1925 και μετέπειτα. Δεν είναι όμως η στιγμή κατάλληλη, δεν προσφέρεται. Ειδάλλως, πολύ φοβούμαι ότι αυτό το οποίο θέλουμε να κάνουμε σήμερα, δε θα το επιτύχουμε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι θα πρέπει να κρατηθεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο χρόνος είναι κρατημένος.

Κύριε Αραβανή, το Προεδρείο θέλει να είναι συνεπές.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, όπως θα ακούσετε στην πορεία, κανείς δεν αμφισβητεί τη μνήμη και την ανάγκη να υπάρχει. Πρέπει όμως να τοποθετούμε το θέμα στα σωστά πλαίσια και στα σωστά γεγονότα. Το στρογγύλεμα των γεγονότων και οι εκπτώσεις από την ιστορική πραγματικότητα δε βοηθούν κανέναν. Απλώς συσκοτίζουν τα πράγματα.

Ο κύριος συνάδελφος ρώτησε για το ρόλο των Σοβιετικών. Θα σας απαντήσω, κύριε συνάδελφε. Ας δούμε λοιπόν τα γεγονότα. Έχουμε πολέμους, στη Σοβιετική Ένωση το 1917 βρίσκεται μια νεαρή εξουσία μερικών μηνών η οποία είναι περικυκλωμένη και απειλείται με ανατροπή. Γίνεται η ουκρανική εκστρατεία και η Ελλάδα συμμετέχει. Αυτό είναι ένα στοιχείο. Ένα δεύτερο στοιχείο είναι το εξής. Υπάρχει ο ρόλος των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για τα πετρέλαια που περνούν μέσω της Τουρκίας από τα νότια σύνορα της Σοβιετικής Ένωσης.

Σε αυτές τις συνθήκες δε θα έπρεπε να διαφυλάξει τα σύνορά της -και στο βαθμό που η στάση των μεγάλων δυνάμεων ήταν χτύπημα της Τουρκίας, όσο ήταν- και να δώσει χέρι βοηθείας το οποίο σε καμία περίπτωση δεν είχε να κάνει με την εξόντωση των χιλιάδων Ελλήνων Ποντίων, αλλά και Αρμενίων και άλλων εθνοτήτων; Θα σας αναφέρω δύο στοιχεία, κύριοι συνάδελφοι, για να γίνουν γνωστά.

Στις αρχές του 1922 η Σοβιετική Ένωση προσφέρθηκε με απεσταλμένο της, που ήρθε στην Ελλάδα το Γενάρη- αυτά τα έγγραφα και αυτά τα στοιχεία τα δώσαμε στη δημοσιότητα- να μεσολαβήσει, ώστε να ειρηνεύσει η περιοχή της Μικράς Ασίας και να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα του ελληνικού πληθυσμού. Αυτή είναι μια αποδεδειγμένη ιστορική αλήθεια. Ξέρετε τι απάντησε τότε η ελληνική κυβέρνηση; Όχι. Η Σοβιετική Ένωση συνέχισε την προσπάθεια της διαμεσολάβησης για ειρήνευση και εξομάλυνση. Ξέρετε ότι οι Εγγλέζοι το απέρριψαν κατηγορηματικά και εμείς με τη στάση αυτή των Εγγλέζων ήμασταν σύμφωνοι;

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Καθιερώνεται, κύριοι, συνάδελφοι μέρα μνήμης.

Θα κάνω τρεις παρατηρήσεις.

Η πρώτη, η οποία στρογγυλεύεται κατά πολύ αν θέλετε στην πρόταση του κυρίου Υπουργού -και δεν είναι αρνητικό αυτό- είναι ένα ολόκληρο πλέγμα θέσεων που έχει να κάνει με την περιοχή μας ολόκληρη και ένα στίγμα εξωτερικής πολιτικής. Θα δεχθούμε τις απόψεις- με τις οποίες είμαστε αντίθετοι- μιας ολόκληρης εξωτερικής πολιτικής, στο όνομα του να αποκατασταθεί ημέρα μνήμης; Και αν θέλετε, σας λέω για την Αλεξάνδρεια, για το Κυπριακό, για τη Μουσουλμανική μειονότητα, για το ρόλο του πρώην Βουλευτή της Μουσουλμανικής μειονότητας του Σαδίκ, για την πολιτική της Τουρκίας στο Αιγαίο κλπ. Θα δεχθούμε στο όνομά του να αποκατασταθεί ημέρα μνήμης μια ολόκληρη λογική για την εξωτερική πολιτική;

Δεύτερον, κύριοι συνάδελφοι, όλα παραπέμπονται σε ένα προεδρικό διάταγμα. Ποιο θα είναι το περιεχόμενο, ποια θα είναι η κατεύθυνσή του, ποια θα είναι η έκτασή του, ποια θα είναι τα συγκεκριμένα μέτρα, πώς θα αξιοποιηθεί;

Γιατί κύριοι συνάδελφοι, να δώσουμε έγκριση εν λευκώ; Και γιατί δεν έχετε σήμερα στο συγκεκριμένο νομοθέτημα, συγκεκριμένα μέτρα, να τα συζητήσουμε και να τα εγκρίνουμε; Κατα ποια λογική θα δώσουμε λοιπόν εξουσιοδότηση στην Κυβέρνηση να λύσει αυτά τα τόσο σοβαρά θέματα;

Τρίτον, άκουσα, κύριοι συνάδελφοι, τις ομιλίες των εισηγητών και κυρίως του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Περιγραφές ανατριχιαστικές. Μπορούσε να πει και άλλα πολλά και δεν ήταν ανάγκη να πάει στον Πόντο για να βρει τόσο ανατριχιαστικά. Στη Χώρα μας, αν θέλετε, μπορούσε να βρει πολλά και χειρότερα, κύριοι συνάδελφοι.

Το ερώτημά μου είναι το εξής. Οξύνουν τη μνήμη και τη συνείδηση για να μας εξοπλίζουν σήμερα να έχουμε τη συνείδηση που πρέπει ως Ελληνικός Λαός ή οι κύριοι συνάδελφοι οδηγούν σε ένα φανατισμό για μια εξόρμηση; Πείτε μου ειλικρινά, τι από τα δύο θέλουμε και τι πρέπει να επιδιώξουμε; Κλίμα σύγκρουσης ή εθνική μνήμη στη βάση των ιστορικών γεγονότων για να συμβιώσουμε σε κλίμα ειρήνης και φιλίας με τους γείτονές μας, χωρίς ποτέ βέβαια να δώσουμε τίποτα; Απαντήστε μου. Εγώ από την ομιλία του κυρίου συναδέλφου και όχι μόνο του κυρίου συναδέλφου, αυτό το στοιχείο έβγαλα.

Κύριοι συνάδελφοι, είμαστε υπέρ του να τιμούνται όλα τα θύματα όλων των διωγμών, ιδιαίτερα των μαζικών διωγμών. Είναι γεγονός ότι σ' εκείνες τις συνθήκες εκατοντάδες χιλιάδες εξανδραποδίστηκαν κυριολεκτικά. Νεκροί, ξεριζωμός, προσφυγιά. Είμαστε υπέρ του να υπάρχουν και να διατηρούνται όλες οι ιστορικές μνήμες. Χωρίς μνήμη δεν μπορεί να υπάρξει Λαός, Έθνος σήμερα. Είμαστε υπέρ του να καταγράφονται οι μνήμες και να γιορτάζονται. Οι πραγματικές όμως μνήμες, η πραγματική ιστορία, που δημιουργεί στέρεα και ορθή συνείδηση και βάση, που αν θέλετε θα μας βοηθήσει σήμερα να ερμηνεύσουμε τα σημερινά δεινά των Βαλκανίων και να ασκήσουμε σωστή εξωτερική πολιτική κύριοι συνάδελφοι.

Γι' αυτό είπα όλα εκείνα πριν. Γιατί φοβόμαστε και δε θέλουμε να επαληθευθούμε, ότι η ιστορία κινδυνεύει να επαναληφθεί και να έχουμε νέα δεινά και σήμερα, αν η Χώρα μας δεν πολιτευθεί σωστά και όπως πρέπει.

Είμαστε υπέρ του να καταγραφεί η ιστορία και να διδάσκεται η ιστορία, ο πολιτισμός, οι παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα.

Αν θέλετε κάντε και έναν απολογισμό. Τόσες δεκαετίες, τόσες κυβερνήσεις που πέρασαν τι έκαναν όσον αφορά τους Πόντιους; Υπάρχουν όλα αυτά αλλά υπάρχουν και οι Πόντιοι και τα προβλήματά τους.

Μιλάτε για μνημείο αλλά υπάρχει ήδη ένα μνημείο, κύριοι συνάδελφοι. Το μνημείο αυτό είναι οι άθλιες προσφυγικές κατοικίες που παραμένουν και μέχρι σήμερα και αν θέλετε υπογραμμίζουν, όχι μόνο εκείνη τη γενοκτονία αλλά και μια άλλη "γενοκτονία" που συντελέστηκε δεκαετίες τώρα εις βάρος των Ποντίων που ήρθαν στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ).

Είναι αυτές οι άθλιες προσφυγικές κατοικίες- τρώγλες που διατηρούνται σε πολλές συνοικίες όπως Κοκκινιά, Δραπετσώνα, Καλλιθέα, Νέα Ιωνία και σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, 72 ολόκληρα χρόνια τώρα. Γι' αυτό δε θα πρέπει να πούμε τίποτε ή θα πρέπει να μείνουμε, κύριοι συνάδελφοι, σε εκείνα τα γενικά που δημιουργούν μια εντύπωση ότι είμαστε όλοι ενωμένοι αλλά που έχουμε κάνει σοβαρότατες εκπτώσεις από την αλήθεια και από την ιστορία.

Υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες -δεν ξέρω και τον ακριβή αριθμό -των Ρωσοποντίων που έρχονται το τελευταίο διάστημα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα -διαμαρτυρίες- αντεγκλίσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, δεν αντιλαμβάνομαι σε ένα θέμα, στο οποίο κατά βάση συμφωνούμε, γιατί να αναπτύσσεται αυτή η αντίθεση και μάλιστα να γίνονται διακοπές σε ομιλητές που δικαιούνται από το Βήμα να εκθέσουν ελεύθερα τις απόψεις τους. Αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο.

Παρακαλώ, κύριε Αραβανή, να συνεχίσετε την αγόρευση σας, εκθέτοντας ελεύθερα, όπως το δικαιούσθε, τις όποιες απόψεις έχετε.

Άλλωστε, κύριοι συνάδελφοι, έχουν εγγραφεί αρκετοί ομιλητές και προβλέπω ότι η συνεδρίαση αυτή δε θα φθάσει για το θέμα. Θα συνεχισθεί η συζήτηση επί της προτάσεως νόμου και θα έχετε την άνεση και τη δυνατότητα, όλοι να διατυπώσετε τις όποιες απόψεις σας.

Ορίστε, κύριε Αραβανή, συνεχίστε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Να συνεχίσω, κύριε Πρόεδρε, για να κλείσω. Υπάρχουν λοιπόν οι Πόντιοι που έρχονται εκ Ρωσίας και γι' αυτό αποκαλούνται Ρωσοπόντιοι. Βεβαίως είναι Έλληνες στο γένος. Αυτά είναι γνωστά σε όλους. Τώρα τι χρειάζεται να τα επισημαίνουμε κραυγαλέα, αυτό δεν το καταλαβαίνω. Έρχονται και έχουν τεράστια προβλήματα. Τι θα γίνει με όλα αυτά τα προβλήματα; Μόνο μία κουβέντα θα πω και ήθελα την απάντησή του κυρίου Υπουργού Εσωτερικών που παρίσταται. Υπάρχει μία πολιτική αποκατάσταση; Παίρνει υπόψη τις δυνατότητες, τις σπουδές, το επάγγελμα, ή θα συνεχισθεί αυτή η απαράδεκτη κατάσταση των καταυλισμών όπως περιγράφηκε στη Διαρκή Επιτροπή από εκπροσώπους των Ποντίων με τα πιο μελανά χρώματα; Υπάρχει πολιτική συγκεκριμένη; Έχουν εξευρεθεί οι πόροι; Αντιμετωπίζονται τα προβλήματα; Όχι να πάμε να τους βάλουμε σε κάποιο καταυλισμό. Δεν μπορεί να κάνει τον αγρότη ο γιατρός, ο μηχανικός ή ο άλλος επιστήμονας. Σε λίγο θα φύγουν όπως έφυγαν από την Κομοτηνή και θα σκορπισθούν στις τέσσερις γωνίες της Ελλάδας για να βρουν μεροκάματο να ζήσουν. Θα αντιμετωπισθούν τα προβλήματά τους ή θα ζούμε εκείνο το αίσχος, κάτω από πλατείες και γέφυρες Ρωσοπόντιων που κυριολεκτικά δουλεύουν για 2.000 ή 2.500 δραχμές και τρώνε ένα κομμάτι ψωμί και κοιμούνται κάτω από τις γέφυρες; Προχθές, έδειχνε ολόκληρα πλάνα η τηλεόραση.

Θα αναφερθώ και σε άλλα προβλήματα που έχουν όσον αφορά τις περιουσίες τους, όσον αφορά τα προβλήματα εκμάθησης της γλώσσας, η ανάγκη να δίνεται ένα επίδομα ανθρώπινο, η ανάγκη σε τελική ανάλυση -για να μην πάω πολύ μακριά- να υπάρξουν μετά από μία συνεννόηση με τη Γεωργιανή κυβέρνηση όλα εκείνα τα μέτρα και το πλαίσιο που πρέπει, ώστε να μείνουν στις εστίες τους. Αυτό ζητούν, κύριοι συνάδελφοι, οι Πόντιοι μέσω των υπομνημάτων τους και από μία συζήτηση που κάναμε εδώ λίγο πριν αρχίσει η συνεδρίαση με εκπρόσωπο των Ποντίων.

Είπατε, κύριε Υπουργέ, για την πόλη. Υπάρχει ένα ερώτημα: Τι χρειάζεται αυτή η πόλη; Να έχουμε έναν άθλιο καταυλισμό ακόμη -δεν είδα να το ζητούν αυτό και οι Πόντιοι, διαβάζοντας

το υπόμνημά τους- ή μέτρα για πραγματική ανθρώπινη αποκατάστασή τους; Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες, κύριοι συνάδελφοι, εκτελούμε χρέος νομίζω σήμερα και εύχομαι ομόφωνα ολόκληρο το Κοινοβούλιο να συμφωνήσει, να αποκαταστήσουμε την ιστορική μνήμη για τη γενοκτονία του ποντιακού ελληνοισμού, που ανεξάρτητα της υποκειμενικής εκτίμησης την οποία μπορεί να έχει ο καθένας για τα γεγονότα εκείνης της εποχής, παραμένει αναμφισβήτητο, αντικειμενικό ιστορικό γεγονός ότι είναι η δεύτερη γενοκτονία του αιώνα μας, μετά τη γενοκτονία του αρμενικού λαού.

Επομένως, προβληματισμοί όπως αυτούς που ακούσαμε μόλις προηγουμένως από τον κύριο συνάδελφο, ότι δεν είναι δυνατόν στο όνομα της ιστορικής μνήμης να μην αναλύουμε σε βάθος γεγονότα -τα οποία ιστορικά ο καθένας μπορεί να έχει τη δική του άποψη και τη δική του ερμηνεία, αλλά εν συνεχεία οδηγούν πιθανώς σε φανατισμό ή και σε επιβεβαίωση συγκρούσεων στη σημερινή εποχή- δε νομίζω ότι μπορούν ούτε ιστορικά, ούτε πολιτικά, ούτε ηθικά να γίνουν αποδεκτοί. Γιατί έχουμε και ένα φαινόμενο ιστορικά και εθνικά κατοχυρωμένο και εθνικά σε όλη του σχεδόν την έκταση, με πρωτοβουλία πραγματικά, ενός μεγάλου αριθμού ποντιακών οργανώσεων, οι οποίοι πιστοί στην παράδοση και στην ιστορική μνήμη, κατάφεραν με πρωτοφανή ενθουσιασμό και πίστη να διασφαλίσουν στη σημερινή γενιά, ένα πλούτο δεδομένων στοιχείων αυταπόδεικτων και για τη γενοκτονία του ποντιακού ελληνοισμού αλλά και για τη μεγάλη τραγωδία του ελληνοισμού εκείνης της εποχής.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ)

Επομένως δεν είναι δυνατόν σήμερα νομίζω σε καμία περίπτωση να υποστηριχθεί από κανένα, ότι η νομιμοποίηση, η επισημοποίηση, από τη μεριά της ελληνικής Πολιτείας και η αναγνώριση της γενοκτονίας του ποντιακού ελληνοισμού, είναι δυνατόν να λειτουργήσει ως σημείο φανατισμού ή ως σημείο πρόκλησης προς οποιαδήποτε πλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και απευθύνομαι ιδιαίτερα στον κύριο συνάδελφο που χρησιμοποίησε αυτήν την παραλλαγή- με αυτήν τη λογική δεν θα έπρεπε να αναγνωριστεί και η σφαγή των 6 εκατ. Εβραίων από τους Ναζί μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αν ήταν να φοβάται κανείς το φανατισμό ή την πόλωση ή τη σύγκρουση στη νεώτερη εποχή.

Σ' αυτό, λοιπόν, το αδιέξοδο οδηγείται όποιος επιχειρεί να υποστηρίξει την εκπλήρωση του ιστορικού χρέους ενός λαού -ο οποίος υπέστη αυτήν την εθνική τραγωδία και τις συνέπειες μίας σκόπιμης σχεδιασμένης εξοντωτικής πολιτικής και εθνικιστικής κάθαρσης με σκοπό το εθνικό συμφέρον και συνέπεια την εξόντωση ενός ολόκληρου λαού. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο νομίζω ότι -και κάνω έκκληση προς αυτήν την κατεύθυνση- ότι έχουμε την ιστορική υποχρέωση, την ηθική υποχρέωση, την πολιτική υποχρέωση, ομόφωνα το Ελληνικό Κοινοβούλιο -όπως συζητήσε εξάλλου απ' ό,τι έμαθα, διότι ο ίδιος δυστυχώς δεν μπόρεσα να παρευρεθώ και στη συζήτηση στην Επιτροπή-να αναγνωρίσει την 19η Μαΐου ως την ημέρα γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνοισμού.

Βέβαια η επιλογή του Ελληνικού Κοινοβουλίου να προχωρήσει σ' αυτό το βήμα σημαίνει και πολλά άλλα πράγματα. Δεν σημαίνει απλά αναγνώριση της συγκεκριμένης εποχής, του συγκεκριμένου ιστορικού γεγονότος της γενοκτονίας του ποντιακού ελληνοισμού. Σημαίνει πρώτα, κύρια, και πάνω απ' όλα μία άλλη αντίληψη και μία άλλη πολιτική προσέγγιση που την εκφράζει ομόφωνα το Ελληνικό Κοινοβούλιο απέναντι σε τέτοιου είδους μεθοδολογίες και πρακτικές. Και κατά σύμπτωση, η θέση αυτή συμπίπτει σε μία εποχή όπου τα φαινόμενα του ρατσισμού, των εθνικιστικών εξάρσεων, του σωβινισμού και των εθνικιστικών εκκαθαρίσεων, είναι όπως βλέπετε στην πρώτη γραμμή.

Ως εκ τούτου, η ξεκάθαρη ομόφωνη θέση ότι τέτοιου είδους πολιτικές οδηγούν σε τραγωδίες χιλιάδες αθώους πολίτες, είναι μία σύγχρονη, ολοκληρωμένη δημοκρατική, πολιτική απάντηση της σύγχρονης εποχής, για πρακτικές που ανήκουν στο παρελθόν και καλό είναι να μείνουν εκεί πέρα και να μην ξαναέλθουν. Από την άλλη πλευρά η αναγνώριση της γενοκτονίας του ποντιακού ελληνοισμού δημιουργεί πρόσθετες υποχρεώσεις στη σύγχρονη ελληνική πολιτεία. Έχουμε την υποχρέωση να διασφαλίσουμε την υπεύθυνη, μέσα από την εκπαίδευση, ιστορική ενημέρωση και γνώση στα νιάτα του ελληνοισμού. Έχουμε, όμως, συγχρόνως την υποχρέωση να διασφαλίσουμε αυτήν τη γνώση και την υποχρέωση με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, πλέον, σε κάθε σύγχρονο Έλληνα. Και βέβαια αυτό που έγινε αποδεκτό και μέσα από αλλά Κοινοβούλια του κόσμου για την αρμενική γενοκτονία είναι

επίσης μία πρόκληση για την Ελληνική Βουλή με πρωτοβουλίες ενημέρωσης να διασφαλίσει ανάλογη υποδοχή και στήριξη, μια που τα ιστορικά ντοκουμέντα, τα ιστορικά στοιχεία, οι έρευνες, αναμφισβήτητα το επιβεβαιώνουν αυτό. Και δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση είτε πρόθεση υπερβολής είτε πρόθεση εκμετάλλευσης ενός ιστορικού γεγονότος, παρά μόνο η επίσημη απογραφή και αποδοχή ενός ιστορικού γεγονότος, που δεν μπορεί παρά να είναι κατακριτέο από όλη την παγκόσμια κοινότητα.

Βέβαια, η διασφάλιση πρωτοβουλιών από τη μεριά της Ελληνικής Πολιτείας εξασφαλίζονται με την ομόφωνη απόφαση της Βουλής την οποία, όπως είπα, προηγουμένως, εύχομαι και ελπίζω να πάρουμε και με τη δέσμευση του Υπουργείου Εσωτερικών σε συνεννόηση με τα ποντιακά σωματεία και τις ποντιακές οργανώσεις να προβλέψει μία σειρά -όπως στο δεύτερο άρθρο νομοθετούμε και με τα κόμματα φυσικά- πρωτοβουλίες, πράξεις, παρεμβάσεις, οι οποίες θα δώσουν τη δυνατότητα, το περιεχόμενο αυτής της πολιτικής απόφασης, την οποία παίρνουμε σήμερα εδώ να εκφραστεί με αντίστοιχες πρωτοβουλίες μέσα όμως από συνεννόηση, διάλογο, συμφωνία είτε αυτό πρόκειται να είναι ένα μνημείο, ή περισσότερα, για τη γενοκτονία του ποντιακού ελληνοισμού είτε να είναι πρωτοβουλίες επικοινωνίας και ενημέρωσης των πολιτών ή άλλων χωρών, ή άλλων οργανισμών, ή άλλης μορφής πρωτοβουλίες, οι οποίες θα καθιερώσουν πράγματι την υποχρέωσή μας να υπάρξει η πλατύτερη δυνατή ενημέρωση και συνειδητοποίηση και ευαισθητοποίηση τόσο της ελληνικής, όσο και της παγκόσμιας κοινής γνώμης για το περιεχόμενο της ποντιακής γενοκτονίας, αυτής της θλιβερής για το Έθνος, το Λαό και τον τόπο εξέλιξης εκείνης της εποχής.

Συγχρόνως, όμως, νομίζω ότι έχουμε υποχρέωση να τονίσουμε ως Ελληνικό Κοινοβούλιο, το οποίο κινείται απ' ό,τι φαίνεται να πάρει μία απόφαση αποκατάστασης ενός γεγονότος στη μνήμη του Ελληνικού Λαού γι' αυτό και οφείλουμε να σκεφθούμε το σήμερα και το αύριο. Το σήμερα και το αύριο χαρακτηρίζεται από προβλήματα τα οποία ακόμη ένα κομμάτι του ποντιακού ελληνοισμού, ξανά, τόσες δεκαετίες μετά τη μεγάλη εκείνη καταστροφή αντιμετωπίζει και πάλι στις χώρες, τις οποίες ζει και ως εκ τούτου βρίσκεται στην ανάγκη να εκπληρώσει ένα παλιό όνειρο του ποντιακού ελληνοισμού, να ξανάρθει στις χαμένες πατρίδες και έρχεται στην Ελλάδα τον τελευταίο καιρό μαζικά και αναφέρομαι στους Ποντίους που έρχονται από τη Ρωσία και από τις διάφορες περιοχές της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Και εδώ νομίζω ότι η υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας είναι μεγάλη, ώστε να διαμορφώσει τις απαραίτητες συνθήκες και προϋποθέσεις υποδοχής και στήριξης και κοινωνικής ένταξης με όλες τις πλευρές από άποψη φροντίδας, ασφάλισης, εργασίας, κατοικίας για όλον αυτόν τον απόδημο ελληνοισμό, τον ποντιακό ελληνοισμό που ξαναζεί αυτά που έζησε, τόσο ο ελληνοισμός της Ιωνίας, όσο και ο ελληνοισμός του Πόντου την εποχή μεταξύ του 1916, 1924, 1928 και 1930 -1928 με 1930 νομίζω ότι ήρθαν οι τελευταίοι πρόσφυγες εκείνης της περιόδου- ώστε σε μία σύγχρονη αντίληψη να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις ουσιαστικής αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων.

Και, τουλάχιστον, σήμερα στο πλαίσιο και της γενικότερης εξέλιξης την οποία έχει πραγματοποιήσει η Χώρα μας, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτισμικά, να μπορέσουμε να έχουμε ανάλογες, αυτού του επιπέδου ανάπτυξης συνθήκες, να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα.

Και πρέπει να παραδεχθούμε, χωρίς να έχω την πρόθεση οιασδήποτε κομματικής αντιπαράθεσης ή κριτικής προς την προηγούμενη κυβέρνηση, ότι η σχετική προσπάθεια της Πολιτείας είτε μέσα από το ίδρυμα, το οποίο έχει λειτουργήσει είτε μέσα από άλλες προσπάθειες, δεν έχει καταφέρει να δημιουργήσει πράγματι, κατάλληλους χώρους υποδοχής του ποντιακού ελληνοισμού.

Η πρόταση την οποία αποδεχθήκαμε εκ μέρους των ποντιακών σωματείων για τη δημιουργία της πόλης της Ρωμανίας στη Θράκη, δεν είναι ένα πυροτέχνημα, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τις προθέσεις της κυβέρνησεως. Και είμαι βέβαιος, ότι σε αυτό το πνεύμα- απ' ό,τι άκουσα εκφράστηκε ήδη και στη συζήτηση στην επιτροπή- θα κυριαρχηθεί και η θέση και η τοποθέτηση και η ψήφιση των υπολοίπων συναδέλφων και όλων των Πτερύγων.

Κανένα άλλο μνημείο δεν μπορεί να ανταποκριθεί περισσότερο στην ευθύνη μας και την υποχρέωσή μας, να τιμήσουμε τη γενοκτονία του ποντιακού ελληνοισμού, απ' ό,τι εάν πραγματικά επιδιώξουμε προγραμματισμένα, μελετημένα, σχεδιασμένα, να διαμορφώσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις δημιουργίας της ποντιακής Ρωμανίας στη Θράκη, ως ιστορική υποχρέωση και χρέος για όλους εκείνους, οι οποίοι εξοντώθηκαν εκείνη την περίοδο, εκείνη την εποχή.

Βέβαια, είναι σαφές ότι χρειάζεται ένας μακροχρόνιος σχεδιασμός. Είναι σαφές ότι χρειάζεται να συγκροτηθούν επιτελεία, να γίνουν φορείς οι οποίοι θα αναλάβουν την ευθύνη πραγματοποιήσεως μιας τέτοιας επιλογής.

Η Κυβέρνηση δεσμεύεται να προχωρήσει προς αυτήν την κατεύθυνση, να ενημερώσει το Κοινοβούλιο, να φέρει εν καιρώ συγκεκριμένη πρόταση υλοποίησης αυτής της προσπάθειας. Και τονίζουμε ιδιαίτερα ότι πρόθεσή μας είναι να φέρουμε και να συζητήσουμε στη Βουλή τον τρόπο και το περιεχόμενο υλοποίησης μιας τέτοιας πολιτικής επιλογής, διότι πάντοτε πιστεύαμε ότι ιδιαίτερα τέτοιες επιλογές, δεν μπορεί παρά να έχουν τη συνολική αποδοχή, στήριξη και την υπερκομματική αποδοχή, ως πρωτοβουλίες που έχουν και εθνικό, αλλά και ιστορικό συγχρόνως ρόλο, ευθύνη και υποχρέωση για τους σύγχρονους Έλληνες.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την υποχρέωση να τονίσω ότι η συζήτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, πράγματι αποτελεί εκπλήρωση χρέους της σύγχρονης Ελλάδος, του σύγχρονου ελληνισμού γενικότερα, θα έλεγα, απέναντι στον ποντιακό ελληνισμό, ώστε να λειτουργήσει συγχρόνως και ως ημέρα επικύρωσης της συνείδησης και της εθνικής μνήμης της ιστορίας μας, αλλά και ως αφετηρία μιας υπεύθυνης, σχεδιασμένης και συντονισμένης, σε κλίμα εθνικής ομοφωνίας και κοινής στήριξης νέας προσπάθειας και νέας πρωτοβουλίας, πέραν της αναγνώρισης της ιστορικής, να διαμορφώσουμε όλες τις προϋποθέσεις, ώστε ο σύγχρονος ελληνισμός να αντιληφθεί και να προωθήσει αποτελεσματικά τις υποχρεώσεις του προς το σύγχρονο απόδημο ελληνισμό, γενικότερα. Αυτά είχα να πω κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα βόρεια θεωρεία ανωτάτων λειτουργών 17 εκπαιδευόμενοι σε πρόγραμμα της ΕΟΚ, δημοσιογράφοι του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, με ένα συνοδό.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ, ο κ. Ροκόφυλλος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Για εκπλήρωση εθνικού χρέους μίλησε, πολύ εύστοχα, ο Υπουργός των Εσωτερικών. Θα ήθελα να μείνω λίγο σ' αυτήν τη βαρυσήμαντη επισήμανσή του.

Είναι εκπλήρωση χρέους, κατά τη γνώμη μου, απέναντι στην ιστορία αυτού του τόπου, απέναντι στο έθνος, που μεγάλο τμήμα του σφαγιάστηκε με τον κατατρεγμό, με το συστηματικό και σχεδιασμένο αφανισμό του Ποντιακού στοιχείου. Σε εκατοντάδες χιλιάδες ανέρχονται τα θύματα της γενοκτονίας των Ποντίων. Ο φανατισμός, η μισαλλοδοξία, η ακραία και άγρια εθνικιστική αντίληψη κάποιων κύκλων του παρελθόντος έκαναν το θαύμα τους.

Αλλά το χρέος δεν είναι μόνο απέναντι στον Ελληνισμό. Είναι, κύριε Πρόεδρε, και απέναντι στην παγκόσμια συνείδηση, η οποία δεν ανέχεται την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπου γης. Πάγια είναι πια η αντίληψη που βγαίνει μέσα από τη συνείδηση της σύγχρονης ανθρωπότητας, πως δεν είναι ανεκτή από κανένα η παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακόμη και αν αυτή γίνεται μεμονωμένα, σε βάρος, έστω, ενός προσώπου.

Η παραβίαση των δικαιωμάτων ενός ανθρώπου αποτελεί πλήγμα για ολόκληρη την ανθρωπότητα και κατά μείζονα λόγο όταν αυτή η παραβίαση γίνεται έντεχνα, συστηματικά, προγραμματισμένα σε βάρος ενός ολόκληρου λαού που σφαγιάζεται στο βωμό των όποιων μισαλλόδοξων εθνικιστικών σκοπιμοτήτων.

Έτσι, λοιπόν, στην εποχή μας, όπου πια καταγράφονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και γίνονται τεράστιες προσπάθειες, σε πανευρωπαϊκή αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα, για τη θωράκιση και του μεμονωμένου ατόμου, αλλά και των λαών -ιδιαίτερα των μειονοτήτων- από τέτοια πλήγματα, είναι λογικό εμείς, τιμώντας τη μνήμη και σταματώντας τη λήθη, να ορθώσουμε ένα μνημείο στο μάρτυρα Ποντιακό Ελληνισμό, που θυσιάστηκε κατά τρόπο άγριο, κατά τρόπο που δεν μπορεί να γίνει ανεκτός, ούτε καν κατανοητός, από τα σύγχρονα ήθη. Και είναι αυτό χρέος του σύγχρονου Ελληνισμού, όπως είναι χρέος και κάθε ελεύθερου ανθρώπου, όπου γης, ακόμα και στην Τουρκία.

Λέχθηκε πως τέτοιου είδους πρωτοβουλίες είναι δυνατόν να υποδαυλίσουν τα πάθη και να προκαλέσουν το φανατισμό. Έχω την εντύπωση πως το αντίθετο είναι αληθινό. Η γενοκτονία των Πόντιων αδελφών μας αποτελεί αληθινή τραγωδία, σύμφωνα με τον αυθεντικό ορισμό του Αριστοτέλη. Και η αναγνώριση της τραγωδίας δεν βλάπτει κανένα. Αντίθετα, "με το έλεος και με το φόβο περαίνει την των τοιούτων παθημάτων κάθαρση" όπως έλεγε ο μεγάλος Σταγειρίτης.

Επομένως και εκείνοι θα πρέπει να πάρουν τις αναγκαίες αποστάσεις από τους προγόνους τους, που συνέβη να κατεβούν στο τελευταίο σκαλί στη σκάλα της μισαλλοδοξίας. Είναι μια ευκαιρία και για τη σύγχρονη Τουρκία να πάρει τις αναγκαίες αποστάσεις και σε ό,τι αφορά την Αρμενική γενοκτονία και σε ό,τι αφορά την Ποντιακή γενοκτονία.

Άλλωστε, το παράδειγμα που αναφέρθηκε ήδη από τον Υπουργό των Εσωτερικών είναι πάρα πολύ χρήσιμο. Η σύγχρονη Γερμανία, από την πρώτη στιγμή, αναγνώρισε και απέτισε φόρο τιμής στα θύματα της ναζιστικής θηριωδίας, της γενοκτονίας των Εβραίων από τους ναζί Γερμανούς. Πήρε τις αναγκαίες, σωτήριες, ηθικές αποστάσεις, έτσι ώστε και εκείνη σήμερα κλίνει ευλαβικά το γόνυ μπροστά στα θύματα της γερμανικής θηριωδίας του παρελθόντος. Αυτή η αναγνώριση και από τους ίδιους σώζει την αξιοπρέπεια του γερμανικού έθνους, τουλάχιστον στη σύγχρονη έκφρασή του.

Το ίδιο οφείλει να κάνει και η γειτονική Τουρκία. Είναι καιρός πια να πάρει τις αναγκαίες και σωτήριες επαναλαμβάνω και για εκείνη αποστάσεις από κάποια τερατώδη εγκληματικά σφάλματα των προγόνων της. Αλίμονο αν δεν το κάνει. Αλίμονο αν εξακολουθεί να ταυτίζεται με τους σφαγείς των λαών. Στο κάτω-κάτω της γραφής, ήταν άλλες εκείνες οι εποχές, ήταν άλλα τα ήθη. Οι δικοί της ίσως πρωταγωνίστησαν σ' αυτόν τον αχάριστο ρόλο της εθνικιστικής εκκαθάρισης άλλων λαών είτε αυτοί ήταν χριστιανικοί λαοί είτε ήταν ελληνικής καταγωγής οι Πόντιοι είχαν δυστυχώς το "αμάρτημα" να συγκεντρώνουν και τις δύο αυτές "αρνητικές", για τις αντιλήψεις εκείνης της εποχής στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και αμέσως μετά στην Κεμαλική Τουρκία, απόψεις και αντιλήψεις. Έτσι, νομίζω ότι με το να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση σήμερα και με το να πάροουμε ομόφωνα, είμαι βέβαιος, την απόφαση που επιβάλλεται να πάρουμε, εκπληρώνοντας χρέος και απέναντι στο Έθνος μας αλλά και απέναντι στην παγκόσμια συνείδηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, νομίζω ότι δεν υποδαυλίζουμε κανένα φανατισμό και δεν προσβάλλουμε καμία φιλαυτία εθνική, καλώς νοούμενη τουλάχιστον. Αντίθετα, διευκολύνουμε και την άλλη πλευρά να αντιληφθεί το δικό της χρέος, γιατί και εκείνοι έχουν το ίδιο με μας χρέος για τη λυτρωτική επιτέλους αποκήρυξη και το στιγματισμό τέτοιων πράξεων και τέτοιων φαινομένων.

Αυτήν την κίνηση, αυτήν την πρωτοβουλία θα μπορούσε κανείς να την εκλάβει ως ένα άλλοθι της σύγχρονης Ελληνικής Πολιτείας. Εκδίδουμε ένα νόμο, κάνουμε δεκτή μία τιμητική πρόταση νόμου, στήνουμε ένα μνημείο εθνικής αναγνώρισης και αποτροπιασμού ταυτόχρονα και από κει και πέρα μπορεί να θεωρήσουμε ότι κάναμε το χρέος μας.

Δεν είναι αυτή η αντίληψη των συναδέλφων του Π.Α.Σ.Ο.Κ που υπέγραψαν την πρόταση, και δεν είναι αυτή η πρόθεση της σημερινής, αλλά και κάθε άλλης πιστεύω, ελληνικής κυβέρνησης.

Η πρωτοβουλία δεν θα είναι άλλοθι αλλά αφετηρία και βάθρο πάνω στο οποίο θα στηριχθούν συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής. Και πριν απ' όλα θα πρέπει πολύ σύντομα -και κάνω έκκληση και στον Υπουργό και στον Υφυπουργό Εσωτερικών να φροντίσουν για την ταχύτατη συμπλήρωση της διοίκησης του Εθνικού Ιδρύματος για την αποκατάσταση των Παλινοστούντων Ελλήνων και για την παντοειδή ενίσχυσή του, έτσι ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει την πολύ σημαντική αποστολή του.

Όμως, δεν θα πρέπει να κατολισθήσουμε και σε κάποιο κατήφορο εθνικού πεσιμισμού. Και το λέω αυτό, γιατί εκτιμώ πάρα πολύ τον κ. Αραβανή. Δεν μπορούμε ωστόσο να εξομειώσουμε και ν' αποκαλέσουμε γενοκτονία το γεγονός ότι διατηρούνται ακόμη κάποιοι καταυλισμοί προσφυγικοί όπου οι άνθρωποι ζουν κάτω από δύσκολες στεγαστικές συνθήκες στην πατρίδα μας από το 1922 μέχρι τις μέρες μας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ. Ξεχάσατε να πείτε τα εισαγωγικά που είπα. Πέστε τα και εσείς, για να είμαστε όπως πρέπει. Είπα γενοκτονία, σε εισαγωγικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ. Είμαι βέβαιος ότι και η δική σας η πρόθεση δεν ήταν τέτοια. Καλό θα είναι, κατά την ταπεινή μου γνώμη, να μην κάνουμε τέτοιες εξομειώσεις είτε μέσα είτε έξω από εισαγωγικά, γιατί ο πληθωρισμός των φαινομένων γενοκτονίας φέρνει την υποβάθμιση και την υποτίμηση. Κάθε πληθωρισμός οδηγεί σε υποτίμηση, όχι μόνο τα νομισματικά μεγέθη, αλλά και όλα τα άλλα. Και καλό θα είναι να το αποφεύγουμε για να είμαστε εξάλλου πιο δίκαιοι απέναντι σ' αυτήν τη φτωχή Ελλάδα, τη μικρή και πτωχή Ελλάδα του 1922, που με συνολικό πληθυσμό 5 εκατ. ανθρώπων μπόρεσε και υποδέχθηκε με αξιοπρέπεια, θα έλεγα, και μέσα σε ανεκτά όρια, 1,5 εκατ. ξεριζωμένους αδελφούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Ήταν το μεγαλύτερο ποσοστό που υπήρξε ποτέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Ναι, ήταν πράγματι το μεγαλύτερο ποσοστό που υπήρξε μέχρι τότε. Να σας δώσω ένα παράδειγμα από τη σύγχρονη Γαλλία. Όταν λύθηκε με το γνωστό τρόπο από τον Ντε Γκωλ το αλγερινό πρόβλημα ήρθαν στη Γαλλία 1.100.000 Pied shmoits "μαυροποδαράδες" όπως (αποκαλούν σκωπτικά) οι Γάλλοι της αποικίας τους στην Αλγερία, που άλλωστε είχε κηρυχθεί μητροπολιτικό έδαφος. Με την επιστροφή τους κλονίστηκε κυριολεκτικά πλούσια, η Γαλλία των 55 εκατ. κατοίκων κάτω από το βάρος της υποδοχής τους. Μέχρι σήμερα ακόμη, μετά από τόσα χρόνια, δεν έχουν επιλυθεί τα προβλήματα της απορρόφησης και της αποκατάστασης αυτών των ανθρώπων.

Να γιατί θα πρέπει να είμαστε όχι επιεικέστεροι, αλλά δικαιότεροι απέναντι στην ελληνική πατρίδα Μοντινία, που με τις γνωστές δημοσιονομικές δυσχέρειες και τις οικονομικές στενότητες, προσπαθεί να αποκαταστήσει τους αδελφούς μας είτε αυτοί προέρχονται από τη Γεωργία και τη Ρωσία ή από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο, από παντού όπου κάποτε ανθούσε και καρποφορούσε - πολιτιστικά, οικονομικά και επιχειρηματικά - ο Ελληνισμός. Γίνεται μια φιλότιμη προσπάθεια από όλον τον Ελληνικό Λαό και από την Ελληνική Πολιτεία. Κανένα πρόβλημα δεν λύνεται όμως ως δια μαγείας. Ακόμη και τώρα στις μεγάλες ευρωπαϊκές πολιτείες θα δείτε γύρω από τις πόλεις κάποιους συνοικισμούς τις περίφημες banlieux που είναι σε άθλια κατάσταση. Αυτό είναι ένα τραγικό ελάττωμα και όλοι εύχονται την εξάλειψή του. Αυτό όμως δεν είναι εύκολο.

Δεν πρέπει όμως να στηριζόμαστε σε τέτοια φαινόμενα για να στηλιτεύσουμε εύκολα μια Ελληνική Πολιτεία, που δεν λέω ότι κάνει 100% το χρέος της, αλλά προσπαθεί και είμαι βέβαιος ότι θα προσπαθήσει πολύ περισσότερο. Και τέτοιες συζητήσεις σαν τη σημερινή δεν είναι δυνατό παρά να αποτελέσουν κίνητρο και εφελκτήριο για τη σκέψη πολλών υπεύθυνων χειριζόμενων τις τύχες του λαού μας προσώπων, έτσι ώστε να ανταποκριθούμε καλύτερα στο χρέος μας. Είναι ένα μεγάλο, ένα αδυσώπητο χρέος απέναντι στην ιστορία αυτού του τόπου και απέναντι στον παγκόσμιο πολιτισμό.

Και αν θέλουν να κάνουν οι Πόντιοι αδελφοί μας μια δική τους πόλη έτσι, ώστε να μη χαθούν μέσα στον ελληνικό κορμό, αλλά να διατηρήσουν κάποια εστία που να θυμίζει τη δική τους αυθύπαρκτη οντότητα, γιατί όχι; Ποιος μπορεί να έχει αντίρρηση σε αυτό; Μόνον οι ίδιοι μπορούν να κάνουν αυτήν την επιλογή. Και αν την κάνουν, η Πολιτεία έχει χρέος να τη στηρίξει για να δημιουργήσουν μία εστία σαν τις περιλαμπρες εστίες του Πόντου, όπως ήταν η Κερασούντα, η Σαμψούντα και η Τραπεζούντα. Είναι μέσα στο πνεύμα του Ελληνισμού να δημιουργεί τέτοιου είδους ανθρώπινες πολιτιστικές ακροπόλεις που ακτινοβολούν πολιτισμό, δραστηριότητα και δυναμισμό. Νομίζω ότι θα πρέπει να στηρίξουμε μια τέτοια επιλογή με όλα τα μέσα, ώστε να μείνει ως ζωντανό παράδειγμα εσαεί, το Ποντιακό παρελθόν, που κάποιοι τόσο βάναυσα αποφάσισαν να σβήσουν και από την πραγματικότητα της ζωής και από τις μνήμες των ανθρώπων.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους, δεν μπορούν να έχουν ιστορική συνέχεια. Η ελληνική ιστορία είναι πλούσια σε ιστορικά γεγονότα, με επιτυχίες και αποτυχίες, με ευχάριστες και δυσάρεστες στιγμές.

Η Εθνική Αντιπροσωπεία σήμερα, με ομοψυχία και ομοφωνία, συζητάει ένα θέμα που αφορά τη γενοκτονία, το δράμα του ποντιακού ελληνισμού, που το έζησε επί σειρά ετών στην εστία του. Νομίζω ότι αυτό είναι το κυρίαρχο στοιχείο, το οποίο σήμερα μας απασχολεί -χωρίς βεβαίως σε καμία περίπτωση να θέλουμε να απομακρυνθούμε από τα μεγάλα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει και αντιμετωπίζει ο ποντιακός ελληνισμός. Αυτά όμως τα προβλήματα πιστεύω ότι θα πρέπει να τα συζητήσουμε εν τω συνόλω τους σε μια κάποια άλλη συνεδρίαση.

Εκείνο το οποίο κάνουμε σήμερα είναι να εκπληρώσουμε ένα ιστορικό χρέος απέναντι στον ποντιακό ελληνισμό, για μια αναίτιο αλλά προγραμματισμένη συνειδητή γενοκτονία, που επεβλήθη από το καθεστώς των Νεοτούρκων εις βάρος του Ελληνισμού στον Πόντο.

Είναι πολύ λίγες οι συνεδριάσεις του Κοινοβουλίου που φέρνουν σε ομοφωνία όλες τις Πτέρυγες της Βουλής, τόσο κοντά μεταξύ τους. Εγώ χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί νομίζω ότι η σημερινή συνεδρίαση διεξήχθη σε πνεύμα εθνική ομοψυχίας και ενότητας, κάτι που είναι απαραίτητο για την αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων. Γιατί επιτέλους πρέπει πρώτον, να καταστεί συνείδηση σε όλους μας ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε αυτό που πολλές φορές έχω διατυπώσει σαν ένα τρίπτυχο της εξωτερικής μας πολιτικής, ότι δηλαδή πρέπει να υπάρξει χάραξη εθνικής στρατηγικής στην εξωτερική μας πολιτική.

Δεύτερον, ότι η εξωτερική πολιτική πρέπει να είναι επιθετική και πολύπλευρη σε πολλούς τομείς.

Τρίτον, ότι δεν έχουμε δικαίωμα να υποστηρίζουμε ότι δεν διεκδικούμε τίποτα, διότι είναι ως να αρνούμεθα την ιστορία μας.

Πιστεύω, ότι αυτές οι απόψεις, αν κάποτε γίνουν αποδεκτές από όλους μας και αν κάποτε συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να στηριζόμαστε στις ίδιες τις δυνάμεις μας θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε με αυτοπεποίθηση όλα τα εθνικά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η Χώρα μας. Απόδειξη των προθέσεων όλων όσων θέλουν να αντιπαρατίθενται στη χώρα τη δική μας, στα εθνικά μας θέματα είναι τα πρόσφατα γεγονότα όπως τα αντιμετωπίζουμε- και

νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει αποδεκτή αυτή η άποψη που έχει διατυπωθεί και από μένα και από την παράταξη τη δική μου γιατί πιστεύω ότι θα υπηρετήσουμε καλλίτερα τα εθνικά μας δίκαια.

Διότι τα εθνικά θέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ανήκουν ούτε σε πρόσωπα, ούτε σε κόμματα. Αφορούν το Έθνος. Αφορούν όλους μας και είναι χρέος μας εθνικό να τα υπερασπίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Η υπό ψήφιση πρόταση νόμου πρέπει ακόμα να φέρει στη μνήμη μας όχι τις χαμένες πατρίδες, αλλά τις ξεχασμένες πατρίδες και να δημιουργήσουμε όλες εκείνες τις προϋποθέσεις, τα μνημεία, τις ιστορικές επετείους, τη διδασκαλία στους νέους της Ελλάδος, ότι πρέπει πάντοτε να μην ξεχνούν και ότι πρέπει πάντοτε εμείς οι Έλληνες να θυμούμαστε. Γιατί είμαστε ένας λαός με μια πλούσια ιστορία, με μια πλούσια παράδοση, με μοναδική προσφορά τα ιδανικά και το πολιτισμό στη σύγχρονη ανθρωπότητα.

Έχω πει και άλλοτε, ότι εμείς οι Έλληνες είμαστε καταδικασμένοι από την ιστορία να υπερασπιζόμαστε πάντοτε τα ιδανικά, τις αρχές και τις αξίες που η ελληνική διάνοηση έδωσε στην ανθρωπότητα, όπως είναι η δημοκρατία, η ελευθερία, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και αυτό το πράξαμε με συνέπεια όλα τα χρόνια, και αφ' ότου υπήρξαμε σαν ελεύθερο κράτος, ανεξάρτητα εάν οι θυσίες του ελληνισμού δεν εκτιμήθηκαν ποτέ όσο θα έπρεπε από εκείνους που μας καλούσαν -και δεν ήταν ανάγκη να μας καλέσουν γιατί το κάναμε μόνοι μας - σε θυσίες για να μοιραστούμε την κοινή νίκη που ποτέ δεν έγινε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επαναφέρω τη συζήτηση, όπως ακριβώς την αντιληφθήκαμε εμείς από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα ήθελα να αναφερθώ στις μικρολεπτομέρειες ποιος πήρε πρώτος την πρωτοβουλία. Οφείλω όμως να εκτιμήσω ιδιαίτερα και την ομιλία αλλά και την ειλικρίνεια του εισηγητή της Πλειοψηφίας του κ. Κωνσταντινίδη, ο οποίος έκανε μια σωστή ιστορική τοποθέτηση. Αλλά αυτό -σας επαναλαμβάνω- είναι το λιγότερο, απλώς και μόνο για λόγους ιστορικούς θα καταθέσω το πρώτο επίσημο - πιστεύω- κείμενο το οποίο έγινε από πλευράς του κόμματός μας από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Πολύδωρα, προ διετίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Κεφαλογιάννης καταθέτει στα Πρακτικά το σχετικό κείμενο το οποίο έχει ως εξής:

(ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΕΤΑΙ ΚΕΙΜΕΝΟ ΟΧΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εκεί που θα επιμείνω και θα ήθελα συγκεκριμένες απαντήσεις από την πλευρά της Κυβέρνησης -διότι δεν διαφωνούμε, κύριε Υπουργέ στην πρόταση είναι ότι θα πρέπει να διατυπώσουμε συγκεκριμένες προτάσεις, πως αυτή η πρόταση νόμου η οποία γίνεται ομόφωνα δεκτή από τη Βουλή των Ελλήνων θα ανταποκριθεί στις προσδοκίες μας με ουσιαστικά έργα.

Νομίζω ότι ήταν χρέος ιστορικό του Έθνους να καθιερώσει τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου ως ημέρα μνήμης αλλά και προβληματισμού την 19η Μαΐου. Διότι η γενοκτονία είναι κατά την αντίληψη της διεθνούς κοινωνίας -και σωστά- έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας και αδιαμφισβήτητα η πλέον βάρβαρη κακοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διότι αποστερούμε από τον πολίτη το πολυτιμότερο αγαθό που έχει, τη ζωή του.

Γι' αυτό και ορθά υπάρχει αυτή η ευαισθησία της παγκόσμιας κοινωνίας, που πιστεύω με τη σημερινή απόφαση της Βουλής θα της δοθεί η δυνατότητα να δει αυτό το πρόβλημα με την ελπίδα να ευαισθητοποιηθεί και να αναγνωρίσει πολλές από τις πρωτοβουλίες και τις προτάσεις που πολύ συχνά, εκ των πραγμάτων δυστυχώς, αναγκάζεται να πάρει η Χώρα μας για να προασπίσει τα εθνικά της δίκαια κάνοντάς τα γνωστά στη Διεθνή Κοινότητα.

Πρώτο λοιπόν θετικό στοιχείο είναι ότι με το νομοσχέδιο αυτό καθιερώνουμε τη Γενοκτονία σαν ημέρα μνήμης. Δεύτερο θετικό στοιχείο θεωρώ την πρόταση, η οποία έγινε από τον Πρόεδρο της Βουλής ότι με τη βοήθεια του Ποντιακού Ελληνισμού, το ποντιακό στοιχείο θα φέρει ό,τι ιστορικά ντοκουμέντα υπάρχουν όχι μόνο από τις ομολογίες των ιδίων που υπέστησαν, όσα υπέστησαν, αλλά από τη πλούσια πράγματι βιβλιογραφία που υπάρχει από διπλωμάτες, από στρατιωτικούς, από ανθρώπους του πνεύματος, οι οποίοι έζησαν την περίοδο αυτή και καταδίκασαν με τα μελανότερα χρώματα αυτό το έγκλημα που έγινε εις βάρος του Ποντιακού Ελληνισμού.

Θα πρέπει αυτά τα στοιχεία τα οποία θα εκδοθούν σε μια αξιόλογη, όπως ελπίζω έκδοση, με δαπάνες της Βουλής, να πάνε σε όλα εκείνα τα forum, τα κοινοβούλια και οργανισμούς τα οποία ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Θα ήθελα, επίσης, να αποτελέσει απόφαση της Βουλής και να μην είναι έκφραση ευχής -διότι το προηγούμενο είναι μια απόφαση που απεδέχθη ομόφωνα η Βουλή και που θα υλοποιηθεί- η πρόταση, την οποία έκανε ο εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Χαϊτίδης, να αναγραφεί στα βιβλία της μέσης εκπαίδευσης και της στοιχειώδους εκπαίδευσης η πραγματική ιστορία, το δράμα και η γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού.

Θα πρέπει να λάβουμε απόφαση ότι αυτό δεν θα το αναπέμψουμε σε μια κοινή απόφαση, ή σε μια πρωτοβουλία, που θα την προσδιορίσει ο Υπουργός Εσωτερικών, αλλά θα είναι μια απόφαση Βουλής που θα δεσμεύσει όχι μόνο τη σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και την οποιαδήποτε αυριανή κυβέρνηση, διότι, όπως είπα στην αρχή και θα το επαναλάβω, οι λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους, δεν μπορούν να έχουν ιστορική συνέχεια. Και αυτό το δράμα, αυτή τη γενοκτονία αυτό το έγκλημα που έγινε εις βάρος του Ποντιακού Ελληνισμού, θα πρέπει να το γνωρίζουν όλα τα παιδιά της Ελλάδος, για να μπορούν πραγματικά να θυμούνται, να θυμούνται τις πατρίδες που χάθηκαν και που πρέπει συνεχώς να βρίσκονται στη σκέψη μας!

Θα ήθελα, επίσης, να σημειώσω -και σ' αυτό το σημείο θα πω στον εκπρόσωπο του ΚΚΕ ότι αδικεί την Κυβέρνηση- ότι είχαμε συμφωνήσει στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή και είχαμε παρακαλέσει την Κυβέρνηση, εάν ενόμιζε ότι η εισηγητική έκθεση των συναδέλφων Βουλευτών χρειαζόταν, σε συνεργασία με το Υπουργείο των Εξωτερικών, μία οποιαδήποτε διόρθωση, θα μπορούσε να την κάνει. Αυτό έγινε και δεν νομίζω ότι η Κυβέρνηση βρίσκεται έξω από τα πλαίσια, τα οποία καθόρισε η Επιτροπή κατά τη συζήτησή της.

Επίσης, θα ήθελα να έχω μία απάντηση από την πλευρά της Κυβέρνησης σ' αυτό το οποίο υπεστήριξα με πάθος -εάν μου επιτραπεί η έκφραση- της ίδρυσης της πόλεως Ρωμανία, διότι αυτή θα αποτελέσει τη Μητρόπολη του Ποντιακού Ελληνισμού.
(Χειροκροτήματα).

Όχι να το παραπέμψουμε σε ευχή. Θα το αποφασίσουμε τώρα, θα το ψηφίσουμε τώρα, ούτως ώστε με τα σύγχρονα δεδομένα, τα τεχνικά, αλλά και με όλα εκείνα τα στοιχεία του πλούσιου παραδοσιακού Ποντιακού Ελληνισμού, με τα ήθη και τα έθιμα, με την αρχιτεκτονική του, η πόλη αυτή να θυμίζει πάντοτε ότι υπήρξε και υπάρχει στην ψυχή των Ελλήνων ο Ποντιακός Ελληνισμός, που δεν πρόκειται να σβήσει ποτέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Αυτοκρατορική ιδέα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Σαν Πόντιος μιλάτε, κύριε συνάδελφε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Με γενναιότητα και σωφροσύνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Για να αποκτήσουμε και εξωτερική πολιτική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε συνάδελφε, διατυπώνω με πλήρη ελευθερία την άποψη της γνώμης μου και όσα λέω βγαίνουν μέσα από την ψυχή τη δική μου, γιατί προσπαθώ όσο είναι δυνατόν να διαβάσω, όταν μου δίνεται η ευκαιρία, την ελληνική ιστορία. Και όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, είναι ιστορία με επιτυχίες, με ένδοξες εποχές και πορείες, αλλά και με αποτυχίες και προβληματισμούς, που σε καμία περίπτωση από την πλευρά τη δική μου δεν πιστεύω ότι πρέπει να ξεχάσουμε.

Αυτό το θεωρώ σημαντικό, την ίδρυση της πόλεως Ρωμανίας, διότι δεν είναι μόνο ότι θα στεγάσει όλους τους Ποντίους ανά τον κόσμο, που θα ήθελαν σε μία κάποια δεδομένη στιγμή να επανακάμψουν στη μητέρα Ελλάδα, αλλά ακόμα και Πόντιοι Έλληνες, που ζουν στον ελλαδικό χώρο από χρόνια, θα μπορούσαν να μετοικήσουν και να γίνουν μόνιμοι κάτοικοι σ' αυτήν την νέα πόλη, που η φυσική της θέση δεν μπορεί να είναι άλλη περιφέρεια από τη Θράκη.

Την πρόταση αυτή την άκουσα για πρώτη φορά από τον κ. Χαραλαμπίδη στη διαρκή επιτροπή της Δημόσιας Διοίκησης, όπου εκλήθησαν εκπρόσωποι του Ποντιακού Ελληνισμού και εξέθεσαν τις απόψεις τους. Ειλικρινά με συνεκίνησε και την βρήκα απόλυτα σωστή.

Εκείνο το οποίο θα ήθελα να τονίσω είναι ότι η σημερινή Κυβέρνηση οφείλει να μην εκφράζει αυτήν την άποψη σαν ευχή, αλλά να την θεσμοθετήσει, όπως και την προηγούμενη πρόταση την οποία έκανα. Δηλαδή πρέπει να λάβει απόφαση η Βουλή να καταγραφεί στη στοιχειώδη και μέση εκπαίδευση όλο το οδοιπορικό, η ιστορία, ο πολιτισμός, η άνθιση, οι ένδοξες στιγμές αλλά και οι τραγικές στιγμές, του Ποντιακού Ελληνισμού. Αυτή η καταγραφή ενός πραγματικού οδοιπορικού είναι χρέος μας. Θα πρέπει και να το καταγράψουμε και να το υπενθυμίζουμε στις νεότερες γενιές.

Μ' αυτές τις παρατηρήσεις και σεβόμενος το χρόνο, θα ήθελα να δηλώσω προς το Σώμα ότι η Νέα Δημοκρατία τάσσεται ανεπιφύλακτα υπέρ της ψήφισης αυτής της προτάσεως νόμου, αλλά με την παράκληση να ληφθούν υπόψη αυτά τα οποία αποδέχεται η Κυβέρνηση και αυτή η πρόταση, την οποία έκανε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Χαϊτίδης, για την καταγραφή στα

σχολικά βιβλία του οδοιπορικού και της πορείας του Ποντιακού Ελληνισμού, όπως και για την ίδρυση της πόλεως Ρωμανία.

Κάνω έκκληση στη Βουλή -εμείς οι Βουλευτές νομοθετούμε- να πάρουμε απόφαση να θεσμοθετήσουμε αυτές τις δύο προτάσεις, γιατί πιστεύω ότι και οι δυο θα βοηθήσουν να παραμείνει πάντοτε ζωντανό στη μνήμη όλων των Ελλήνων η ιστορία του ποντιακού ελληνισμού.

Πιστεύω ακόμη -για να συμφωνήσω και με τον κύριο συνάδελφο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της κυβερνώσης πλευράς- ότι όλες αυτές οι πρωτοβουλίες ίσως αποτελέσουν - και θα ήταν ευχής έργον- μια απαρχή αλλαγής της τουρκικής πολιτικής απέναντι των μειονοτήτων, γιατί σήμερα η διεθνής κοινωνία και ευαισθησίες έχει, και θέσεις παίρνει για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, κ. Κωστόπουλος, έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο για να δώσω κάποιες διευκρινήσεις.

Θα ήθελα να σημειώσω εξ' αρχής ότι τόσο ο Υπουργός Εξωτερικών, όσο και ο παρακαθήμενος Υφυπουργός Εσωτερικών, δεν φημίζονται -και το λέω αυτό με πλήρη επίγνωση της έκφρασης- για παρερμηνεία των όσων ακούνε από άλλους συναδέλφους στο Κοινοβούλιο. Μπορεί προφανώς, μέσα στην ένταση που προκλήθηκε, κάποια στιγμή ο κύριος Υπουργός να μην συγκέντρωσε την προσοχή του στα λεγόμενα του εκπροσώπου του ΚΚΕ.

Συνεχίζοντας, και για να υποστηρίξω τη θέση του κόμματός μας, θα ήθελα να πω ότι δεχόμαστε την πρωτοβουλία -δεν είναι πρωτοβουλία κατ' ανάγκην κάποιου, είναι πρωτοβουλία ολονών, όπως καταγράφεται εξάλλου από τις απόψεις- για ημέρα μνήμης για τους Πόντιους, για τον Πόντο. Αυτό είναι δεδομένο. Και στην επιτροπή που συζητήθηκε, και στην προηγούμενη Βουλή που συζητήθηκε, ήταν δεδομένο. Συνεπώς δεν πρέπει να υπάρξει εδώ καμία παρερμηνεία γιατί δεν είναι καιρός για παρερμηνείες σε τέτοια ζητήματα, εδώ που τα λέμε.

Όσο θα πρέπει να σημειώσουμε ότι έχουμε τις απόψεις μας και αντιρρήσεις στο σκεπτικό που συνοδεύει αυτήν την πρόταση. Και θα ήταν και παράδοξο να μην τις έχουμε, γιατί μέσα σ' αυτήν την πρόταση ενυπάρχουν δύο θεμελιακά στοιχεία, κατά τη γνώμη μας.

Το ένα είναι το έγκλημα -ο οποίοο συνάδελφοι που ανέβηκαν στο Βήμα εκτεταμένα ανέλυσαν και ανέπτυξαν- που πρέπει να το αναπτύξεις, και να υπογραμμίζεις τις εγκληματικές ευθύνες εκείνων των δυνάμεων που για χίλιους λόγους καταστρέφουν εστίες και ανθρώπους.

Το δεύτερο σημαντικό θεμελιακό ζήτημα είναι, τι ακολουθεί το έγκλημα. Και δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια, αλλά με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης θα πρέπει να αναδείξουμε τα προβλήματα που ακολουθούν τους Πόντιους, εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες.

Βεβαίως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ λέει ότι δεν μπορείς να πατήσεις τα κουμπιά και να λυθούν τα προβλήματα. Αλίμονο, αν δεν δεχόμασταν αυτή την άποψη. Με κουμπιά δεν λύνονται τα προβλήματα.

Σημασία έχει, όμως, ποια πολιτική ακολουθείς για την αντιμετώπιση των άμεσων, των μεσοπρόθεσμων, των μακροπρόθεσμων προβλημάτων. Και εκεί έχουμε την δική μας άποψη. Να μην την καταθέσουμε, επειδή υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι, που αντιδρούν; Να μην την καταθέσουμε.

Αλλά δεν είναι ωφέλιμο να σας πούμε ότι πρόσφατα επισκεφθήκαμε τον οικισμό της Θράκης και υπάρχουν επώδυνες καταστάσεις; Δεν πρέπει να σας πούμε ότι θα μπορούσε να υπάρξει μεγαλύτερη μέριμνα, γι' αυτούς τους ανθρώπους που δεν ήθελαν να φύγουν από την εστία τους από τον Πόντο, αλλά μέσα από διάφορες καταστάσεις, από αναταραχές, αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν αυτό το δρόμο, δηλαδή να έρθουν στην Ελλάδα;

Επομένως, δεν χρειάζονται αυτές οι εξάρσεις και πολύ περισσότερο οι αντιδικίες αυτού του χαρακτήρα. Και φοβούμαι να πω ότι μάλλον ήταν απόρροια ορισμένων εκφράσεων, περισσότερο συναισθηματικής φόρτισης και εκνευρισμού, παρά ότι πίστευαν κάποιοι συνάδελφοι Βουλευτές αυτά που έλεγαν για το Κομμουνιστικό Κόμμα, με δεδομένο -είναι γνωστό εξάλλου και ιστορικά αποδεδειγμένο- ότι στις γραμμές του ΚΚΕ ήταν πάρα πολλοί Πόντιοι, στην αρχική φάση συγκρότησης αυτού του κόμματος.

Επομένως λέω ότι πρέπει να σταθούμε στα προβλήματα, να μην περάσει το μήνυμα ότι συζητήσαμε στη Βουλή -μας παρακολουθούν οι Πόντιοι και όλος ο Ελληνικός Λαός- ότι

ασχοληθήκαμε με αυτό το ζήτημα και δεν συζητήσαμε τα προβλήματα που σήμερα και χθες και προχθές -για να μην είμαστε άδικοι με κανέναν- μας απασχολούν.

Νομίζουμε ότι πρέπει να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας σ' αυτά τα ζητήματα και εξάλλου, αυτός είναι και ο ρόλος μας, εδώ να αναδείχνουμε ο καθένας από την δική του μεριά τις πλευρές διάφορων ζητημάτων.

Εμείς θα σας πούμε ότι όσα καταθέσαμε, εμπειρίχονται στα έγγραφα, στα υπομνήματα, αν θέλετε στις αγωνιώδεις εκκλήσεις των σωματείων και των ομοσπονδιών των Ποντίων. Εδώ είναι τα έγγραφα.

Έχω στα χέρια μου έγγραφο ομοσπονδίας Ποντίων που λέει: "Αναγνώριση της γενοκτονίας του ποντιακού ελληνισμού από το Ελληνικό Κοινοβούλιο και τους Διεθνείς Οργανισμούς".

Ένα αυτό. Ακόμα λέει: "Καθιέρωση της 19ης Μαΐου, ως ημέρα εθνικής μνήμης κ.λπ. Να περάσει η ένδοξη τρισεχιάχρονη ιστορία του ελληνισμού του Πόντου στην εκπαίδευση. Ελπίζουμε να υιοθετήσετε τις προτάσεις μας".

Αυτό λένε τα σωματεία. Ταυτόχρονα, όμως, επειδή εκφράζουν έναν κόσμο, τις αγωνίες αυτού του κόσμου, τα καθημερινά προβλήματα που βιώνουν, δεν μπορούν να αδιαφορήσουν γι' αυτά τα προβλήματα και μέσα στα υπομνήματά τους τα αναφέρουν εντελώς συγκεκριμένα. Θα πρέπει να τα έχει υπόψη της η Κυβέρνηση και η προηγούμενη, ώστε να μεριμνήσουμε να αντιμετωπίζονται αυτά τα προβλήματα. Μπορεί εμείς να αξιώνουμε ένα μάξιμουμ 100% της λύσης των προβλημάτων, η κυβέρνηση να λέει "δεν έχω αυτή την δυνατότητα, έχω την δυνατότητα για 50% ικανοποίηση αυτών των προβλημάτων". Αλλά αυτό το 50% να είναι στην πράξη και όχι στα λόγια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:)

Υπάρχουν καταγγελίες σοβαρές στα ντοκουμέντα των ποντιακών σωματείων επιτέλους και όχι του ΚΚΕ, ότι δεν υπάρχουν βηματισμοί αποφασιστικής σημασίας, για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων.

Τέλος, θα ήθελα να πω την άποψή μας, σχετικά με την πρόταση που γίνεται για την ίδρυση της πόλης της Ρωμανίας. Γιατί να έχουμε αντίρρηση εμείς το ΚΚΕ; Σας ρωτάω, για ποιο λόγο να έχουμε αντίρρηση;

Έρχεται ένας κόσμος, πάει σε διάφορες γειτονίες και κάνει αυτές τις δουλειές που κάνει και τις γνωρίζουμε όλοι. Είναι σε μία κατάσταση, συχνά άθλια, ορισμένοι. Όμως, φτιάχνεις μια πόλη. Δεν θα ήταν φρόνιμο, σκόπιμο και απαραίτητο απ' όλες τις απόψεις να το συζητήσουμε και όχι κατ' ανάγκη όλα τα θέματα να έρχονται εδώ; Και στο Υπουργείο Εσωτερικών μπορεί να γίνει συζήτηση και με τα κόμματα ξεχωριστά να γίνει συζήτηση για να δούμε όλες τις πλευρές αυτού του ζητήματος, να επικοινωνήσουμε μεταξύ καλύτερα για τους στόχους που ο καθένας έχει γι' αυτήν την πρωτοβουλία ώστε να έχουμε μία ολοκληρωμένη άποψη. Γιατί, μη μου πείτε ότι είναι πάρα πολύ μικρή υπόθεση ή πάρα πολύ ασήμαντη απόφαση πολιτική, να φτιάξεις μία πόλη όπου επιλεχθεί. Είναι πολύ σοβαρό ζήτημα, εμείς κάνουμε αίτηση στην Κυβέρνηση να κατανοήσει αυτήν μας την πρόταση - επιθυμία, να κουβεντιάσουμε ολοκληρωμένα το ζήτημα για να έχουμε όλες τις διαστάσεις του προβλήματος. Εάν αυτή η γνώμη μας δεν γίνει δεκτή, παίρνετε την ευθύνη και προχωράτε. Αλλά εμείς έχουμε υποχρέωση να την καταθέσουμε και παρακαλούμε, δε δεχόμαστε παρερμηνείες σ' αυτά που εμείς λέμε. Από εκεί και πέρα ο καθένας βγάζει τα συμπεράσματά του. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, είναι ήδη αρκετοί συνάδελφοι γραμμένοι για να μιλήσουν. Απ' όλες τις πλευρές υπάρχει η σύμφωνος γνώμη -αν και είχα πει ότι θα υπάρξει δυνατότητα, ίσως και άλλης συνεδρίασης -και εγώ το νομίζω ότι το θέμα μπορεί να κλείσει με τις ομιλίες και των υπολοίπων συναδέλφων σήμερα. Και γι' αυτό θα χρειαστεί να πάμε από το δεκάλεπτο στο πεντάλεπτο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΗΡΙΟΥΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Τώρα που φθάσαμε στους Βουλευτές, θυμόμαστε το χρόνο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Όχι. Δεκάλεπτο σε όλους, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Όχι πεντάλεπτο εμείς, κύριε Πρόεδρε. Μίλησαν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και έφυγαν.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ: Να μην περιοριστούμε εμείς στο πεντάλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Τρισήμιση ώρες συνεδρίαση και έχουν μιλήσει μόνο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και κανένας Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Κακώς έφαγαν το χρόνο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Έχετε απολύτως δίκιο σ' αυτό.

Εν τούτοις, θα παρακαλέσω για την κατανόησή σας. Για να κάνω αυτήν την πρόταση, σημαίνει ότι υπάρχει λόγος.

Θα παρακαλέσω να κοιτάξετε να συνοψίσετε στα πέντε λεπτά και θα ολοκληρωθεί η συζήτηση σήμερα. Θα πάμε, όμως, όσο χρειαστεί, ώστε να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι. Κατά συνέπεια, με τη σύμφωνο γνώμη όλων των συναδέλφων θα κρατήσει η συνεδρίαση όσο θα χρειαστεί για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι στο πεντάλεπτο.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Περιορισμός σε πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε τους λόγους της αντίδρασής σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επί της προτάσεως μιλήστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε, επί της προτάσεως.

Αλλά πρέπει να σας θυμίσω ότι η Κυβέρνηση όταν απεδέχθη στην επιτροπή την πρόταση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Χρειάζεται να μιλήσετε, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Χρειάζεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Το γεγονός ότι παίρνετε το λόγο, δείχνει ότι δεν κατανοήσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Μπήκαν ερωτήματα. Θα μιλήσω τόσο λίγο που δεν θα σας κουράσω, αλλά δε νομίζω πως το ρυθμίζετε εσείς, κύριε Ακριτίδη, αν πρέπει να μιλήσω ή όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Δύο Υπουργοί πρέπει να μιλάνε; Δεν είναι ορθό αυτό που γίνεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Μαγκάκη!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Να με ευχαριστείτε για το γεγονός ότι σας υπενθυμίζω τι θα έπρεπε να κάνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Δεν ξέρω πόσο ορθό το νοιώθετε εσείς, τώρα που θέλετε να μιλήσετε σαν Βουλευτής. Όταν μιλάτε σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, εξαντλείτε την ώρα σας στο πολλαπλάσιο. Και έχω υποχρέωση να απαντήσω στους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Μην αναφέρεσθε σε μένα διότι δεν έχω διατελέσει κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος. Ατυχήσατε στον υπαινιγμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Με αφήνετε να μιλήσω; Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Μίλησαν νομίζω -και πρέπει να απαντηθούν κάποια ζητήματα- οι τρεις Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Και οι συνάδελφοι θα μιλήσουν. Νομίζω ότι είναι διαπίστωση, πλέον, ότι πέρα από παρεξηγήσεις και παρανοήσεις δεν υπάρχει αντίθετη άποψη. Ήθελα να πω, όμως, ότι στην εισηγητική έκθεση και στην πρόταση νόμου την οποία αποδεχθήκαμε -και αναφέρομαι στον κ. Κωστόπουλο- δεν προσπαθήσαμε και δεν επιδιώξαμε -και δεν ήταν ζήτημα δικό μας αυτό- να καταγράψουμε την ιστορία ολόκληρη ή την ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης ή την ιστορία των ΗΠΑ ή την ιστορία της Αγγλίας. Απλά, οι προτάσεις και απόψεις που καταχωρούνται στα Πρακτικά, θα αποτελέσουν ντοκουμέντα και υλικά. Και γι' αυτό, πολύ σωστά, προηγούμενα ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής είπε ότι ελεύθερα διατυπώνονται -και ελεύθερα πρέπει να διατυπώνονται- οι απόψεις.

Θέλω, επίσης, να πω ότι δεν μπορεί να περάσει -ούτε ίχνος υπόνοιας- η αντίληψη ότι κάποιος από μας, μέσα από την ομοφωνία που μας διακρίνει, επιδιώκει ή ενδεχόμενα θα επιτρέψει να προκύψει κάποια διάθεση μισαλλοδοξίας, εθνικιστικών εξάρσεων, σοβινιστικών πρωτοβουλιών ή όχι. Γιατί ακούστηκαν και αυτά. Αντίθετα -και δεν θα το επαναλάβω- σε πολύ σωστή βάση το έβαλαν όλοι οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι και ο κ. Ροκόφυλλος. Δεν μπορούμε, όμως, να μη διεκδικήσουμε ένα πράγμα από την ομόφωνή μας άποψη. Να διεκδικήσουμε το σεβασμό στην ιστορική αλήθεια και στο δικαίωμά μας, να τιμάμε την ιστορία μας και να την υπερασπιζόμαστε. Προς αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, πιστεύω ότι συμβάλλει απόλυτα και η σημερινή συζήτηση και το πλαίσιο που εμείς επιδιώκουμε να δώσουμε και η ομόφωνη απόφαση που επίκειται να ληφθεί. Είναι πραγματικά ένα ιστορικό χρέος το οποίο οφείλαμε και με καθυστέρηση το αποδίδουμε όπου πρέπει, όλοι μας.

Θα ήθελα, ακόμα -γιατί έχω δεσμευτεί στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής να μιλήσω για επτά λεπτά και δεν θέλω ούτε να τα υπερβώ, ούτε καν να τα προσεγγίσω- να απαντήσω σε

κάποιες συζητήσεις που γίνονται ή και μηνύματα όσον αφορά το χαρακτήρα, την πρωτοβουλία και όσα είπε ο κ. Κωστόπουλος για τη Ρωμανία.

Ήταν σαφής η τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού. Εκδηλώνουμε τη θέλησή μας και τη θέληση της Πολιτείας, πιστεύω, όπως ομόφωνα διαπιστώθηκε, μετά από μελέτες, από συζήτηση και από προτάσεις και διάλογο, αλλά και αν είναι δυνατόν ομόφωνα κατάθεση πρότασης των πολιτικών δυνάμεων, να προχωρήσουμε σε αυτήν την υλοποίηση. Όπως αντιλαμβάνεσθε χρειάζεται κάποιος χρόνος και για τη σύλληψή της αλλά και για την οικονομοτεχνική μελέτη της.

Απαντώ, όμως, σε κάποιους που μιλούν για γκέτο. Ξέρουμε, πιστεύω, όλοι μας πολύ καλά ότι τα γκέτο δεν χαρακτηρίζονται από την ομάδα αυτών που κατοικούν, αλλά από τις κοινωνικές, οικονομικές και άλλες συνθήκες που τους δημιουργεί. Άρα, είναι στο χέρι όλων μας αυτή η μητρόπολη του ποντιακού ελληνισμού, όταν αποφασιστεί και όταν αρχίσει να δημιουργείται να έχει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που πραγματικά δεν θα την χαρακτηρίζει μία εσωστρέφεια και ένα κλείσιμο, αλλά θα ακτινοβολεί και θα συμβάλει σε μία ανανέωση της ζωής και της δραστηριότητας και στο χώρο όπου θα επιλεγεί, όταν επιλεγεί να χτιστεί.

Και κλείνοντας θα ήθελα να πω από τώρα, όχι για οικονομία χρόνου, αλλά για τους λόγους που όλοι αντιλαμβάνεσθε, που είναι λόγοι εξωτερικής πολιτικής -αναφέρομαι στην τροπολογία για ψήφισμα από τον ΟΗΕ κάποιων συναδέλφων- όπως και στην τροπολογία για τα σχολικά βιβλία που είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας σε σχέση με προγράμματα κλπ. ότι δεν μπορούμε εμείς να...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, το 5λεπτο ισχύει και για σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Τελειώνω. Για τις τροπολογίες θα μιλήσω μόνο, γιατί δεν θα ξαναπάρω το λόγο.

Όμως αναμφίβολα -διαπιστώθηκε και διατυπώθηκε και στην κοινοβουλευτική επιτροπή και εδώ- ότι και όσον αφορά τα μνημεία και όσον αφορά την ένταξη κάποιων μαθημάτων στα σχολεία, είναι στα υπόψη και της σημερινής κυβέρνησης, του Υπουργείου Παιδείας και εφ' όσον οι συνθήκες -και δεν εννοώ πολιτικά, αλλά εννοώ χρονικά- το επιτρέψουν, θα αντιμετωπιστεί.

Κύριε Πρόεδρε, τελείωσα και παρακαλώ και εσάς, όπως και τη Βουλή, να προχωρήσουμε όσο γίνεται πιο σύντομα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μάλιστα.

Κύριοι συνάδελφοι, στο πνεύμα της προτάσεως την οποία έκανα και την οποία είμαι βέβαιος ότι όλοι αποδέχασθε, το πεντάλεπτο δεν θα εφαρμοστεί αυστηρώς. Θα υπάρξει κάποια ανοχή και επαφίομαι στη διάθεση κάθε συναδέλφου, να κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος, ώστε σε κάθε περίπτωση να τελειώσουμε σήμερα και να ληφθεί απόφαση σήμερα επί της προτάσεως νόμου.

Ο κ. Κηπουρός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από την ανάπτυξη της ομιλίας μου, ήθελα να κάνω 4 συγκεκριμένα σχόλια, που αφορούν τα εξής: Πρώτον, την περίοδο αρκετά χρόνια πριν, αυτή η ιδέα του Μιχάλη Χαραλαμπίδη που αναδεικνυόταν διανοητικά και πολιτικά, συνάντησε ένα περιβάλλον όχι φιλικό. Να μην επεκταθούμε περισσότερο σ' αυτό.

Είναι λοιπόν νομίζω γνωστό σε όσους έχουν μνήμη και σε όσους δεν το ξέρουν, μπορούν να το πληροφορηθούν, ποιος χώρος γέννησε και μεγάλωσε όχι μόνο αυτήν την ιδέα. Σήμερα βέβαια μπορεί να εμφανιστούν πολλές διεκδικήσεις πατρότητας, αλλά υπάρχει ένα εύλογο ερώτημα προς την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας: Γιατί δεν έφερε μέχρι χθες το θέμα αυτό στη Βουλή; Γιατί αυτός που το φέρνει σήμερα είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Είναι μεγάλη τιμή γι' αυτήν και νομίζω ότι αξίζει συγχαρητήρια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ)

Θετική είναι η σημερινή στάση της Πολιτικής Άνοιξης. Νομίζω όμως ότι αν κανείς παρατηρήσει, δεν έχει άποψη για τη γενοκτονία, γιατί αν είχε, δεν θα αποκαλούσε παλινοσοτούντες τους Πόντιους πρόσφυγες. Δεν θα το ήυρε αυτό ο σημερινός Αρχηγός της Πολιτικής Άνοιξης, ούτε βεβαίως θα το στελέχωνε με 250 και πλέον Καλαματιανούς.

Ένα τελευταίο σχόλιο θα κάνω για όσα αναπτύχθηκαν από την πλευρά του ΚΚΕ. Νομίζω, ότι αυτή η παράταξη, αυτός ο κόσμος παραμένει πολιτικά εξαρτημένος από μερικά ιστορικά σύνδρομα.

Και νομίζω ότι δεν συμφωνεί ο κόσμος της Αριστεράς με αυτές τις απόψεις, που εκφράζονται από τους εκπροσώπους της Αριστεράς μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Νομίζω ότι όταν δείχνουμε προς τα έξω ότι μεταξύ μας έχουμε τέτοιες αγεφύρωτες διαφορές, ο μόνος που θα

ικανοποιείται θα είναι ένας τούρκος διπλωμάτης που καθόταν απέναντι και φωτογράφιζε στην αρχή της ομιλίας τους Βουλευτές και βεβαίως τον κ. Χαραλαμπίδη με τον κ. Νεοκλή Σαρρή που καθόταν σ' εκείνην την πτέρυγα.

Μπαίνοντας στο θέμα μου δεν θα πω πολλά πράγματα και θα φροντίσω να ανταποκριθώ στην έκκληση, που έκανε ο Πρόεδρος της Βουλής.

Εμείς σαν Έθνος, νομίζω ότι είμαστε δυο κύριες κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία αφορά τα κομμάτια εκείνα του Ελληνισμού που παρ' όλο ότι υπέστησαν αδικήματα, διώξεις, καταναγκασμούς, βία κ.λπ., ειδικό τον τελευταίο αιώνα, έχουν διατηρήσει μια μικρή πατρίδα. Έχουν υποστεί διχοτομήσεις, ο ηπειρωτικός Ελληνισμός, ο μακεδονικός, ο θρακικός, ο κυπριακός και γιατί αν θέλετε πρέπει να τονίσω ότι το μοντέλο "Κύπρος" που επιχειρεί σήμερα η Τουρκία να το διεκδικεί στο χώρο της δυτικής Θράκης, έχει ένα ιστορικό προηγούμενο. Στην Κύπρο είχε πρωτοεφαρμοστεί το μοντέλο "Θράκη", γιατί όπως ξέρουμε όλοι μας και όσοι μελετούν την ιστορία η Θράκη έχει διχοτομηθεί κατά το παρελθόν. Έτσι λοιπόν, αυτό το κομμάτι του Ελληνισμού σήμερα συμπαραστέκεται και αναγνωρίζει την ιστορική ανάγκη, να αναγνωριστεί η γενοκτονία του ποντιακού Ελληνισμού, που είναι ένα άλλο κομμάτι, που ανήκει στον ανατολικό Ελληνισμό, που σύμφωνα με το άρθρο 2 της σύμβασης του ΟΗΕ υπέστη το αδίκημα της γενοκτονίας. Ειδικότερα, ο ποντιακός Ελληνισμός που το ολοκαύτωμά του σήμερα αναγνωρίζει η Βουλή των Ελλήνων, δίνει μια γραμμή π.χ. ακόμα και στην Ακαδημία Αθηνών, να ανακαλέσει εκείνα τα βραβεία που αφειδώς προσέφερε σε ιστορικά συγγράμματα, τα οποία την ποντιακή γενοκτονία την αναφέρουν παραχαραγμένα και μάλιστα είναι και ελληνικά.

Επίσης, η σημερινή αναγνώριση δεν μπορεί να περιοριστεί στο επίπεδο του δικαίου της ηθικής και της ιστορικής μνήμης. Επειδή περικλείει μια τεράστια δυναμική από τη μια πλευρά αποτελεί εγγύηση πρόληψης νέων αδικημάτων -βλέπε Κουρδιστάν- και από την άλλη πλευρά μέσα στον Ελληνισμό δίνει τη δυνατότητα να χαραχθεί ένα εθνικό σχέδιο αξιοπρέπειας. Σημείο αυτού του σχεδίου αξιοπρέπειας είναι η πρόταση και η εισηγητική έκθεση, που έκανε το Υπουργείο των Εσωτερικών για την αποδοχή της κατασκευής της νέας ποντιακής πόλης της Ρωμανίας. Αν μη τι άλλο, το Ελλαδικό κράτος ν' αρθεί στο ύψος των περιστάσεων έστω εκείνου του κράτους του 1923 που είχε κτίσει τη Νέα Ορεσιτιάδα και τότε ίσως θα υπήρχαν αντιρρήσεις για το αν θα γίνει γκέτο ή για το αν θα γίνει κάτι άλλο η πόλη της Ορεσιτιάδας. Και όμως σήμερα είναι και βιτρίνα του Ελληνισμού, αλλά και αντίπαλο δέος απέναντι στην Ανδριανούπολη.

Τελειώνοντας επειδή πιστεύω ότι το κεντρικό αυτό αίτημα όλων των ποντιακών οργανώσεων σήμερα αποτελεί πλέον και πολιτική απόφαση του Ελληνικού Κοινοβουλίου μαζί με την τιμή που ανήκει στη Κυβέρνηση την χρεώνει και με μια μεγάλη υποχρέωση. Να φέρει το ζήτημα της γενοκτονίας των Ποντίων στους διεθνείς οργανισμούς, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παράλληλα να ζητήσει την αναγνώρισή τους από το υπεύθυνο για τη γενοκτονία τουρκικό και φασιστικό κράτος.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Νικήτας Βενιζέλος): Ο κ. Μαγκάκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τονίστηκε ήδη σχεδόν απ' όλους τους ομιλητές ότι σήμερα εκπληρώνει η Ελληνική Βουλή ένα χρέος προς ένα από τα δυναμικότερα τμήματα του Ελληνισμού, τον Ελληνισμό του Πόντου, ο οποίος υπήρξε θύμα σοβινιστικής αγριότητας και θηριωδίας, θύμα του χειρίστου ίσως εγκλήματος που γνωρίζει η ανθρωπότητα, του εγκλήματος της γενοκτονίας.

Το έγκλημα αυτό ανήκει στη μεθοδολογία δυστυχώς του τουρκικού σωβινισμού. Είναι ακριβώς ο πρώτος διδάξας ο τουρκικός σωβινισμός σε τούτο τουλάχιστον τον αιώνα της τέλεσης αυτού του εγκλήματος. Αρχίζει το 1911 σε βάρος των Αρμενίων που είναι το πρώτο θύμα. Συνεχίζεται και επαναλαμβάνεται σε βάρος των Ελλήνων του Πόντου το 1916 μέχρι το 1922. Συνεχίζεται σε βάρος του Ελληνισμού της Ιωνίας το 1922 και δεν σταματά εκεί. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι συνεχίζεται σε βάρος του Ελληνισμού της Ίμβρου και της Τενέδου. Συνεχίζεται το '56 σε βάρος του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης και εφαρμόζεται και τώρα σε βάρος των Κούρδων. Είναι μια σταθερή μεθοδολογία της πολιτικής του τουρκικού σωβινισμού.

Εμείς για λόγους αληθινά σεβαστούς θα λέγαμε, αλλά άστοχους, αργήσαμε να εκπληρώσουμε αυτό το χρέος μας. Ο λόγος ήταν ότι θέλαμε να επιδείξουμε πραγματικά καλή θέληση, να στηρίξουμε μια προσπάθεια προσέγγισης ανάμεσα στους δύο λαούς μας και γι' αυτό δείξαμε σ' αυτό το πράγμα, πραγματικά μια ανοχή. Η εντεινόμενη όμως τουρκική προκλητικότητα, με την ανάγκη που υπάρχει να συνειδητοποιηθεί βαθύτερα ότι σήμερα καθοριστικό ρόλο στην τουρκική πολιτική, εξακολουθούν να παίζουν αμετανόητες

σοβινιστικές δυνάμεις, μας επιβάλλει πραγματικά, επιτέλους, να αποδώσουμε τον οφειλόμενο σεβασμό στον Ελληνισμό του Πόντου και την τιμή που του ανήκει.

Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε -και πρέπει να το τονίσουμε, κύριοι συνάδελφοι- ότι παράλληλα μ' αυτήν την προσπάθεια που είναι ταυτόχρονα και μια προσπάθεια να στιγματιστεί αυτό το απαίσιο έγκλημα της γενοκτονίας σε βάρος των Ποντίων, πρέπει να εντείνουμε και την προσπάθειά μας επικοινωνίας με τις δημοκρατικές, προοδευτικές, φιλειρηνικές και αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις του τουρκικού λαού. Δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Οι δύο προσπάθειες, πρέπει να βαδίζουν παράλληλα, σχεδόν θα έλεγα, χέρι με χέρι. Και η αποκατάσταση της αλήθειας, όσο σκληρή και αν είναι και η απόδοση της τιμής σ' εκείνους που ήταν θύματα της θηριωδίας. Αλλά επίσης, δεν μπορούμε να καταδικάζουμε ένα ολόκληρο λαό και να τον καθιστούμε υπεύθυνο για τα εγκλήματα που διέπραξε σε μια δεδομένη ιστορική στιγμή η κυρίαρχη πολιτική και κοινωνική δύναμη, για να μπορέσουμε έτσι να ενισχύσουμε τις βάσεις για μια μελλοντική ειρηνική συνεργασία ανάμεσα στους δύο λαούς. Σήμερα εκπληρώνουμε το καθήκον μας απέναντι σ' ένα από τα εκλεκτότερα τμήματα του Ελληνισμού. Ο ποντιακός ελληνισμός είναι αληθινά ακρίτας, με την κυριολεκτική σημασία της λέξεως. Στο εθνικό του φρόνημα άκαμπτος. Δεν ξέρω ίσως εάν υπάρχουν, θα υπάρχουν ασφαλώς και άλλοι λαοί, αλλά κανείς δεν υπερέρχει στην ακαμψία....

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να έχω την μικρή ανοχή που υποσχέθηκε ο Πρόεδρος του Σώματος ότι θα δείξετε.

Άκαμπτος στο εθνικό του φρόνημα, δημιουργικότατος, έντιμος, ευφυής, εργατικός, σίγουρος. Χαίρεσαι να συναλλάσσεσαι με τον Πόντιο. Ξέρεις πού βρίσκεσαι και ξέρεις ότι σε τιμά.

Ο καλύτερος τρόπος ν' αποδώσουμε την τιμή, είναι, πέραν αυτού που κάνουμε σήμερα που είναι αυτονόητο, είναι κάτι που ελέγχθη και από την πλευρά του ομιλητή του ΚΚΕ, πρέπει να πάρουμε πραγματικά σοβαρά μέτρα για να διευκολύνουμε την κοινωνική του ένταξη για να εξασφαλίσουμε μια αληθινή ζωή και όχι να είναι καταδικασμένος σε περιθωριακές μορφές ζωής.

Πρέπει, πρώτον, η σημερινή μας απόφαση να συνοδευτεί και από μια σειρά από μέτρα, που θα δώσουν κοινωνική στήριξη στους πρόσφυγες συμπατριώτες μας αδελφούς από τον Πόντο. Και δεύτερον, πρέπει ασφαλώς να τους δοθεί μια νέα εστία, η οποία μπορεί να παίξει, πραγματικά, το ρόλο μιας καινούριας μητρόπολης, ενός σημείου αναφοράς. Αλλά, θα έλεγα προς την Κυβέρνηση, ότι όσο σωστή είναι μια τέτοια απόφαση, άλλο τόσο δύσκολη είναι η υλοποίησή της.

Ελέχθη από τον κ. Κωστόπουλο ότι η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι πόλεις και κοινωνικές μονάδες που σχεδιάζονται στα χαρτιά, στα γραφεία τεχνοκρατών, δεν ευδοκιμούν, δημιουργούν πελώρια προβλήματα. Καλύτερα είναι να τις συνδέσεις με έναν υπάρχοντα οικιστικό μηχανισμό και ιστό, παρά να τις δημιουργήσεις εξ αρχής.

Από τη στιγμή, όμως, που εμείς αποφασίζουμε να αναλάβουμε αυτό το εγχείρημα, πρέπει να εγκαταλείψουμε και να απομακρύνουμε από μέσα μας τη γνωστή ελληνική μας επιπολαιότητα. Όχι να το ξεκινήσουμε και ύστερα να δημιουργηθεί μια εστία εξαθλίωσης. Από τη στιγμή που θα το ξεκινήσει το Ελληνικό Κράτος, πρέπει να δουλέψει μεθοδευμένα, να κάνει και τις θυσίες που χρειάζονται, να καταβάλει και το οικονομικό κόστος που απαιτείται και να εξασφαλίσει, με ένα σωστό προγραμματισμό, τη σωστή λειτουργία και ένταξη στην οικονομία της χώρας, αυτής της οικιστικής μονάδας, που θα λέγεται Ρωμανία.

Είμαι, επομένως, απολύτως σύμφωνος να το αποφασίσουμε, αλλά να το αποφασίσουμε και να είμαστε και έντιμοι, να κάνουμε όλο εκείνο το σοβαρό προγραμματισμό και να καταβάλλουμε στη συνέχεια όλη εκείνη την προσπάθεια που απαιτείται, για να δημιουργηθεί, αληθινά, μια ζωντανή πόλη και όχι μια αποθήκη ανθρώπων, με τους οποίους δεν θα ξέρουμε τι να κάνουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι όταν το Ελληνικό Κράτος, η ελληνική κοινωνία σταθεί στο πλευρό των αδελφών μας Ποντίων, εμείς θα πλουτιστούμε, ο Ελληνικός Λαός και η ελληνική κοινωνία θα πλουτιστεί, γιατί, πραγματικά, θα αποκτήσει μια νέα μεγάλη κοινωνική δύναμη προόδου και ταυτόχρονα μια νέα έπαλη ελληνισμού και μάλιστα, αν διευκολυνθεί και βρει τις νέες του εστίες στη Βόρεια Ελλάδα, στη Θράκη και στη Μακεδονία, της οποίας, άλλωστε, την ανάπτυξη την οφείλουμε, σε πολύ μεγάλο βαθμό και πάλι στους Ποντίους, όπως και στους άλλους Έλληνες της Ιωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσο σκληρό και αν σας φανεί, θα μου επιτρέψετε να σας πω, δύο πράγματα, γιατί τα νοιώθω και συνηθίζω, ό,τι νοιώθω να το λέω, ανεξάρτητα εάν με ωφελεί ή με βλάπτει.

Πρώτον, ανεβαίνω στο Βήμα και δεν παραιτούμαι της ομιλίας μου, όπως θα έκανα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη συστηματικά επιδεικνυόμενη ευαισθησία υπέρ του χρόνου, όταν έρχεται η σειρά των Βουλευτών. Ευαισθησία χρόνου δεν υπάρχει για τους άλλους ομιλητές. Κύριε Πρόεδρε, μετά τα 5 λεπτά θα σταματήσω.

Για παράδειγμα, θυμάμαι -έχω μνήμη ακόμα- ότι στο νομοσχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση, στην κατ' αρχήν συζήτηση είχαν γραφτεί περίπου 85 Βουλευτές. Μίλησαν 26. Στην κατ' άρθρον συζήτηση είχαν γραφτεί 27 ή 28. Μίλησαν 6. Στη συζήτηση, από τις 18.00' μέχρι τις 21.00' μίλησαν 4 πρόσωπα και από τις 21.00' μέχρι τις 21.30' μίλησαν 27 Βουλευτές. Το ίδιο γίνεται και σήμερα. Άρχισε η ευαισθησία για το χρόνο, τότε που αρχίσαμε εμείς να μιλάμε.

Εάν δεν σεβόμουν το πρόσωπο του Προέδρου της Βουλής και δεν έτρεφα την εκτίμηση προς τις προσπάθειες που κάνει, ομολογουμένως, για την αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, η αντίδρασή μου θα ήταν, κύριε Πρόεδρε, με παραίτηση από την ομιλία μου.

Δεύτερον, τιμούμε τους Πόντιους για το χαρακτήρα τους. Συνταυτίζομαι απόλυτα με αυτά που είπατε κύριε Μαγκάκη και τα επιβεβαιώνω και εγώ με τη σειρά μου. Και είναι επίκαιρο το μήνυμα που δίνουν. Την αφοσίωση στην παράδοση και τους αγώνες τους για τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης. Και τα δύο αυτά στοιχεία χρειάζονται για την αυτογνωσία της πατρίδας τους, για την αυτογνωσία του έθνους, που αποτελεί την καλύτερη εγγύηση για την επιβίωση της χώρας.

Όλα τα κόμματα, όλες οι παρατάξεις και όλες οι κυβερνήσεις ευθύνονται για σφάλματα, για παραλείψεις, γι' ανεπάρκειες, για πλημμέλειες. Θα ήταν δε και εντελώς ανήσυχο να διεκδικούμε σαν άτομα ή σαν μόρια ομάδων ότι είμαστε αλάνθαστοι. Το ΚΚΕ διεκδικεί το αλάνθαστο. Με ερεθίζετε να θυμηθώ τον Παπαρηγόπουλο πάλι, που έλεγε ότι έτσι έχετε απολέσει και την ελπίδα να μην κάνετε λάθη. Αν δεν συνειδητοποιήσετε τα λάθη σας, απεμπολάτε το δικαίωμα μέσα από την αυτοκριτική, να διορθώσετε τους εαυτούς σας. Και εγώ είμαι ο τελευταίος που δεν θα ήθελα να διορθώσετε τους εαυτούς σας, γιατί πιστεύω στο ρόλο σας βαθιά.

Σε ότι αφορά την Τουρκία δεν νομίζετε ότι είναι καιρός να πούμε τι μας έκανε; Γνωρίζω ιστορία και επιτρέψτε μου την παραβίαση της μετριοφροσύνης μου που σας οφείλω. Να μην πάμε από τα παιδομαζώματα κλπ, να πάμε στη σύγχρονη ιστορία, στην αγωνία του Βενιζέλου στο 1914. Τη συμφωνία της Τ. Σατάλτσα του πρώτου βαλκανικού πολέμου δεν την υπογράψαμε γιατί τότε θέλαμε να ελευθερώσουμε την Βόρειο Ήπειρο. Και τότε η Τουρκία άρχισε την γενοκτονία των Αρμενίων και ετοίμαζε την γενοκτονία των Ελλήνων. Το 1914 είχε παραγγείλει τα δύο γνωστά θωρηκτά πλοία, η Τουρκία ο Βενιζέλος, γιατί ανησυχούσε για το ελληνικό στοιχείο, προβληματίστηκε για βύθιση τους. Η σφαγή πραγματοποιήθηκε λίγο αργότερα.

Τι έκανε η Σοβιετική Ένωση το 1920 με τη συμφωνία του Κεμάλ και των Μπολσεβίκων; Τι συνέπειες είχε αυτό εις βάρος της ελληνικής εκστρατείας; Τι έκανε που παρέδωσε τα όπλα; Τι έκανε το πρόσφατα τότε μετονομασθέν σε κομμουνιστικό κόμμα το αγροτοσοσιαλιστικό, για να στηρίξει εκείνον τον αγώνα; Ακολούθησε μία άλλη ακραία πολιτική. Το "οϊκάδε". Με ψιθύρους υπονόμεινε την ενότητα και την αρμονία του μετώπου και αυτά είναι ιστορικά στοιχεία.

Στην Βαλκανική κομμουνιστική ομοσπονδία, κύριε Κωστόπουλε- για να τα λέμε, γιατί η ιστορία διδάσκει, να μην ξανακάνουμε τα λάθη- ο Κορδάτος έφυγε από το 4ο συνέδριο γιατί έθεσαν θέμα ανεξαρτησίας της Μακεδονίας. Και διαγράφηκε. Και το 1924 στο 6ο συνέδριο της Μόσχας έγινε το λάθος.

Οι Πόντιοι μας διδάσκουν δύο πράγματα σήμερα. Την ιστορική τους θυσία και την αφοσίωση στην παράδοση. Πρέπει να πούμε και στην Τουρκία ότι η ειρήνη είναι ευθύνη και των δύο πλευρών. Η αξία της ιστορίας, "αν τα παραλελυθότα μνημονεύεις, άμυνον περί των μελλόντων βουλευσίει". Και για μας αυτό, η διδαχή της ιστορίας, είναι ο καλύτερος ρόλος για να μην ξαναγίνουν εκείνα τα εγκλήματα που έγιναν σε βάρος της πατρίδας μας. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος). Ο κ. Τατσόγλου έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ. Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά θεωρώ ευτυχή συγκυρία ότι είμαι ένας μεταξύ εικοσιενός συναδέλφων που υπέγραψαν την πρόταση νόμου και σήμερα τη συζητάμε σ' αυτό το Κοινοβούλιο.

Επίσης, θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχή ότι είμαι μέλος αυτής της Βουλής που θα ψηφίσει ομόφωνα τη συγκεκριμένη πρόταση, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σήμερα είναι μία ξεχωριστή ημέρα, όχι μόνο για τη Βουλή των Ελλήνων, αλλά και για τον ποντιακό Ελληνισμό, αφού εισάγεται στη Βουλή η συγκεκριμένη πρόταση νόμου, για να αναγνωρισθεί η 19η Μαΐου σαν ημέρα μνήμης για τη γενοκτονία των Ποντίων.

Θα εκθέσω ορισμένα ιστορικά γεγονότα. Την 19η Μαΐου 1994, ο Μουσταφά Κεμάλ αποβιβάσθηκε στη Σαμψούντα, για να συνεχίσει με εντονότερο και πιο φρικιαστικό τρόπο τη συστηματική γενοκτονία του Ελληνισμού του Πόντου, που είχε αρχίσει το 1916 και τελείωσε το 1923. Πρόκειται για τη δεύτερη γενοκτονία του αιώνα. Προηγήθηκε αυτή των Αρμενίων.

Είναι συνηθισμένοι, λοιπόν, οι Τούρκοι στις γενοκτονίες. Οι Αρμένιοι, οι Πόντιοι και οι Κούρδοι υπέστησαν και υφίστανται τις θηριωδίες τους, χωρίς να ευαισθητοποιείται η διεθνής κοινότητα. Η γενοκτονία απετέλεσε επίσημη τουρκική πολιτική και επιδίωξη από το 1911, με στόχο την πλήρη εξαφάνιση των χριστιανικών λαών της περιοχής. Από το 1916 μέχρι το 1923 είχαμε μια επιτυχημένη πολιτική γενοκτονίας από πλευράς Τούρκων και στον Πόντο είχαμε όλες εκείνες τις πράξεις που, σύμφωνα με τη σύμβαση του ΟΗΕ αποτελούν πράξεις γενοκτονίας. Αυτήν τη σύμβαση την επικύρωσε χωρίς επιφυλάξεις και ντροπή η Τουρκία μετέπειτα στις 31 Ιουλίου 1950.

Το έγκλημα ενάντια στον ποντιακό Ελληνισμό προκύπτει από τα ντοκουμέντα, από τις εκθέσεις των ξένων προξένων και πρεσβευτών προς τις χώρες τους κατά την περίοδο 1916-1923 και από τα ίδια τα οθωμανικά και τουρκικά αρχεία και εκδόσεις, κυβερνητικές αποφάσεις και νομοσχέδια. Ακόμα προκύπτει από τις μαρτυρίες των επιζήσαντων προγόνων μας, παπούδων μας και πατέρων μας.

Οι πόντιοι είχαν ελληνική καταγωγή και ορθόδοξη χριστιανική πίστη. Έτσι οι Τούρκοι βρήκαν την αφορμή και τον τρόπο να τους αφανίσουν βιολογικά. Χρησιμοποίησαν διάφορες μεθόδους, βιασμούς, απαγωγές, αρπαγές περιουσιών, λεηλασίες, πυρπολήσεις, εξορίες, καταναγκαστικά τάγματα εργασίας, βασανισμούς, λιμοκτονίες, ομαδικές σφαγές, απαγχονισμούς. Τα θύματα ανήλθαν σε 353.000 άτομα ποντιακής ελληνικής καταγωγής.

Έτσι, λοιπόν, προς αποφυγήν του ολοκληρωτικού αφανισμού του ο ποντιακός Ελληνισμός μετακινήθηκε προς Ελλάδα και Σοβιετική Ένωση. Πάνω από 200.000 Πόντιοι δεν κατόρθωσαν να μετακινηθούν και παρέμειναν κυρίως στα ορεινά χωριά του Πόντου, με συνέπεια τον βίαιο εξισλαμισμό τους. Οι Τούρκοι σε αυτήν τη γενοκτονία βοηθήθηκαν και είχαν την πολιτική κάλυψη Γερμανών, Σοβιετικών Άγγλων, Γάλλων και Αμερικανών. Και βέβαια, εδώ δεν κατάλαβα, την ευαισθησία του ΚΚΕ, να υπερασπιστεί την τότε Σοβιετική Ένωση, ανεξαρτήτως του τι έκανε αντικειμενικά ή υποκειμενικά ή και την ευαισθησία του μέχρι πρότινος, πριν διαλυθεί η Σοβιετική Ένωση, όταν κώφευε και δεν βοηθούσε την κατάσταση αυτών που καταπιέζοντο στην Τουρκία.

Και βέβαια, δεν καταλαβαίνω, όχι μόνο την "ευαισθησία" της Σοβιετικής Ένωσης, αλλά και των κρατών της ΕΟΚ, Γερμανίας, Αγγλίας, Γαλλίας, αλλά και των ΗΠΑ, τα οποία θωπεύουν την Τουρκία μέχρι σήμερα, όταν καταπιέζουν, εξοντώνουν και πυρπολούν τους Κούρδους, οι οποίοι απαριθμούν 22 εκατ.

Πάλεψε, λοιπόν, ο ποντιακός Ελληνισμός, αυτοαμύνθηκε, δημιούργησε εθνικό απελευθερωτικό κίνημα, για την απελευθέρωση του Πόντου και για την ίδρυση ελληνικής δημοκρατίας του Πόντου. Δεν επετεύχθηκε όμως ο στόχος και επήλθε τελικά ο αφανισμός του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Επί 73 χρόνια η πολιτική της Τουρκίας στο θέμα των μειονοτήτων και των γενοκτονιών παραμένει η ίδια. Το 1937 οι Τούρκοι προσήρτησαν την Αλεξανδρέττα και το 1974 κατέλαβαν τη μισή Κύπρο. Τα ίδια έκαναν στην Ίμβρο και στην Τένεδο και έδιωξαν το ελληνικό στοιχείο από την Κωνσταντινούπολη.

Εδώ βέβαια είναι πρόσφατες οι μαρτυρίες συναδέλφων που επισκέφθηκαν την Ίμβρο πριν από λίγες ημέρες. Εκεί άκουσαν πως γκρεμίστηκαν οι εκκλησίες, πως εξισλαμίστηκαν οι λίγοι εναπομείναντες Έλληνες και πως γκρεμίστηκαν τα πολλά σχολεία που είχαν η Ίμβρος και η Τένεδος. Σήμερα οι Τούρκοι θέτουν θέμα Θράκης, Δωδεκανήσου, εναέριου χώρου, αιγιαλίτιδας ζώνης στο Αιγαίο. Τουρκοποιούν τις μουσουλμανικές μειονότητες στην Ελλάδα, στη Βουλγαρία και στα Σκόπια και δημιουργούν προβλήματα στα Βαλκάνια. Έχουν αναμειχθεί ακόμα και στον πόλεμο της Βοσνίας. Είναι, λοιπόν, παντού παρόντες, σε όλες τις καταστροφές.

Σήμερα συντελείται από τους Τούρκους, όπως προανέφερα και η γενοκτονία των Κούρδων. Είναι ορατός ο κίνδυνος εξ ανατολών με την πρακτική εφαρμογή του παντουρκισμού από πλευράς Τουρκίας με τις γενοκτονίες και τις καταλήψεις ξένων εδαφών.

Ο Ελληνισμός σε ολόκληρη τη γη πρέπει να επαγρυπνεί και να είναι σε ετοιμότητα. Ο ποντιακός Ελληνισμός, που είναι 2.500.000 σε όλο τον κόσμο, θεωρεί την αναγνώριση της γενοκτονίας των 353.000 θυμάτων της τουρκικής θηριωδίας, ελάχιστο φόρο τιμής, στην παρουσία, στις θυσίες και την προσφορά του ποντιακού Ελληνισμού στο Έθνος. Η αναγνώριση της γενοκτονίας έχει σαν αποτέλεσμα, την ασφάλεια του Ελληνισμού και την εγγύηση, ότι το τουρκικό κράτος δεν θα την επαναλάβει σε βάρος μας ή σε βάρος άλλου λαού της περιοχής.

Οι πόντιοι της Μικράς Ασίας έφεραν μαζί του το 1922 -χροιά εξόντωσης του ποντιακού Ελληνισμού και χροιά που ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στο ελλαδικό χώρο οι περισσότεροι- τον πολιτισμό τους, τα γράμματα και τη μόρφωσή τους. Είχαν προηγμένο πολιτιστικό και μορφωτικό επίπεδο, τα ήθη και τα έθιμα τους, τους χορούς τους, τη φιλοξενία και την αγάπη τους για την πατρίδα. Οι περισσότεροι εγκαταστάθηκαν στη Μακεδονία μας.

Οι παππούδες και οι γονείς μας, όπου ανέπτυξαν ξεχωριστή δραστηριότητα και μεγαλούργησαν στους απελευθερωτικούς αγώνες της Πατρίδας μας κατά των εκάστοτε κατακτητών της, είσαν εθισμένοι σε απελευθερωτικούς αγώνες νωρίτερα κόντρα στις θηριωδίες των Τούρκων, ήσαν και είναι σήμερα οι επόμενες γενιές των ποντίων, οι αγρυπνοί φρουροί των συνόρων μας, είναι οι ακρίτες της Πατρίδος μας. Φυλάνε Θερμοπύλες στα βόρεια και ανατολικά σύνορα της Ελλάδας μας, δώσανε και είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους για την ελευθερία της Πατρίδος μας.

Τιμή, λοιπόν, στους προγόνους μας τους Έλληνες του Πόντου, με το παρόν νομοσχέδιο και την αναγνώριση της 19ης του Μάη, σαν μέρας μνήμης της γενοκτονίας τους και τιμή σε αυτήν τη Βουλή που την αναγνωρίζει. Μια τέτοια απόφαση θα τονώσει το συναίσθημα όλου του Ελληνισμού και θα καταγραφεί ανεξίτηλη στην ιστορία του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΖΟΓΛΟΥ: Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω και δύο-τρεις προτάσεις που νομίζω, ότι είναι ουσιαστικές και πρέπει να υλοποιηθούν από την πλευρά της Κυβέρνησης. Να ανεγερθούν μνημεία ποντιακής γενοκτονίας στις ελληνικές πόλεις, όπου υπερτερεί το ποντιακό στοιχείο, επ' ευκαιρία πλέον του εορτασμού της 19ης του Μάη. Να περιληφθεί στα σχολικά βιβλία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης η ιστορία του ποντιακού Ελληνισμού και η προσπάθεια αφανισμού του από τους Τούρκους. Τέλος να ιδρυθεί πόλη των Ποντίων στη Θράκη με το όνομα Ρωμανία -και εδώ είναι γνωστό το ποντιακό γνωμικό "Η Ρωμανία και αν πέρασεν ανθεί και φέρει και άλλο", στην οποία Ρωμανία θα εγκατασταθούν οι απανταχού πόντιοι του ελλαδικού χώρου και οι ομογενείς μας από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Τελειώνοντας, αναφέρω ότι κάποιιοι λένε: "όχι πια άλλες χαμένες πατρίδες". Εγώ τονίζω ότι δεν υπάρχουν χαμένες πατρίδες. Υπάρχουν αλύτρωτες και σκλαβωμένες πατρίδες. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κοκελίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε θέλω κατ' αρχήν να υπογραμμίσω από αυτό το Βήμα τη σημασία που έχει για όλο το ποντιακό και προσφυγικό γενικότερα -θα έλεγα- πληθυσμό, η αναγνώριση των αγώνων του, η συμβολή της θυσίας του και ο τραγικός του ρόλος στην ιστορία του Ελληνισμού.

Είναι μια δικαίωση που τιμά όλους αυτούς που είχαν την ευαισθησία να προκαλέσουν και να τιμήσουν το έπος ενός λαού. Ήταν ένα χρέος στη γενοκτονία του ποντιακού ελληνισμού, που ήρθε βέβαια με καθυστέρηση κάποιων δεκαετιών και μας ξαναέφερε μνήμες για χαμένες πατρίδες και αλύτρωτους αδελφούς για μια Ελλάδα έξω από τα σύνορα, που μεγαλούργησε, και φώτισε και δίδαξε ανθρώπινες αξίες, αρετές και έκανε τη γη του Πόντου ευλογημένη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι οι λαοί που ξεχνούν δεν έχουν μέλλον. Η γενοκτονία των ποντίων δίνει σήμερα όσο ποτέ άλλοτε το δικό της νόημα και απαιτεί τη δική της ιστορική ανάλυση για τα κρίσιμα εθνικά γεγονότα που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας σήμερα.

Ο ποντιακός Ελληνισμός -και εδώ ας μου επιτραπεί να ξαναγενικεύσω τον όρο-, ο προσφυγικός Ελληνισμός της Μικράς Ασίας, γνωρίζει πάρα πολύ καλά και περισσότερο από κάθε άλλον, τους κινδύνους από τους οποίους απειλείται σήμερα η Πατρίδα μας και είναι αποφασισμένος να μην επιτρέψει ούτε άλλη εθνική τραγωδία ούτε νέα συρρίκνωση του Ελληνισμού.

Είναι αποφασισμένος να καταγγείλει την επεκτατική και επιθετική πολιτική της "φίλης" Τουρκίας και συμμάχου εντός ΝΑΤΟικών σχεδιασμών. Είναι αποφασισμένος να μη δεχθεί τετελεσμένα. Οι διωγμοί και η αρπαγή των περιουσιών στην πόλη, η εισβολή στην Κύπρο, οι

παράλογες και έξω από κάθε δίκαιο απαιτήσεις στο Αιγαίο είναι ενδεικτικές των προθέσεων και των άνομων στόχων που επεξεργάζεται εις βάρος του Ελληνισμού η Τουρκία.

Η αναγνώριση της γενοκτονίας των ποντίων, ως διεγείρει την εθνική μας συνείδηση, ως μας αφυπνίζει και ως της δώσει το νόημα, το δικαίωμα που έχει στο Πάνθεον της ελληνικής ιστορίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πάνε 8 δεκαετίες, ένας αιώνας περίπου, από τον ξεριζωμό του ποντιακού Ελληνισμού, από τότε που ο ποντιακός λαός κηρύχθηκε σε διωγμό. Του στέρησαν το δικαίωμα να ζει και να κατέχει τη γη του, να δημιουργεί και να κατακτά το βίος του εν ειρήνη και εν ειρήνη να πορεύεται μέσα σε μία κοινωνία συναδέλφωσης, όσο και αν αυτό ενοχλούσε και εμπόδιζε την εθνικιστική υστερία των νεότουρκων, υστερία που συνεχίζει με φανατισμό και σήμερα το τουρκικό κράτος.

Επιχείρησαν να αλλοιώσουν την εθνική τους ταυτότητα, να διαστρέψουν τη πίστη του και να καταργήσουν τον πολιτισμό του. Αν είναι δυνατόν, αυτό που δεν κατάφεραν αιώνες και αιώνες σκότους και ορδές βαρβάρων στο πέρασμά τους, πίστευαν πως θα το κατόρθωναν με διωγμούς και εκτοπίσεις. Και όταν διαπίστωσαν πως αυτή η ράτσα ήταν και από σκληρά υλικά και άντεχε, προσπάθησαν τη φυσική τους εξόντωση.

Προσπάθησαν να εξοντώσουν ένα λαό καταφεύγοντας στη γενοκτονία, επιδιδόμενοι σε σφαγές και λεηλασίες, σε εγκλήματα τα οποία όχι μόνο δεν επλήρωσαν, αλλά ούτε τους ζητήθηκε να μεταμεληθούν.

Είναι ένα στίγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού, όπως τόσα άλλωστε, που θα βαρύνει τη διεθνή κοινότητα, όχι μόνο γιατί έχει την υποχρέωση να μην νομιμοποιεί τέτοιες καταστάσεις, αλλά να αξιώνει την ηθική και νομική αποκατάσταση.

Αλίμονο όμως -και εδώ φαίνεται πόσο επίκαιρη είναι η γενοκτονία του ποντιακού Ελληνισμού- η διεθνής κοινότητα να μη είναι πιο ακριβής. Οι μεγάλοι, όχι μόνο δεν καταδικάζουν το θύτη, αλλά αντίθετα τον ενθαρρύνουν σε νέες ορέξεις, προχωρώντας σήμερα στη γενοκτονία του κουρδικού λαού. Μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει παράλληλη πορεία μεταξύ του ποντιακού και του κουρδικού λαού.

Δυστυχώς δημιουργεί θλίψη το γεγονός να βλέπεις αυτό τον απλό λαό που οι Έλληνες του Πόντου συμβίωναν και πρόκοβαν μαζί, να σύρεται σε ταπεινούς δρόμους θανατικής υστερίας, αφιονισμένος από ένα κράτος που κολακεύεται να παίζει το ρόλο του τσαμπουκά σε μία ένοχη σιωπή των μεγάλων.

Κύριοι συνάδελφοι, αν το ολοκαύτωμα των Εβραίων ή η γενοκτονία των Αρμενίων ευαισθητοποίησε τη Διεθνή Κοινότητα, η γενοκτονία των Ποντίων θα έπρεπε να τη συγκλονίσει και λόγω των δραματικών γεγονότων και λόγω του ότι ο πανταχού Ελληνισμός ευαίσθητος πάντα στα εθνικά θέματα έδινε τους δικούς του αγώνες.

Όμως όμως περιέργως η διεθνής κοινότητα, ως άλλος Πόντιος Πιλάτος το μόνο που επεδίωξε ήταν η λήθη γι' αυτήν την τραγωδία του Ελληνισμού, λήθη για χαμένες πατρίδες, λήθη για τους 350.000 που εξοντώθηκαν από το 1916 έως το 1923, λήθη γι' αυτούς που χάθηκαν στο μακρινό ταξίδι της επιστροφής. Ξεκίνησαν άποικοι και γύρισαν πρόσφυγες. Διέδωσαν το μεγαλείο της φυλής, τον πολιτισμό και γύρισαν φέροντας μέσα στα κουρέλια τους την απόγνωση, τον τρόμο, το εικόνισμα του σπιτιού τους και λίγο από το ευλογημένο χρώμα της ποντιακής γης. Αυτά και τίποτε άλλο.

Δεν μπορούσαν να πιστέψουν πως όλα χάθηκαν μέσα στο χαλασμό, παράτησαν τις δουλειές τους στη μέση, πρόλαβαν δεν πρόλαβαν να χαιρετήσουν τους νεκρούς τους. Δεν ήξεραν αν αυτό ήταν θυσία ή τους έκρινε ο Θεός. Όπως και να έχει, τυλίχθηκαν στην πίκρα του ξεριζωμού και ξεκίνησαν στην ατέλειωτη νύκτα του γυρισμού. Ένας ολόκληρος λαός ξεριζωμένος με τη ψυχή στο στόμα, έφθανε στην πατρίδα γη. Εκεί που οι άλλοι Έλληνες πρόσφατα ελευθερωμένοι από τον τουρκικό ζυγό με κόπο προσπάθησαν να σταθούν στα πόδια τους, μια μικρή πατρίδα, η μάνα Ελλάδα, άπλωνε την αγκαλιά της να χωρέσουν όλοι. Έδωσε ένα κομμάτι της να αναστήσει εκ νέου αυτά τα παιδιά της στη Μακεδονία, στη Θράκη, στις προσφυγικές συνοικίες της Αθήνας και αλλού.

Και βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, εδώ να τονίσουμε το σημαντικό ρόλο που έπαιξε ο πρωθυπουργός της Χώρας εκείνην την περίοδο, ο Εθνικός Ηγέτης Βενιζέλος, ο οποίος ίσως και από το ότι θεωρούσε ότι οι πόντιοι και οι κρήτες είχαν κάποια κοινή πορεία, έβλεπε με ιδιαίτερο τρόπο, θα έλεγα, τον ποντιακό Ελληνισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, γιατί υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι εγγεγραμμένοι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι χθεσινοί ακρίτες του Πόντου, νέοι ακρίτες στα σημερινά σύνορα, παλεύουν να ξαναστήσουν το σπιτικό τους. Η οδύνη για τους δικούς τους που μαρτύρησαν, ο πόνος για τις

πατρίδες που χάθηκαν, έγινε θύμηση ευλαβική και νοσταλγικό τραγούδι, αλλά ο αγώνας για το αύριο ασταμάτητος.

Κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή ημέρα αποτελεί για τον ποντιακό Ελληνισμό μια δικαίωση ετών. Τα συναισθήματα είναι ανεξέλεγκτα. Η γλώσσα των προγόνων μας βγαίνει πλημμυρίζοντας τη ψυχή μου:

Έκαψαν τ' εκκλησίας εμούν

Έκαψαν τα σχολεία μουν

Αμάν νέ η πίστη μουν εχάθεν

Νέ η γλώσσα μουν

Μ' ατά τα δυο έζησαμε αδακά

Μ' ατά θα εμπαινόμε ση στράταν

Και μ' ατά θ' αρχινούμε α' στην αρχήν όπου κι αν πάμε

Λένε, λοιπόν, αυτές οι φράσεις από ένα ποντιακό τραγούδι: "Έκαψαν τις εκκλησίες μας, έκαψαν τα σχολεία μας, η πίστη μας, όμως δεν χάθηκε, ούτε η γλώσσα μας. Μ' αυτά τα δύο ζήσαμε εδώ" -δηλαδή στον Πόντο- "μ' αυτά μπαίνουμε στον καινούριο δρόμο μας, μ' αυτά θα αρχίσουμε από την αρχή όπου και αν πάμε".

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Με τέτοιες συγκλονιστικές περιγραφές από το μαρτυρολόγιο του ποντιακού Ελληνισμού, μου είναι δύσκολο να σας σταματήσω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έκτισαν την καινούρια ζωή με κόπο και με ιδρώτα. Δεν έγιναν επαίτες, ούτε και σήμερα παρακάλεσαν για κάτι. Η αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων είναι δική μας υποχρέωση και αυτό πρέπει να πράξουμε σήμερα. Σήμερα είμαστε πλουσιότεροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί γνωρίζουμε την ιστορία μας!

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γαϊτανίδης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΪΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε κύριοι συνάδελφοι, είμαι από εκείνους που έχουν υπογράψει την πρόταση νόμου και είναι και τιμή μου, που πράγματι μου δίνεται η ευκαιρία, έστω και αν η ηλικία μου είναι 55 ετών. Εβδομήντα ολόκληρα χρόνια ο Ελληνισμός του Πόντου ζητούσε τη δικαίωσή του.

Ιστορικά, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ο Ελληνισμός του Πόντου ξεκίνησε από την Τρίπολη, από την Πελοπόννησο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Γι' αυτό είμαι εγώ εδώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Από τη Σπάρτη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΪΤΑΝΙΔΗΣ: Ξεκίνησε για να κάνει τις πρώτες αποικίες σ' αυτό το χώρο όπως λέει και η ελληνική μυθολογία. Αυτή η πηγή του Ελληνισμού στον Πόντο σε όλες τις στιγμές, σε όλη την πορεία της ιστορίας του Ελληνισμού εμβολίαζε το Ελληνικό Έθνος.

Ακόμη και την περίοδο της βυζαντινής αυτοκρατορίας, ήταν η πηγή μέσα από την οποία το Βυζάντιο αντλούσε τις δυνάμεις και πολιτικά και στρατιωτικά αλλά και πολιτιστικά.

Ακόμη και από τη δημιουργία της αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας το 1204 ο Ελληνισμός αυτός στάθηκε ξανά δίπλα στο Ελληνικό Βυζάντιο για να προσφέρει τη βοήθεια του. Ξέρει ο Ελληνικός Λαός ότι ο Ελληνισμός του Πόντου, όταν έπεσε η Αυτοκρατορία του Βυζαντίου το 1453, μετά από 8 χρόνια έπεσε και το άλλο κάστρο του Ελληνισμού η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας. Αυτός ο Ελληνισμός, αυτή η πηγή που εμβολιάζει κάθε τόσο το Ελληνικό Έθνος και την Πατρίδα μας, φοβούμαι ότι έρχονται στιγμές που αρχίζει να τελειώνει.

Δεν μπορεί κανένας να αγνοήσει, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτός ο Ελληνισμός που πρόσφερε πάρα πολλά, σήκωσε το ανάστημα του μέσα στην καρδιά της οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Τα χωριά της Σάντας είχαν μία αυτονομία που διατηρήθηκε 300 χρόνια και δεν πάτησε ποτέ κατακτητής σ' αυτά τα χωριά, γιατί είχαν δική τους αυτονομία, δικό τους πολιτισμό και δική τους δικαιοσύνη.

Το 1712, κύριοι συνάδελφοι, ήταν το πρώτο ξεκίνημα της απελευθέρωσης από τον τούρκικο ζυγό. Αλλά η πρόσφατη ελληνική ιστορία δεν γράφεται πουθενά, δεν την ξέρουμε και δεν τη γνωρίζουν πολύ περισσότερο τα νέα, τα αυριανά παιδιά, που θα αναλάβουν την ευθύνη αυτής της Χώρας. Θυμάμαι -έτσι πρέπει να είναι και έτσι πρέπει να κάνει η Πατρίδα και το Έθνος-το Ζάλογγο, τη Νάουσα. Κανένας, όμως, δεν ξέρει και δε γνώρισε μέχρι στιγμής, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι η καλομένα η δική μας, η Πόντια η μάνα η μεγάλη, ήταν η πρώτη που έδωσε το παράδειγμα για τους Έλληνες εδώ. Για να μην ατιμασθεί μαζί με τα

παιδιά της, μαζί με τα εγγόνια και τα δισέγγονα έκανε αυτό που έπρεπε να κάνει κάθε Ελληνίδα γιαγιά, μάνα και αδελφή. Δε γράφεται, όμως, στην ιστορία.

Το 1912 ήταν η πρώτη προσπάθεια για να απελευθερωθεί και να υπάρξει μία αυτονομία στον Πόντο και την πλήρωσε η τότε πνευματική ηγεσία του ποντιακού ελληνοισμού. Γνωρίζουμε τη δράση και την προσφορά του Χρύσανθου, του μετέπειτα Αρχιεπισκόπου της Αθήνας και πάσης Ελλάδος. Γνωρίζουμε την καταστροφή που έφερε η βαρβαρότητα των Τούρκων και δεν είναι μόνο η παλαιά, αλλά και η νεότερη.

Από το 1916 έως το 1924, κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο Ελληνοισμός -η πηγή του Ελληνοισμού, όπως είπα- οδηγήθηκε μαθηματικά στον αφανισμό με τη σφαγή των 350.000 των αδελφών μας Ποντίων και χάθηκε όλη η πνευματική του ηγεσία. Εν συνεχεία, πολλοί από αυτούς που έμειναν, έφυγαν και πήγαν τότε στη Ρωσία, λόγω θρησκευτικών συγγενειών, αλλά και στη Γεωργία. Σήμερα πάλι σε δύσκολες στιγμές επανέρχονται να εμβολιάσουν ξανά το Ελληνικό Έθνος και την Πατρίδα μας σε εκείνες ακριβώς τις ευάλωτες περιοχές, όπως είναι η Θράκη, η Μακεδονία μας και τα νησιά μας.

Αυτή η πηγή, όμως, εξαντλείται και πρέπει να την προσέξουμε. Πρέπει να δώσουμε κοινωνικά, πολιτιστικά και οικονομικά κίνητρα για να μείνουν οι Έλληνες εκεί που πρέπει, για να γίνει η γέφυρα μεταξύ του Ελληνικού Έθνους και αυτών των χωρών της Μαύρης Θάλασσας.

(Χειροκροτήματα)

Κύριοι συνάδελφοι, η ιδέα του να υπάρχει, ως υποχρέωση της Πολιτείας, η μνήμη των σφαιασθέντων αδελφών δεν είναι πρόσφατη. Είναι μία ιστορία που ξεκινάει από το 1928, από όσα τουλάχιστον με θυμίζει η ιστορία μου. Αλλά από εκεί και ύστερα, η προσπάθεια αυτή να αναγνωρισθεί η γενοκτονία των Ποντίων, όπως είπα, ξεκίνησε από το 1968. Επανήλθε στα τρία τελευταία παγκόσμια ποντιακά συνέδρια με μόνο στόχο αυτή η ηθική και πολιτική υποχρέωση του Κράτους απέναντι στους αδελφούς Ποντίους να τελειώσει. Και σήμερα πράγματι είμαι υπερήφανος σαν Βουλευτής, σαν αγρότης που είμαι, γιατί -αν μπορώ να το πω αυτό το πράγμα- είμαι ξανά ο απόγονος αυτών των Ποντίων που στήριξαν σε πολύ κρίσιμες στιγμές στην ιστορία της Πατρίδος μας στις ακριτικές περιοχές της Τραπεζούντας, του Βυζαντίου και σήμερα ξανά είμαι στα σύνορα δίπλα στα Σκόπια όπου αμφισβητείται η ελευθερία, η δημοκρατία, αλλά και η ακεραιότητα της Χώρας.

Απ' αυτήν τη γενιά προέρχομαι και μ' αυτά τα λόγια, κύριε Πρόεδρε, ψηφίζω την πρόταση. Αλλά υποχρέωση μας είναι -και εγώ δέχομαι την πρόταση που έκανε ο κ. Κεφαλογιάννης και η Παράταξη της Νέας Δημοκρατίας-η ιστορία του ποντιακού Ελληνοισμού να έρθει και στην πρωτοβάθμια, αλλά και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, γιατί έχουμε ιερή υποχρέωση απέναντι σε όλους αυτούς που θα έρθουν. Είναι μία τιμή, είναι μία ευθύνη και είναι κάτι που είναι ανάγκη να το πούμε.

Ο κ. Κεφαλογιάννης έφυγε. Θα ήθελα, όμως, να επαναφέρω στη μνήμη μας το εξής: Το 950 μ.Χ. επί Αυτοκράτορα Φωκά, όταν είχαν καταληφθεί η Κρήτη, τα Δωδεκάνησα και η Κύπρος, ήλθε ξανά το εμβόλιασμα από την Τραπεζούντα. Και αυτή η συγγένεια εκφράζεται μέσα από το τραγούδι, μέσα από τη λύρα, μέσα από τη στολή. Αυτές είναι οι συγγένειες σ' αυτές τις ευάλωτες περιοχές.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Τσερικίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, με καθυστέρηση 70 ετών και πλέον, επιτέλους ήλθε η στιγμή να δικαιωθεί ο ποντιακός Ελληνοισμός. Ήλθε η ώρα να αποδώσουμε τον απαιτούμενο φόρο τιμής. Κατά καιρούς έχουν γραφτεί πολλά για το δράμα του ποντιακού Ελληνοισμού, για την γενοκτονία, για το ξεριζώμα ενός ολόκληρου λαού.

Ένα από τα πιο εντυπωσιακά φαινόμενα στη νεώτερη ιστορία μας είναι η μεγάλη οικονομική και πολιτισμική ανάπτυξη των Ποντίων το 19ο αιώνα και στις αρχές του 20ου αιώνα. Αυτή όμως η αξιοζήλευτη πορεία του ποντιακού Ελληνοισμού ανακόπτεται τη δεύτερη 10ετία του αιώνα μας, γιατί αφαιρέθηκε το δικαίωμα από τους Έλληνες του Πόντου να ζουν ειρηνικά, δημιουργικά στις εστίες τους. Ποιος όμως ευθύνεται γι' αυτό; Στον ποντιακό Ελληνοισμό επιφυλάχθηκε μια τέτοια αντιμετώπιση, όπως επίσης σε ένα άλλο ιστορικό χριστιανικό λαό της περιοχής μας, τους Αρμένιους.

Στις 19 Μαΐου του 1919 ο γνωστός σε όλους μας Κεμάλ -αυτός που κατ' εμάς είναι ο μεγαλύτερος σφαγέας των λαών- άρχισε την εξόντωση των Ελλήνων του Πόντου. Δεν είναι όμως μόνο ο Κεμάλ που εγκαινίασε τον αφανισμό του ποντιακού Ελληνοισμού. Αυτός τον ολοκλήρωσε. Το σχέδιο γενοκτονίας είχε μπει ήδη σε εφαρμογή από πολύ νωρίτερα, από το 1908, με την επανάσταση των νεότουρκων. Ειδικότερα όμως από το 1916 έως το 1923 ο

ποντιακός Ελληνισμός έγινε αντικείμενο σφαγής, βασανισμών, διώξεων, εκτοπίσεων, εκτελέσεων, δηλαδή έγινε αντικείμενο εκείνων των βιαιοτήτων που οδηγούν ένα λαό στον αφανισμό, στη γενοκτονία.

Το δράμα του ποντιακού Ελληνισμού δεν αναδεικνύεται μόνο από τις μαρτυρίες αυτών, οι οποίοι έχουν επιζηήσει ούτε από τις ελληνικές πηγές και από την ελληνική βιβλιογραφία. Αναδεικνύεται από ντοκουμέντα, από έγγραφα των Υπουργείων Εξωτερικών της Γερμανίας, της Αυστροουγγαρίας, δηλαδή δυνάμεων που ήταν σύμμαχοι με την Τουρκία.

Τίθεται τώρα, κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα, ποιος έχει ευθύνη για όλα αυτά. Η εξόντωση των Ποντίων είναι αποτέλεσμα μιας προμελετημένης πολιτικής του τουρκικού κράτους που είχε σαν στόχο την εξόντωση του ποντιακού λαού. Είναι όμως μία πολιτική για την οποία μεγάλη ευθύνη είχαν και έχουν μεγάλες χριστιανικές δυνάμεις της Δύσης, οι οποίες με την ένοχη ανοχή τους επέτρεψαν στον τουρκικό ρατσισμό να υλοποιήσει τον απάνθρωπο, ιστορικό του ρόλο.

Αλήθεια, ποιος ευθύνεται για το γεγονός ότι σήμερα διαβιούν στην Πόλη λιγότεροι από 2.500 Έλληνες; Ποιος ευθύνεται για το γεγονός ότι σήμερα στην Ίμβρο και στην Τένεδο διαβιούν μερικές δεκάδες γέρικες φιγούρες; Είναι προς τιμήν των πολιτιστικών σωματείων των Ποντίων το γεγονός ότι αυτά τα 70 χρόνια περίπου κράτησαν με το χορό και το τραγούδι τη μνήμη για τις αλησμόνητες πατρίδες, ότι κατάφεραν να διατηρήσουν την πολιτιστική τους ιδιαιτερότητα και να τη μεταφέρουν στους απογόνους τους. Τι να πει όμως κανείς για την πολιτική και για την Πολιτεία; Που ήταν όλα αυτά τα χρόνια; Δυστυχώς θα πρέπει να παραδεχθούμε, ότι η πολιτική μας σ' αυτά τα θέματα όλα αυτά τα χρόνια επισκιάζονταν από μία ένοχη, αδιέξοδη και άκαρπη λήθη.

Όσο θα συνεχίζεται η δική μας λήθη και η σιωπή, όσο το τουρκικό κράτος δεν θα πιέζεται να παραδεχτεί τα εγκλήματα του, η ρατσιστική πολιτική θα νομιμοποιείται. Η λήθη επιτρέπει στον τουρκικό ρατσισμό να συνεχίζει τον ιστορικό του ρόλο, να παραχαράζει την ιστορία, να καταστρέφει πολιτισμούς, να εξοντώνει λαούς, να ληστεύει έθνη. Επιτρέπει την επανάληψη των βιαιοτήτων, των εκτοπίσεων, τα τάγματα εργασίας, την εθνοκτονία.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Παρακαλώ την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, για δύο λεπτά.

Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, η συρρίκνωση του Μικρασιατικού Ελληνισμού δεν ήταν ένα τυχαίο, στιγμιαίο γεγονός. Ήταν μία διαρκής, μακροχρόνια, επί 10 αιώνες δολοφονία του Ελληνισμού. Είναι η γνωστή δοκιμασία που και σήμερα στις μέρες μας συντελείται στην Κύπρο και συντελείται ακόμα σε βάρος του Κουρδικού λαού.

Όσο εμείς, που είμαστε τα θύματα αυτής της πολιτικής, δεν ενεργοποιούμαστε, οι Τούρκοι θα συνεχίζουν να συντελούν το καταστρεπτικό τους έργο είτε στην Κύπρο είτε στους Κούρδους είτε αλλού.

Η αναγνώριση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου είναι ένας ελάχιστος φόρος τιμής στα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα του τουρκικού σωβινισμού. Δεν είναι όμως μόνο αυτό.

Ταυτόχρονα είναι και η ασπίδα που αποτρέπει τέτοιες πολιτικές.

Είναι μεγάλη τιμή για την Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι και για τον Πρωθυπουργό της Χώρας, το γεγονός ότι πήρε μια τέτοια πρωτοβουλία για την αναγνώριση αυτού του μεγάλου εγκλήματος που συντελέστηκε στον ποντιακό Ελληνισμό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μία ιστορική στιγμή για το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Σπάει, επιτέλους, η ένοχη σιωπή 50 χρόνων. Επιτέλους, στέκεται το Ελληνικό Κοινοβούλιο στο ύψος των περιστάσεων και αναγνωρίζεται η 19η Μαΐου, ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων αδελφών μας.

Ο όρος αναγνώριση, κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μου δεν είναι σωστός. Δεν είναι σωστή η έκφραση. Θα τον χαρακτήριζα όρο αδόκιμο. Θα μπορούσαμε να πούμε "ορίζει ή καθορίζει το Ελληνικό Κοινοβούλιο τη 19η Μαΐου, ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων αδελφών μας".

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζεις κάτι το οποίο χρειάζεται να το αναγνωρίσεις, διότι αμφισβητείται ή αμφιλέγεται. Το ολοκαύτωμα των Ποντίων ούτε αμφισβητείται ούτε αμφιλέγεται. Είναι ένα γεγονός, το οποίο το συνετέλεσε το τουρκικό κράτος, μια γενοκτονία που ξεκίνησε από το 1908. Το 1911 είχε γίνει ένα "επιμέ προγράμμε" ένα πρόγραμμα καταστροφής, διάλυσης, όλων των χριστιανικών πληθυσμών που υπήρχαν στη Μικρά Ασία. Έτσι έχουμε την εξολόθρευση των 1,5 εκατομμυρίων Αρμενίων.

Από το 1916 μέχρι το 1923 συνετελέσθη η γενοκτονία των Ποντίων. Τους ανεβάζουν στις 350.000, κατ' άλλους περισσότερους, κατ' άλλους λιγότερους. Αλλά, όμως, έχουμε και τις 650.000 Μικρασιάτες, που χάθηκαν στη Μικρασιατική καταστροφή.

Και συνεχίστηκε αυτό το "εριπμέ προγγαμέ" με την εξολόθρευση όσων είχαν μείνει μετά τη Συνθήκη της Λωζάννης, των 280.000 περίπου Ελλήνων που έμειναν εκεί. Στην Κωνσταντινούπολη δεν έχουν μείνει παραπάνω από 3.000 με 4.000. Πρόσφατα που επισκεφθήκαμε την Ίμβρο και την Τένεδο, είδαμε ότι από μία σφίζουσα ελληνική παροικία των 10.000 κατοίκων της Ίμβρου και Τενέδου, δεν έχουν μείνει παρά μόνο 350 γέροντες άνω των 62 χρονών. Και περιμένουν την ώρα να πεθάνουν, για να φύγουν και αυτοί.

Και συνεχίστηκε αυτό το "εριπμέ προγγαμέ" με τη γενοκτονία των Κούρδων, μ' αυτά που συνετελέστηκαν στην Κύπρο. Είναι, λοιπόν, γεγονός η γενοκτονία των Ποντίων, άρα δε χρειάζεται να αναγνωρισθεί, αλλά να ορισθεί η μέρα. Και αυτό κάνουμε σήμερα, ορίζουμε την ημέρα.

Η δεύτερη πράξη της γενοκτονίας αυτής είχε γραφεί το 1919, όταν πάτησε το πόδι του στη Σαμψούντα ο Μουσταφά Κεμάλ, ο επονομαζόμενος Ατατούρκ, πατέρας των Τούρκων -είναι το παρατσούκλι, που λέμε- και οργάνωσε ουσιαστικά το μαζικό έγκλημα. Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, η γενοκτονία των Ποντίων και πρέπει να διδάσκεται, αλλά κυρίως να αξιοποιείται και αυτό κάνουμε σήμερα. Διδασκόμαστε από αυτήν και την αξιοποιούμε, για να μπορέσουμε να καταδικάσουμε να παρενοχλήσουμε ή να σταματήσουμε αυτά, τα οποία θα συνεχίζονται να γίνονται από τη γείτονα Τουρκία. Το Ελληνικό Έθνος, επιτέλους, πρέπει να αποκτήσει τη μνήμη του. Λαός που δεν έχει μνήμη, έχει παρελθόν και παρόν, δεν έχει μέλλον. Και πρέπει να έχουμε μνήμη, για να μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα έχουμε μέλλον. Είναι θέμα αξιοπρέπειας για μας η αναγνώριση αυτή, ο καθορισμός της ημερομηνίας αυτής. Είναι θέμα ιστορίας για μας, είναι θέμα σεβασμού στους νεκρούς μας. Είναι χρέος μέσα από την επιμονή, την οποία θα δείξουμε, να πείσουμε τη διεθνή Κοινότητα, τη διεθνή κοινή γνώμη, για να αποφύγουμε κι άλλες τέτοιες εγκληματικές ενέργειες από το συνεχή και ενδογενή επεκτατισμό της Τουρκίας. Η άρχουσα τάξη της Τουρκίας είναι φύσει και ενδογενώς επεκτατική.

Στη Γερμανία, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχουν αγάλματα του Χίτλερ. Υπάρχει το μνημείο του ολοκαυτώματος των Εβραίων, που σφαγιάστηκαν. Στην Ιαπωνία δεν υπάρχουν αγάλματα του Χιροχίτο. Υπάρχει το άγαλμα της ειρήνης και το περιστέρι της ειρήνης με τον ελληνικό κλάδο ελαίας. Στην Τουρκία, εκεί που θα έπρεπε να υπάρχει το μνημείο των ολοκαυτωμάτων όλων των χριστιανικών πληθυσμών που σφαγιάστηκαν, υπάρχει το άγαλμα του Τοπάλ Οσμάν, αυτού του σφαγέα, ο οποίος μαζί με τον Ατατούρκ συνετέλεσαν, τα εγκλήματα αυτά. Και πρέπει να καταλάβουμε ότι αν δε γίνει η αναγνώριση και δεν γίνει η πίεση από τη διεθνή Κοινότητα προς την Τουρκία, θα έχουμε τη συνεχή αποθράσυσή της. Βλέπουμε στο Αιγαίο, βλέπουμε στην Κύπρο, βλέπουμε το τι επιχειρείται να γίνει στη Θράκη. Πάμε για μια τουρκοποίηση, κυτροποίηση της Θράκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν τολμά, δεν μπορεί να την κάνει, κύριε Σγουριδίη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σίγουρα ναι, Στρατηγέ, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι εμείς πρέπει οπωσδήποτε να λάβουμε τα μέτρα μας. Η αξία της πράξης αυτής που κάνουμε σήμερα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο φαίνεται από το ότι και το Υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκίας ήδη στις 16.2.94 έστειλε επιστολή προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος, αλλά και παράλληλα κατήγγειλε το θέμα αυτό. Και γράφει μάλιστα από την ανακοίνωση, που εκδόθηκε, ότι "Η απόφαση αυτή αποτελεί επιβεβαίωση ότι οι σημερινοί Έλληνες πολιτικοί δεν έχουν ακόμα συμφιλιωθεί με το τέλος που έθεσε ο τουρκικός αγώνας και ο τουρκικός στρατός. Και χάραξε ένα νέο μέτωπο και όλα αυτά".

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό και μόνο σημαίνει ότι η Τουρκία κατάλαβε ότι τα πράγματα αντιστρέφονται. Ξύπνησαν οι αδικοχαμένοι και τα εγκλήματα θα καταγγεληθούν στη διεθνή Κοινότητα. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, ο ποντιακός Ελληνισμός μέσα από τη διαχρονική του πορεία στην Κερασούντα, στη Σινώπη, στη Δουσκουρία, στις αρχαίες πόλεις-κράτη της αρχαίας περιόδου, στην Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας στη Βυζαντινή περίοδο, μέχρι και το...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν έχετε άλλο χρόνο, για ένα τόσο μεγάλο οδοιπορικό, που αρχίσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):... μέχρι και το αντάρτικο του Ευκλείδη -σας καταλαβαίνω, κύριε Πρόεδρε- στη σύγχρονη εποχή, έγραψε μια ιστορία. Και έχει απαίτηση, αυτή η ιστορία, να συμπεριληφθεί σαν κομμάτι της ελληνικής ιστορίας.

Τέτοια προσπάθεια άρχισε να γίνεται από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά πρέπει και εμείς να συντείνουμε σε αυτό. Επιτέλους, πρέπει να δώσουμε και μια άλλη διάσταση στους

νεοπρόσφυγες, οι οποίοι μας έρχονται και πρέπει να έχουμε και μια σοβαρή και υπεύθυνη στάση αντιμετώπισης απέναντί τους.

Έρχεται και ο δάσκαλός μου ο κ. Ακριτίδης να με διαδεχθεί στο Βήμα, γι' αυτό τελειώνω, λέγοντας, ότι δεν μπορώ παρά να εκφράσω την ικανοποίησή μου και προς την ελληνική Κυβέρνηση που πραγματικά όρισε αυτήν την ημερομηνία, αλλά και προς το Προεδρείο της Βουλής γιατί προχώρησε στην έκδοση αυτών των πολύτιμων πραγματικά στοιχείων, για να δοθούν σε όλα τα Κοινοβούλια. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ακριτίδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Περήφανος ο δάσκαλος για το μαθητή του, κύριε Πρόεδρε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε χωρεί αμφιβολία ότι η Εθνική Αντιπροσωπεία σήμερα επικοινωνεί με την ιστορία του Λαού μας. Μεταπολιτευτικά, ίσως και μεταπολεμικά μια ακόμα τέτοια ευκαιρία υπήρξε. Ήταν η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης. Και ήταν και τότε ομόθυμη η συμφωνία σε όλο το εύρος του περιεχομένου, πολιτικού και ηθικού, εκείνης της πράξης. Και είναι και τώρα αναμφίβολο -και το διαπιστώνουμε -ότι είναι και πάλι ομόθυμη η συμφωνία και των εκπροσώπων του Λαού, και ολόκληρου του Ελληνικού Λαού, γι' αυτό το δεύτερο ιστορικό βήμα που γίνεται σ' αυτή τη Βουλή.

Το τονίζω για να πω ότι κάποιες φωνές, που κατά τη γνώμη μου, δε στάθηκαν στο ύψος της ευθύνης ενός τέτοιου διαλόγου, δεν εκφράζουν -πιστεύω- παρά ασήμαντα ίσως ποσοστά του Ελληνικού Λαού.

Φαίνεται, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ωρίμασε πια ο χρόνος, ώστε ο πέπλος της σιωπής, με κρατική ευθύνη και ίσως και πρωτοβουλία, που είχε καλύψει την ιστορία του μεγάλου Ελληνισμού της Ανατολής στο σύνολό του -Πόντος, Θράκη, Μικρά Ασία και σε πολύ μεγάλο βαθμό και η Κύπρος- αυτός ο πέπλος της λήθης ήρθε η ώρα να αρθεί. Και ήρθε ακόμα η ώρα πιστεύω να πέσουν τα τείχη της σιωπής γύρω από το έγκλημα που διαπράχθηκε σε βάρος του ποντιακού Ελληνισμού, και γενικότερα, γύρω από γεγονότα δραματικά ως προς το χαρακτήρα τους, όπως ήταν το ολοκαύτωμα του ποντιακού Ελληνισμού, το παλαιό του 1914-1923, το νεώτερο του 1947-1949 από το Στάλιν και τον Μπέρια. Ήρθε η ώρα αυτά τα φράγματα σιωπής να πέσουν. Και αυτό φυσικά είναι μια υπόθεση πολιτική.

Πιστεύω, ότι αυτή την ώρα και στο σκέλος του διαλόγου μας με την ιστορία και στο σκέλος της υπευθυνότητας στην πολιτική μας απόφαση κάνουμε ένα άλμα προς τα εμπρός, αγαπητοί συνάδελφοι.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία -τονίστηκε και δε θα επανέλθω- ότι το ολοκαύτωμα του ποντιακού Ελληνισμού, όπως έχει περιγραφεί, είναι το αποτέλεσμα μιας αδίστακτης πολιτικής επιλογής που εφάρμοσαν οι νεότουρκοι, αυτοί που διεκήρυσαν το φιλελευθερισμό και τον εκσυγχρονισμό του οθωμανικού κράτους και της μετατροπής του σε τουρκικό. Την ώρα που αυτοί διεκήρυσαν το φιλελευθερισμό, επέλεξαν την πολιτική της εξόντωσης των αλλοφύλων χάριν της εθνικής καθαρότητας, φαινόμενο που το είδαμε και άλλες φορές, το βλέπουμε και σε άλλους λαούς, όπως ο Αρμενικός, αλλά όχι μόνο αυτός. Είναι οι Λαζοί, οι Κιρκάσιοι, πολλές μειονότητες μουσουλμανικές, οι Σύριοι που εξοντώθηκαν στο βωμό αυτού του σκοπού. Και βέβαια το βλέπουμε σήμερα με τους ίδιους θύτες στους Κούρδους.

Και δεν είναι μόνο αυτοί. Και δίπλα μας κάτι ανάλογο γίνεται και φυσικά με τη συνδρομή προστατών.

Είναι, λοιπόν, αυτή η αιτία, για την οποία μαρτύρησε ο ποντιακός Ελληνισμός. Και θα ήθελα να κλείσω διαβάζοντάς σας και πάλι, μια αναφορά με την οποία έκλεισε ο Χρυσάνθος, ο τελευταίος Μητροπολίτης της Τραπεζούντας, το μεγάλο του βιβλίο "Η ιστορία της εκκλησίας της Τραπεζούντας" που έχει ως εξής:

"Τη ενόχω συνεργεία δύο μεγάλων χριστιανικών δυνάμεων της Δύσεως της Γερμανίας και της Αυστρίας κατά τα έτη 1914-1918..." - δηλαδή του Α' Παγκοσμίου Πολέμου- "...εσφάγη υπό των νεοτούρκων ολόκληρον έθνος το Αρμενικόν και εκατοντάδες χιλιάδων Ελλήνων βιαίως απεσπάρσθησαν από των εστιών αυτών και απέθανον εν τη εξορία.

Τη ενόχω συνεργεία των συμμάχων χριστιανικών Δυνάμεων της Δύσεως κατά τα έτη 1919-1922..." -του Αξονα δηλαδή- "...το εθνικόν κίνημα των Τούρκων του Μουσταφά Κεμάλ πασά συνεπλήρωσε το έργον των νεοτούρκων και κατά εκατοντάδας απηγχονίζοντο Έλληνες κληρικοί και πρόκριτοι του Πόντου, εν οίς και ο αντιπρόσωπος της μητροπόλεως της Τραπεζούντος αείμνηστος Ματθαίος Κοφίδης, ενώ χιλιάδες άλλαι στρατευσίμων νέων κατεδικάζοντο εις τον δια της πείνης και των ταλαιπωριών θάνατον εν τη εξορία. Και επήλθε κατά Αύγουστον του 1922 η Μικρασιατική καταστροφή και επηκολούθησεν εν έτει 1923 η ανταλλαγή των πληθυσμών και η εντεύθεν ερήμωσις Πόντου, Μικράς Ασίας και Θράκης και η καταστροφή ολόκληρου χριστιανικού πολιτισμού."

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και θα ήθελα με την ανοχή σας, να σας διαβάσω και ένα δημώδες ποντιακό που περιγράφει ακριβώς, αυτήν την καταστροφή και λέει τα εξής:

(ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΕΤΑΙ ΚΕΙΜΕΝΟ ΟΧΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ)

Αυτό είναι το κλείσιμο αυτής της ιστορίας.

Ο ελληνικός Πόντος γεωγραφικά και οντολογικά ανήκει πια στην ιστορία. Αλλά εκείνη η ιστορία είναι δική μας, αγαπητοί συνάδελφοι, και αυτό δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει, και κυρίως δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τι χάνουμε από την άγνοιά της.

Ο ποντιακός Ελληνισμός δεκαετίες τώρα, από τότε που ήρθε, απαιτεί την αναγνώριση εκείνου του ολοκαυτώματος και απαιτεί ταυτόχρονα, το δικαίωμά του στην ιστορία -στην δική μας την κοινή ιστορία. Το ίδιο ισχύει και το διαπιστώνουμε τελευταίως και στην περίπτωση της Πόλης, της Ίμβρου και της Τενέδου. Και βεβαίως, η αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων, πέραν της ηθικής της διάστασης, έχει και τεράστια πολιτική διάσταση. Γιατί μόνο μέσα από μία τέτοια στάση, πολιτική, εθνική, θα μπορούσαμε να αποτρέψουμε τη συνέχιση της πολιτικής εκείνης που δημιούργησε αυτό το έγκλημα, τη συνέχιση της πολιτικής εκείνης που αποθρασύνει και σήμερα ακόμα σοβινιστικούς κύκλους της Άγκυρας.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Μία λέξη μόνο θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ευχαρίστως, αλλά πρέπει να τελειώσει η συζήτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ακριβώς το 1992, όταν δημιουργήθηκε το "Μακεδονικό", υπήρξε μία έκδοση από έναν γνωστό Τούρκο δημοσιογράφο, τον κ. Ατακσί, ο οποίος λέει στην έρευνά του, ανάμεσα στα άλλα ότι "Τα βασανιστήρια που έκαναν οι Έλληνες στους Μακεδόνες, είναι ικανά να προκαλέσουν ανατριχίλα ακόμα και στις πιο άγριες και βάρβαρες φυλές". Επίσης, λέει και άλλα πολλά πράγματα, μεταξύ των οποίων και το εξής: "Προσπαθούν οι Έλληνες να εξαφανίσουν τους Μακεδόνες με κάθε είδους βασανιστήρια", το επαναλαμβάνει, "Η αλήθεια όμως είναι μία, ότι καταφέρνουν..." γράφει φοβερά και τρομερά πράγματα "... δεν είναι δική μας δουλειά να κάνουμε την Ελλάδα να αποβάλει τις κακές της συνήθειες και να πάψει να ακολουθεί Μακεδονική πολιτική.

Η αλήθεια είναι μία ότι όσοι νομίζουν ότι καταφέρνουν να αρνηθούν τις ιστορικές αλήθειες σβήνουν ντροπιασμένοι κάτω από το φως της πραγματικότητας.". Αυτό θέλουμε τίποτε πέραν αυτού για την ίδια την Τουρκία και για το γεγονός εκείνης της περιόδου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ποτέ το αίτημα των Ποντίων δε σχετιζόταν με προθέσεις υποκίνησης φυλετικής μισαλλοδοξίας ούτε ποτέ ανακινώντας αυτό το θέμα και σήμερα ακόμα θελήσαμε να αναθερμάνουμε σοβινιστικά συναισθήματα. Είναι χρέος ιστορικό, είναι χρέος πολιτικό, είναι προσφορά στον πολιτισμό του αιώνα μας, είναι προσφορά στην ειρήνη και την ομαλότητα στην περιοχή μας η κίνηση αυτή της αναγνώρισης.

Το δικαίωμα στην ιστορία δυστυχώς μέχρι τώρα το διεκδικεί ο ποντιακός Ελληνισμός και θα είναι κέρδος της ίδιας της Ελλάδας, της ίδιας της προσπάθειας ολοκλήρωσης της ιστορικής μας φυσιογνωμίας και ταυτότητας η εισαγωγή του στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Είναι εθνική και ηθική ανάγκη η ιστορία αυτή να περάσει στο σύστημα διδασκαλίας και έρευνας της ιστορίας, που βρίσκεται κάτω από την ευθύνη του Κράτους. Πρέπει να γίνουν ιδρύματα έρευνας της ιστορίας αυτής και όχι μόνο του ποντιακού Ελληνισμού, αλλά ολόκληρου του Ελληνισμού της Ανατολής και πρέπει ασφαλώς να εισαχθεί η ιστορία σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας μας.

Αυτό είναι το σημερινό μας χρέος, το χρέος της γενιάς μας και σ' αυτό πιστεύω ότι γίνεται ένα βήμα σήμερα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, οι φίλοι μας Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και πάλι έκαναν το θαύμα τους. Απορρόφησαν τα 3/4 του χρόνου αυτής της συζήτησης για τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου και άφησαν ελάχιστα λεπτά για τους παρίες του Κοινοβουλίου, για μας τους Βουλευτές...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Και δεν είναι παρόντες!!

(Χειροκροτήματα από τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Και δεν είναι και παρόντες.

Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι και είμαι και εγώ υποχρεωμένος να καταθέσω μέσα σε λίγα λεπτά -λιγότερο ίσως και από τα 5 λεπτά, διότι τελικά δεν έχει νόημα γιατί κανείς δεν μπορεί

να αναπτύξει το λόγο του μέσα σε 5 λεπτά- κάποιες σκέψεις αφού πρώτα καταθέσω τη συγκίνηση που πράγματι αισθάνομαι σαν Έλληνας Βουλευτής ότι σήμερα είμαστε σ' αυτή την Αίθουσα του Ελληνικού Κοινοβουλίου και έχουμε την τιμή να στηρίζουμε, να ψηφίσουμε τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου.

Είναι αλήθεια πως η αναγνώριση του ολοκαυτώματος του ποντιακού Ελληνισμού, γίνεται σήμερα με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, πάρα πολύ μεγάλη, μεγαλύτερη και από εκείνη της Εθνικής Αντίστασης. Ας ελπίσουμε όμως ότι τούτη η μέρα θα είναι μια αφετηρία που ενδεχομένως θα άρει τα λάθη και τις παραλείψεις του παρελθόντος. Γιατί, θα πρέπει να αναφέρω στο σημείο αυτό ότι και στο θέμα της Εθνικής Αντίστασης υπήρξε κάποια υπαναχώρηση τουλάχιστον ως προς το οικονομικό σκέλος και ελπίζουμε όλοι μας αυτή η υπαναχώρηση να είναι προσωρινή. Τέτοιες όμως υπαναχωρήσεις, ενδεχομένως, δε θα δικαιολογούνται για το μεγάλο θέμα, για το θέμα της γενοκτονίας του ποντιακού Ελληνισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ίσως εύκολο να καθιερώνουμε ημέρες μνήμης, ημέρα για τη γυναίκα, ημέρα για το περιβάλλον, ημέρα για την Εθνική Αντίσταση, ημέρες για πρόσωπα, για γεγονότα, ακόμη και για πράγματα. Ίσως το κάνουμε γιατί ξέρουμε πως η λήθη είναι σύμφυτη με την ελληνική φυλή, είναι σύμφυτη με μας. Εδώ, λοιπόν, αρχίζει και η μεγάλη μας ευθύνη. Αυτό είναι το εύκολο έστω και όταν γίνεται με καθυστέρηση. Το δύσκολο είναι η καθημερινή πράξη, η καθημερινή πολιτική, η ίδια η ζωή, εάν με την πορεία μας δικαιώνουμε την ιστορία.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω μια φράση, όπως ακριβώς την αντέγραψα από τα Πρακτικά της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής. Είναι μια φράση του κ. Χαραλαμπίδη που είχε τη δυνατότητα να μιλήσει με το νέο Κανονισμό στην αντίστοιχη επιτροπή, ο οποίος μεταξύ άλλων λέει, "όταν κανείς γίνει στη ζωή του μια φορά πρόσφυγας, εάν δεν αποκατασταθεί το δίκιο, σ' όλη του τη ζωή θα είναι πρόσφυγας". Και ξέρουμε νομίζω, όλοι σ' αυτή την Αίθουσα ότι το Ελληνικό Κράτος, η Ελληνική Πολιτεία, ελάχιστα έκανε σ' αυτό το διάστημα των εβδομήντα ετών ώστε να αποκαταστήσει το δίκιο όσον αφορά τη μεγάλη γενοκτονία του ποντιακού Ελληνισμού.

Υπάρχει, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα μεγάλο, ένα τεράστιο έλλειμμα δικαίωσης και αποκατάστασης, όχι μόνο από την Ελληνική Κυβέρνηση αλλά και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την Παγκόσμια Κοινότητα. Δε θέλω ούτε μπορώ και λόγω του χρόνου, να αναφερθώ στο ιστορικό, στο οδοιπορικό της ποντιακής γενοκτονίας. Άλλωστε και να είχα το χρόνο, δε θα το έκανα με όση επιτυχία το έκαναν πολλοί έως τώρα συνάδελφοι και εισηγητές, αλλά ακόμα και στη συζήτηση στην επιτροπή που συζητήθηκε η πρόταση νόμου.

Θα ήθελα, όμως, απλά και μόνο να επιμείνω σ' αυτό που είπα, στην καθημερινή πράξη, σ' αυτό που θα γίνει από εδώ και πέρα. Γιατί φαίνεται πως στα λόγια είμαστε πάντα πολύ καλοί, αλλά στην πράξη υστερούμε.

Θέλω, λοιπόν, να αναφέρω δυο παραδείγματα, χωρίς να καταλογίζω ευθύνες σε καμία Πλευρά, από το πρόσφατο παρελθόν, που είναι παραδείγματα για αποφυγή αλλά που επιβεβαιώνουν το πόσο δυσκολευόμαστε στην πράξη.

Πριν από λίγες μέρες, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, με την ευκαιρία της συζήτησης ενός σχεδίου νόμου, του νόμου για τη Δημόσια Διοίκηση, με αφορμή κάποια διάταξη, που προσπαθούσε να δώσει κάποια μόρια σε Πόντιους παλινοστούντες για το διορισμό τους στο δημόσιο τομέα, κάποια ελάχιστα μόρια και μάλιστα με σκληρές προϋποθέσεις για ακριτικούς νομούς και με δεκαετή υποχρέωση θητείας, υπήρξε με αφορμή τη γνωμοδότηση της αντίστοιχης Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, ολόκληρη ζύμωση και συζήτηση από μια Πτέρυγα της Βουλής, ότι μπορεί να είναι αντισυνταγματική αυτή η διάταξη, με αφορμή αυτό και μόνο το συγκεκριμένο γεγονός. Το ένα είναι αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Να αντικατασταθεί η επιτροπή αυτή, είναι αντισυνταγματική!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Το άλλο είναι επίσης πρόσφατο γεγονός. Αναφέρομαι στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στην αντίστοιχη κοινοβουλευτική συνέλευση, όπου με αφορμή συζήτησης του κουρδικού ζητήματος, η συζήτηση περιορίστηκε μόνο στο θέμα "οι κούρδοι στο Ιράκ", ενώ ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία να συζητηθεί το θέμα των Κούρδων στην Τουρκία, μια πολύ καλή ευκαιρία να στιγματιστεί ο τουρκικός σωβινισμός και ο οθωμανικός επεκτατισμός.

Κλείνω εδώ την ομιλία μου, γιατί δεν υπάρχουν περιθώρια χρόνου, λέγοντας και επαναλαμβάνοντας την ιδιαίτερη συγκίνηση και τιμή που αισθάνομαι, αλλά την ανάλογη και την αντίστοιχη ευθύνη που αναλαμβάνουμε όλοι, που ψηφίζοντας αυτή τη σχετική πρόταση νόμου καθιερώνουμε ημέρα μνήμης τη 19η Μαΐου για το ποντιακό ολοκαύτωμα. Αλλά ταυτόχρονα, αναλαμβάνουμε μια τεράστια ευθύνη, μια ευθύνη που έχει να κάνει με την αποκατάσταση όλων όσων λησμονήσαμε ηθελήμενα, αθέλητα, τα εβδομήντα χρόνια που πέρασαν. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Χαράλαμπος Δαμιανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ: Θα μιλήσω από τη θέση μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το πεντάλεπτο επιβάλλει την ομιλία από τη θέση σας, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ: Δεν προσμετράτε το χρόνο της ανόδου απ' ό,τι είδα.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ πράγματι δε θα κάνω χρήση και του πενταλέπτου ακόμα. Θα ήθελα να ξεκινήσω από μια γενική επισήμανση. Η Ελληνική Πολιτεία σήμερα εκπληρώνει μια βαριά υποχρέωση που είχε απέναντι στον ποντιακό Ελληνισμό. Ο όρος "λήθη", για μένα τον άνθρωπο της δεύτερης γενιάς, της πρώτης σειράς των Ποντίων, είναι απαράδεκτη. Ο όρος είναι απαράδεκτος.

Οι Πόντιοι, δε δώσαμε το δικαίωμα στην Ελληνική Πολιτεία ούτε αποσυρθήκαμε ιστορικά από την πορεία μας, για να δώσουμε δικαίωμα σε οποιονδήποτε σε λήθη για τη δική μας ιστορία.

Η λήθη πρέπει να αναζητηθεί στην ένοχη σιωπή της Ελληνικής Πολιτείας και των διεθνών οργανισμών. Τρεις χιλιάδες χρόνια ιστορίας και συνεχούς παρουσίας έχει ο ποντιακός Ελληνισμός, ένας Ελληνισμός, ο οποίος στο γεωγραφικό χώρο που κατοίκησε είχε μία ιστορία 2.500 χρόνων πριν εμφανισθεί η οθωμανική αυτοκρατορία.

Συνεπώς, σήμερα, δεν κάνουμε τίποτε άλλο, παρά ο συνεχής αγώνας του ποντιακού Ελληνισμού να δικαιώνεται. Δικαιώνεται ο συνεχής αγώνας μας και ακριβώς επιβεβαιώνεται η ιστορική παρουσία του τμήματος αυτού του Ελληνισμού. Ας μην έχουμε, λοιπόν, την ψευδαίσθηση ότι χαρίζουμε σε τίποτα. Επιβεβαιώνουμε απλά την ιστορία αυτού του ζωντανού τμήματος του Ελληνισμού των 2.500.000 Ελλήνων που είχαν, δυστυχώς, την τραγική εμπειρία να διασκορπιστούν στα πέρατα της γης.

Κύριοι συνάδελφοι, απλώς επιβεβαίωση θέλαμε, γιατί η αναγνώριση έρχεται με την ιστορική μας παρουσία και δεν επιβεβαιώνεται με κάποιον νόμο. Επιβεβαίωση ζητούμε της ιστορικής μας ύπαρξης και παρουσίας και η αναγνώριση της γενοκτονίας είναι συνέχεια αυτής της ιστορικής μας παρουσίας στο χώρο αυτόν.

Επιπλέον, η αναγνώριση αυτή, την οποία αποφασίζει έστω και καθυστερημένα η Ελληνική Πολιτεία, δεν είναι θέμα αυτής της Βουλής μόνο, είναι θέμα ιστορικής υποχρέωσης της Ελλάδας ολόκληρης, της Πατρίδας ολόκληρης από τότε που άρχισε η τραγωδία αυτού του τμήματος του Ελληνισμού μέχρι σήμερα. Και την πραγματοποιεί με καθυστέρηση 70 και πλέον χρόνων.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αισθανόμεθα και ολίγον ένοχοι στη συνείδηση για την καθυστέρηση. Η επιβεβαίωση, λοιπόν, αυτή της ιστορικής παρουσίας του Ελληνισμού του Πόντου, αποτελεί πραγματικά σήμερα μία δικλείδα ασφαλείας για τον Ελληνισμό, διότι θα στείλουμε ένα μήνυμα -και πρέπει να αποτελέσει μήνυμα- στο κατ' εξακολούθηση ένοχο τουρκικό κράτος, να σταματήσει κάθε παραπέρα προσπάθεια φαλκίδευσης και απειλής ενάντια στα εθνικά μας δίκαια και όχι μόνο τα ελληνικά, αλλά και όλων των λαών που γειτονεύουν με την Τουρκία. Γιατί, δυστυχώς, η Τουρκία δεν έπαψε το παιχνίδι του παντουρκισμού να το παίζει σε δύο επίπεδα, στο επίπεδο της εξόντωσης της γενοκτονίας των χριστιανικών Λαών, που ζουν στα όρια της κυριαρχίας της και στην κατάληψη ξένων εδαφών.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ειλικρινά να ευχαριστήσω τη Βουλή των Ελλήνων, τόσο τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, αλλά και όλες τις Πλευρές, σαν Θρακιώτης Βουλευτής, για τον παραλληλισμό που έγινε για τη Θράκη και η ιστορική θέση πραγματικά και η τοποθέτηση της Θράκης σήμερα, σαν ο άλλος Πόντος του Ελληνισμού, σαν ο άλλος προμαχώνας και το προπύργιο του σύγχρονου Ελληνισμού. Και θα διαβεβαιώσω το Σώμα για την ικανοποίηση και τη συγκίνησή μου για τη διαβεβαίωση του αρμόδιου Υπουργού ότι η Ρωμανία θα αποτελέσει μέλημα -και το εύχομαι και θα αγωνιστούμε γι' αυτό- πραγματικά αυτής της Βουλής, πριν λήξει η σύνοδος αυτής της βουλευτικής περιόδου.

Γιατί δεν είναι μόνο ο χώρος που θα συγκεντρώσει και θα συμπυκνώσει τους Πόντιους της διασποράς. Θα είναι ένα ιστορικό αντίβαρο προς τις χαμένες πατρίδες προς εκείνες όπου οι σκέψεις μας, τα όνειρά μας, τα συναισθήματά μας πάντα είναι στραμμένα προς τα εκεί.

Και θα καταθέσω για τη βιβλιοθήκη της Βουλής τα εξής βιβλία.

1. Αντωνίου Γαβριηλίδη

"Σελίδες εκ της Μαύρης Εθνικής Συμφοράς του Πόντου."

2. Χάρη Τσιρκινίδη.

"Επιτέλους τους ξεριζώσαμε..."

3. Π.Γ. Τανιμανίδη - Γ.Θ. Αντωνιάδη.

"Το Αντάρτικο στον Πόντο."

4. "Α' Παγκόσμιο Συνέδριο Ποντιακού Ελληνισμού."

Θεσσαλονίκη 7-11 Ιουλίου 1985."

5. "B' Παγκόσμιο Συνέδριο Ποντιακού Ελληνισμού

31 Ιουλίου - 7 Αυγούστου 1988."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η Βουλή σας συγχαίρει και σας ευχαριστεί.

Ο κ. Μπαντουβάς έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ : Κύριοι συνάδελφοι, το Ελληνικό Έθνος δια των εκπροσώπων του, δια των μελών του Εθνικού Κοινοβουλίου κλίνει και σήμερα και στη σημερινή συνεδρίαση για μια ακόμα φορά ευλαβικά το γόνυ στους μάρτυρες , στους ήρωες , στα τραγικά θύματα του ποντιακού Ελληνισμού.

Η Βουλή σε κλίμα εθνικής έξαρσης το οποίο δεν μπορεί να επισκιάσει και να κηλιδώσει οποιαδήποτε θλιβερή εξαίρεση , απώτισε και πάλι - και το τονίζω αυτό και πάλι- τον φόρο τιμής σε αυτόν. Σήμερα η Βουλή δεν αναγνώρισε κύριοι συνάδελφοι, μόνο το μέγεθος της προσφοράς και το μεγαλείο της θυσίας του ποντιακού Ελληνισμού. Έχει αναγνωρισθεί από το Έθνος. Από σύσσωμο το Ελληνικό Έθνος, το εντός και εκτός συνόρων, και έχει αναγνωρισθεί από ολόκληρο τον ελεύθερο κόσμο του οποίου το θαυμασμό και την εκτίμηση έχει αποσπάσει.

Σήμερα επαναλαμβάνουμε αυτό το μεγαλείο για να αποτελέσει νυγμό, για να επαναφέρει στις μνήμες το μέγεθος αυτής της θυσίας αλλά και νυγμό ιδιαίτερα για τους νεωτέρους, οι οποίοι δεν είναι επαρκώς ενημερωμένοι.

Και, επίσης, σήμερα αυτό το οποίο κάνουμε για πρώτη φορά είναι να νομιμοποιούμε τη θλιβερή, την τραγική εκείνη για τον Ελληνισμό περίοδο σε ένα από τα πιο νευραλγικά σημεία της υπηλίου και σε ένα από τους πιο παραγωγικούς και προκλητικούς στίβους της παγκόσμιας ιστορίας του, στον Πόντο.

Σήμερα, λοιπόν, αναγνωρίζουμε σαν ημέρα μνήμης του Έθνους την τραγική εκείνη 19η του Μάη που συμβολίζει ολόκληρη την περίοδο από το 1916 μέχρι το 1923, περίοδο που ο ποντιακός Ελληνισμός δεν έσκυψε τον αυχένα, δεν τον επτόησαν τα γιαταγάνια, η θηριωδία και η βαρβαρότητα των Ούνων της Τουρκίας. Γιατί εγώ δε θα επαναλάβω αυτά που τόσο γλαφυρά και με τόση συγκίνηση, συγκλονιστική συγκίνηση, ανέφεραν οι συνάδελφοι αδελφοί Πόντιοι Βουλευτές που επάξια και τίμια και εθνικά εκπροσωπούν αυτήν τη παράδοση σε αυτό το Κοινοβούλιο. Εγώ θα πω μόνο ότι ενώ την περίοδο αυτή ο ποντιακός Ελληνισμός κάτω από τα ψυχρά βλέμματα της παγκόσμιας κοινωνίας και πολλές φορές με την ανοχή και ευθύνη των επισήμων κυβερνήσεων των ισχυρών της περιόδου εκείνης, σφάδαζε κάτω από το γιαταγάνι και το πέλμα του Τούρκου κατακτητού. Επεχείρει τη δημιουργία και την επέτυχε, του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος, το οποίο απέβλεπε στην οργάνωση όχι, μόνο της αντιμετώπισης των σφαγών του, αλλά και στη δημιουργία δημοκρατικού ελληνικού κράτους στον Πόντο.

Πολλοί από εκείνους τους αγωνιστές ήρθαν εδώ και πρωτοστάτησαν στα μετέπειτα εθνικά προσκλητήρια της Χώρας. Στην Κρήτη είχαμε την τιμή στην εθνική αντίσταση του κρητικού λαού στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που υπήρξε η πρώτη αντίσταση κατά των Γερμανών σε ολόκληρο τον κόσμο, να πρωτοστατήσουν και να αρχηγέψουν Πόντιοι καπεταναίοι, όπως ο αείμνηστος Αναστάσιος Μπουτζαλής. Αυτή λοιπόν την έννοια έχει η σημερινή συνεδρίαση. Όμως δεν αρκεί η απότιση φόρου τιμής, δεν αρκεί η υπόμνηση της ιστορίας, δεν αρκεί η αναγνώριση. Θα πρέπει αυτήν τη στιγμή να κάνουμε και μια αυτοκριτική που λέει ότι η επίσημη Ελλάδα καθυστέρησε 74 συναπτά χρόνια να αποτίσει αυτή τη στοιχειώδη, την εθνικά αναγκαία τιμή με την αναγνώριση αυτής της ημερομηνίας σαν ημερομηνία μνήμης της θυσίας των Ποντίων.

Και εδώ θα ήθελα να πω ότι δυστυχώς το επίσημο Κράτος δεν αξιοποίησε τα όπλα με τα οποία είχε θωρακίσει και εμπλουτίσει την εθνική φαρέτρα η μεγαλοφυΐα του Ελευθερίου Βενιζέλου, για να προστατεύσει τους εκτός συνόρων Έλληνες αυτούς που βρίσκοντο στη διάθεση της Τουρκίας. Έτσι συνέβησαν τα όσα συνέβησαν στο Πόντο, στην Κωνσταντινούπολη και στην Ίμβρο την οποία επισκέφθη πρόσφατα Διακομματική Κοινοβουλευτική Αντιπροσωπεία. Είχαμε αφελήνισμό, εξόντωση του ελληνικού στοιχείου με μια μεθόδευση που διεκδικεί δικαίως παγκόσμιο δίπλωμα εγκληματικής ευρεσιτεχνίας σε όλες τις εποχές. Εφευρέτης και εμπνευστής ήταν οι Ούννοι της Άγκυρας.

Και εμείς τι κάναμε, αγαπητοί συνάδελφοι; Το επίσημο Ελληνικό Κράτος στάθηκε θεατής. Πήγαμε στην Ίμβρο. Εβδομήντα ένα χρόνια δεν είχε πατήσει επίσημο πρόσωπο από την Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς δε ζητάμε ξένα εδάφη και ανατροπή του εδαφικού status quo, όπως ορισμένοι μειοδότες θέλουν να εμφανίσουν. Εμείς σεβόμαστε τα σύνορα, αλλά ζητάμε σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της θρησκείας, της γλώσσας των αδελφών μας, όπου και αν βρίσκονται, όπως και εμείς σεβόμεθα όσους βρίσκονται στο δικό μας Κράτος ευημερούντες και ευτυχούντες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτή η έλλειψη μνήμης από πλευράς παχυδερμικών επισήμων ώτων και η έλλειψη αντίδρασης οδήγησε στη συνέχεια σε αυτό το οποίο κατηγορήθη εδώ σήμερα, δηλαδή στην προσπάθεια εκμετάλλευσης και στο εσωτερικό της Ελλάδας και στη Βαλκανική, της απόπειρας τουρκοποίησης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Μπαντουβά, έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Οι συνάδελφοι έχουν ανειλημμένες υποχρεώσεις εκτός Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ:... του μουσουλμανικού στοιχείου το μεγαλύτερο τμήμα του οποίου έχει εξισλαμισθεί δια της βίας με το γαταγάνι. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε επίσης ότι το ίδιο επιχείρησαν με τον τρόπο της γενοκτονίας και με την κατάκτηση ξένων εδαφών και στην Κύπρο. Και εδώ χρειάζεται να ενεργοποιηθούμε και να αναλάβουμε πρωτοβουλίες για να προστατεύσουμε και να αξιοποιήσουμε το ποντιακό στοιχείο το οποίο βρίσκεται εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Μπαντουβά, τελειώστε. Θα διευκολύνετε το Προεδρείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσοι συνάδελφοι που πήγαμε στην Ίμβρο συγκροτήσαμε μια διακομματική επιτροπή πρωτοβουλίας για θέματα Ελληνισμού, για την ειρήνη, για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για το σεβασμό της συνειδησης, για το δίκαιο κάθε λαού.

Αυτή η επιτροπή, πιστεύω ότι πρέπει να αναγνωρισθεί και από τον Πρόεδρο της Βουλής και να περιλάβει στους κόλπους της όλα τα μέλη του Κοινοβουλίου, εκτός από τις θλιβερές εξαιρέσεις που θέλουν να μειοδοτούν σε εθνικά θέματα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Φωτιάδης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι είναι ιδιαίτερα σημαντική η σημερινή συνεδρίαση της Βουλής και ιστορική -θα μπορούσαμε να πούμε- γιατί τα 70 χρόνια ένοχης σιωπής του Ελληνικού Κράτους, λύνονται σήμερα με ιδιαίτερα πανηγυρικό τρόπο μέσα σ' αυτόν τον ιερό χώρο του Κοινοβουλίου.

Σήμερα, πράττουμε αυτό που δεν κάναμε 70 χρόνια. Και μάλιστα είναι από τις ελάχιστες στιγμές για μένα σαν Βουλευτή που συναντώ σ' αυτήν την Αίθουσα την ομοφωνία όλων των πολιτικών Πτερύγων, όλων των πολιτικών δυνάμεων του Τόπου πάνω σ' ένα ζήτημα καθαρά εθνικό. Πιστεύω ότι αυτές οι στιγμές θα πρέπει να επαναλαμβάνονται και να έχουμε συχνά και σε άλλα σημαντικά ζητήματα της πολιτικής μας ζωής αυτήν την καταπληκτική ομοφωνία.

Σήμερα, μιλάμε για τη γενοκτονία των Ποντίων, αυτού του κομματιού του Ελληνισμού, που δέχθηκε τόσα πολλά πλήγματα. Και για να είμαστε περισσότερο σαφείς και να κυριολεκτούμε. Δεν αρκεί να μιλάμε για αναγνώριση της γενοκτονίας αλλά για αναγνώριση ως ημέρα εθνικής μνήμης, για τη γενοκτονία των Ποντίων. Γιατί η γενοκτονία ασφαλώς και είναι αναγνωρισμένη από όλους εμάς και πιστεύω ότι κανένας δεν το αμφισβητεί αυτό. Εξάλλου και οι ίδιοι οι Τούρκοι σε εφημερίδες τους Αξάμ και Βακίτ από το 1918 αναγνώρισαν αυτή τη γενοκτονία όταν έγραφαν ότι "η Οθωμανική Κυβέρνηση διέπραξε ακατανόμαστα εγκλήματα εφαρμόζοντας μεθόδους παρόμοιες με αυτές του μεσαίωνα σε βάρος των Ελλήνων και οφείλει να απολογηθεί γι' αυτές".

Επομένως, σήμερα ερχόμαστε εδώ να τιμήσουμε αυτή την γενοκτονία, πράττοντας αυτό που δεν έπραξαν οι προηγούμενοι συνάδελφοί μας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο επί 70 χρόνια. Η γενοκτονία δεν αφορούσε μόνο τους Ποντίους, αλλά ήταν μια πάγια πολιτική πρακτική της Τουρκίας απέναντι σε χριστιανικούς πληθυσμούς, μια πολιτική η οποία ξεκίνησε από τους Πόντιους και συνέχισε με τους Έλληνες της Μικράς Ασίας. Θα μπορούσαμε κυριολεκτώντας να λέγαμε ότι πρόκειται για γενοκτονία του Μικρασιατικού Ελληνισμού ή του Ελληνισμού της Ανατολής, για να περιλάβουμε όλους τους Έλληνες, όσοι διώχθηκαν, καταπιέστηκαν, βιάστηκαν και έφυγαν από τις εστίες τους.

Ήταν μια πολιτική η οποία συνεχίστηκε με τη συπρίκνωση του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου ή της Τενέδου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Σας συγχαίρω γι' αυτό. Είστε ο μόνος που το θυμηθήκατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Η παρουσία των συναδέλφων εδώ, οι οποίοι πήγαν στην Ίμβρο πριν από λίγες μέρες, μέσα από αντίξοες συνθήκες, πραγματικά ήταν ένα παράδειγμα αξίεπαινο. Και αισθάνθηκα λύπη γιατί δεν μπόρεσα να έρθω και εγώ αν και το προγραμματίζα να επισκεφθώ μαζί σας, κύριοι συνάδελφοι, την Ίμβρο.

Είναι σημαντικό το ότι όλες οι Πτέρυγες της Βουλής συμφώνησαν, με τη νέα ιστορική πρόκληση της ελεύσεως των αδελφών μας Ποντίων στη Χώρα μας και ότι θα πρέπει να γίνει η εγκατάστασή τους στον χώρο της Θράκης. Αλλά θα ήθελα εξίσου να τονίσω, μήπως αυτό αποτελεί ουτοπία ή υποκρισία όλων μας εδώ μέσα, όλων των Πτερύγων της Βουλής; Μήπως το ελληνικό Κράτος δεν ήταν εκείνο που επί 70 χρόνια αδιαφόρησε με όλες τις Κυβερνήσεις για την ανάπτυξη αυτής της περιοχής; Μήπως δεν ευθυνόμαστε όλοι για την ερήμωση των χωριών της Θράκης, όταν 60.000 μόνο από τον Έβρο ζουν στην Δυτική Γερμανία και άλλοι τόσοι στα μεγάλα κέντρα της Χώρας μας Αθήνα και Θεσσαλονίκη; Επομένως, σαν πρόταση θα έλεγα ότι είναι σημαντική. Αλλά, όταν θέλουμε αυτοί οι αδελφοί μας Πόντιοι να μείνουν στη Θράκη, θα πρέπει να δημιουργήσουμε και τις απαραίτητες προϋποθέσεις εργασίας, πέρα από σπίτια και οικισμούς, ώστε να μείνουν. Γιατί η μέχρι τώρα εμπειρία μας έχει δείξει ότι μόλις τελειώσουν τα επιδόματα αυτού του απαράδεκτου εθνικού ιδρύματος υποδοχής των "παλινοστούντων" Ελλήνων Ποντίων, αυτοί οι άνθρωποι μη έχοντας εργασία θα καταφεύγουν πάλι στην Αθήνα ή την Θεσσαλονίκη. Ή, αν κάποιοι μείνουν στο χώρο της Θράκης, πέφτουν θύματα μιας παράλληλης μαύρης αγοράς εργασίας. Επομένως, με ευκαιρία τη σημερινή καταπληκτική σύμπνοιά μας πάνω στο ζήτημα αυτό της αναγνώρισης ως ημέρας μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων, αν θέλουμε να έχουμε ουσιαστικά αποτελέσματα, να λύσουμε το δημογραφικό πρόβλημα και να περιορίσουμε τη δημογραφική συρρίκνωση στη Θράκη... (χειροκροτήματα)...ένα πρόβλημα ιδιαίτερα εθνικό, θα πρέπει σοβαρά να δούμε το ζήτημα, να μη μένουμε μόνο εδώ στη Βουλή στα λόγια, να μη μένουμε σε ομόφωνα ψηφίσματα ή συστάσεις διακομματικών επιτροπών, όπως αυτή η ιστορική διακομματική επιτροπή για την ανάπτυξη της Θράκης. Όταν λέω ιστορική, κυριολεκτώ πράγματι. Είναι μια επιτροπή της οποίας το σημαντικό πόρισμα έμεινε καταχωνιασμένο στα συρτάρια χωρίς να υλοποιηθεί. Οι ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις προσπαθειών ανάπτυξης των προηγούμενων δεκαετιών, δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα.

Πιστεύω ότι μας δίνεται η ευκαιρία μέσα απ' αυτό τον εθνικό προβληματισμό που έχουμε σήμερα να δούμε ότι η Θράκη αποτελεί σήμερα το κυρίαρχο και πρώτο εθνικό μας πρόβλημα. Υπάρχουν ασφαλώς και άλλα εθνικά προβλήματα. Αλυσίδα είναι τα προβλήματα και ένας κρίκος αυτής της αλυσίδας είναι η Θράκη, οι άλλοι το Αιγαίο, η Κύπρος, η Μακεδονία. Αλλά ο μόνος υπαρκτός κίνδυνος προέρχεται και προερχόταν πάντα εξ ανατολών. Όλα τα άλλα προβλήματα τα συμεριζόμαστε. Συμμετέχουμε. Έχουμε την ιδιαίτερη ευαισθησία σαν Θρακιώτες βουλευτές, απέναντι σε αυτά, αλλά -το ξανατονίζω- χωρίς ανάπτυξη της περιοχής της Θράκης, ούτε Πόντιοι θα μείνουν στην Θράκη αλλά ούτε και οι Θρακιώτες θα μείνουν σ' αυτή την περιοχή. Μετά από λίγο καιρό, αν δεν αντιστρέψουμε αυτή την αρνητική πορεία, φοβάμαι ότι θα μιλάμε πάλι για χαμένες ευκαιρίες. Ας μην έλθουμε σ' αυτή την δύσκολη στιγμή. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κουρτίδης...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήθελα απλώς να σας μεταφέρω ότι ο κ. Κουρτίδης είχε προπαρασκευαστεί και ήθελε να καταθέσει τις απόψεις του και τις εμπειρίες του ως γνήσιος Πόντιος για την πραγματικά δραματική πορεία του Ποντιακού Ελληνισμού. Όμως είχε παραμείνει στην διαβεβαίωση του Προέδρου ότι η πρόταση θα συζητείτο και σε επόμενη συνεδρίαση. Ως εκ τούτου με επιφόρτωσε με την ευθύνη να διαβεβαιώσω το Σώμα ότι πραγματικά λυπάται που δεν μπόρεσε να πάρει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι σαφές ότι απεχώρησε ο κ. Κουρτίδης - ενδεχομένως και άλλοι συνάδελφοι που είναι γραμμένοι παρακάτω- με την εντύπωση ότι θα συνεχιστεί η συζήτηση και σε επόμενη συνεδρίαση. Κατά συνέπεια ήταν αναγκαία η διευκρίνιση του κ. Κεφαλογιάννη.

Ο κ. Βουνάτσος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: "Περίλυπος έστιν η ψυχή μου έως θανάτου". Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, είμαι ένας εκ των 13 συναδέλφων, συμπεριλαμβανομένου και του κυρίου Αντιπροέδρου της Βουλής και του εκπροσωπούντος την Κυβέρνηση κυρίου Υπουργού, οι οποίοι παραμένουν αυτήν την έσχατη ώρα της συνεδριάσεως του Κοινοβουλίου για να συζητήσουμε τι; Γι' αυτά τα λόγια τα υπέροχα, τα μεγάλα, τα πατριωτικά, τα εθνικά, περί των οποίων και τόμοι βιβλίων κατατέθηκαν εδώ στη Βουλή και περί των οποίων χιλιάδες άλλους τόμους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ουσιαστικά έχετε δίκαιο, κύριε συνάδελφε, αλλά σε όποια άλλη ευκαιρία μπορούσατε να κάνετε αυτή την επισήμανση. Τώρα ίσως δεν χρειαζόταν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Αισθάνομαι ως μέλος οικογενείας, η οποία αποχωρεί από κηδεία και έχουν εναπομένει οι ελάχιστοι ενώπιον του μνήματος!

Ας λεχθούν μερικές κουβέντες με όση τραγικότητα μπορεί να επιστρατευθεί τη στιγμή αυτή, κύριε Πρόεδρε και ας μην προσβάλλεται κανένας. "Δίκαια λέγετε ω άνδρες Πλαταιείς ην πράττετε τοις έργοις ομοίως" είπε ο βασιλεύς εκείνος των Λακεδαιμονίων. Εμείς δεν πράττουμε τοις έργοις ομοίως, λέγουμε απλώς λόγια!

Και για να τελειώνω, επειδή υπολείπονται ακόμα 4 λεπτά. Η μεν ιστορία και οι ιστορικοί κατέγραψαν τις αιτίες του δράματος της καταστροφής του 1922, η παραδοσιακή Αριστερά -και λυπάμαι ότι ομιλώ εν απουσία του εκπροσώπου της, εκείνη φταίει- είπε τη μία άποψη την ιστορική. Όφειλαν να την πουν με μεγαλύτερη σεμνότητα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και ακρίβεια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Και ακρίβεια. Ευχαριστώ για τη συμπλήρωση.

Όπου να πάω η Ελλάδα με πικραίνει!

Φθάνουμε, λοιπόν, τόσα χρόνια αργότερα να επιτελούμε μνημόσυνο και να αποτελούν οι πόλεις του Πόντου, οι πόλεις της Μικράς Ασίας, οι πόλεις του Ελληνισμού ανά τον κόσμο, είτε λήμματα εγκυκλοπαιδειών, είτε ονομασίες δρόμων στην Αθήνα και κάπου αλλού.

Όφειλε η Κυβέρνηση να παρουσιαστεί σήμερα με ισχυρότερη αντιπροσώπευση, όφειλαν τα κόμματα σήμερα όλα να παρουσιαστούν διά των αρχηγών των εδώ, γιατί η μοίρα του ποντιακού Ελληνισμού, είναι μοίρα του Μικρασιατικού Ελληνισμού, είναι μοίρα, αν θέλετε, του Θρακικού ελληνισμού, της Ανατολικής Ρωμυλίας -προσθέτω- είναι μοίρα της Ίμβρου και της Τενέδου, είναι μοίρα της Κύπρου, είναι του Ελληνισμού των νοτίων και ανατολικών περιοχών της Μικράς Ασίας, αυτών των κρυπτοχριστιανών που υπάρχουν ακόμα -Συροχριστιανοί λέγονται- στην Αντιόχεια και είναι και μοίρα πολλών άλλων! Έως πότε η Ελλάδα θα τελεί μνημόσυνα; Μπορεί να καυχηθεί εξίσου εθνικές επετείους, όσες οι μνήμες των μνημοσύνων της; Φοβάμαι ότι δεν το μπορεί.

Συνδέει τη Μυτιλήνη με τον ελληνισμό του Πόντου, ένα ανθηρότατο εμπόριο τω καιρώ εκείνω, αλλά περισσότερο και από τις ισχυρές Λεσβιακές παροικίες στη Σινώπη, στη Σαμψούντα, στη Κερασούντα, στην Αμάσια υπάρχει η εθνική πατριωτική φυσιογνωμία του Γερμανού Καραβαγγέλη, του Μητροπολίτου Αμασίας, τον οποίο, Λέσβιος εγώ, ο ομιλών, την υστάτη αυτή ώρα της συνεδριάσεως του Ελληνικού Κοινοβουλίου, οφείλω να ενθυμηθώ και να πω ότι σπανίως εγώ συνεφώνησα με το ΚΚΕ, παρά ταύτα είχαν μερίδιο δίκιου και όσοι άλλοι συνάδελφοι περί αυτού ομίλησαν, κατά το ότι, εντάξει με τα παλιά, με τα τωρινά τι θα γίνει;

Καθήκον της Βουλής να το συλλογιστεί, καθήκον των κομμάτων όλων να σταματήσουν τα λόγια και να πράξουν τα έργα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -δεν υπάρχει καμία κυρία εδώ, λυπάμαι-ο Κεμάλ Ατατούρκ είπε κάποτε, "τι μεγάλη τιμή να αισθάνεσαι Τούρκος!". Πράγματι αν για κάτι πρέπει να χρεωθεί ως τιμή η Τουρκία είναι ότι ποτέ μη δημιουργήσαντες πολιτισμό, ελήστευσαν, εβίασαν, κατακλυούρησαν, κατέστρεψαν, εσύλησαν λαούς και πολιτισμούς!

Είδε προσφάτως η επιτροπή η οποία επεσκέφθη την Ίμβρο, το σύγχρονο μνημείο του Τουρκικού πολιτισμού. Και μην πιστεύετε ότι με την πραγματοποιούμενη, ύστερα από τόσες δεκαετίες, αναγνώριση από την Ελληνική Βουλή πως κάτι το ουσιαστικότερο πρόκειται να αλλάξει στις συνειδήσεις εκείνων των κρατών, των οποίων τα ονόματα προανέφεραν πάρα πολλοί συνάδελφοι και ήλπισαν.

Ας ξαναγυρίσουμε επιτέλους στην απλή αντίληψη των τριών δημιουργών της Φιλικής Εταιρείας, του Ξάνθου, του Τσακάλωφ και του Σκουφά, πως "αν είναι να σωθεί" -έτσι σκέφθηκαν, έτσι έγραψαν στη Μυστική Εταιρεία, την οποία δημιούργησαν, μία αναρχική τρομοκρατική οργάνωση, θα έλεγε κανείς, τον καιρό εκείνο- "το γένος των Ελλήνων θα είναι έργον των χειρών του και μόνον".

Αυτή η επισήμανση την οποία γνωρίζετε ασφαλώς, κύριοι συνάδελφοι, με οδηγεί, κλίνοντας τη σύντομη παρέμβαση μου των 6 λεπτών -με απειλεί και ο Πρόεδρος διαρκώς δια της κλειψύδρας και δια του φοβερού διαπεραστικού ήχου και έχω πρόβλημα εις τα ώτα μου-...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Χάριν του μελίρρητου λόγου σας, συνεχίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ:...να πω σε εμάς τους ελάχιστους εναπομένοντα να απευθυνθούμε στα κόμματά μας, στις ηγεσίες των και ό,τι επιτύχαμε ως minimum συνεργασίας εκπονήσεως μιας εθνικής στρατηγικής, όσοι μετείχαμε σε εκείνες τις διακομματικές εθελοντικές επιτροπές στο Ιράκ, ή το Ντιγιάρ Μπακίρ, ή την Άγκυρα, ή επ' εσχάτων την Ίμβρο και την Τένεδο. Γιατί θα ζητήσω -και έχω όλο το δικαίωμα ως Βουλευτής και Ίμβρου και Τενέδου, Νομός Λέσβου ήταν μέχρι το 1923, ύστερα από μία διαδικασία η οποία, κύριε Πρόεδρε, θα προϋπάρξει καθ' ον τρόπο και αυτή περί της οποίας ομιλούμε-να

συνέλθει το Σώμα μία μέρα για να συζητήσει για την ανοικτή πληγή του Ελληνισμού. Στην Ίμβρο και στην Τένεδο μία άλλη εθνοκτονία, μια άλλη γενοκτονία το 1964, το 1974 και διαρκεί μέχρι σήμερα, εάν αυτά όλα τα γεγονότα είναι του παρελθόντος!

Με αυτές τις κουβέντες βαθύτατα πικραμένος ειλικρινά και για την εξέλιξη της πορείας της συζητήσεως και επειδή εδώ πέραν του esprit de corps που επικρατεί μεταξύ μας και των φιλοφρονήσεων και των καλών λόγων, οφείλει να λέγεται η αλήθεια. Και "α-" -μετά το "α" το στερητικό- "λήθεια" σημαίνει "όχι λησμόνηση, όχι λήθη". Θα το κάνουμε επιτέλους πραγματικότητα τώρα, όταν ο ελληνισμός ξύνει τον πάτο του βαρελιού; Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αλέξανδρος Δαμιανίδης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να πούμε ότι χρειάστηκαν πάρα πολλά χρόνια, πολλοί αγώνες -λέχθηκαν και γράφτηκαν πάρα πολλά- για να φθάσουμε στη σημερινή μέρα, για να έλθει αυτό το θέμα στη Βουλή των Ελλήνων.

Θα ήταν και παράλειψή μου, εάν δεν είχα προσθέσει ότι τα ποντιακά σωματεία και ιδίως η Πανελλήνια Ένωση Ποντιακών Σωματείων συνέβαλαν τα μέγιστα στο να πεισθεί επιτέλους και η ελληνική Πολιτεία ότι πρέπει να φθάσουμε στην αναγνώριση της ημέρας αυτής, της 19ης Μαΐου, ως ημέρας μνήμης για τη γενοκτονία. Είναι το λεγόμενο "δικαίωμα στη μνήμη" και κανείς δεν μπορεί να το στερήσει από τους απογόνους εκείνων, οι οποίοι έχυσαν το αίμα τους κάτω από τη θηριωδία των Τούρκων της εποχής εκείνης.

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, θα πω και εγώ, όπως ο προλαλήλας κύριος συνάδελφος, ότι έτσι κάπως στα μουλωκτά περνάει αυτή η υπόθεση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Βέβαια είναι κάτι. Στο καθόλου, είναι σημαντικό, αλλά δεν έπρεπε σήμερα αυτή την πανηγυρική ημέρα να βρίσκονται τα κόμματα σε πλήρη σύνθεση...

(Χειροκροτήματα)

...και να είναι παρόντα όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Μας καλύπτει η καθιερωμένη ΕΡΤ 2 μόνο...

(Χειροκροτήματα)

Έπρεπε να είναι όλες οι τηλεοράσεις, για να περάσει το μήνυμα που βγαίνει από αυτήν την Αίθουσα σε όλους εκείνους που πρέπει να περάσει.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πούμε και κάτι άλλο: Γιατί υπάρχει τόση αδράνεια και τόση αδιαφορία; Τι συμβαίνει; Γιατί χρειάστηκαν 70 ολόκληρα χρόνια για να φθάσουμε σε αυτήν την στιγμή, σ' αυτήν την ώρα; Μήπως οι ελληνικές κυβερνήσεις θα χρειάζονταν να δαπανήσουν χρήματα για να αναγνωρισθεί η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης; Συχνά-πυκνά ακούμε από τις κυβερνήσεις ότι δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν κάτι γιατί χρειάζονται χρήματα. Όταν υπάρχει θέμα δαπάνης, τους δικαιολογούμε. Δεν υπάρχουν χρήματα, δεν μπορούμε να το κάνουμε. Εδώ όμως χρειαζόντουσαν χρήματα οι κυβερνήσεις και το Ελληνικό Κοινοβούλιο για να αναγνωρισθεί η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης;

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο και να το συνδέσω με το πολύ επίκαιρο εθνικό θέμα, το Μακεδονικό. Επί 40 χρόνια ανεχόμεσταν τη χρήση αυτού του ονόματος από τους Σκοπιανούς χωρίς να υπάρχει καμία επίσημη αντίδραση από καμιά ελληνική κυβέρνηση. Και είναι μεγάλη, είναι τεράστια η ευθύνη όλων των κυβερνήσεων. Όλα αυτά συνέβαιναν για να μην θίξουμε τα συμφέροντα κάποιων άλλων. Το απαιτούσαν οι φίλοι μας οι Αμερικανοί. Ήθελαν ουδέτερο τον Τίτο, ήθελαν ουδέτερη τη Γιουγκοσλαβία. Και στο βωμό αυτής της ουδετερότητας θυσιάσαν οι ελληνικές κυβερνήσεις το εθνικό θέμα. Το ίδιο γινόταν και με το θέμα που συζητάμε σήμερα, την αναγνώριση της ημέρας μνήμης για την γενοκτονία του ποντιακού Ελληνισμού γιατί δεν θέλαμε να θίξουμε τη φίλη, σύμμαχη Τουρκία. Γι' αυτό φθάσαμε εκεί που φθάσαμε.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ξεπεράσω τα πέντε λεπτά. Άλλωστε, λέχθηκαν τόσα πράγματα για τις αρετές αυτού του κομματιού του Ελληνισμού, όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Μαγκάκης. Δε χρειάζεται να πω εγώ τίποτε για την προσφορά του στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της Χώρας μας για την οποία δεν γράφηκε τίποτα. Θα πρέπει να διαβάσουν όλη την ιστορία που γράφτηκε από διάφορους ιστορικούς του Πόντου, όπως τον Χρήστο Σαμουηλίδη και άλλους. Γράφτηκαν πάρα πολλά. Θα πρέπει να δούμε τους αγώνες των ανθρώπων αυτών που έπεσαν στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Εν πάση περιπτώσει, επανέρχομαι και λέω ότι σήμερα, από αυτήν την Αίθουσα δεν πρέπει να βγει μόνο το μήνυμα, ότι αυτοί θυσιάστηκαν και πρέπει να αναγνωρισθεί η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης. Αυτό είναι το ένα θέμα, κύριε Πρόεδρε, και θα γίνει. Και γίνεται σήμερα αυτή εδώ την στιγμή. Θα πρέπει όμως να βγει και ένα άλλο μήνυμα προς όλους εκείνους οι οποίοι ορέγονται και άλλες τέτοιες θηριωδίες, ότι τούτος ο λαός δεν είναι αποφασισμένος πλέον να τις δεχθεί. Τελείωσε η εποχή του '44, του '64, του '74. Όχι άλλες χαμένες πατρίδες.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Μελίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα την ευκαιρία και την τιμή να ακούσω όλους τους προλαλήσαντες συναδέλφους που τοποθετήθηκαν πάνω σ' αυτό το σημαντικότερο θέμα, για το οποίο μιλάμε σήμερα. Σαν Πόντιος όμως, καταγόμενος από γονείς που έζησαν αυτές τις θηριωδίες των Τούρκων, αισθάνομαι υπερήφανος που παίρνω το λόγο. Νοιώθω ότι μου γίνεται πάρα πολύ μεγάλη τιμή, που μιλάω για πρώτη φορά σαν Πόντιος και εγώ μέσα σ' αυτήν την Βουλή, στο βωμό της Δημοκρατίας, εδώ, στο λίκνο της Δημοκρατίας.

Και ενώνω τη φωνή μου με τους προλαλήσαντες και με εκείνους που είναι απόντες.

Πράγματι, το Ελληνικό Έθνος, η ελληνική Πολιτεία είναι υπόλογη απέναντι αυτού του κομματιού του Ελληνισμού, που έδωσε τα πάντα για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό.

Μιλώντας, σας διαβεβαιώνω ότι συγκινούμαι, διότι αισθάνομαι ότι είναι πάρα πολύ μεγάλη και ιστορική αυτή η στιγμή, που επιτέλους η Πολιτεία αναγνωρίζει αυτή την προσφορά των Ελλήνων του Πόντου και αναγνωρίζει την ημέρα αυτή ως ημέρα γενοκτονίας και ως ημέρα απότισης φόρου τιμής σ' αυτό το κομμάτι των Ελλήνων.

Αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, εγώ είχα το μειονέκτημα ότι δεν ήρθα από το 1922 -τότε δεν είχα γεννηθεί βέβαια- αλλά ήρθαμε στην Ελλάδα το 1939. Γεννήθηκα στη Ρωσία, από γονείς που έφυγαν τότε από το μαχαίρι των Τούρκων από το 1936, από την Τραπεζούντα του Πόντου.

Δεν είναι εδώ ο συνάδελφος κ. Αραβανής, για να του πω ότι πολύ διαφορετικά έχει διαβάσει την ιστορία των Ελλήνων του Καυκάσου, απ' ό,τι θέλει να μας την παρουσιάσει.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Δεν την έχει διαβάσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΔΗΣ: Δεν ξέρω αν δεν την έχει διαβάσει, ή αν έτσι θέλει να την παρουσιάσει.

Οι Έλληνες του Πόντου που πήγαν στον Καύκασο, στη Ρωσία, υπέστησαν κι άλλο διωγμό το 1936. Ξέρετε ότι κι εκεί υπέστησαν τους διωγμούς και τις εξορίες και μεγάλος αριθμός Ελλήνων πέθανε εξόριστος στη Σιβηρία.

Αυτά έπρεπε να του υπενθυμίσω του κ. Αραβανή, όταν έρχεται εδώ και λέει, αυτά που έλεγε προηγουμένως. Σέβομαι βεβαίως, σαν δημοκράτης, τη γνώμη και την τοποθέτηση του καθενός, αλλά ας μην προκαλεί και το αίσθημά μας.

Μπορεί να αναγνωρίζουμε ότι η Αίθουσα αυτή είναι για να εκθέτει ο καθένας ελεύθερα τις απόψεις του, αλλά ας μη μας προκαλεί κιόλας. Διότι ζήσαμε και ζούμε ορισμένα πράγματα και γνωρίζουμε καταστάσεις, που δεν πρέπει να αγνοεί ο κ. Αραβανής, σαν Έλληνας πολίτης.

Γι' αυτό λέω ότι η σημερινή μέρα είναι πάρα πολύ μεγάλη. Είπα και θα το λέω πάντοτε, ότι είμαι υπερήφανος που κατάγομαι από ποντιακή οικογένεια.

Αναλογισθείτε, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτός ο Ελληνισμός επί 3.000 χρόνια έζησε εν μέσω βαρβάρων, εν μέσω αλλοεθνών, αλλοθρησκών και κατόρθωσε, όχι μόνο να επιβιώσει, αλλά και να επιβληθεί στο χώρο εκείνο και στους Τούρκους, οι οποίοι μας έβλεπαν σαν Έλληνες και μας εσέβοντο. Άλλο αν μετά, αυτή η πολιτική των νεοτούρκων έκανε αυτό που έκανε και κατέστρεψε, όχι μόνο τον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας, αλλά και την ίδια την Τουρκία, και το ίδιο το τουρκικό έθνος. Το στοιχείο το ελληνικό ήταν εκείνο, που πραγματικά είχε δώσει την ανάπτυξη και την πολιτιστική ώθηση στους χώρους εκείνους. Φύγαμε εμείς και γι' αυτό δεν έχουν ιστορία. Το μόνο που έχουν σαν ιστορία τους, είναι οι καταστροφές, τα εγκλήματα, οι φόνοι, οι διωγμοί, οι λεηλασίες και οι διώξεις εναντίον του ελληνικού στοιχείου και κάθε στοιχείου, που έδειχνε ότι είχε προοδευτικές τάσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Το συνεχίζουν ακόμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΔΗΣ: Δυστυχώς το συνεχίζουν και εμείς επί 70 χρόνια δείχναμε την απάθεια και στρέφαμε αλλού τα βλέμματά μας για να μην κακοκαρδίσουμε την άσπονδη φίλη Τουρκία. Και επιτέλους ήλθε η στιγμή. Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που εξέφρασε ο Εισηγητής σας ένα παράπονο ότι δεν συμπεριελήφθησαν σ' αυτή την πρόταση οι υπογραφές τους σας διαβεβαιώνουμε ότι αυτή η δική μας θέση και υπογραφή οπωσδήποτε αντανakλά και στη δική σας θέση και σας θεωρούμε ότι και σεις και όλες οι πτέρυγες της Βουλής έχουν υπογράψει αυτήν την πρόταση νόμου και γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει όλων η ψήφος να είναι αυτήν τη στιγμή θετική για να δώσουμε επιτέλους να καταλάβουν και οι εχθροί και οι φίλοι μας, ότι εμείς οι σύγχρονοι Έλληνες δε θα δεχθούμε πλέον άλλες χαμένες πατρίδες.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, ο Προεδρεύων έχει τη σειρά του αυτήν τη στιγμή να μιλήσει, αλλά για λόγους διονομικούς δε συμμετέχει στη συζήτηση. Συνοπογράφει όμως την πρόταση νόμου υιοθετώντας την εθνική, πολιτική, ηθική και ιστορική διάσταση του θέματος και εκφράζεται δια των αγορεύσεων όλων των κυρίων συναδέλφων οι οποίοι τοποθετήθηκαν υπέρ της αναγνώρισης της γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

Επιτελούμε αυτήν τη στιγμή υπέρτατο χρέος τιμής και απέναντι του μαρτυρολογίου του ποντιακού ελληνισμού και απέναντι των γενεών του μέλλοντος για τις οποίες έχουμε υποχρέωση να τους παραδώσουμε αλώβητη την ιστορία, και αυθεντικό το ιστορικό γίνεσθαι όπως αυτό διαμορφώθηκε στην κρίσιμη αυτή περίοδο την οποία αναφερόμαστε. Αυτή την εποχή είναι εθνική ανάγκη να αναστηλωθούν όλες οι ιστορικές αξίες του Ελληνισμού, είναι ανάγκη να ανακαλέσουμε στη σκέψη μας τις μνήμες της ιστορίας και κυρίως τη μνήμη του σφαγιασμού των Ελλήνων του Πόντου που αποτελούν ένα από τα ισχυρότερα κύτταρα της φυλής μας. Είναι η ώρα να δικαιωθεί το αίμα, να καταξιωθεί η θυσία τους και να καταδικαστεί η τουρκική βαρβαρότητα. Ο κύριος Αφεντουλίδης προφανώς απουσιάζει, υποθέσας και εκείνος ότι θα έχουμε και δεύτερη συνεδρίαση. Το ίδιο συμβαίνει και με τον κ. Γερανίδη υποθέτω.

Ο κύριος Νεράντζης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζούμε σε μια εποχή όπου δυστυχώς ο παντουρανισμός -έτσι έχει καταγραφεί ιστορικά το επεκτατικό κίνημα των Τούρκων διαχρονικά- τείνει να αναβιώσει, τείνει να ανακτήσει την παλιά του αίγλη. Όχι τόσο από πλευράς ορίων εδαφικής κυριαρχίας, όσο από πλευράς σφαίρας επιρροής. Εξάλλου, είναι πάρα πολύ γνωστοί και ιστορικά τεκμηριωμένοι οι διαχρονικοί βανδαλισμοί των Τούρκων απέναντι σε αμάχους πληθυσμούς. Έχουμε τους Μικρασιάτες, Ίωνες και Πόντιους, έχουμε τους Αρμένιους και την τεράστια σφαγή του '15, έχουμε τους Κυπρίους, έχουμε και τους Κούρδους. Ανάμεσα σ' αυτούς, το ολοκαύτωμα των Ποντίων προσαποκτά μια ιδιαίτερη σημασία. Δεν πρόκειται απλώς περί γενοκτονίας όπως συνηθίζουμε να το λέμε. Στη γενοκτονία διαφεύγουν και μερικά μικρά παιδιά. Θα έλεγα ότι πρόκειται περί ριζεκτομής. Αυτοί προσπάθησαν να ξεριζώσουν ο,τιδήποτε είχε σχέση μ' εκείνο το ηρωικό ελληνικό στοιχείο το οποίο άνθισε και κάρπισε επί χιλιάδες ετών σ' εκείνες τις περιοχές.

Από την άλλη πλευρά, είναι δεδομένο ότι ο καλύτερος τρόπος ή τουλάχιστον ένας πρόσφορος τρόπος για να καταδείξουμε τη θηριωδία και να τη στιγματίσουμε, είναι να εφευκνουμε και ν' αγκιστρώνουμε την παγκόσμια μνήμη. Αλλά προσέξτε, στη σημερινή Ελλάδα, αν θέλεις να ευτελίσεις ένα θεσμό, τον καθιστάς επέτειο. Αυτή η επέτειος στο τέλος φοβούμαι ότι ψάχνει υπαίτιο. Κοιτάξτε πώς γιορτάζεται η 25η Μαρτίου, κοιτάξτε πως γιορτάζεται η 28η Οκτωβρίου. Εμείς εδώ δεν θέλουμε να συρρικνωθούμε σε μια στεία οριοθέτηση. Εμείς εδώ δεν θέλουμε να μετατραπούμε σαν ένα μαισωλείο. Θέλουμε να ενεργοποιήσουμε την παγκόσμια μνήμη. Θέλουμε να επισημάνουμε την παγκόσμια καταίσχυνη για εκείνο που είναι και για εκείνο που έπραξαν οι Τούρκοι όλων των εποχών. Είναι γνωστός ο ηρωισμός των Ποντίων. Είναι δεδομένη η αγάπη, ο έρωτας, η ανδρεία και οι μάχες του για την ελευθερία.

Ο πολιτισμός τους άνθισε και κάρπισε σε εκείνα τα χώματα, κατά τρόπο περίφημο. Αντί να αφομοιωθούν, αφομοίωσαν. Ανέπτυξαν πόλεις-λίκνα πολιτισμού σαν τη Σαμφούντα και την Τραπεζούντα. Ονομαστά είναι τα τραγούδια, τα έθιμα, οι χοροί, τα προσκυνήματα σαν και εκείνο της Σουμελά, του Περιστερεώτα -τα μεγάλα αναστήματα τα οποία βλάστησαν και στον ίδιο τον Πόντο αλλά και στην Ελλάδα. Ο Χρύσανθος, ο μετέπειτα Γρεβενών Γερβάσιος, ο Δημήτρης Ψαθάς, ο Ιασωνίδης και ο Λαυρεντίδης, ο πρύτανης αυτός των ζώντων ποντίων πολιτικών και πολλοί από σας εκλεκτοί συνάδελφοι, καταγόμαστε από εκείνα τα χώματα. Αποτελούμε τη λογική, την εθνολογική και τη πολιτιστική προέκταση εκείνων των παλαιών αναστημάτων. Αξίζει εδώ να εξαρθούν ιδιαίτερα οι ποντιακές εστίες -πολιτιστικές κυψέλες και κιβωτοί παραδόσεων, με τα μεγαλοπρεπή κτίρια και την τεράστια προσφορά. Τέτοιες εστίες, μεταξύ των άλλων ανθούν από πολλών ετών και σήμερα στη Νίκαια και τη Δραπετσώνα του Πειραιά, την Καλλιθέα, την Θεσ/νίκη, αλλά και ολόκληρη την Μακεδονία.

Έτσι λοιπόν, προς τη σωστή κατεύθυνση βάνει η πρόταση νόμου. Και χαίρομαι πάρα πολύ που δεν υπάρχει και δεν εξεδηλώθη καμία πρόθεση ιδιοποίησης της, κατελώματός της. Η πρόταση αυτή ανήκει σ' ολόκληρη τη Βουλή, αποτελεί εκπλήρωση χρέους τιμής ολόκληρης της Βουλής και είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε όλοι για εκείνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζεται ότι η λήθη είναι αρετή. Αν όμως η λήθη είναι αρετή -που είναι- η μνήμη και μάλιστα, στο χώρο της ιστορίας είναι καθήκον. Και αυτό το καθήκον σήμερα ερχόμαστε και καθυστερημένα πάντως να εκπληρώσουμε.

Το μήνυμα αυτής της προτάσεως, η οποία ομόφωνα γίνεται αποδεκτή δεν είναι ότι καθιερώνουμε μία ακόμα επέτειο. Είναι ότι αποδίδουμε μέρος της οφειλόμενης τιμής στον Πόντο και τους Ποντίους όλων των εποχών. Είναι η παγκόσμια καταδίκη για τη θηριωδία των Τούρκων. Είναι, το πανανθρώπινο αίτημα, "όχι πια άλλο αίμα αθώων". Είναι, "όχι πια άλλες αλησμόνητες πατρίδες".

Και κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω αυτήν τη χρονολογική σύμπτωση η οποία εγκλείει μέσα της στοιχεία τραγικότητας και ιστορικούς συνειρμούς. Για τις 19 Μαΐου, καθιερώνεται η ημέρα μνήμης των Ποντίων με αυτήν τη πρόταση που θα κάνουμε αποδεκτή. Στις 29 Μαΐου, έλαβε χώρα η πτώση της Κωνσταντινούπολης, σε κάποιες διαφορετικές και μακρινές εποχές, κάτω από τον ίδιο δυνάστη-πορθητή, κάτω από το ίδιο όμως στίγμα-μιάσμα του ελληνικού φυλετικού κυττάρου και του παγκόσμιου πολιτισμού. Οι Τούρκοι και οι θηριωδίες τους δεν εμποδίζονται με ξόρκια και με προσευχές. Χρειάζεται παγκόσμια εγρήγορση και επαγρύπνηση. Ό,τι συνέβη χθες, δεν αποκλείεται να συμβεί και σήμερα. Οι καιροί αντιγράφουν αλλήλους και ο αιώνας του λίθου δεν έχει καμία ποιοτική διαφορά με τον αιώνα του ατόμου.

Αυτή, λοιπόν, την πρόσκληση-πρόκληση προς τον πολιτισμένο κόσμο απευθύνει η πρόταση αυτή, η οποία έρχεται σήμερα προς συζήτηση και αποδοχή. Αυτή τη πρόκληση προς όλους εκείνους οι οποίοι αδιαφορούν και εφησυχάζουν. Γιατί, σε τελική ανάλυση, αδιαφορία προ αυτής της θηριωδίας σημαίνει ενεργό συμπάραταξη σ' αυτά τα ανοσιουργήματα. Ο κόσμος κουράστηκε, η Ελλάδα πληγώθηκε. Ποτέ άλλοτε πια τα ίδια πράγματα! Τάσσομαι ανεπιφύλακτα υπέρ της συζητούμενης προτάσεως. Προτείνω, όμως, να προχωρήσουμε και πέραν αυτής. Να καταχωρισθούν στα σχολικά εγχειρίδια ιστορίας, ο πολιτισμός των Ποντίων, η ανδρεία τους και τα δεινά που υπέστησαν από τους Τούρκους. Να γίνονται ειδικές εκδηλώσεις στα σχολεία της Χώρας την ημέρα αυτή. Κάτι τέτοιο, άλλωστε, καθιέρωσε, και σωστά, προ ολίγων ετών η Ν.Δ. προκειμένου για την Μικρασιατική καταστροφή. Και τέλος, να καθιερωθεί παρόμοια ημέρα μνήμης και για τους Αρμενίους, τους οποίους κατέσφαξαν οι Τούρκοι το 1915.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Λάλος. Απών, ισχύει το ίδιο και γι' αυτόν προφανώς.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο. Για μία σύντομη τοποθέτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Ήθελα κατ' αρχήν να εκφράσω από πλευράς της Κυβερνήσεως, σε όλες τις Πτέρυγες και όλους τους συναδέλφους ευχαριστίες για τη συμβολή όλων, όχι μόνο για την αποδοχή της πρότασης νόμου, αλλά και για όσα τεκμηριωμένα κατατέθηκαν, που πραγματικά συμβάλλουν στο να ξεκαθαρίσει ποιος ήταν ο στόχος μας.

Ήθελα να πω επίσης προσωπικά τα εξής: Νιώθω μία ιδιαίτερη τιμή γιατί όπως με έχει διαβεβαιώσει από πολύ παλιά ο αγαπητός συνάδελφος κ. Ακριτίδης, είμαι απόγονος των προγόνων μου των Ποντίων σαν Αρκάς Βουλευτής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Πώς γίνεται αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Από εκεί ξεκίνησε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Να γίνετε μελετητές σαν τον κ. Ακριτίδη όλοι και όχι να ρωτάτε εμένα.

Κλείνοντας ήθελα να πω ότι αυτή η σημερινή αποδοχή από τη Κυβέρνηση της πρότασης νόμου και η καθιέρωση της 19ης Μαΐου σαν ημέρας μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων δεν πρέπει να παρανοηθεί από καμία πλευρά. Είχαμε ελάχιστο χρέος να αποκαταστήσουμε τη μνήμη, για την ηθική και όχι μόνο, καταστροφή που υπέστη ο Ποντιακός Ελληνισμός.

Σήμερα ιδιαίτερα που ζούμε μία περίοδο όπου έχουμε επανεμφάνιση φαινομένων ρατσισμού, σωβινισμού και ξενοφοβίας, πιστεύουμε ότι τέτοιες πολιτικές πράξεις σαν τη σημερινή, μπορούν να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις ή εν πάση περιπτώσει, σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιηθούν σαν αναχώματα για τέτοιες πρακτικές, όπως τις έζησε ο Ελληνισμός του Πόντου και όχι μόνο, σε εκείνη την κρίσιμη εποχή.

Με αυτά τα λίγα λόγια κλείνω κύριε Πρόεδρε και επαναλαμβάνω ότι η Κυβέρνηση θεωρεί ότι η Βουλή με όλες τις πτέρυγες εστάθη στο ύψος των περιστάσεων.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν έχουμε περιθώρια, κύριε συνάδελφε, γι' αυτό μην μπούμε σε δευτερολογίες. Θέλετε μόνο μία λέξη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Συμφωνήσαμε και από την Πλευρά της Νέας Δημοκρατίας να μην υπάρχει δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έγινε και αυτή η συμφωνία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εγώ θα ήθελα απλώς να επισημάνω την εθνική έξαρση που υπήρξε σήμερα στην Αίθουσα αυτή και το αίσθημα εθνικής ευθύνης και την ομοψυχία, που κατείχε ολόκληρο το Σώμα.

Νομίζω ότι η Βουλή των Ελλήνων επετέλεσε σήμερα ένα χρέος, που το όφειλε στον Ποντιακό Ελληνισμό τόσα χρόνια και με αυτό κλείνω την παρέμβασή μου. Θα ήθελα όμως να επανέλθω στις συγκεκριμένες προτάσεις -οι οποίες είναι δύο- που θα θέσω υπό την κρίση του Κοινοβουλίου, εάν και εφόσον νομίζετε, ότι αυτές μπορεί να υιοθετηθούν.

Θα έλεγα, λοιπόν, ως άρθρο 4 να πούμε ότι: "Η Κυβέρνηση θα προχωρήσει στην ανέγερση πόλης με την ονομασία Ρωμανία ως μητρόπολη του Ποντιακού Ελληνισμού". Δε θέτουμε χρονικά περιθώρια -διότι γνωρίζω ότι πράγματι υπάρχουν προβλήματα σχεδιασμού, πιστώσεων, προϋπολογισμού- τα οποία όμως δεν τα ζητούμε για σήμερα. Εκείνο το οποίο επιδιώκουμε με την πρότασή μου αυτή είναι να δεσμευθεί η όποια κυβέρνηση, ότι οφείλει να επιτελέσει αυτό το έργο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Κεφαλογιάννη, ολοκληρώστε τη παρέμβασή σας για να διευκολυνθεί το σημερινό έργο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι, ότι θα ανατεθεί στο Υπουργείο Παιδείας αυτό που είπα και σαν πρόταση δική μου, δηλαδή να αναγραφεί στα σχολικά βιβλία της Μέσης και Κατωτέρας Εκπαίδευσης όλη η ιστορία του Ποντιακού Ελληνισμού.

Αυτές οι δύο προτάσεις πρέπει να υλοποιηθούν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Και του Μικρασιατικού και του Κυπριακού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κωνσταντινίδης έχει το λόγο. Και εσείς, κύριε Κωνσταντινίδη, με δύο λέξεις μόνο και επειδή υπήρξατε εισηγητής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με δύο λέξεις μόνο.

Όταν μίλησα εγώ, πολύ σεμνά και πολύ ταπεινά είπα ότι αυτή δεν είναι καν πρόταση δική μας, ότι δηλαδή πριν από μας -ένα χρόνο πριν- προηγήθη ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Λάζαρος Ευφραίμογλου και με ερώτησή του τότε προς τον Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Σαμαρά, ζητούσε την καθιέρωση αυτής της ημερομηνίας, ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων.

Εμείς πήραμε τη σκυτάλη από τα ποντιακά σωματεία, από την Πανελλήνια Ομοσπονδία των Ποντιακών Σωματείων, που και ο πρόεδρός της βρίσκεται από την αρχή της συνεδρίασής μας εδώ.

(Χειροκροτήματα)

Εμείς δεν προσπαθήσαμε ούτε να εκμεταλλευτούμε κάτι, ούτε τους πατριδοκάπηλους να παραστήσουμε, ούτε οτιδήποτε άλλο, επειδή από τον ειδικό αγορητή του Κ.Κ.Ε. ειπώθηκε ότι κάνουμε ανέξοδη προπαγάνδα και κάτι τέτοιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα παρακαλέσω να μην προχωρήσετε παραπέρα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Όταν, κύριε Πρόεδρε, το ΚΚΕ κάνει προτάσεις για την Εθνική Αντίσταση, κάνει προτάσεις για την εργατική τάξη, κάνει προπαγάνδα εδώ μέσα; Κατηλεύεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είχαμε μια ήρεμη συζήτηση και ελπίζω ότι η συζήτηση θα ολοκληρωθεί ήρεμα.

Ορίστε, κύριε Αραβανή, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα επανέλθω απλώς θα βάλω δυο, τρία σημεία όσον αφορά τη θέση μας για την ψηφοφορία.

Έχει ήδη αναλυτικά κατατεθεί η άποψη του κόμματός μας για όλα τα θέματα που σχετίζονται με την πρόταση νόμου, ισχύει και δεν επανερχόμαστε.

Το δεύτερο σημείο, είναι ότι συμφωνούμε με την ανάγκη μνήμης που στηρίζεται στις περιπέτειες και στους διωγμούς των ελλήνων του Πόντου, όπως επίσης και στην ημέρα μνήμης για την γενοκτονία των Ποντίων.

Το τρίτο σημείο, είναι ότι έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις για το σκεπτικό που συνοδεύει την πρόταση νόμου της οποίας καθόλου δεν διασκέδασαν η στάση και οι τοποθετήσεις ορισμένων βουλευτών.

Έχουμε επίσης, επιφυλάξεις για ορισμένες σοβαρές πλευρές που παραπέμπονται σε Προεδρικό Διάταγμα και έχουν σοβαρή σημασία, που θα αποφασίσει μόνη της η Κυβέρνηση και μας ζητά εν λευκώ εξουσιοδότηση.

Γι' αυτό και δεν μπορούμε να δώσουμε συνολικά θετική ψήφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Νομίζω, κύριε συνάδελφε, ότι δεν συμβάλλετε, όπως όλοι υποθέσαμε προς τη διαμόρφωση μιας ομόφωνης άποψης και αποδοχής.

Έχει δεσμευθεί η Κυβέρνηση -το είπε και ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών και εγώ και νομίζω ότι στοιχειώδης αξιοπιστία πρέπει να μας διακρίνει και θα πρέπει να το δεχθείτε- ότι η διαμόρφωση του Προεδρικού Διατάγματος θα γίνει σε συνεργασία κατόπιν πρότασης γνώμης των Ποντιακών Σωματείων και σε συνεργασία με τα κόμματα της Βουλής...

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Αυτό δεν το λέει πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Δεν μπορεί να το πει αυτό ο νόμος. Είστε καινούριος Βουλευτής, σας παρακαλώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δηλώθηκε από Πλευράς Κυβερνήσεως

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Ο νόμος δεν μπορεί να πει, σε συνεργασία με τα κόμματα. Η Κυβέρνηση κυβερνάει και οι κοινωνικοί φορείς εκφράζουν άποψη. Τα κόμματα εκφράζονται εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μη γίνεται διάλογος. Εν συντομία, κύριε Υπουργέ, θα παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών): Δε γίνεται τεχνικά -και το αντιλαμβάνεστε όπως και νομοτεχνικά, αλλά και όπως να το πάρετε- να διαμορφωθεί το Προεδρικό Διάταγμα μέσα σε μια διάταξη σε νόμο. Διότι είναι λεπτομέρειες, πρωτόκολλα, ιεροτελεστίες κλ.π.

Επίσης, είπα ότι η εισηγητική έκθεση δε φιλοδοξεί και ποτέ δε φιλοδόξησε να τεκμηριώσει την ιστορία είτε της Σοβιετικής Ένωσης, είτε της Αγγλίας, είτε της Γαλλίας, είτε της Ιταλίας. Αυτό, ας το κάνουν άλλοι. Εμείς, αναφερθήκαμε σε ιστορικά γεγονότα που είναι αναμφισβήτητα και προτείνουμε αυτή την πρόταση και την αποδεχόμαστε.

Σας παρακαλώ, κατανοείστε το λόγο να διατηρήσετε τις επιφυλάξεις σας για την ιστορική αλήθεια ή όχι ή όπως τη διατυπώνετε, αλλά να ψηφίσετε χωρίς επιφυλάξεις την πρόταση νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως νόμου και τίθεται σε ψηφοφορία με βάση το κείμενο το οποίο κατατέθηκε από τον κύριο Υπουργό και κυκλοφόρησε στο Σώμα. Επί του οποίου άλλωστε έγινε και η συζήτηση.

Ερωτάται το Σώμα γίνεται δεκτή η αρχή της προτάσεως νόμου "Η 19η Μαΐου καθιερώνεται ως ημέρα μνήμης γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου";

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, η πρόταση νόμου "Η 19η Μαΐου καθιερώνεται ως ημέρα μνήμης γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου" γίνεται δεκτή κατ' αρχήν ομόφωνα, με την επιφύλαξη, την οποία ανέφερε ο κ. Αραβανής σχετικά με το άρθρο 2 της πρότασης.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 της προτάσεως νόμου, όπως υπάρχει στο διανεμηθέν κείμενο του κυρίου Υπουργού;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το άρθρο 1 της προτάσεως νόμου, έγινε δεκτό, όπως υπάρχει στο διανεμηθέν κείμενο του κυρίου Υπουργού ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως υπάρχει στο διανεμηθέν κείμενο του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει η δική μας επιφύλαξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η επιφύλαξη του ΚΚΕ ανάγεται στο άρθρο 2, που αναφέρεται στα προεδρικά διατάγματα.

Συνεπώς, το άρθρο 2 της προτάσεως νόμου, έγινε δεκτό, όπως υπάρχει στο διανεμηθέν κείμενο του κυρίου Υπουργού με την επιφύλαξη του κ. Αραβανή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, το οποίο αναφέρεται στην ισχύ της πρότασης νόμου;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, και το άρθρο 3 έγινε δεκτό ομόφωνα.

Επομένως, η πρόταση νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών "Η 19η Μαΐου καθιερώνεται ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου", έγινε δεκτή ομόφωνα κατ' αρχήν και κατ' άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η πρόταση νόμου και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, η πρόταση νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών "Η 19η Μαΐου καθιερώνεται ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου", έγινε δεκτή σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο ομόφωνα και έχει ως εξής:

"Η 19η Μαΐου καθιερώνεται ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Άρθρο 1

Ορίζεται η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Άρθρο 2

Ο χαρακτήρας, το περιεχόμενο, ο φορέας και ο τρόπος οργάνωσης των εκδηλώσεων μνήμης, καθορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη των πλέον αναγνωρισμένων Ποντιακών σωματείων.

Άρθρο 3

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 1994.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ημέρα Πέμπτη 24 Φεβρουαρίου 1994.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι Βουλευτές, ως ολοκλήρωση του ελαχίστου φόρου τιμής στα θύματα της ποντιακής γενοκτονίας και προς όλα τα θύματα του ελληνισμού από την τουρκική θηριωδία ανά τους αιώνες, παρακαλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή.

(Οι Βουλευτές όλων των Πτερύγων όρθιοι τηρούν ένα λεπτό σιγή)

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες)

Είμαστε λίγοι, πολλές φορές, όμως, οι λίγοι μπορούν να κάνουν πάρα πολλά, ενώ οι πολλοί κάνουν λίγα ή τίποτε.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.43' , λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 1994 και ώρα 10.00' , με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, κοινοβουλευτικό έλεγχο, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, πρώτον, επίκαιρες ερωτήσεις και στη συνέχεια επερώτηση αρμοδιότητας Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ